

Bruksela, 6 listopada 2020 r.
(OR. en)

12147/20

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0218(COD)

CODEC 1041
AGRI 371
AGRIFIN 99
AGRIORG 90
AGRILEG 135
PE 73

NOTA INFORMACYJNA

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych, (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych, (UE) nr 251/2014 w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, (UE) nr 228/2013 ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i (UE) nr 229/2013 ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego – Wynik prac w Parlamencie Europejskim (Bruksela, 19–23 października 2020 r.)

I. WPROWADZENIE

Sprawozdawca Eric ANDRIEU (S&D, FR) przedstawił w imieniu Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi sprawozdanie zawierające 228 poprawek (poprawki 1–228) do wyżej wymienionego wniosku dotyczącego rozporządzenia.

Ponadto grupa GUE/NGL zgłosiła 5 poprawek (poprawki 229–231, 279–280), grupa ID zgłosiła 2 poprawki (poprawki 254–255), grupa PPE zgłosiła 3 poprawki (poprawki 258, 262/rev, 264), grupa Verts/ALE zgłosiła 8 poprawek (poprawki 266–273), grupa S&D zgłosiła 3 poprawki (poprawki 275–276, 278), grupy Renew, PPE, S&D, Verts/ALE, EKR i GUE/NGL wspólnie zgłosiły 17 poprawek (poprawki 232–240, 244–245, 248–253), grupy Renew, PPE, S&D, EKR i GUE/NGL zgłosiły wspólnie 4 poprawki (poprawki 241–243, 247), grupy S&D, PPE, Renew, GUE/NGL i Verts/ALE zgłosiły wspólnie 1 poprawkę (poprawka 246), grupy PPE, Renew i S&D zgłosiły wspólnie 4 poprawki (poprawki 256, 259, 261, 263/rev), grupy PPE i Renew zgłosiły wspólnie 2 poprawki (poprawki 257, 260/rev), grupy Verts/ALE i S&D zgłosiły wspólnie 1 poprawkę (poprawka 265), grupy S&D, GUE/NGL i Verts/ALE zgłosiły wspólnie 2 poprawki (poprawki 274/rev, 277/rev), grupy Verts/ALE i GUE/NGL zgłosiły wspólnie 1 poprawkę (poprawka 281).

II. GŁOSOWANIE

Podczas głosowania na posiedzeniu plenarnym 23 października 2020 r. przyjęto 237 poprawek. Są to poprawki 1–57, 59–70, 72–78, 80–83, 85–88, 91–108, 110–113, 115–116, 118–121, 123–127, 130–131, 133–152, 155–157, 159–164, 166–179, 182, 185–186, 189–228, 232–253, 256–261, 263/rev, 266, 269, 278 do wyżej wymienionego wniosku dotyczącego rozporządzenia. Nie przyjęto żadnych innych poprawek. Przyjęte poprawki przedstawiono w załączniku.

Po zakończeniu głosowania wniosek został odesłany do wspomnianej komisji, zgodnie z art. 59 ust. 4 Regulaminu Parlamentu Europejskiego, a tym samym pierwsze czytanie w Parlamencie nie zostało zakończone i rozpoczęły się negocjacje z Radą.

P9_TA-PROV(2020)0289

Wspólna polityka rolna – zmiana rozporządzenia o wspólnej organizacji rynków i innych rozporządzeń *I**

Poprawki * przyjęte przez Parlament Europejski w dniu 23 października 2020 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych, (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych, (UE) nr 251/2014 w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, (UE) nr 228/2013 ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i (UE) nr 229/2013 ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego (COM(2018)0394 – C8-0246/2018 – 2018/0218(COD))¹

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

* Odesłanie do „co” w nagłówkach przyjętych poprawek należy rozumieć, jako część odpowiadającą tych poprawek.

¹ Sprawa została odesłana do komisji właściwej w celu przeprowadzenia negocjacji międzyinstytucjonalnych na podstawie art. 59 ust. 4 akapit czwarty Regulaminu (A8-0198/2019).

Poprawka 1

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 1

Tekst proponowany przez Komisję

(1) W komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowanym „Przyszłość rolnictwa i produkcji żywności” z dnia 29 listopada 2017 r. określono wyzwania, cele i kierunki przyszłej wspólnej polityki rolnej („WPR”) po 2020 r. Cele te obejmują między innymi konieczność wyraźniejszego ukierunkowania WPR na rezultaty, aby pobudzić modernizację i pogłębić zrównoważony charakter – w tym pod względem gospodarczym, społecznym oraz w zakresie środowiska i klimatu – obszarów rolnych, leśnych i wiejskich, oraz pomóc w zmniejszeniu obciążeń administracyjnych dla beneficjentów, związanych z prawodawstwem Unii.

Poprawka

(1) W komunikacie Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowanym „Przyszłość rolnictwa i produkcji żywności” z dnia 29 listopada 2017 r. określono wyzwania, cele i kierunki przyszłej wspólnej polityki rolnej („WPR”) po 2020 r. Cele te obejmują między innymi konieczność wyraźniejszego ukierunkowania WPR na rezultaty, aby, **zgodnie z Agendą na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i porozumieniem klimatycznym z Paryża**, pobudzić modernizację i pogłębić zrównoważony charakter – w tym pod względem gospodarczym, społecznym oraz w zakresie środowiska i klimatu – obszarów rolnych, leśnych i wiejskich **(również w drodze położenia większego nacisku na agroleśnictwo), aby ograniczyć marnotrawienie żywności i promować kształcenie w zakresie zdrowych nawyków żywieniowych oraz wytwarzać zdrową żywność, a także** pomóc w zmniejszeniu obciążeń administracyjnych dla beneficjentów, związanych z prawodawstwem Unii. **W komunikacie podkreślono także globalny wymiar WPR i zadeklarowano zobowiązanie Unii do zwiększenia spójności polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju.**

Poprawka 2

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(1a) Rozwój umów handlowych doprowadzi do zwiększenia międzynarodowej konkurencji między producentami rolnymi, a jednocześnie otworzy przed nimi nowe możliwości. Aby utrzymać uczciwą konkurencję i zapewnić wzajemność w handlu międzynarodowym, Unia musi egzekwować normy produkcyjne, które są zgodne z normami ustanowionymi dla własnych producentów, w szczególności w zakresie ochrony środowiska i zdrowia, z zastrzeżeniem wzajemności.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(2) Ponieważ należy udoskonalić sposób, w jaki WPR odpowiada na wyzwania i możliwości pojawiające się na poziomie unijnym, międzynarodowym, krajowym, regionalnym, lokalnym oraz na poziomie gospodarstwa, konieczne jest usprawnienie zarządzania WPR, jak również poprawa realizacji celów Unii i istotne zmniejszenie obciążeń administracyjnych. W WPR opartej na realizacji celów („model realizacji”) Unia powinna określić podstawowe parametry polityki, takie jak cele WPR i podstawowe wymogi, natomiast odpowiedzialność za sposób realizacji celów i celów końcowych powinna spoczywać w większym stopniu na państwach członkowskich. Dzięki zwiększonej pomocniczości możliwe jest lepsze uwzględnianie lokalnych warunków i potrzeb poprzez dostosowywanie

(2) Ponieważ należy udoskonalić sposób, w jaki WPR odpowiada na wyzwania i możliwości pojawiające się na poziomie unijnym, międzynarodowym, krajowym, regionalnym, lokalnym oraz na poziomie gospodarstwa, konieczne jest usprawnienie zarządzania WPR, jak również poprawa realizacji celów Unii i istotne zmniejszenie obciążeń administracyjnych. W WPR opartej na realizacji celów („model realizacji”) Unia powinna określić – ***pamiętając o podstawowym celu, jakim jest zapewnienie producentom trwałego dochodu*** – podstawowe parametry polityki, takie jak cele WPR i podstawowe wymogi, natomiast odpowiedzialność za sposób realizacji celów i celów końcowych powinna spoczywać w większym stopniu na państwach członkowskich. Dzięki zwiększonej pomocniczości możliwe jest

wsparcia, aby maksymalnie zwiększyć jego wkład w realizację celów Unii.

lepsze uwzględnianie lokalnych warunków i potrzeb poprzez dostosowywanie wsparcia, aby maksymalnie zwiększyć jego wkład w realizację celów Unii.

Poprawka 4

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 2 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(2a) Jednakże coraz większa zmienność cen i spadek dochodów rolników, które pogłębiło coraz większe ukierunkowanie WPR na rynki, skutkują koniecznością stworzenia nowych publicznych instrumentów regulacji podaży gwarantujących sprawiedliwy rozdział produkcji między poszczególne państwa i poszczególnych rolników.

Poprawka 5

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(3) Aby zapewnić spójność WPR, wszystkie interwencje w ramach przyszłej WPR powinny stać się częścią strategicznego planu wsparcia, który obejmowałby pewne interwencje sektorowe ustanowione w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013¹⁰.

(3) Aby zapewnić spójność WPR, wszystkie interwencje w ramach przyszłej WPR powinny ***być zgodne z zasadą zrównoważonego rozwoju i równouprawnienia płci oraz odbywać się z poszanowaniem praw podstawowych, a także powinny*** stać się częścią strategicznego planu wsparcia, który obejmowałby pewne interwencje sektorowe ustanowione w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013¹⁰.

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu

Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

Poprawka 6

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(3a) Aby skonkretyzować cele wspólnej polityki rolnej określone w art. 39 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz zapewnić, że Unia odpowiednio zareaguje na stojące przed nią najnowsze wyzwania, w niniejszym rozporządzeniu należy określić zestaw celów ogólnych odzwierciedlających kierunki wyznaczone w komunikacie Komisji pt. „Przyszłość rolnictwa i produkcji żywności”. Z zastrzeżeniem celów szczegółowych określonych w strategicznych planach WPR należy również określić szereg dodatkowych celów szczegółowych dotyczących wspólnej organizacji rynków rolnych.

Poprawka 7

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(4) W załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 określono niektóre definicje dotyczące sektorów objętych

(4) W załączniku II do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 określono niektóre definicje dotyczące sektorów objętych

zakresem stosowania tego rozporządzenia. Definicje dotyczące sektora cukru, określone w części II sekcja B tego załącznika, należy skreślić, ponieważ nie mają już zastosowania. Aby w świetle nowej wiedzy naukowej lub zmian na rynku zaktualizować definicje dotyczące innych sektorów, o których mowa w tym załączniku, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do **zmiany** tych definicji. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W związku z tym należy uchylić uprawnienie przekazane Komisji w części II sekcja A pkt 4 tego załącznika do zmiany definicji syropu inulinowego.

zakresem stosowania tego rozporządzenia. Definicje dotyczące sektora cukru, określone w części II sekcja B tego załącznika, należy skreślić, ponieważ nie mają już zastosowania. Aby w świetle nowej wiedzy naukowej lub zmian na rynku zaktualizować definicje dotyczące innych sektorów, o których mowa w tym załączniku, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 **TFUE** w odniesieniu do **aktualizacji** tych definicji, **bez dodawania definicji nowych**. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. W związku z tym należy uchylić uprawnienie przekazane Komisji w części II sekcja A pkt 4 tego załącznika do zmiany definicji syropu inulinowego.

Poprawka 8

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 8

Tekst proponowany przez Komisję

(8) **W związku ze spadkiem** rzeczywistej powierzchni obszarów nasadzonych winoroślą w kilku państwach członkowskich w latach 2014–2017 oraz ze względu na potencjalną utratę produkcji w tym obszarze, przy określaniu powierzchni upraw w celu udzielenia zezwoleń na nowe nasadzenia roślin, o których mowa w art. 63 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyboru pomiędzy rzeczywistą podstawą a odsetkiem całkowitej powierzchni upraw winorośli na ich terytorium w dniu 31 lipca

Poprawka

(8) **Nie kwestionując faktu, że zbyt szybki wzrost liczby nowych upraw winorośli mający na celu sprostanie wzrostowi spodziewanego międzynarodowego popytu mógłby ponownie doprowadzić do nadwyżki podaży w perspektywie średnioterminowej, należy wziąć pod uwagę spadek** rzeczywistej powierzchni obszarów nasadzonych winoroślą w kilku państwach członkowskich w latach 2014–2017 oraz ze względu na potencjalną utratę produkcji w tym obszarze, przy określaniu powierzchni upraw w celu udzielenia zezwoleń na nowe

2015 r. powiększonym o powierzchnię odpowiadającą prawom do sadzenia na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 udostępnionym w celu przekształcenia na zezwolenia w danym państwie członkowskim w dniu 1 stycznia 2016 r.

nasadzenia roślin, o których mowa w art. 63 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyboru pomiędzy rzeczywistą podstawą a odsetkiem całkowitej powierzchni upraw winorośli na ich terytorium w dniu 31 lipca 2015 r. powiększonym o powierzchnię odpowiadającą prawom do sadzenia na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 udostępnionym w celu przekształcenia na zezwolenia w danym państwie członkowskim w dniu 1 stycznia 2016 r.

Poprawka 256
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 8 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(8b) Lepsze gospodarowanie glebą w uprawie winorośli wymaga przedłużenia zezwoleń na nowe nasadzenia z trzech do sześciu lat, jak miało to miejsce w przypadku poprzedniego rozporządzenia w sprawie prawa do ponownego sadzenia. Opóźnienie stosowania zezwolenia na nowe nasadzenia mogłoby pozytywnie wpłynąć na środowisko, ponieważ gleba mogłaby odpocząć, a zamiast stosować środki chemiczne, można by wyeliminować bakterie i wirusy w drodze naturalnego procesu.

Poprawka 9
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 8 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(8a) Aby reagować na przypadki obchodzenia systemu nieprzewidziane w niniejszym rozporządzeniu, należy

zezwolić państwom członkowskim na przyjmowanie środków zapobiegających obchodzeniu kryteriów kwalifikowalności lub kryteriów pierwszeństwa przez ubiegających się o zezwolenia, w przypadku gdyby ich działania nie były już objęte szczegółowymi przepisami mającymi przeciwdziałać obchodzeniu określonymi w niniejszym rozporządzeniu, jeżeli chodzi o konkretne kryteria kwalifikowalności i kryteria pierwszeństwa.

Poprawka 10

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 9

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(9) Należy zmienić zasady klasyfikacji odmian winorośli przez państwa członkowskie w celu włączenia wcześniej wykluczonych odmian winorośli Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton oraz Herbemont. Celem zapewnienia, aby wykorzystywane w produkcji wina w Unii odmiany winorośli wykładały większą odporność na choroby i były lepiej dostosowane do zmieniających się warunków klimatycznych, należy ustanowić przepisy zezwalające na sadzenie odmiany Vitis Labrusca i odmian pochodzących z krzyżowania Vitis vinifera, Vitis Labrusca i innych gatunków rodzaju Vitis do celów produkcji wina w Unii.

skreśla się

Poprawka 11

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 11

Tekst proponowany przez Komisję

(11) Przepisy dotyczące świadectw zgodności i sprawozdań z analizy na potrzeby przywozu wina powinny być stosowane w świetle umów międzynarodowych zawartych zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”).

Poprawka

(11) Przepisy dotyczące świadectw zgodności i sprawozdań z analizy na potrzeby przywozu wina powinny być stosowane w świetle umów międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE ***i powinny zapewniać zgodność norm identyfikowalności i jakości z normami europejskimi.***

Poprawka 12

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 12

Tekst proponowany przez Komisję

(12) Definicję nazwy pochodzenia należy dostosować do definicji zawartej w Porozumieniu w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej¹² („porozumienie TRIPS”) zatwierdzonym decyzją Rady 94/800/WE¹³, w szczególności do jego art. 22 ust. 1, i uściślić w niej, że nazwa powinna określać produkt jako pochodzący z określonego regionu lub określonego miejsca.

Poprawka

skreśla się

¹² ***Wielostronne negocjacje handlowe w ramach rundy urugwajskiej (1986–1994) – załącznik 1 – załącznik 1C – Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (WTO) (Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 214).***

¹³ ***Decyzja Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotycząca zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–***

Poprawka 13

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 13

Tekst proponowany przez Komisję

(13) Aby zapewnić spójność przy podejmowaniu decyzji w odniesieniu do wniosków o objęcie ochroną i wniosków zgłaszających sprzeciw składanych w ramach wstępnej procedury krajowej, o której mowa w art. 96 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, należy informować Komisję w sposób regularny i w wyznaczonych terminach o momencie rozpoczęcia procedury w sądzie krajowym lub innym organie krajowym w odniesieniu do wniosku o objęcie ochroną przekazanego Komisji przez państwo członkowskie, jak określono w art. 96 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. ***Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze, aby w tych okolicznościach i w stosownych przypadkach, mogła zawiesić rozpatrywanie wniosku do momentu, gdy sąd krajowy lub inny organ krajowy podejmie decyzję w sprawie oceny przez państwo członkowskie wniosku w ramach wstępnej procedury krajowej.***

Poprawka

(13) Aby zapewnić spójność przy podejmowaniu decyzji w odniesieniu do wniosków o objęcie ochroną i wniosków zgłaszających sprzeciw składanych w ramach wstępnej procedury krajowej, o której mowa w art. 96 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, należy informować Komisję w sposób regularny i w wyznaczonych terminach o momencie rozpoczęcia procedury w sądzie krajowym lub innym organie krajowym w odniesieniu do wniosku o objęcie ochroną przekazanego Komisji przez państwo członkowskie, jak określono w art. 96 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Poprawka 14

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 14

Tekst proponowany przez Komisję

(14) Należy uprościć i przyspieszyć rejestrację oznaczeń geograficznych poprzez oddzielenie oceny zgodności

Poprawka

skreśla się

z przepisami dotyczącymi praw własności intelektualnej od oceny zgodności specyfikacji produktu z wymogami określonymi w normach handlowych i przepisach dotyczących etykietowania.

Poprawka 15

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 14 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(14a) Należy zachęcać państwa członkowskie, które przystąpiły do Unii od 2004 r., do rozpoczynania procedur rejestracji oznaczeń geograficznych przez ułatwianie wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi.

Poprawka 16

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 14 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(14b) Partnerzy z krajów rozwijających się powinni zatem otrzymać pomoc w opracowaniu systemu oznaczeń geograficznych i znaków jakości. Te oznaczenia i znaki powinny być uznawane także przez Unię i jej państwa członkowskie.

Poprawka 17

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 15

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(15) Ocena przeprowadzana przez właściwe organy państw członkowskich jest istotnym etapem procedury. Państwa członkowskie dysponują wiedzą ogólną i fachową oraz dostępem do danych i faktów, dzięki którym są one w stanie najlepiej sprawdzić, czy informacje zawarte we wniosku są prawidłowe i prawdziwe. Zatem to państwa członkowskie powinny gwarantować rzetelność i dokładność wyników oceny wiernie zapisanych w jednolitym dokumencie, stanowiącym streszczenie istotnych elementów specyfikacji produktu. Z uwagi na zasadę pomocniczości Komisja powinna następnie badać wnioski w celu zapewnienia, by nie zawierały one żadnych oczywistych błędów oraz by uwzględniono w nich prawo Unii i interesy zainteresowanych stron spoza państwa członkowskiego, w którym je złożono.

(15) Ocena przeprowadzana przez właściwe organy państw członkowskich jest istotnym etapem procedury. Państwa członkowskie dysponują wiedzą ogólną i fachową oraz dostępem do danych i faktów, dzięki którym są one w stanie najlepiej sprawdzić, czy informacje zawarte we wniosku są prawidłowe i prawdziwe. Zatem to państwa członkowskie powinny gwarantować rzetelność i dokładność wyników oceny wiernie zapisanych w jednolitym dokumencie, stanowiącym streszczenie istotnych elementów specyfikacji produktu. Z uwagi na zasadę pomocniczości Komisja powinna następnie badać wnioski w celu zapewnienia, by nie zawierały one żadnych oczywistych błędów oraz by uwzględniono w nich prawo Unii i interesy zainteresowanych stron spoza państwa członkowskiego, w którym je złożono, *i spoza Unii*.

Poprawka 18

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 17 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(17a) Z doświadczeń zdobytych w dziedzinie ochrony nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych w sektorze wina wynika, że obowiązujące procedury rejestracji, zmiany i unieważnienia nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych Unii lub państw trzecich mogą być złożone, kłopotliwe i długotrwałe. Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 przyczyniło się do powstania luk prawnych, w szczególności w odniesieniu do procedury, której należy przestrzegać w przypadku wniosków o zmianę specyfikacji produktu. Wymogi proceduralne dotyczące nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych w sektorze wina nie są zgodne z przepisami mającymi

zastosowanie do systemów jakości w sektorze środków spożywczych, napojów spirytusowych i win aromatyzowanych na mocy prawa Unii. Doprowadziło to do niespójności w sposobie stosowania tej kategorii praw własności intelektualnej. Niespójnościami tymi należy się zająć w świetle prawa do ochrony własności intelektualnej określonego w art. 17 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem upraszczać, wyjaśniać, uzupełniać i harmonizować odnośne procedury. W największym możliwym zakresie należy wprowadzić procedury oparte na modelu skutecznych i sprawdzonych procedur ochrony praw własności intelektualnej w odniesieniu do produktów rolnych i środków spożywczych określonych w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012 oraz w rozporządzeniach wykonawczych przyjętych zgodnie z nim, z uwzględnieniem specyfiki sektora wina.

Poprawka 19

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 17 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(17b) Nazwy pochodzenia i oznaczenia geograficzne są nierozdzielnie związane z terytorium państw członkowskich. Władze krajowe i lokalne posiadają najlepszą wiedzę fachową i znajomość istotnych faktów. Należy to uwzględnić w odpowiednich wymogach proceduralnych z uwzględnieniem zasady pomocniczości określonej w art. 5 ust. 3 TFUE.

Poprawka 20

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Motyw 17 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(17c) Ocena przeprowadzana przez właściwe organy państw członkowskich jest istotnym elementem procedury. Państwa członkowskie dysponują wiedzą ogólną i fachową oraz mają dostęp do danych i faktów, dzięki którym są w stanie najlepiej sprawdzić, czy wniosek o przyznanie nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego spełnia warunki uzyskania ochrony. Państwa członkowskie powinny zatem gwarantować rzetelność i dokładność wyników oceny zapisanych w pojedynczym dokumencie stanowiącym streszczenie istotnych elementów specyfikacji produktu. Mając na uwadze zasadę pomocniczości, Komisja powinna następnie analizować wnioski w celu zapewnienia, że nie zawierają one żadnych oczywistych błędów oraz że są w nich uwzględnione prawo Unii i interesy zainteresowanych stron spoza państwa członkowskiego, w którym je złożono.

Poprawka 21

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 17 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(17d) Producenci produktów sektora wina noszących nazwę chronioną jako nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne działają na zmieniającym się i wymagającym rynku. Potrzebują procedur, które pozwolą im szybko dostosować się do wymagań rynku, a są zamiast tego penalizowani z powodu przewlekłości i złożoności aktualnie obowiązującej procedury wprowadzania

zmian, co ogranicza ich zdolność do reagowania na sytuację na rynku. Producenci produktów sektora wina noszących nazwę chronioną jako nazwę pochodzenia lub oznaczenie geograficzne powinni mieć również możliwość uwzględniania rozwoju wiedzy naukowej i technicznej oraz zmian środowiskowych. W dążeniu do zmniejszenia liczby etapów tych procedur i zastosowania zasady pomocniczości w tej dziedzinie należy dolożyć starań, aby zatwierdzanie decyzji w sprawie zmian, które nie dotyczą istotnych elementów specyfikacji produktu, mogło odbywać się na poziomie państw członkowskich. Producenci powinni mieć możliwość wprowadzenia tych zmian natychmiast po zakończeniu procedury krajowej. Ponowne rozpatrywanie wniosku w celu jego zatwierdzenia na poziomie Unii nie powinno być konieczne.

Poprawka 22

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 17 e (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(17e) Jednakże w celu ochrony interesów osób trzecich mających siedzibę w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie, w którym wytwarzane są produkty sektora wina, ważne jest, aby zatwierdzanie zmian wymagających procedury sprzeciwu na poziomie Unii nadal leżało w gestii Komisji. Konieczne jest zatem wprowadzenie nowej klasyfikacji zmian: zmiany standardowe, które nie wymagają procedury sprzeciwu na szczeblu Unii i w związku z tym mają zastosowanie niezwłocznie po ich zatwierdzeniu przez państwo członkowskie oraz zmiany na poziomie Unii, które mają zastosowanie dopiero po zatwierdzeniu przez Komisję,

po zakończeniu procedury sprzeciwu na poziomie Unii.

Poprawka 23

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 17 f (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(17f) Należy wprowadzić pojęcie zmiany tymczasowej, tak aby produkty sektora wina oznaczone chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym mogły być nadal wprowadzane do obrotu pod tymi nazwami chronionymi w przypadku klęsk żywiołowych lub niekorzystnych warunków pogodowych lub w przypadku przyjęcia środków sanitarnych lub fitosanitarnych tymczasowo uniemożliwiających podmiotom gospodarczym przestrzeganie specyfikacji produktu. Ze względu na pilny charakter zmian tymczasowych ważne jest, aby obowiązywały one natychmiast po ich zatwierdzeniu przez państwo członkowskie. Wykaz pilnych powodów uzasadniających przyjęcie zmian tymczasowych jest wyczerpujący ze względu na wyjątkowy charakter tych zmian.

Poprawka 24

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 17 g (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(17g) Ważne jest, aby zmiany na poziomie Unii były zgodne z procedurą dotyczącą wniosków o objęcie ochroną, tak aby

zmiany te miały taką samą skuteczność i takie same gwarancje. Powinny one mieć zastosowanie mutatis mutandis, z wyjątkiem niektórych etapów, które należy wyeliminować w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych. Należy określić procedurę, która będzie stosowana w przypadku zmian standardowych i zmian tymczasowych, aby umożliwić państwom członkowskim właściwą ocenę wniosków i zapewnić zastosowanie spójnego podejścia we wszystkich państwach członkowskich. Ocena przeprowadzana przez państwa członkowskie powinna być równie rygorystyczna i pełna, co ocena przeprowadzana w ramach procedury regulującej wnioski o objęcie ochroną.

Poprawka 25

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 17 h (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(17h) Zmian standardowych i zmian tymczasowych dotyczących chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych państw trzecich dokonuje się zgodnie z podejściem określonym dla państw członkowskich, a decyzje o zatwierdzeniu podejmuje się zgodnie z systemem obowiązującym w danym państwie trzecim.

Poprawka 26

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 17 i (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(17i) W celu ochrony uzasadnionych interesów podmiotów gospodarczych, przy jednoczesnym uwzględnieniu zasady konkurencji i obowiązku dostarczania konsumentom odpowiednich informacji, należy przyjąć przepisy dotyczące tymczasowego etykietowania i prezentacji produktów sektora wina, w odniesieniu do których wystąpiono o ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego.

Poprawka 27

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 22 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(22a) Jeżeli art. 119 ust. 1 lit. gb) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w sprawie obowiązkowego umieszczania na etykiecie wykazu składników zawartych w winie stosuje się w drodze aktu delegowanego, wykazu tego nie potrzeba przedstawiać dla każdej partii.

Poprawka 28

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 23 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(23a) Aby zagwarantować pewność prawa do celów zrównoważonego rozwoju unijnej produkcji mleka oraz uwzględnić zmniejszenie się jednolitego rynku w następstwie wystąpienia Zjednoczonego

Królestwa z Unii , należy zaktualizować obowiązujące unijne limity ilościowe w celu zapewnienia organizacjom producentów utworzonym przez producentów mleka lub ich zrzeszenia możliwości zbiorowego negocjowania z mleczarnią warunków umów, w tym cen, odnośnie do części lub całości produkcji mleka ich członków.

Poprawka 29

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 23 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(23b) Aby uwzględnić ostatnie zmiany legislacyjne wprowadzone rozporządzeniem (UE) 2017/2393 i położyć kres niektórym przepisom szczegółowym, które stały się restrykcyjne w stosunku do systemu ogólnego, należy sprecyzować, że organizacje producentów utworzone przez producentów mleka lub ich zrzeszenia mogą być uznawane na mocy art. 152 i 161 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz że należy skreślić przepisy szczegółowe dotyczące uznanych organizacji międzybranżowych w sektorze mleka i przetworów mlecznych w odniesieniu do ich uznawania i zasad wycofywania takiego uznawania.

Poprawka 30

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 23 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(23c) Należy skodyfikować przepisy dotyczące uznawania transnarodowych

organizacji producentów, transnarodowych zrzeszeń organizacji producentów oraz transnarodowych organizacji międzybranżowych, a także przepisy precyzujące zakres odpowiedzialności zainteresowanych państw członkowskich. Aby zapewnić utrzymanie swobody przedsiębiorczości, a jednocześnie uznać trudności, z jakimi borykają się takie organizacje w uznawaniu ich przez państwo członkowskie, w którym mają dużą liczbę członków lub w którym mają produkcję zbywalną o dużej ilości lub wartości lub, w przypadku organizacji międzybranżowych, aby państwo członkowskie, w którym mają swoją siedzibę statutową, mogło podjąć decyzję o ich uznaniu, należy powierzyć Komisji odpowiedzialność za uznawanie takich organizacji i zrzeszeń oraz określić zasady udzielania niezbędnej pomocy administracyjnej przez państwa członkowskie sobie nawzajem oraz Komisji, tak aby ta ostatnia mogła określić, czy organizacja lub zrzeszenie spełniają warunki uznania, lub zająć się przypadkami niezgodności.

Poprawka 31

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 23 d (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(23d) Aby umożliwić producentom rolnym reagowanie na coraz większą koncentrację innych ogniw w całym łańcuchu wartości podaży produktów rolnych, zrzeszenia organizacji producentów powinny mieć możliwość uczestniczenia w tworzeniu zrzeszeń organizacji producentów. Również organizacje międzybranżowe powinny mieć możliwość zakładania zrzeszeń organizacji międzybranżowych, aby

osiągnąć te same cele.

Poprawka 32

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 23 e (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(23e) Mając na względzie duże znaczenie chronionych nazw pochodzenia (ChNP) i chronionych oznaczeń geograficznych (ChOG) w unijnej produkcji rolnej oraz pomyślnie wprowadzenie zasad zarządzania podażą serów i szynki suszonej ze znakiem jakości w celu zagwarantowania wartości dodanej i zachowania jakości tych produktów, należy rozszerzyć korzyści płynące z tych zasad na wszystkie produkty rolne ze znakiem jakości. Państwa członkowskie powinny być zatem uprawnione do stosowania przepisów regulujących całkowitą podaż wysokiej jakości produktów rolnych wytworzonych na określonym obszarze geograficznym na wniosek organizacji międzybranżowej, organizacji producentów lub grupy określonej w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012, pod warunkiem że zdecydowana większość producentów tego produktu oraz, w stosownych przypadkach, producentów rolnych na danym obszarze geograficznym popiera te przepisy.

Poprawka 33

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 23 f (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(23f) Aby promować lepsze przekazywanie sygnałów rynkowych oraz wzmocnić powiązania między cenami producenta a wartością dodaną w całym łańcuchu dostaw, należy rozszerzyć mechanizmy podziału wartości między rolników, w tym zrzeszenia rolników, a ich pierwszych nabywców na pozostałe sektory produktów, które posiadają znak jakości uznawany w prawie unijnym i krajowym. Rolnicy, w tym zrzeszenia rolników, powinni mieć możliwość uzgadniania klauzul dotyczących podziału wartości, w tym zysków i strat odnotowanych na rynku, z podmiotami działającymi na różnych etapach produkcji, przetwarzania i wprowadzania do obrotu.

Poprawka 34

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Motyw 23 g (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(23g) Aby zapewnić skuteczne stosowanie wszystkich rodzajów klauzul podziału wartości, należy sprecyzować, że klauzule takie mogą opierać się w szczególności na wskaźnikach ekonomicznych odnoszących się do odpowiednich kosztów produkcji i wprowadzania do obrotu oraz ich zmian, cen produktów rolnych i spożywczych rejestrowanych na danym rynku lub rynkach oraz ich zmian lub ilości, składu, jakości, identyfikowalności lub, w stosownych przypadkach, zgodności ze specyfikacjami produktu.

Poprawka 35

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 27 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(27a) Aby osiągnąć cel, jakim jest przyczynienie się do stabilności rynków rolnych, należy wzmocnić narzędzia zapewniające przejrzystość rynków rolnych. Biorąc pod uwagę, że doświadczenia różnych europejskich obserwatoriów sektorowych zajmujących się rynkami rolnymi okazały się pozytywne, jeżeli chodzi o dostarczanie ogółowi podmiotów gospodarczych i władz publicznych informacji podczas podejmowania przez nie decyzji oraz ułatwianie obserwacji i rejestracji zmian rynkowych, należy utworzyć europejskie obserwatorium rynku produktów rolnych oraz wprowadzić system przekazywania informacji potrzebnych do jego funkcjonowania.

Poprawka 36

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 27 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(27b) Aby dostarczać organom i instytucjom unijnym informacji podczas podejmowania przez nie decyzji, a także aby poprawić skuteczność środków mających na celu zapobieganie zakłóceniom na rynku i zarządzanie nimi, należy stworzyć mechanizm wczesnego ostrzegania, w ramach którego europejskie obserwatorium rynków rolnych powiadamiałoby Parlament Europejski, Radę i Komisję o zagrożeniach wystąpienia zakłóceń na

rynku oraz, w stosownych przypadkach, wydawałoby zalecenia w sprawie środków, które należy przyjąć. Jako jedyny organ posiadający prawo inicjatywy w tej dziedzinie, Komisja miałaby 30 dni na przedstawienie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie odpowiednich środków w celu zaradzenia tym zakłóceniom na rynku lub na uzasadnienie braku takich środków.

Poprawka 37

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 29

Tekst proponowany przez Komisję

(29) Z uwagi na uchylenie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013¹⁷ rozporządzeniem (UE) .../... (rozporządzenie *dotyczące planu strategicznego WPR*), przepisy dotyczące kontroli i kar w odniesieniu do norm handlowych i chronionych nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych należy włączyć do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z

Poprawka

(29) Z uwagi na uchylenie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013¹⁷ rozporządzeniem (UE) .../... (rozporządzenie *horyzontalne*), przepisy dotyczące kontroli i kar w odniesieniu do norm handlowych i chronionych nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych należy włączyć do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, *przy jednoczesnym stwierdzeniu w celu wzmocnienia efektywności, że takie kontrole mogą obejmować kontrole dokumentacji i kontrole na miejscu, przy czym te ostatnie będą konieczne jedynie w przypadkach, gdy specyfikacja produktu będzie zawierała wymogi, których nie można zweryfikować w bezpieczny sposób w drodze kontroli dokumentów.*

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z

Poprawka 38

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 30 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(30a) Aby nadal wspierać rozwój sektora cukru, również w okresie przejściowym po zniesieniu systemu kwot, należy sprecyzować, że powiadomienia o cenach rynkowych obejmują również etanol, umożliwiając stosowanie postępowań pojednawczych lub mediacji jako alternatywy dla postępowania polubownego oraz kodyfikując klauzulę dotyczącą podziału wartości zawartą w niniejszym rozporządzeniu.

Poprawka 39

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 33 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(33a) Należy wprowadzić mechanizmy prawne dla zapewnienia, że produkty oznaczone fakultatywnym określeniem jakościowym „produkt górski” będą obecne na rynku innego państwa wyłącznie wówczas, gdy nie będzie to stanowić naruszenia przepisów dotyczących stosowania tego określenia jakościowego w danym państwie, jeśli takie przepisy istnieją.

Poprawka 40

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 34 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(34a) Należy rozszerzyć wykaz produktów, które mogą zostać objęte ochroną jako ChNP czy ChOG, o produkty, na które jest coraz większy popyt wśród konsumentów unijnych, takie jak воск pszczeli, który jest coraz szerzej stosowany w przemyśle spożywczym i kosmetycznym.

Poprawka 41

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 35

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(35) Należy **zaktualizować** kwoty zasobów finansowych dostępnych na potrzeby finansowania środków na podstawie rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013²⁰ i (UE) nr 229/2013²¹.

(35) Należy **utrzymać** kwoty zasobów finansowych dostępnych na potrzeby finansowania środków na podstawie rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013²⁰ i (UE) nr 229/2013²¹.

²⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 23).

²¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1405/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 41).

²⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 228/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 247/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 23).

²¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 229/2013 z dnia 13 marca 2013 r. ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1405/2006 (Dz.U. L 78 z 20.3.2013, s. 41).

Poprawka 42

Wniosek dotyczący rozporządzenia Motyw 35 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(35a) Organizacje międzybranżowe uznane na mocy art. 157 rozporządzenia (UE) 1308/2013 są podmiotami gospodarczymi o zasadniczym znaczeniu dla rozwoju zdywersyfikowanych sektorów rolnictwa w regionach najbardziej oddalonych, w szczególności w sektorach produkcji zwierzęcej. Ze względu na niewielkie rozmiary i charakter wyspiarski rynków lokalnych regionów najbardziej oddalonych są one szczególnie narażone na wahania cen związane z przywozem z pozostałych części Unii lub z państw trzecich. Wspomniane organizacje międzybranżowe skupiają wszystkie podmioty gospodarcze działające na wszystkich etapach funkcjonowania rynku i z tego tytułu podejmują wspólne działania mające na celu zapewnienie konkurencyjności produkcji lokalnej na danym rynku, w szczególności poprzez gromadzenie danych lub rozpowszechnianie informacji. Dlatego też, niezależnie od art. 28, 29 i 110 TFUE i z zastrzeżeniem art. 164 i 165 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, należy zezwolić, aby w kontekście rozszerzonych umów międzybranżowych dane państwo członkowskie mogło, po konsultacji z zainteresowanymi podmiotami, nałożyć obowiązek zapłaty podatku na poszczególne podmioty gospodarcze lub grupy podmiotów gospodarczych, które nie są członkami organizacji i które działają na rynku lokalnym, niezależnie od ich pochodzenia, w tym w przypadku, gdy wpływy z tych składek służą finansowaniu działań mających na celu utrzymanie tylko produkcji lokalnej lub

gdy składki te są pobierane na innym etapie wprowadzania do obrotu.

Poprawka 43

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Motyw 25 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

-1) *dodaje się motyw w brzmieniu:*
„25a) Pomoc w ramach programów dla szkół przydzielana na dystrybucję produktów powinna w miarę możliwości przyczyniać się do promowania produktów z krótkiego łańcucha dostaw”.

Poprawka 44

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Motyw 127 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

-1a) *dodaje się motyw w brzmieniu:*
„(127a) Pisemne umowy w sektorze mleka i przetworów mlecznych, które mogą być obowiązkowe w niektórych państwach członkowskich lub których w

każdym razie mają prawo domagać się producenci, organizacje producentów lub zrzeszenia organizacji producentów, powinny między innymi określać cenę do zapłaty za dostawę, która idealnie powinna pokrywać koszty produkcji oraz która może być obliczana na podstawie łatwo dostępnych i zrozumiałych wskaźników kosztów produkcji i wskaźników rynkowych ustalanych przez państwa członkowskie zgodnie z obiektywnymi kryteriami i na podstawie badań dotyczących produkcji i łańcucha żywnościowego”.

Poprawka 45

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 b (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Motyw 139 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

-1b) dodaje się motyw w brzmieniu:

„(139a) Pisemne umowy, które mogą być obowiązkowe w niektórych państwach członkowskich lub których w każdym razie mają prawo domagać się producenci, organizacje producentów lub zrzeszenia organizacji producentów, powinny między innymi określać cenę do zapłaty za dostawę, która idealnie powinna pokrywać koszty produkcji oraz która może zostać obliczona na podstawie łatwo dostępnych i zrozumiałych wskaźników kosztów produkcji i kosztów rynkowych ustalanych przez państwa członkowskie zgodnie z obiektywnymi kryteriami i na podstawie aktualnych badań dotyczących produkcji i łańcucha żywnościowego”.

Poprawka 46

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 c (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 1

Tekst obowiązujący

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólną organizację rynków produktów rolnych, rozumianych jako wszystkie produkty wymienione w załączniku I do Traktatów, z wyjątkiem produktów rybołówstwa i akwakultury określonych w unijnych aktach ustawodawczych dotyczących wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury.

2. Produkty rolne określone w ust. 1, dzieli się na następujące sektory wymienione w odpowiednich częściach załącznika I:

- a) zboża, część I;
- b) ryż, część II;
- c) cukier, część III;
- d) susz paszowy, część IV;
- e) nasiona, część V;

Poprawka

-1c) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia wspólną organizację rynków produktów rolnych, rozumianych jako wszystkie produkty wymienione w załączniku I do Traktatów, z wyjątkiem produktów rybołówstwa i akwakultury określonych w unijnych aktach ustawodawczych dotyczących wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury.

Niniejsze rozporządzenie określa powszechne normy, zasady dotyczące przejrzystości działania rynków i narzędzia zarządzania kryzysowego umożliwiające organom publicznym, a przede wszystkim Komisji, zagwarantowanie nadzoru nad rynkami rolnymi, a także zarządzania nimi i ich regulacji.

2. Produkty rolne określone w ust. 1, dzieli się na następujące sektory wymienione w odpowiednich częściach załącznika I:

- a) zboża, część I;
- b) ryż, część II;
- c) cukier, ***burak cukrowy i trzcina cukrowa***, część III;
- d) susz paszowy, część IV;
- e) nasiona, część V;

f) chmiel, część VI;
g) oliwa z oliwek i oliwki stołowe, część VII;
h) len i konopie, część VIII;
i) owoce i warzywa, część IX;
j) produkty z przetworzonych owoców i warzyw, część X;
k) banany, część XI;
l) wina, część XII;
m) drzewa i inne rośliny żywe, bulwy, korzenie i tym podobne, kwiaty cięte i liście ozdobne, część XIII;
n) tytoń, część XIV;
o) wołowina i cielęcina, część XV;
p) mleko i przetwory mleczne, część XVI;
q) wieprzowina, część XVII;
r) baranina i kozina, część XVIII;
s) jaja, część XIX;
t) mięso drobiowe, część XX;
u) alkohol etylowy pochodzenia rolniczego, część XXI;
v) produkty pszczele, część XXII;
w) jedwabniki, część XXIII;
x) pozostałe produkty, część XXIV.

f) chmiel, część VI;
g) oliwa z oliwek i oliwki stołowe, część VII;
h) len i konopie, część VIII;
i) owoce i warzywa, część IX;
j) produkty z przetworzonych owoców i warzyw, część X;
k) banany, część XI;
l) wina, część XII;
m) drzewa i inne rośliny żywe, bulwy, korzenie i tym podobne, kwiaty cięte i liście ozdobne, część XIII;
n) tytoń, część XIV;
o) wołowina i cielęcina, część XV;
p) mleko i przetwory mleczne, część XVI;
q) wieprzowina, część XVII;
r) baranina i kozina, część XVIII;
s) jaja, część XIX;
t) mięso drobiowe, część XX;
u) alkohol etylowy pochodzenia rolniczego, część XXI;
v) produkty pszczele, część XXII;
w) jedwabniki, część XXIII;
x) pozostałe produkty, część XXIV. ”

Poprawka 47

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 d (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

-1d) Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 1a

Cele szczegółowe

Z zastrzeżeniem stosowania celów ogólnych i szczegółowych określonych w art. 5 i 6 rozporządzenia (UE) .../... [plan strategiczny WPR] oraz zgodnie z art. 39 TFUE wspólna organizacja rynków produktów rolnych, o której mowa w art. 1, przyczynia się do osiągnięcia następujących celów szczegółowych:

a) uczestnictwo w stabilizacji rynków rolnych i poprawa ich przejrzystości;

b) promowanie właściwego funkcjonowania łańcucha dostaw produktów rolno-spożywczych i zapewnianie producentom rolnym godziwych dochodów;

c) poprawa pozycji producentów w łańcuchu wartości i promowanie koncentracji podaży produktów rolnych;

d) przyczynianie się do poprawy warunków ekonomicznych produkcji i wprowadzania do obrotu produktów rolnych oraz poprawa jakości europejskiej produkcji rolnej”.

Poprawka 48

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt -1 e (nowy)**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 2

Tekst obowiązujący

Artykuł 2

Przepisy ogólne wspólnej polityki rolnej (WPR)

Do środków określonych w niniejszym

Poprawka

-1e) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 2

Przepisy ogólne wspólnej polityki rolnej (WPR)

Do środków określonych w niniejszym

rozporządzeniu zastosowanie ma
rozporządzenie (UE) **nr 1306/2013** oraz
przepisy przyjęte na jego podstawie.

rozporządzeniu zastosowanie ma
rozporządzenie (UE) [.../...]
[rozporządzenie horyzontalne] oraz
przepisy przyjęte na jego podstawie”.

Poprawka 49

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 1 – litera b

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 3 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

Komisja jest uprawniona do przyjęcia
zgodnie z art. 227 aktów delegowanych
zmieniających **definicje dotyczące**
sektorów określonych w załączniku II
w zakresie niezbędnym do aktualizacji
tych definicji w świetle rozwoju rynku.

Poprawka

Komisja jest uprawniona do przyjęcia
zgodnie z art. 227 aktów delegowanych
zmieniających **w celu zaktualizowania, w**
świecie rozwoju rynku, definicji
dotyczących sektorów określonych w
załączniku II **bez tworzenia nowych**
definicji.

Poprawka 50

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 6

Tekst proponowany przez Komisję

3) **skreśla się art. 6;**

Poprawka

skreśla się

Poprawka 51

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 6

Tekst obowiązujący

Artykuł 6

Lata gospodarcze

Ustanawia się następujące lata gospodarcze:

a) od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku w przypadku sektorów: owoców i warzyw, produktów z przetworzonych owoców i warzyw oraz bananów;

b) od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku w przypadku sektora suszu paszowego oraz sektora jedwabników;

c) od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca następnego roku w przypadku:

(i) sektora zbóż;

(ii) sektora nasion;

(iii) sektora *oliwy z oliwek i oliwek stołowych*;

(iv) sektora *lnu i konopi*;

v) sektora mleka i przetworów mlecznych;

d) od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca następnego roku w przypadku sektora wina;

e) od dnia 1 września do dnia 31 sierpnia następnego roku w przypadku *sektora* ryżu;

f) od dnia 1 października do dnia 30

Poprawka

3a) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Lata gospodarcze

Ustanawia się następujące lata gospodarcze:

a) od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku w przypadku sektorów: owoców i warzyw, produktów z przetworzonych owoców i warzyw oraz bananów;

b) od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku w przypadku sektora suszu paszowego oraz sektora jedwabników;

c) od dnia 1 lipca do dnia 30 czerwca następnego roku w przypadku:

(i) sektora zbóż;

(ii) sektora nasion;

(iii) sektora *lnu i konopi*;

(iv) sektora mleka i przetworów mlecznych;

d) od dnia 1 sierpnia do dnia 31 lipca następnego roku w przypadku sektora wina;

e) od dnia 1 września do dnia 31 sierpnia następnego roku w przypadku *sektorów* ryżu *i oliwek stołowych*;

f) od dnia 1 października do dnia 30

września następnego roku w przypadku
sektora cukru.

września następnego roku w przypadku
sektorów cukru *i oliwy z oliwek*”.

Poprawka 52

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 b (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 11

Tekst obowiązujący

Artykuł 11

Produkty kwalifikujące się do interwencji publicznej

Interwencję publiczną stosuje się w odniesieniu do następujących produktów zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszej sekcji oraz wszelkimi dodatkowymi wymogami i warunkami, które mogą zostać określone przez Komisję, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 19 i aktów wykonawczych zgodnie z art. 20:

- a) pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum, jęczmienia i kukurydzy;
- b) ryżu niełuskanego;
- c) świeżej lub schłodzonej wołowiny i cielęciny objętych kodami CN 0201 10 00 oraz od 0201 20 20 do 0201 20 50;
- d) masła wyprodukowanego bezpośrednio i wyłącznie z pasteryzowanej śmietanki uzyskanej bezpośrednio i wyłącznie z mleka krowiego w zatwierdzonym przedsiębiorstwie w Unii, o minimalnej zawartości tłuszczu mlecznego w masie wynoszącej 82 % i maksymalnej zawartości wody w masie wynoszącej 16 %;
- e) odtłuszczonego mleka w proszku

Poprawka

3b) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Produkty kwalifikujące się do interwencji publicznej

Interwencję publiczną stosuje się w odniesieniu do następujących produktów zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszej sekcji oraz wszelkimi dodatkowymi wymogami i warunkami, które mogą zostać określone przez Komisję, w drodze aktów delegowanych zgodnie z art. 19 i aktów wykonawczych zgodnie z art. 20:

- a) pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum, jęczmienia i kukurydzy;
- b) ryżu niełuskanego;
- c) świeżej lub schłodzonej wołowiny i cielęciny objętych kodami CN 0201 10 00 oraz od 0201 20 20 do 0201 20 50;
- d) masła wyprodukowanego bezpośrednio i wyłącznie z pasteryzowanej śmietanki uzyskanej bezpośrednio i wyłącznie z mleka krowiego w zatwierdzonym przedsiębiorstwie w Unii, o minimalnej zawartości tłuszczu mlecznego w masie wynoszącej 82 % i maksymalnej zawartości wody w masie wynoszącej 16 %;
- e) odtłuszczonego mleka w proszku

najwyższej jakości wytworzonego z mleka krowiego metodą rozpyłową w zatwierdzonym przedsiębiorstwie w Unii, o minimalnej zawartości białka wynoszącej 34,0 % w odtłuszczonej masie suchej;

najwyższej jakości wytworzonego z mleka krowiego metodą rozpyłową w zatwierdzonym przedsiębiorstwie w Unii, o minimalnej zawartości białka wynoszącej 34,0 % w odtłuszczonej masie suchej;

ea) cukru białego;

eb) mięsa baraniego objętego kodami CN 0104 10 30 lub 0204;

ec) świeżego, schłodzonego lub mrożonego mięsa wieprzowego objętego kodem CN 0203;

ed) świeżego, schłodzonego lub mrożonego mięsa drobiowego objętego kodem CN 0207”.

Poprawka 53

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 c (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 12

Tekst obowiązujący

Artykuł 12

Okresy interwencji publicznej

Interwencja publiczna jest dostępna:

a) w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum, jęczmienia i kukurydzy — od dnia 1 listopada do dnia 31 maja;

b) w odniesieniu do ryżu niełuskanego — od dnia 1 kwietnia do dnia 31 lipca;

c) w odniesieniu do wołowiny i cielęciny — przez cały rok;

d) 51, w odniesieniu do masła i odtłuszczonego mleka w proszku — od

Poprawka

3c) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Okresy interwencji publicznej

Interwencja publiczna jest dostępna *przez cały rok w odniesieniu do produktów wymienionych w art. 11”.*

dnia 1 marca do dnia 30 września.

Poprawka 54

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 d (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 13

Tekst obowiązujący

Artykuł 13

Otwieranie i zamykanie interwencji publicznej

1. W okresach, o których mowa w art. 12, interwencja publiczna:

a) jest otwarta dla **pszenicy zwyczajnej**, masła i odtłuszczonego mleka w proszku;

b) może zostać otwarta przez Komisję – w drodze aktów wykonawczych – dla pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy i ryżu niełuskanego (w tym szczególnych odmian lub rodzajów ryżu niełuskanego), jeżeli wymaga tego sytuacja na rynku. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2;

c) może zostać otwarta przez Komisję dla wołowiny i cielęciny – w drodze aktów wykonawczych przyjętych bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3 – jeżeli w reprezentatywnym okresie, ustalonym na podstawie art. 20 akapit pierwszy lit. c), średnia cena rynkowa w danym państwie członkowskim lub w danym regionie państwa członkowskiego, notowana na podstawie unijnej skali klasyfikacji tusz bydła, o której mowa w załączniku IV

Poprawka

3d) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Otwieranie i zamykanie interwencji publicznej

1. W okresach, o których mowa w art. 12, interwencja publiczna:

a) jest otwarta dla masła i odtłuszczonego mleka w proszku;

b) może zostać otwarta przez Komisję – w drodze aktów wykonawczych – dla **pszenicy zwyczajnej**, pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy i ryżu niełuskanego (w tym szczególnych odmian lub rodzajów ryżu niełuskanego), **cukru białego, mięsa baraniego, mięsa wieprzowego lub mięsa drobiowego**, jeżeli wymaga tego sytuacja na rynku. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2;

c) może zostać otwarta przez Komisję dla wołowiny i cielęciny – w drodze aktów wykonawczych przyjętych bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3 – jeżeli w reprezentatywnym okresie, ustalonym na podstawie art. 20 akapit pierwszy lit. c), średnia cena rynkowa w danym państwie członkowskim lub w danym regionie państwa członkowskiego, notowana na podstawie unijnej skali klasyfikacji tusz bydła, o której mowa w załączniku IV

część A, jest niższa niż 85 % progu referencyjnego określonego w art. 7 ust. 1 lit. d).

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze zamykające interwencję publiczną w sektorze wołowiny i cielęciny, jeżeli w reprezentatywnym okresie ustalonym na podstawie art. 20 akapit pierwszy lit. c) nie są już spełnione warunki określone w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się bez stosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

część A, jest niższa niż 85 % progu referencyjnego określonego w art. 7 ust. 1 lit. d).

2. Komisja przyjmuje akty wykonawcze zamykające interwencję publiczną w sektorze wołowiny i cielęciny, jeżeli w reprezentatywnym okresie ustalonym na podstawie art. 20 akapit pierwszy lit. c) nie są już spełnione warunki określone w ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się bez stosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3”.

Poprawka 55

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 e (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 14

Tekst obowiązujący

Artykuł 14

Zakup po ustalonej cenie lub w ramach przetargu

W przypadku otwarcia interwencji publicznej na podstawie art. 13 ust. 1 **środki** dotyczące ustalania cen zakupu produktów, o których mowa w art. 11, **oraz, w stosownych przypadkach, środki dotyczące ograniczeń ilościowych, gdy zakup dokonywany jest po ustalonej cenie,** są przyjmowane przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE.

Poprawka

3e) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

Zakup po ustalonej cenie lub w ramach przetargu

W przypadku otwarcia interwencji publicznej na podstawie art. 13 ust. 1 **zasady** dotyczące ustalania cen zakupu produktów, o których mowa w art. 11, są przyjmowane przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE”.

Poprawka 56

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 3 f (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 15 – ustęp 1

Tekst obowiązujący

1. Cena interwencyjna oznacza:

a) cenę zakupu produktów w ramach interwencji publicznej, w przypadku gdy zakup dokonywany jest po ustalonych cenach, lub

b) maksymalną cenę, za jaką produkty kwalifikujące się do interwencji publicznej mogą zostać zakupione w przypadku zakupu w drodze procedury przetargowej.

Poprawka

3f) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cena interwencyjna oznacza maksymalną cenę, za jaką produkty kwalifikujące się do interwencji publicznej mogą zostać zakupione w przypadku zakupu w drodze procedury przetargowej”.

Poprawka 57

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 g (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 15 – ustęp 2

Tekst obowiązujący

2. *Środki* dotyczące ustalania poziomu cen interwencyjnych, w tym kwoty podwyżek i obniżek, są przyjmowane przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE.

Poprawka

3g) w art. 15 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zasady dotyczące ustalania poziomu cen interwencyjnych, w tym kwoty podwyżek i obniżek, są przyjmowane przez Radę zgodnie z art. 43 ust. 3 TFUE”.

Poprawka 266
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 h (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 15 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3h) w art. 15 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Ustalając poziom ceny interwencyjnej, Rada stosuje obiektywne i przejrzyste kryteria, które są zgodne z celem, jakim jest zapewnienie odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej zgodnie z art. 39 TFUE.”.

Poprawka 232
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 3 i (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 16

Tekst obowiązujący

Poprawka

Artykuł 16

Zasady ogólne dotyczące zbywania publicznych zapasów interwencyjnych

1. Zbywanie produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej odbywa się w taki sposób, aby:

- a) zapobiec jakimkolwiek zakłóceniom na rynku,
- b) zapewnić równy dostęp do towarów i równe traktowanie nabywców, oraz

3i) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 16

Zasady ogólne dotyczące zbywania publicznych zapasów interwencyjnych

1. Zbywanie produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej odbywa się w taki sposób, aby:

- a) zapobiec jakimkolwiek zakłóceniom na rynku,
- b) zapewnić równy dostęp do towarów i równe traktowanie nabywców, oraz

c) zapewnić zgodność z zobowiązaniami wynikającymi z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE.

2. Zbywanie produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej może odbyć się przez udostępnienie ich w ramach programu dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących w Unii określonego w odpowiednim unijnym akcie prawnym. W takich przypadkach wartość księgowa takich produktów odpowiada poziomowi odpowiednich ustalonych cen interwencyjnych, o których mowa w art. 14 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

3. Co roku Komisja podaje do wiadomości publicznej zasady, na jakich produkty zakupione w ramach interwencji publicznej zostały sprzedane w ciągu poprzedniego roku.

c) zapewnić zgodność z zobowiązaniami wynikającymi z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE.

2. Zbywanie produktów zakupionych w ramach interwencji publicznej może odbyć się przez udostępnienie ich w ramach programu dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących w Unii określonego w odpowiednim unijnym akcie prawnym. W takich przypadkach wartość księgowa takich produktów odpowiada poziomowi odpowiednich ustalonych cen interwencyjnych, o których mowa w art. 14 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

2a. Państwa członkowskie informują Komisję, które przedsiębiorstwa korzystają z interwencji publicznej oraz skupują zapasy pochodzące z interwencji publicznej.

3. Co roku Komisja podaje do wiadomości publicznej zasady, na jakich produkty zakupione w ramach interwencji publicznej zostały ***zakupione, w stosownych przypadkach, lub*** sprzedane w ciągu poprzedniego roku. ***Informacje te obejmują dane identyfikacyjne przedsiębiorstw, odnośne wielkości oraz ceny kupna i sprzedaży.”;***

Poprawka 59

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 i (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 17 – ustęp 1 – litera b

Tekst obowiązujący

Poprawka

3j) w art. 17 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

b) oliwy z oliwek;

„b) oliwy z oliwek *i oliwek stołowych*”;

Poprawka 60

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 3 k (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 17 – ustęp 1 – litera i a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3k) w art. 17 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„(ia) ryżu”.

Poprawka 257

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 4 – litera b a (nowa)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 – ustęp 3

Tekst obowiązujący

Poprawka

3. Państwa członkowskie, które chcą skorzystać z programu pomocy ustanowionego zgodnie z ust. 1 (zwanego dalej „programem dla szkół”) i wnioskujące o odpowiednią pomoc unijną, **traktują na zasadzie priorytetu** – przy uwzględnieniu uwarunkowań krajowych – dystrybucję produktów z jednej lub obu poniższych grup:

a) **owoce i warzywa oraz świeże produkty sektora bananów;**

b) **mleko spożywcze i jego odmiany**

ba) art. 23 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie, które chcą skorzystać z programu pomocy ustanowionego zgodnie z ust. 1 (zwanego dalej „programem dla szkół”) i wnioskujące o odpowiednią pomoc unijną, **prowadzą** – przy uwzględnieniu uwarunkowań krajowych – dystrybucję produktów z jednej lub obu poniższych grup:

a) **w przypadku owoców i warzyw:**

(i) priorytetowo owoce i warzywa oraz

bezlaktozowe.

świeże produkty sektora bananów;

(ii) przetworzone produkty z owoców i warzyw;

b) w przypadku mleka i przetworów mlecznych:

(i) mleko spożywcze i jego odmiany bezlaktozowe;

(ii) ser, twaróg, jogurt i inne sfermentowane lub zakwaszone przetwory mleczne bez dodatku środków aromatyzujących, owoców, orzechów lub kakao.”;

Poprawka 258

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 4 – litera b b (nowa)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 – ustęp 4

Tekst obowiązujący

Poprawka

4. Niezależnie od ust. 3, w celu propagowania spożywania konkretnych produktów lub w odpowiedzi na szczególne potrzeby żywieniowe dzieci na ich terytorium, państwa członkowskie mogą przewidzieć dystrybucję produktów z jednej lub obu poniższych grup:

a) przetworzonych produktów z owoców i warzyw – jako uzupełnienie produktów, o których mowa w ust. 3 lit. a);

(b) serów, twarogu, jogurtu i innych produktów z mleka fermentowanego lub ukwaszonego bez dodatku środków aromatyzujących, owoców, orzechów lub kakao – jako uzupełnienie produktów, o których mowa w ust. 3 lit. b).

bb) skreśla się art. 23 ust. 4

“

Poprawka 259

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 4 – litera b c (nowa)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 – ustęp 8 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

bc) w art. 23 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

8a. Państwa członkowskie – jeżeli jest to uzasadnione przez organy krajowe odpowiedzialne za zdrowie i żywienie – mogą przewidzieć w swojej strategii krajowej, że produkty, o których mowa w ust. 3 i 5 niniejszego artykułu, są rozprowadzane w szkołach w tym samym czasie co zwykłe posiłki szkolne.

Poprawka 260/rev
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 4 – litera b d (nowa)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23 - ustęp 11

Tekst obowiązujący

Poprawka

11. Państwa członkowskie dokonują wyboru produktów przeznaczonych do dystrybucji lub do objęcia towarzyszącymi środkami edukacyjnymi na podstawie obiektywnych kryteriów, wśród których znajduje się co najmniej jedno z poniższych: zdrowie i względy środowiskowe, sezonowość, różnorodność oraz dostępność lokalnych lub regionalnych produktów, przy czym w miarę możliwości priorytet przyznaje się produktom pochodzącym z Unii. Państwa członkowskie mogą zachęcać w szczególności do zakupu produktów lokalnych lub regionalnych, produktów

bd) art. 23 ust. 11 otrzymuje brzmienie:

„11. Państwa członkowskie dokonują wyboru produktów przeznaczonych do dystrybucji lub do objęcia towarzyszącymi środkami edukacyjnymi na podstawie obiektywnych kryteriów, wśród których znajduje się co najmniej jedno z poniższych: zdrowie i względy środowiskowe, sezonowość, różnorodność oraz dostępność lokalnych lub regionalnych produktów, przy czym w miarę możliwości priorytet przyznaje się produktom pochodzącym z Unii. Państwa członkowskie mogą zachęcać w szczególności do zakupu produktów lokalnych lub regionalnych, produktów

ekologicznych, w krótkich łańcuchach dostaw lub z korzyściami dla środowiska oraz, w stosownych przypadkach, produktów uznanych w ramach systemów jakości ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012.

Państwa członkowskie mogą uwzględnić w swoich strategiach nadanie priorytetu względem zrównoważoności i sprawiedliwego handlu.

ekologicznych, w krótkich łańcuchach dostaw lub z korzyściami dla środowiska, **w tym w zrównoważonych opakowaniach**, oraz, w stosownych przypadkach, produktów uznanych w ramach systemów jakości ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 1151/2012.

Państwa członkowskie mogą uwzględnić w swoich strategiach nadanie priorytetu względem zrównoważoności i sprawiedliwego handlu”.

Poprawka 61

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 4 – litera c – podpunkt ii

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23a – ustęp 2 – akapit 3 – ostatnie zdanie

Tekst proponowany przez Komisję

(ii) w ust. 2 akapit trzeci skreśla się ostatnie zdanie;

Poprawka

skreśla się

Poprawka 62

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 4 – litera c – podpunkt iii – wprowadzenie

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 23a – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

(iii) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

Poprawka

(iii) w ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje

brzmienie:

Poprawka 63

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 4 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 61

Tekst obowiązujący

Artykuł 61

Czas trwania

„**System** zezwoleń na nasadzenia winorośli ustanowiony w niniejszym rozdziale stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia **2030** r.; Komisja **przeprowadzi** przegląd **śródkresowy** w celu ewaluacji funkcjonowania systemu oraz, w stosownych przypadkach, **przedstawi** wnioski.

Poprawka

4a) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 61

Czas trwania

System zezwoleń na nasadzenia winorośli ustanowiony w niniejszym rozdziale stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia **2050** r.; Komisja **przeprowadza** przegląd **co dziesięć lat, po raz pierwszy w dniu 1 stycznia 2023 r.**, w celu dokonania oceny funkcjonowania systemu oraz, w stosownych przypadkach, **przedstawia** wnioski, **aby poprawić jego skuteczność**”.

Poprawka 261

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 4 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 62 – ustęp 3

Tekst obowiązujący

3. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1, są

Poprawka

4a) art. 62 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zezwolenia, o których mowa w ust. 1,

ważne przez trzy lata od daty udzielenia. Producent, który nie wykorzystał udzielonego zezwolenia w okresie jego ważności, podlega karom administracyjnym zgodnie z art. 89 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013.

są ważne przez trzy lata od daty udzielenia. Producent, który nie wykorzystał udzielonego zezwolenia w okresie jego ważności, podlega karom administracyjnym zgodnie z art. 89 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013. ***Jednak państwa członkowskie mogą postanowić, że zezwolenia, o których mowa w ust. 66 ust. 1, są ważne przez sześć lat od daty udzielenia.”;***

Poprawka 64

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 4 b (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 62 – ustęp 4

Tekst obowiązujący

4. Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do nasadzeń lub ponownych nasadzeń na obszarach przeznaczonych do celów doświadczalnych lub na szkółki szczepów, ani do obszarów, z których wino lub jego produkty przeznaczone są wyłącznie do spożycia w gospodarstwie domowym plantatora, ani do obszarów przeznaczonych do nowego nasadzenia dokonywanego w ramach działań związanych z obowiązkowym zakupem, prowadzonym w interesie publicznym, na mocy prawa krajowego.

Poprawka

4b) art. 62 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do nasadzeń lub ponownych nasadzeń na obszarach przeznaczonych do celów doświadczalnych lub na szkółki szczepów, ***do nasadzeń lub ponownych nasadzeń na obszarach, z których produkty sektora wina są przeznaczone wyłącznie do produkcji soku winogronowego***, ani do obszarów, z których wino lub jego produkty przeznaczone są wyłącznie do spożycia w gospodarstwie domowym plantatora, ani do obszarów przeznaczonych do nowego nasadzenia dokonywanego w ramach działań związanych z obowiązkowym zakupem, prowadzonym w interesie publicznym, na mocy prawa krajowego”.

Poprawka 65

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 63 – ustęp 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5) *art. 63 ust. 1 otrzymuje brzmienie:* *skreśla się*

„1. Państwa członkowskie corocznie udzielają zezwoleń na nowe nasadzenia odpowiadające:

a) 1 % całkowitej powierzchni upraw winorośli na ich terytorium mierzonej w dniu 31 lipca roku poprzedzającego; lub

b) 1 % obszaru obejmującego powierzchnię upraw winorośli na ich terytorium mierzoną w dniu 31 lipca 2015 r. oraz powierzchnię objętą prawami do sadzenia przyznanymi na ich terytorium producentom zgodnie z art. 85h, art. 85i lub art. 85k rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i udostępnionymi w celu przekształcenia na zezwolenia w dniu 1 stycznia 2016 r., o których mowa w art. 68 niniejszego rozporządzenia.; ”

Poprawka 66

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 63

Artykuł 63

Mechanizm zabezpieczenia dotyczący nowych nasadzeń

1. Państwa członkowskie corocznie udzielają zezwoleń na nowe nasadzenia odpowiadające **1 % całkowitej powierzchni upraw winorośli na ich terytorium mierzonej w dniu 31 lipca roku poprzedzającego.**

2. Państwa członkowskie mogą:

a) zastosować na poziomie krajowym odsetek niższy od odsetka określonego w ust. 1;

b) ograniczyć udzielanie zezwoleń na poziomie regionalnym, dla konkretnych obszarów kwalifikujących się ze względu na produkcję win o chronionej nazwie pochodzenia, produkcję win o chronionym oznaczeniu geograficznym lub obszarów, na których produkuje się wino bez oznaczenia geograficznego.

3. Każde z ograniczeń, o których mowa w ust. 2, musi przyczyniać się do uporządkowanego wzrostu nasadzeń

5a) art. 63 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 63

Mechanizm zabezpieczenia dotyczący nowych nasadzeń

1. Państwa członkowskie corocznie udzielają zezwoleń na nowe nasadzenia odpowiadające **albo:**

a) 1 % całkowitej powierzchni upraw winorośli na ich terytorium mierzonej w dniu 31 lipca roku poprzedzającego lub

b) 1 % obszaru obejmującego powierzchnię upraw winorośli na ich terytorium mierzoną w dniu 31 lipca 2015 r. oraz powierzchnię objętą prawami do sadzenia przyznanymi na ich terytorium producentom zgodnie z art. 85h, art. 85i lub art. 85k rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 i udostępnionymi w celu przekształcenia na zezwolenia w dniu 1 stycznia 2016 r. zgodnie z przepisami art. 68 niniejszego rozporządzenia.

2. Państwa członkowskie mogą:

a) zastosować na poziomie krajowym odsetek niższy od odsetka określonego w ust. 1;

b) ograniczyć udzielanie zezwoleń na poziomie regionalnym, dla konkretnych obszarów kwalifikujących się ze względu na produkcję win o chronionej nazwie pochodzenia, produkcję win o chronionym oznaczeniu geograficznym lub obszarów, na których produkuje się wino bez oznaczenia geograficznego; **zezwoleń te powinny być wykorzystywane w tych regionach.**

3. Każde z ograniczeń, o których mowa w ust. 2, musi przyczyniać się do uporządkowanego wzrostu nasadzeń

winorośli, być ustalane w wysokości przekraczającej 0 % wzrostu i uzasadnione przez co najmniej jedną z następujących szczegółowych przyczyn:

- a) potrzebą uniknięcia dobrze udokumentowanego ryzyka nadmiernej podaży produktów sektora wina w stosunku do perspektyw rynkowych dla tych produktów, bez przekraczania wielkości koniecznej do zaspokojenia tej potrzeby;
- b) potrzebą uniknięcia dobrze udokumentowanego ryzyka *znacznej* dewaluacji konkretnych chronionych nazw pochodzenia lub chronionych oznaczeń geograficznych.

4. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej wszelkie decyzje przyjęte zgodnie z ust. 2; powinny one zostać należycie uzasadnione. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o tych decyzjach, podając ich uzasadnienie.

winorośli, być ustalane w wysokości przekraczającej 0 % wzrostu i uzasadnione przez co najmniej jedną z następujących szczegółowych przyczyn:

- a) potrzebą uniknięcia dobrze udokumentowanego ryzyka nadmiernej podaży produktów sektora wina w stosunku do perspektyw rynkowych dla tych produktów, bez przekraczania wielkości koniecznej do zaspokojenia tej potrzeby;
- b) potrzebą uniknięcia dobrze udokumentowanego ryzyka dewaluacji konkretnych chronionych nazw pochodzenia lub chronionych oznaczeń geograficznych;

ba) chęcią przyczynienia się do rozwoju danych produktów przy jednoczesnym utrzymaniu ich jakości.

3a. Państwa członkowskie mogą podjąć wszelkie niezbędne środki regulacyjne, aby zapobiec omijaniu przez podmioty gospodarcze środków ograniczających podjętych na mocy ust. 2 i 3.

4. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej wszelkie decyzje przyjęte zgodnie z ust. 2; powinny one zostać należycie uzasadnione. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o tych decyzjach, podając ich uzasadnienie.

4a. Państwa członkowskie mogą wydawać zezwolenia przekraczające limity przewidziane w niniejszym artykule dla nasadzeń przeznaczonych do ochrony zasobów genetycznych winorośli”.

Poprawka 67

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 b (nowy)

Artykuł 64

Tekst obowiązujący

Artykuł 64

Udzielanie zezwoleń na nowe nasadzenia

1. Jeżeli cały obszar, którego dotyczą kwalifikujące się wnioski o zezwolenie w danym roku, nie przekracza obszaru udostępnionego przez dane państwo członkowskie, przyjmuje się wszystkie takie wnioski.

Do celów niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą stosować jako kryteria kwalifikowalności jedno lub większą liczbę następujących obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów:

- a) wnioskodawca posiada obszar upraw nie mniejszy niż obszar, w odniesieniu do którego składa wniosek o zezwolenie;
- b) wnioskodawca posiada odpowiednie umiejętności i kompetencje;
- c) wniosek nie pociąga za sobą ryzyka osłabienia reputacji odnośnej chronionej nazwy pochodzenia, co stanowi domniemanie, chyba że organy publiczne dowiodą występowania takiego ryzyka;
- ca) wnioskodawca nie posiada nasadzeń winoroślą dokonanych bez zezwolenia, o których mowa w art. 71 niniejszego rozporządzenia, lub bez prawa do sadzenia, o którym mowa w art. 85a i 85b rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;
- d) w należycie uzasadnionych przypadkach, jedno lub większą liczbę kryteriów, o których mowa w ust. 2, o ile są one stosowane w sposób obiektywny i niedyskryminacyjny.

2. Jeżeli w danym roku cały obszar,

Poprawka

5b) art. 64 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 64

Udzielanie zezwoleń na nowe nasadzenia

1. Jeżeli cały obszar, którego dotyczą kwalifikujące się wnioski o zezwolenie w danym roku, nie przekracza obszaru udostępnionego przez dane państwo członkowskie, przyjmuje się wszystkie takie wnioski.

Do celów niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą, **na szczeblu krajowym lub regionalnym**, stosować jako kryteria kwalifikowalności jedno lub większą liczbę następujących obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów:

- a) wnioskodawca posiada obszar upraw nie mniejszy niż obszar, w odniesieniu do którego składa wniosek o zezwolenie;
- b) wnioskodawca posiada odpowiednie umiejętności i kompetencje;
- c) wniosek nie pociąga za sobą ryzyka osłabienia reputacji odnośnej chronionej nazwy pochodzenia, co stanowi domniemanie, chyba że organy publiczne dowiodą występowania takiego ryzyka;
- ca) wnioskodawca nie posiada nasadzeń winoroślą dokonanych bez zezwolenia, o których mowa w art. 71 niniejszego rozporządzenia, lub bez prawa do sadzenia, o którym mowa w art. 85a i 85b rozporządzenia (WE) nr 1234/2007;
- d) w należycie uzasadnionych przypadkach, jedno lub większą liczbę kryteriów, o których mowa w ust. 2, o ile są one stosowane w sposób obiektywny i niedyskryminacyjny.

2. Jeżeli w danym roku cały obszar,

którego dotyczą kwalifikujące się wnioski, o których mowa w ust. 1, przekracza obszar udostępniony przez dane państwo członkowskie, zezwoleń udziela się zgodnie z proporcjonalnym rozdziałem hektarów wśród wszystkich wnioskodawców na podstawie wielkości obszaru, w odniesieniu do którego złożyli oni wniosek o zezwolenie. Takie udzielenie zezwolenia może wiązać się z określeniem minimalnego lub maksymalnego obszaru dla poszczególnych wnioskodawców, jak również w całości albo w części może być oparte na jednym lub większej liczbie następujących obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów pierwszeństwa:

a) producenci, którzy rozpoczynają uprawę winorośli po raz pierwszy i którzy prowadzą gospodarstwo rolne (nowi uczestnicy rynku);

b) obszary, na których winnice przyczyniają się do ochrony środowiska;

c) obszary przeznaczone do nowego nasadzenia, które będzie prowadzone w ramach projektów związanych z konsolidacją gruntów;

d) obszary z ograniczeniami naturalnymi lub innymi szczególnymi ograniczeniami;

e) zrównoważoność projektów dotyczących rozwoju lub ponownego sadzenia na podstawie oceny ekonomicznej;

f) obszary przeznaczone do nowego nasadzenia, które przyczyniają się do zwiększania konkurencyjności na poziomie **gospodarstwa i regionu**;

g) projekty oferujące możliwość poprawy jakości produktów z oznaczeniami geograficznymi;

h) obszary przeznaczone do nowego nasadzenia w ramach zwiększania rozmiarów małych i średnich

którego dotyczą kwalifikujące się wnioski, o których mowa w ust. 1, przekracza obszar udostępniony przez dane państwo członkowskie, zezwoleń udziela się zgodnie z proporcjonalnym rozdziałem hektarów wśród wszystkich wnioskodawców na podstawie wielkości obszaru, w odniesieniu do którego złożyli oni wniosek o zezwolenie. Takie udzielenie zezwolenia może wiązać się z określeniem minimalnego lub maksymalnego obszaru dla poszczególnych wnioskodawców, jak również w całości albo w części może być oparte na jednym lub większej liczbie następujących obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów pierwszeństwa:

a) producenci, którzy rozpoczynają uprawę winorośli po raz pierwszy i którzy prowadzą gospodarstwo rolne (nowi uczestnicy rynku);

b) obszary, na których winnice przyczyniają się do ochrony środowiska **lub do ochrony zasobów genetycznych winorośli**;

c) obszary przeznaczone do nowego nasadzenia, które będzie prowadzone w ramach projektów związanych z konsolidacją gruntów;

d) obszary z ograniczeniami naturalnymi lub innymi szczególnymi ograniczeniami;

e) zrównoważoność projektów dotyczących rozwoju lub ponownego sadzenia na podstawie oceny ekonomicznej;

f) obszary przeznaczone do nowego nasadzenia, które przyczyniają się do zwiększania konkurencyjności **gospodarstwa na poziomie regionalnym, krajowym i międzynarodowym**;

g) projekty oferujące możliwość poprawy jakości produktów z oznaczeniami geograficznymi;

h) obszary przeznaczone do nowego nasadzenia w ramach zwiększania rozmiarów małych i średnich

przedsiębiorstw.

2a. Jeżeli państwo członkowskie postanowi zastosować jedno lub większą liczbę kryteriów, o których mowa w ust. 2, może dodać jeszcze jeden warunek, zgodnie z którym wnioskodawca musi być osobą fizyczną w wieku nieprzekraczającym 40 lat w roku składania wniosku.

3. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej stosowane przez siebie kryteria, o których mowa w ust. 1, 2 i 2a, oraz niezwłocznie powiadamiają o nich Komisję.

przedsiębiorstw.

2a. Jeżeli państwo członkowskie postanowi zastosować jedno lub większą liczbę kryteriów, o których mowa w ust. 2, może dodać jeszcze jeden warunek, zgodnie z którym wnioskodawca musi być osobą fizyczną w wieku nieprzekraczającym 40 lat w roku składania wniosku.

2b. Państwa członkowskie mogą podjąć wszelkie niezbędne środki regulacyjne, aby zapobiec obchodzeniu przez podmioty gospodarcze restrykcyjnych kryteriów, które mają zastosowanie zgodnie z ust. 1, 2 i 2a.

3. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej stosowane przez siebie kryteria, o których mowa w ust. 1, 2 i 2a, oraz niezwłocznie powiadamiają o nich Komisję.

3a. W przypadku ograniczenia wynikającego z art. 63 ust. 2 lit. b) na szczeblu regionalnym mogą być stosowane kryteria pierwszeństwa i kwalifikowalności, które zostaną uznane za zgodne z art. 64.”.

Poprawka 68

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 c (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 65 – ustęp 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5c) w art. 65 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

W sytuacji gdy państwo członkowskie stosuje art. 63 ust. 2, wszczyna ono oficjalną procedurę wstępną, która umożliwia mu uwzględnienie opinii

*reprezentatywnych organizacji
branżowych uznanych na szczeblu
regionalnym zgodnie z ustawodawstwem
tego państwa członkowskiego.*

Poprawka 233

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 d (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 68

Tekst obowiązujący

Artykuł 68

Przepisy przejściowe

1. Prawa do sadzenia przyznane producentom zgodnie z art. 85h, 85i lub 85k rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przed dniem 31 grudnia 2015 r., których ci producenci nie wykorzystali i które w tym dniu nie utraciły jeszcze ważności, mogą zostać od dnia 1 stycznia 2016 r. przekształcone w zezwolenia na warunkach określonych w niniejszym rozdziale.

Takie przekształcenie odbywa się na wniosek tych producentów złożony przed dniem 31 grudnia 2015 r. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o umożliwieniu producentom składania takich wniosków o przekształcenie praw do sadzenia w zezwolenia do dnia 31 grudnia 2020 r.

2. Zezwolenia udzielone na mocy ust. 1

Poprawka

5d) art. 68 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 68

Przepisy przejściowe

1. Prawa do sadzenia przyznane producentom zgodnie z art. 85h, 85i lub 85k rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przed dniem 31 grudnia 2015 r., których ci producenci nie wykorzystali i które w tym dniu nie utraciły jeszcze ważności, mogą zostać od dnia 1 stycznia 2016 r. przekształcone w zezwolenia na warunkach określonych w niniejszym rozdziale.

Takie przekształcenie odbywa się na wniosek tych producentów złożony przed dniem 31 grudnia 2015 r. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o umożliwieniu producentom składania takich wniosków o przekształcenie praw do sadzenia w zezwolenia do dnia 31 grudnia 2020 r.

1a. Po 31 grudnia 2020 r. państwa członkowskiej mają możliwość – do 31 grudnia 2025 r. – dokonania ponownego przydziału obszarów objętych prawami do sadzenia, które nie zostały przekształcone w zezwolenia, zgodnie z art. 66.

2. Zezwolenia udzielone na mocy ust. 1

mają taki sam okres ważności co prawa do sadzenia, o których mowa w ust. 1. Jeżeli zezwolenia te nie zostaną wykorzystane, ich ważność kończy się najpóźniej do dnia 31 grudnia 2018 r. lub, w przypadku gdy dane państwo członkowskie podjęło decyzję, o której mowa w ust. 1 akapit drugi, najpóźniej do dnia 31 grudnia **2023** r.

3. Obszary objęte zezwoleniami udzielonymi na mocy ust. 1 nie są wliczane do celów art. 63.

i 1a mają taki sam okres ważności co prawa do sadzenia, o których mowa w ust. 1. Jeżeli zezwolenia te nie zostaną wykorzystane, ich ważność kończy się najpóźniej do dnia 31 grudnia 2018 r. lub, w przypadku gdy dane państwo członkowskie podjęło decyzję, o której mowa w ust. 1 akapit drugi, najpóźniej do dnia 31 grudnia **2028** r.

3. Obszary objęte zezwoleniami udzielonymi na mocy ust. 1 nie są wliczane do celów art. 63.”;

Poprawka 69

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 e (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 69 – ustęp 1 – litera e a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5e) w art. 69 dodaje się literę w brzmieniu:

ea) kryteriów ochrony zasobów genetycznych winorośli.

Poprawka 70

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 f (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 73

Tekst obowiązujący

Artykuł 73

Zakres stosowania

Bez uszczerbku dla innych przepisów stosowanych do produktów rolnych, jak również bez uszczerbku dla przepisów przyjętych w sektorze weterynaryjnym, fitosanitarnym i spożywczym w celu zapewnienia, aby produkty spełniały normy higieniczne i zdrowotne, oraz w celu ochrony zdrowia zwierząt, roślin i ludzi, w niniejszej sekcji ustanawia się przepisy dotyczące norm handlowych.

Poprawka

5f) art. 73 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 73

Zakres stosowania

Bez uszczerbku dla innych przepisów stosowanych do produktów rolnych, jak również bez uszczerbku dla przepisów przyjętych w sektorze weterynaryjnym, fitosanitarnym i spożywczym w celu zapewnienia, aby produkty spełniały normy higieniczne i zdrowotne, oraz w celu ochrony zdrowia zwierząt, roślin i ludzi, **jak również w celu zapewnienia producentom unijnym i producentom z państw trzecich równych warunków konkurencji**, w niniejszej sekcji ustanawia się przepisy dotyczące norm handlowych.

Poprawka 234

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 g (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 75

Tekst obowiązujący

Artykuł 75

Ustanawianie i treść

1. Normy handlowe mogą mieć zastosowanie do jednego lub większej liczby następujących sektorów i produktów:

- a) oliwa z oliwek i oliwki stołowe;
- b) owoców i warzyw;
- c) przetworzone produkty z owoców i

Poprawka

5g) art. 75 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 75

Ustanawianie i treść

1. Normy handlowe mogą mieć zastosowanie do jednego lub większej liczby następujących sektorów i produktów:

- a) oliwa z oliwek i oliwki stołowe;
- b) owoców i warzyw;
- c) przetworzone produkty z owoców i

warzyw;

- d) bananów;
- e) żywych roślin;
- f) jaja;
- g) mięsa drobiowego;
- h) **tluszczów** do smarowania przeznaczonych do spożycia przez ludzi;
- i) chmiel.

2. Aby uwzględnić oczekiwania konsumentów oraz poprawić warunki ekonomiczne produkcji i wprowadzania do obrotu, a także jakość produktów rolnych objętych ust. 1 i 4 niniejszego artykułu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących norm handlowych w podziale na sektory lub produkty na wszystkich etapach wprowadzania produktu do obrotu, jak również odstępstw i wyłączeń od stosowania takich norm, w celu dostosowania do ciągle zmieniających się warunków rynkowych, zmieniających się wymagań konsumentów, rozwoju odpowiednich norm międzynarodowych oraz zapobiegania powstawaniu przeszkód dla tworzenia innowacyjnych produktów.

3. Bez uszczerbku dla art. 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 normy handlowe, o których mowa w ust. 1, mogą dotyczyć co najmniej jednego z następujących wymogów określonych na podstawie sektora lub produktu i opartych na cechach charakterystycznych każdego sektora, potrzebie uregulowania wprowadzania do obrotu oraz na

warzyw;

- d) bananów;
- e) żywych roślin;
- f) jaja;
- g) mięsa drobiowego;
- h) **tluszczów** do smarowania przeznaczonych do spożycia przez ludzi;
- i) chmiel;

ia) ryż;

ib) mleka i przetworów mlecznych;

ic) miód i produkty pszczelarskie;

id) wołowiny i cielęciny;

ie) baraniny;

if) wieprzowiny;

ig) konopie.

2. Aby uwzględnić oczekiwania konsumentów oraz poprawić warunki ekonomiczne produkcji i wprowadzania do obrotu, a także jakość produktów rolnych objętych ust. 1 i 4 niniejszego artykułu, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących norm handlowych w podziale na sektory lub produkty na wszystkich etapach wprowadzania produktu do obrotu, jak również odstępstw i wyłączeń od stosowania takich norm, w celu dostosowania do ciągle zmieniających się warunków rynkowych, zmieniających się wymagań konsumentów, rozwoju odpowiednich norm międzynarodowych oraz zapobiegania powstawaniu przeszkód dla tworzenia innowacyjnych produktów.

3. Bez uszczerbku dla art. 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 normy handlowe, o których mowa w ust. 1, mogą dotyczyć co najmniej jednego z następujących wymogów określonych na podstawie sektora lub produktu i opartych na cechach charakterystycznych każdego sektora, potrzebie uregulowania wprowadzania do obrotu oraz na

warunkach określonych w ust. 5 niniejszego artykułu:

- a) definicji technicznych, oznaczeń i opisów handlowych dotyczących sektorów innych niż określone w art. 78;
- b) kryteriów klasyfikacji takich jak podział na klasy, masa, wielkość, wiek i kategoria;
- c) gatunku, odmiany roślin, rasy zwierząt lub typu handlowego;
- d) prezentacji, etykietowania związanego z obowiązkowymi normami handlowymi, opakowania, zasad stosowanych w stosunku do zakładów pakowania, oznakowania, roku zbioru oraz użycia szczególnych określeń, bez uszczerbku dla art. 92–123;
- e) kryteriów takich jak wygląd, konsystencja, budowa, właściwości produktu i procentowa zawartość wody;
- f) specyficznych substancji użytych w produkcji, części składowych lub składników, włączając w to ich zawartość ilościową, czystość i tożsamość;
- g) rodzaju działalności rolnej i metod produkcji, w tym praktyk enologicznych i zaawansowanych systemów zrównoważonej produkcji;
- h) kupażowania moszczu winogronowego i wina, w tym jego definicji, mieszania i jego ograniczeń;
- i) częstotliwości odbioru, dostawy, ochrony i przygotowania, metody i temperatury konserwowania, przechowywania i transportu;
- j) miejsca produkcji lub pochodzenia, z **wyjątkiem mięsa drobiowego i tłuszców do smarowania**;
- k) ograniczeń w odniesieniu do stosowania niektórych substancji i praktyk;
- l) szczególnego wykorzystania;
- m) warunków regulujących zbywanie, posiadanie, obrót i wykorzystywanie produktów niespełniających norm

warunkach określonych w ust. 5 niniejszego artykułu:

- a) definicji technicznych, oznaczeń i opisów handlowych dotyczących sektorów innych niż określone w art. 78;
- b) kryteriów klasyfikacji takich jak podział na klasy, masa, wielkość, wiek i kategoria;
- c) gatunku, odmiany roślin, rasy zwierząt lub typu handlowego;
- d) prezentacji, etykietowania związanego z obowiązkowymi normami handlowymi, opakowania, zasad stosowanych w stosunku do zakładów pakowania, oznakowania, roku zbioru oraz użycia szczególnych określeń, bez uszczerbku dla art. 92–123;
- e) kryteriów takich jak wygląd, konsystencja, budowa, właściwości produktu i procentowa zawartość wody;
- f) specyficznych substancji użytych w produkcji, części składowych lub składników, włączając w to ich zawartość ilościową, czystość i tożsamość;
- g) rodzaju działalności rolnej i metod produkcji, w tym praktyk enologicznych, **praktyk w zakresie żywienia zwierząt** i zaawansowanych systemów zrównoważonej produkcji;
- h) kupażowania moszczu winogronowego i wina, w tym jego definicji, mieszania i jego ograniczeń;
- i) częstotliwości odbioru, dostawy, ochrony i przygotowania, metody i temperatury konserwowania, przechowywania i transportu;
- j) miejsca produkcji lub pochodzenia;
- k) ograniczeń w odniesieniu do stosowania niektórych substancji i praktyk;
- l) szczególnego wykorzystania;
- m) warunków regulujących zbywanie, posiadanie, obrót i wykorzystywanie produktów niespełniających norm

handlowych przyjętych na podstawie ust. 1 lub definicji, oznaczeń i opisów handlowych, o których mowa w art. 78, jak również warunków regulujących zbywanie produktów ubocznych.

4. Oprócz ust. 1, normy handlowe mogą mieć zastosowanie do sektora wina. Ust. 3 lit. f), g), h), k) i m) stosuje się do sektora wina.

5. Normy handlowe w odniesieniu do sektorów i produktów przyjęte na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu ustanawia się bez uszczerbku dla art. 84–88 oraz załącznika IX; normy te uwzględniają:

- a) specyfikę danego produktu;
- b) konieczność zapewnienia warunków ułatwiających wprowadzenie produktów do obrotu;
- c) interes producentów polegający na przekazywaniu informacji o właściwościach produktu i produkcji oraz interes konsumentów polegający na otrzymywaniu adekwatnej i przejrzystej informacji na temat produktu, w tym miejsca produkcji ustalonego dla każdego produktu z osobna i na odpowiednim poziomie geograficznym, po przeprowadzeniu oceny skutków, uwzględniającej w szczególności koszty i obciążenia administracyjne dla podmiotów gospodarczych oraz korzyści dla producentów i konsumenta końcowego;
- d) dostępne metody określania cech fizycznych, chemicznych i organoleptycznych produktów;
- e) standardowe zalecenia przyjęte przez organy międzynarodowe;
- f) potrzebę związaną z zachowaniem naturalnych i podstawowych właściwości produktów oraz z unikaniem wprowadzania istotnych zmian w składzie danego produktu.

6. W celu uwzględnienia oczekiwań konsumentów oraz potrzeby poprawy

handlowych przyjętych na podstawie ust. 1 lub definicji, oznaczeń i opisów handlowych, o których mowa w art. 78, jak również warunków regulujących zbywanie produktów ubocznych;

ma) dobrostanu zwierząt.

4. Oprócz ust. 1, normy handlowe mogą mieć zastosowanie do sektora wina. Ust. 3 lit. f), g), h), k) i m) stosuje się do sektora wina.

5. Normy handlowe w odniesieniu do sektorów i produktów przyjęte na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu ustanawia się bez uszczerbku dla art. 84–88 oraz załącznika IX; normy te uwzględniają:

- a) specyfikę danego produktu;
- b) konieczność zapewnienia warunków ułatwiających wprowadzenie produktów do obrotu;
- c) interes producentów polegający na przekazywaniu informacji o właściwościach produktu i produkcji oraz interes konsumentów polegający na otrzymywaniu adekwatnej i przejrzystej informacji na temat produktu, w tym miejsca produkcji ustalonego dla każdego produktu z osobna i na odpowiednim poziomie geograficznym, po przeprowadzeniu oceny skutków, uwzględniającej w szczególności koszty i obciążenia administracyjne dla podmiotów gospodarczych oraz korzyści dla producentów i konsumenta końcowego;
- d) dostępne metody określania cech fizycznych, chemicznych i organoleptycznych produktów;
- e) standardowe zalecenia przyjęte przez organy międzynarodowe;
- f) potrzebę związaną z zachowaniem naturalnych i podstawowych właściwości produktów oraz z unikaniem wprowadzania istotnych zmian w składzie danego produktu.

6. W celu uwzględnienia oczekiwań konsumentów oraz potrzeby poprawy

warunków gospodarczych produkcji, wprowadzania do obrotu oraz jakości produktów rolnych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w celu zmiany wykazu sektorów, o którym mowa w ust. 1. Takie akty delegowane są ściśle ograniczone do wykazanych potrzeb wynikających ze zmieniającego się popytu konsumpcyjnego, postępu technicznego lub konieczności unowocześnienia produkcji, a Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące tych aktów, w którym zawiera ocenę, w szczególności, potrzeb konsumentów, kosztów i obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych, w tym wpływu na rynek wewnętrzny i na handel międzynarodowy, oraz korzyści dla producentów i konsumenta końcowego.

warunków gospodarczych produkcji, wprowadzania do obrotu oraz jakości produktów rolnych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w celu zmiany wykazu sektorów, o którym mowa w ust. 1. Takie akty delegowane są ściśle ograniczone do wykazanych potrzeb wynikających ze zmieniającego się popytu konsumpcyjnego, postępu technicznego lub konieczności unowocześnienia produkcji, a Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące tych aktów, w którym zawiera ocenę, w szczególności, potrzeb konsumentów, kosztów i obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych, w tym wpływu na rynek wewnętrzny i na handel międzynarodowy, oraz korzyści dla producentów i konsumenta końcowego.”

(Przypis nr 27 do ust. 3 pozostaje bez zmian.)

Poprawka 72

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 h (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 78

Tekst obowiązujący

Artykuł 78

Definicje, oznaczenia i opisy handlowe dotyczące niektórych sektorów i produktów

1. Oprócz, w stosownych przypadkach, mających zastosowanie norm handlowych stosuje się definicje, oznaczenia i opisy

Poprawka

5h) art. 78 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 78

Definicje, oznaczenia i opisy handlowe dotyczące niektórych sektorów i produktów

1. Oprócz, w stosownych przypadkach, mających zastosowanie norm handlowych stosuje się definicje, oznaczenia i opisy

handlowe określone w załączniku VII do następujących sektorów lub produktów:

- a) wołowiny i cielęciny;
- b) wina;
- c) mleka i przetworów mlecznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi;
- d) mięsa drobiowego;
- e) jaj;
- f) tłuszczów do smarowania przeznaczonych do spożycia przez ludzi; oraz
- g) oliwy z oliwek i oliwek stołowych.

2. Definicje, oznaczenia lub opisy handlowe określone w załączniku VII mogą być używane w Unii wyłącznie w celu wprowadzenia na rynek produktu spełniającego odpowiednie wymogi ustanowione w tym załączniku.

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących zmian, odstępstw lub wyłączeń w odniesieniu do definicji i opisów handlowych przewidzianych w załączniku VII. Te akty delegowane są ściśle ograniczone do wykazanych potrzeb wynikających ze zmieniającego się popytu konsumpcyjnego, postępu technicznego lub potrzeby innowacji produktów.

4. W celu zapewnienia, aby podmioty i państwa członkowskie jasno i właściwie rozumiały definicje i opisy handlowe przewidziane w załączniku VII, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących zasad specyfikacji i stosowania tych definicji i norm.

handlowe określone w załączniku VII do następujących sektorów lub produktów:

- a) wołowiny i cielęciny;
- aa) baraniny i jagnięciny;**
- b) wina;
- c) mleka i przetworów mlecznych przeznaczonych do spożycia przez ludzi;
- d) mięsa drobiowego;
- e) jaj;
- f) tłuszczów do smarowania przeznaczonych do spożycia przez ludzi; oraz
- g) oliwy z oliwek i oliwek stołowych.

2. Definicje, oznaczenia lub opisy handlowe określone w załączniku VII mogą być używane w Unii wyłącznie w celu wprowadzenia na rynek **i promocji** produktu spełniającego odpowiednie wymogi ustanowione w tym załączniku. ***Załącznik VII może określać warunki, na jakich takie oznaczenia lub opisy handlowe są chronione, w czasie wprowadzania do obrotu lub promocji, przed bezprawnym wykorzystaniem handlowym, niewłaściwym stosowaniem, naśladowaniem lub przywołaniem.***

3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących zmian, odstępstw lub wyłączeń w odniesieniu do definicji i opisów handlowych przewidzianych w załączniku VII. Te akty delegowane są ściśle ograniczone do wykazanych potrzeb wynikających ze zmieniającego się popytu konsumpcyjnego, postępu technicznego lub potrzeby innowacji produktów.

4. W celu zapewnienia, aby podmioty i państwa członkowskie jasno i właściwie rozumiały definicje i opisy handlowe przewidziane w załączniku VII, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych dotyczących zasad specyfikacji i stosowania tych definicji i norm.

5. Aby uwzględnić oczekiwania konsumentów i zmiany na rynku przetworów mlecznych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających przetwory mleczne, w odniesieniu do których podaje się gatunek zwierzęcia, od którego dane mleko pochodzi, jeżeli nie jest to mleko krowie, oraz określających niezbędne przepisy.

5. Aby uwzględnić oczekiwania konsumentów i zmiany na rynku przetworów mlecznych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających przetwory mleczne, w odniesieniu do których podaje się gatunek zwierzęcia, od którego dane mleko pochodzi, jeżeli nie jest to mleko krowie, oraz określających niezbędne przepisy”.

Poprawka 73

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 i (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 79 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

5i) dodaje się artykuł w brzmieniu:

Artykuł 79a

Mieszanka oliwy z oliwek z innymi olejami roślinnymi

1. Mieszanie oliwy z oliwek z innymi olejami roślinnymi jest zabronione.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 227 w celu uzupełnienia tego rozporządzenia poprzez wprowadzenie sankcji dla podmiotów gospodarczych, które nie przestrzegają ust. 1.

Poprawka 74

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 5 j (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 79 b (nowy)

5j) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 79b

Zasady wprowadzania do obrotu w sektorach oliwek i oliwy z oliwek

Aby uwzględnić cechy szczególne sektorów oliwek i oliwy z oliwek, Komisja jest uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 227, aktów delegowanych mających na celu uzupełnienie niniejszego rozporządzenia w drodze zharmonizowania zasad wprowadzania do obrotu oliwek stołowych i oliwy z oliwek”.

Poprawka 75

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 6

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 81 – ustęp 2

6) art. 81 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

skreśla się

„2. Z zastrzeżeniem ust. 3 państwa członkowskie dokonują klasyfikacji odmian winorośli, które mogą być sadzone, sadzone ponownie lub szczepione na ich terytoriach w celu produkcji wina.

Państwa członkowskie mogą klasyfikować odmiany winorośli, w przypadku gdy:

a) dana odmiana należy do gatunku *Vitis vinifera* lub *Vitis Labrusca*; lub

b) dana odmiana pochodzi z krzyżówki gatunku *Vitis vinifera*, *Vitis Labrusca* z innymi gatunkami rodzaju *Vitis*;

W przypadku gdy odmiana winorośli jest skreślona z klasyfikacji, o której mowa w akapicie pierwszym, wykarczowanie tej odmiany następuje w ciągu 15 lat od momentu jej skreślenia.; ”

Poprawka 76

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 6 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 81 – ustęp 2

Tekst obowiązujący

2. Z zastrzeżeniem ust. 3 państwa członkowskie dokonują klasyfikacji odmian winorośli, które mogą być sadzone, sadzone ponownie lub szczepione na ich terytoriach w celu produkcji wina.

Państwa członkowskie mogą klasyfikować **tylko te** odmiany winorośli, **które spełniają następujące warunki:**

a) dana odmiana należy do gatunku *Vitis vinifera* lub pochodzi z krzyżówki gatunku *Vitis vinifera* z innymi gatunkami rodzaju *Vitis*;

b) dana odmiana nie jest jedną z następujących odmian: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton i Herbemont.

W przypadku gdy odmiana winorośli jest skreślona z klasyfikacji, o której mowa w

Poprawka

6a) art. 81 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Z zastrzeżeniem ust. 3 państwa członkowskie dokonują klasyfikacji odmian winorośli, które mogą być sadzone, sadzone ponownie lub szczepione na ich terytoriach w celu produkcji wina.

Państwa członkowskie mogą klasyfikować odmiany winorośli, **w przypadku gdy:**

a) dana odmiana należy do gatunku *Vitis vinifera* lub **dana odmiana** pochodzi z krzyżówki gatunku *Vitis vinifera* z innymi gatunkami rodzaju *Vitis*;

b) dana odmiana nie jest jedną z następujących odmian: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton i Herbemont.

W drodze odstępstwa od akapitu drugiego państwa członkowskie mogą zezwolić na ponowne nasadzenie Vitis Labrusca lub odmian wymienionych w lit. b) w istniejących winnicach historycznych, o ile nie zwiększy się obecna powierzchnia upraw.

W przypadku gdy odmiana winorośli jest skreślona z klasyfikacji, o której mowa w

akapicie pierwszym, wykarczowanie tej odmiany następuje w ciągu 15 lat od momentu jej skreślenia.

akapicie pierwszym, wykarczowanie tej odmiany następuje w ciągu 15 lat od momentu jej skreślenia”.

Poprawka 77

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 8

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 90a – ustęp 2 – litera a

Tekst proponowany przez Komisję

a) stworzenia analitycznej bazy danych izotopowych, opracowanej w oparciu o próby zebrane przez państwa członkowskie, aby pomóc w wykrywaniu nadużyć finansowych;

Poprawka

a) stworzenia **lub prowadzenia** analitycznej bazy danych izotopowych, opracowanej w oparciu o próby zebrane przez państwa członkowskie, aby pomóc w wykrywaniu nadużyć finansowych;

Poprawka 78

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 8 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 92 – ustęp 1

Tekst obowiązujący

1. Przepisy dotyczące nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych zamieszczone w niniejszej sekcji mają zastosowanie do produktów, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 i 16.

Poprawka

8a) w art. 92 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

1. Przepisy dotyczące nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych zamieszczone w niniejszej sekcji mają zastosowanie **wyłącznie** do produktów, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1, 3–6, 8, 9,

Poprawka 235/rev
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9 – litera a

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 93 – ustęp 1 – litera a – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

- a) »nazwa pochodzenia« oznacza nazwę, **którą określa się produkt**, o którym mowa w art. 92 ust. 1:

Poprawka

- a) »nazwa pochodzenia« oznacza nazwę **regionu, określonego miejsca lub, w wyjątkowych i odpowiednio uzasadnionych przypadkach, państwa, służącą do opisu produktu**, o którym mowa w art. 92 ust. 1:

Poprawka 80

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9 – litera a

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 93 – ustęp 1 – litera a – podpunkt i

Tekst proponowany przez Komisję

- (i) którego jakość i właściwości są zasadniczo lub wyłącznie związane ze szczególnym środowiskiem geograficznym, z **właściwymi dla niego** czynnikami przyrodniczymi oraz, **w stosownych przypadkach**, czynnikami ludzkimi;

Poprawka

- (i) którego jakość i właściwości są zasadniczo lub wyłącznie związane ze szczególnym środowiskiem geograficznym, z czynnikami przyrodniczymi oraz czynnikami ludzkimi;

Poprawka 81

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9 – litera a

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 93 – ustęp 1 – litera a – podpunkt ii

Tekst proponowany przez Komisję

***(ii) który pochodzi z określonego
miejsca, regionu lub, w szczególnych
przypadkach, państwa;***

Poprawka

skreśla się

Poprawka 82

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 9 – litera a

Rozporządzenie (UE) 1308/2013

Artykuł 93 – ustęp 1 – litera a – podpunkt v a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

***(va) produkt nie jest „częściowo
odalkoholizowany” lub
„odalkoholizowany” zgodnie z
załącznikiem VII część II pkt 18 i 19.***

Poprawka 83

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 94 – ustęp 1 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

10) w art. 94 ust. 1 zdanie
wprowadzające otrzymuje brzmienie:

skreśla się

„Wnioski o objęcie ochroną nazw jako
nazw pochodzenia lub oznaczeń
geograficznych obejmują:”

Poprawka 236

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 a

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 94

Tekst obowiązujący

Poprawka

Artykuł 94

Wnioski o objęcie ochroną

1. Wnioski o objęcie ochroną nazw jako
nazw pochodzenia lub oznaczeń
geograficznych obejmują **dokumentację**
techniczną zawierającą:

- a) nazwę, która ma być chroniona;
- b) nazwę i adres wnioskodawcy;
- c) specyfikację produktu, o której
mowa w ust. 2; oraz

10a) art. 94 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 94

Wnioski o objęcie ochroną

1. Wnioski o objęcie ochroną nazw jako
nazw pochodzenia lub oznaczeń
geograficznych obejmują:

- a) nazwę, która ma być chroniona;
- b) nazwę i adres wnioskodawcy;
- c) specyfikację produktu, o której
mowa w ust. 2; oraz

d) jednolity dokument streszczający specyfikację produktu, o której mowa w ust. 2.

2. Specyfikacja produktu umożliwia zainteresowanym stronom kontrolę odpowiednich warunków produkcji dotyczącej nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego. Specyfikacja produktu obejmuje co najmniej:

- a) nazwę, która ma być chroniona;
- b) opis wina lub win:

 - (i) w odniesieniu do nazwy pochodzenia – najważniejsze analityczne i organoleptyczne cechy charakterystyczne;
 - (ii) w odniesieniu do oznaczenia geograficznego – najważniejsze analityczne cechy charakterystyczne oraz ocenę lub oznaczenie jego organoleptycznych cech charakterystycznych;

- c) w stosownych przypadkach - szczególne praktyki enologiczne stosowane przy produkcji wina lub win, a także stosowne ograniczenia obowiązujące w przypadku produkcji tego wina lub tych win;
- d) wytyczenie granic danego obszaru geograficznego;
- e) maksymalną wydajność z hektara;
- f) wskazanie odmiany lub odmian winorośli, z których otrzymywane jest wino lub wina;
- g) szczegóły określające **związek, o którym mowa w lit. a) ppkt (i) lub, w stosownych przypadkach, w art. 93 ust. 1 lit. b) ppkt (i);**

d) jednolity dokument streszczający specyfikację produktu, o której mowa w ust. 2.

2. Specyfikacja produktu umożliwia zainteresowanym stronom kontrolę odpowiednich warunków produkcji dotyczącej nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego. Specyfikacja produktu obejmuje co najmniej:

- a) nazwę, która ma być chroniona;
- b) opis wina lub win:

 - (i) w odniesieniu do nazwy pochodzenia – najważniejsze analityczne i organoleptyczne cechy charakterystyczne;
 - (ii) w odniesieniu do oznaczenia geograficznego – najważniejsze analityczne cechy charakterystyczne oraz ocenę lub oznaczenie jego organoleptycznych cech charakterystycznych;

- c) w stosownych przypadkach - szczególne praktyki enologiczne stosowane przy produkcji wina lub win, a także stosowne ograniczenia obowiązujące w przypadku produkcji tego wina lub tych win;
- d) wytyczenie granic danego obszaru geograficznego;
- e) maksymalną wydajność z hektara;
- f) wskazanie odmiany lub odmian winorośli, z których otrzymywane jest wino lub wina;
- g) szczegóły określające ***następujące* związku:**

(i) w odniesieniu do chronionej nazwy pochodzenia – związek między jakością lub cechami charakterystycznymi produktu a środowiskiem geograficznym oraz opis czynników naturalnych i ludzkich w tym środowisku geograficznym, o którym mowa w art. 93 ust. 1 lit. a) ppkt (i);

(ii) w odniesieniu do chronionego

h) mające zastosowanie wymogi ustanowione w prawodawstwie unijnym lub krajowym lub, w przypadku gdy tak przewidziały państwa członkowskie, przez organizację zarządzającą chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym przy uwzględnieniu faktu, że wymogi te powinny być obiektywne, niedyskryminacyjne i zgodne z prawem Unii;

i) nazwę i adres organów lub jednostek dokonujących kontroli zgodności z wymogami specyfikacji produktu oraz ich szczegółowe zadania.

3. W przypadku gdy wniosek o objęcie ochroną dotyczy obszaru geograficznego w państwie trzecim, oprócz elementów przewidzianych w ust. 1 i 2 zawiera on dowód, że dana nazwa jest chroniona w jej państwie pochodzenia.

oznaczenia geograficznego – związek między określoną jakością, reputacją lub inną cechą charakterystyczną produktu a pochodzeniem geograficznym, o którym mowa w art. 93 ust. 1 lit. b) ppkt (i);

ga) w stosownych przypadkach wkład w zrównoważony rozwój;

h) mające zastosowanie wymogi ustanowione w prawodawstwie unijnym lub krajowym lub, w przypadku gdy tak przewidziały państwa członkowskie, przez organizację zarządzającą chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym przy uwzględnieniu faktu, że wymogi te powinny być obiektywne, niedyskryminacyjne i zgodne z prawem Unii;

i) nazwę i adres organów lub jednostek dokonujących kontroli zgodności z wymogami specyfikacji produktu oraz ich szczegółowe zadania.

3. W przypadku gdy wniosek o objęcie ochroną dotyczy obszaru geograficznego w państwie trzecim, oprócz elementów przewidzianych w ust. 1 i 2 zawiera on dowód, że dana nazwa jest chroniona w jej państwie pochodzenia.”;

Poprawka 85

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 10 b (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 96 – ustęp 5 – akapit 1 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

10b) w art. 96 ust. 5 dodaje się akapit w brzmieniu:

Przekazując Komisji wniosek o objęcie ochroną na podstawie akapitu pierwszego,

państwo członkowskie załącza oświadczenie, w którym stwierdza, że wniosek złożony przez wnioskodawcę spełnia warunki objęcia ochroną określone w niniejszej sekcji oraz poświadcza, że jednolity dokument, o którym mowa w art. 94 ust. 1 lit. d), stanowi wierne streszczenie specyfikacji produktu.

Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich dopuszczalnych zastrzeżeniach zgłoszonych w ramach procedury krajowej.

Poprawka 86

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 11

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 96 – ustęp 7

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7. W stosownych przypadkach Komisja może przyjąć akty wykonawcze celem zawieszenia procedury sprawdzania wniosku, o której mowa w art. 97 ust. 2, do momentu gdy sąd krajowy lub inny organ krajowy podejmie decyzję dotyczącą wniosku o objęcie ochroną, w odniesieniu do którego państwo członkowskie, w ramach wstępnej procedury krajowej zgodnie z ust. 5, uznało, że wymogi zostały spełnione.

skreśla się

Te akty wykonawcze przyjmuje się bez stosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.”;

Poprawka 87

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 12

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 97 – ustęp 2 – akapit 1

Tekst proponowany przez Komisję

Komisja sprawdza wnioski o objęcie ochroną, które jej przekazano zgodnie z art. 94 i art. 96 ust. 5. Sprawdza ona, czy nie ma we wnioskach oczywistych błędów, uwzględniając przy tym wynik wstępnej procedury krajowej przeprowadzonej przez zainteresowane państwo członkowskie.

Poprawka

Komisja sprawdza wnioski o objęcie ochroną, które jej przekazano, zgodnie z art. 94 i art. 96 ust. 5. Sprawdza ona, czy nie ma we wnioskach oczywistych błędów, uwzględniając przy tym wynik wstępnej procedury krajowej przeprowadzonej przez zainteresowane państwo członkowskie. ***W procesie sprawdzania Komisja koncentruje się w szczególności na jednolitym dokumencie, o którym mowa w art. 94 ust. 1 lit. d).***

Poprawka 88

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 14

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 103 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

14) w art. 103 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Ochrona, o której mowa w ust. 2, ma zastosowanie również do towarów wprowadzanych na obszar celny Unii bez dopuszczenia ich do swobodnego obrotu na obszarze celnym Unii oraz do towarów sprzedawanych za pośrednictwem

Poprawka

skreśla się

Poprawka 263/rev

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 14 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 103

Tekst obowiązujący

Artykuł 103

Ochrona

1. Chroniona nazwa pochodzenia i chronione oznaczenie geograficzne mogą być stosowane przez wszelkie podmioty gospodarcze wprowadzające do obrotu wino, które zostało wyprodukowane zgodnie z odpowiednią specyfikacją produktu.

2. Chroniona nazwa pochodzenia i chronione oznaczenie geograficzne oraz wino, w odniesieniu do którego chronione oznaczenie jest stosowane zgodnie ze specyfikacją produktu, są chronione przed:

a) wszelkim bezpośrednim lub niebezpośrednim wykorzystaniem tej chronionej nazwy w celach handlowych:

(i) w odniesieniu do porównywalnych produktów niezgodnych ze specyfikacją produktu objętego chronioną nazwą; lub

(ii) w zakresie, w jakim takie zastosowanie wykorzystuje reputację nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego;

b) wszelkim niewłaściwym stosowaniem, naśladowaniem lub przywołaniem, nawet jeśli podano prawdziwe pochodzenie produktu lub usługi lub jeżeli podano chronioną nazwę

Poprawka

14a) art. 103 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 103

Ochrona

1. Chroniona nazwa pochodzenia i chronione oznaczenie geograficzne mogą być stosowane przez wszelkie podmioty gospodarcze wprowadzające do obrotu wino, które zostało wyprodukowane zgodnie z odpowiednią specyfikacją produktu.

2. Chroniona nazwa pochodzenia i chronione oznaczenie geograficzne oraz wino, w odniesieniu do którego chronione oznaczenie jest stosowane zgodnie ze specyfikacją produktu, są chronione przed:

a) wszelkim bezpośrednim lub niebezpośrednim wykorzystaniem tej chronionej nazwy w celach handlowych:

(i) w odniesieniu do porównywalnych produktów niezgodnych ze specyfikacją produktu objętego chronioną nazwą; lub

(ii) w zakresie, w jakim takie zastosowanie wykorzystuje, **osłabia lub umniejsza** reputację nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, **w tym gdy produkty z nazwą zarejestrowaną są wykorzystywane jako składnik**;

b) wszelkim niewłaściwym stosowaniem, naśladowaniem lub przywołaniem, nawet jeśli podano prawdziwe pochodzenie produktu lub usługi lub jeżeli podano chronioną nazwę

w tłumaczeniu, w formie transkrybowanej lub transliterowanej, w tym z towarzyszącym jej określeniem takim jak: „w stylu”, „typu”, „zgodnie z metodą”, „jak produkowane w”, „imitacja”, „o smaku”, „podobne do” lub podobne;

c) wszelkim innym nieprawdziwym lub wprowadzającym w błąd oznaczeniem miejsca wytworzenia, pochodzenia, charakteru lub zasadniczych cech produktu, na wewnętrznym lub zewnętrznym opakowaniu, w materiałach reklamowych lub dokumentach związanych z danym produktem sektora wina, oraz pakowaniem produktu w pojemnik, który mógłby błędnie sugerować miejsce pochodzenia wyrobu;

d) wszelkimi innymi praktykami mogącymi wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.

3. Chronione nazwy pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne nie stają się w Unii nazwami rodzajowymi w rozumieniu art. 101 ust. 1.

w tłumaczeniu, w formie transkrybowanej lub transliterowanej, w tym z towarzyszącym jej określeniem takim jak: „w stylu”, „typu”, „zgodnie z metodą”, „jak produkowane w”, „imitacja”, „o smaku”, „podobne do” lub podobne, **w tym również w sytuacji, gdy produkty te są wykorzystywane jako składniki;**

c) wszelkim innym nieprawdziwym lub wprowadzającym w błąd oznaczeniem miejsca wytworzenia, pochodzenia, charakteru lub zasadniczych cech produktu, na wewnętrznym lub zewnętrznym opakowaniu, w materiałach reklamowych lub dokumentach związanych z danym produktem sektora wina, oraz pakowaniem produktu w pojemnik, który mógłby błędnie sugerować miejsce pochodzenia wyrobu;

d) wszelkimi innymi praktykami mogącymi wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu;

da) wszelkimi przypadkami wskazywania w złej wierze nazwy winnicy, która częściowo lub w całości jest podobna do nazwy chronionej lub może zostać z nią pomyłona.

3. Chronione nazwy pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne nie stają się w Unii nazwami rodzajowymi w rozumieniu art. 101 ust. 1.

3a. Ochrona, o której mowa w ust. 2, ma zastosowanie również do towarów wprowadzanych na obszar celny Unii bez dopuszczenia ich do swobodnego obrotu na obszarze celnym Unii oraz do towarów sprzedawanych za pośrednictwem środków handlu elektronicznego w Unii.

3b. Jeżeli obszar geograficzny wina objętego chronioną nazwą pochodzenia objęty jest inną chronioną nazwą pochodzenia, której obszar geograficzny jest większy, państwa członkowskie mogą określić warunki, na jakich dane wina mogą korzystać z tej innej chronionej nazwy pochodzenia. Warunki te muszą zostać włączone do specyfikacji produktu

danych win.”

Poprawka 237

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 14 b (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 105

Tekst obowiązujący

Artykuł 105

Zmiany w specyfikacji produktu

Wnioskodawca spełniający warunki ustanowione w art. 95 może wystąpić o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym, w szczególności aby uwzględnić rozwój wiedzy naukowo-technicznej lub korektę granic obszaru geograficznego, o którym mowa w art. 94 ust. 2 akapit drugi lit. d). Wnioski zawierają opis i uzasadnienie zmian, o które się występuje.

Poprawka

14b) art. 105 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 105

Zmiany w specyfikacji produktu

1. Wnioskodawca spełniający warunki ustanowione w art. 95 może wystąpić o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym, w szczególności aby uwzględnić rozwój wiedzy naukowo-technicznej lub korektę granic obszaru geograficznego, o którym mowa w art. 94 ust. 2 akapit drugi lit. d). Wnioski zawierają opis i uzasadnienie zmian, o które się występuje.

1a. Zmiany w specyfikacji produktu klasyfikuje się w ramach dwóch kategorii z uwagi na ich wagę: zmiany wymagające przeprowadzenia procedury zgłaszania sprzeciwu na poziomie Unii (zmiany na poziomie Unii) oraz zmiany wprowadzane na poziomie państwa członkowskiego lub państwa trzeciego (zmiany standardowe).

Zmianę uznaje się za zmianę na poziomie Unii, gdy:

a) polega ona na zmianie w chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym;

b) polega ona na zmianie, skreśleniu lub dodaniu kategorii produktów sektora wina, o której mowa w załączniku VII część II;

c) będzie ona mogła potencjalnie unieważnić związek, o którym mowa w art. 93 ust. 1 lit. a) ppkt (i) lub lit. b) ppkt (i);

d) wiąże się ona z dalszymi ograniczeniami przy wprowadzaniu produktu do obrotu.

Wnioski o zmiany na poziomie Unii składane przez państwa trzecie lub przez producentów z państw trzecich muszą zawierać dowód, że wnioskowana zmiana jest zgodna z obowiązującymi w danych państwach trzecich przepisami dotyczącymi ochrony nazw pochodzenia lub oznaczeń geograficznych.

Wszelkie inne zmiany uznaje się za zmiany standardowe.

1b. Zmiana tymczasowa jest zmianą standardową dotyczącą tymczasowej zmiany specyfikacji produktu wynikającej z nałożenia obowiązkowych środków sanitarnych i fitosanitarnych przez organy publiczne lub związanej z katastrofami naturalnymi lub niekorzystnymi warunkami pogodowymi formalnie uznanymi przez właściwe organy

1c. W przypadku zmiany warunków produkcji dotyczących winorośli przeznaczonych do produkcji chronionej nazwy pochodzenia, istniejące winorośle nadal objęte są prawem do produkcji chronionej nazwy pochodzenia przez okres określony w specyfikacji produktu, najpóźniej do momentu wykarczowania.”

Poprawka 91

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 14 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

14c) dodaje się artykuł w brzmieniu:

Artykuł 105a

Zmiany na poziomie Unii

1. Wniosek o zatwierdzenie zmiany na poziomie Unii, która ma zostać wprowadzona do specyfikacji produktu, odbywa się *mutatis mutandis* zgodnie z procedurą określoną w art. 94 i 96–99.

Wnioski o zatwierdzenie zmiany na poziomie Unii, która ma zostać wprowadzona do specyfikacji produktu, uznaje się za dopuszczalne, jeżeli zostały one złożone zgodnie z art. 105 oraz jeżeli są kompletne, wyczerpujące i prawidłowo sporządzone. Zatwierdzenie przez Komisję wniosku o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu na poziomie Unii obejmuje wyłącznie zmiany zgłoszone w samym wniosku.

2. Jeżeli po rozpatrzeniu wniosku zgodnie z art. 97 ust. 2 Komisja uzna, że wymogi określone w art. 97 ust. 3 zostały spełnione, publikuje ona wniosek o zmianę na poziomie Unii w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Ostateczną decyzję o zatwierdzeniu zmiany przyjmuje się bez odwoływania się do procedury sprawdzającej, o której mowa w art. 229 ust. 2, chyba że wniesiono dopuszczalny sprzeciw lub odrzucono wniosek o zmianę. W takim przypadku stosuje się art. 99 ust. 2.

3. W przypadku gdy wniosek jest uznany za niedopuszczalny, właściwe organy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, lub wnioskodawca mający siedzibę w państwie trzecim zostają poinformowani o przyczynach uznania wniosku za niedopuszczalny.

4. Wnioski o zatwierdzenie zmian na poziomie Unii obejmują wyłącznie zmiany na poziomie Unii. Jeżeli wniosek o zmianę na poziomie Unii obejmuje również zmiany standardowe lub tymczasowe, procedura dotycząca zmian na poziomie Unii ma zastosowanie jedynie do zmian na poziomie Unii. Zmiany standardowe lub tymczasowe uznaje się za niezgłoszone.

5. Podczas badania wniosku o zmianę Komisja koncentruje się na proponowanych zmianach.

Poprawka 92

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 14 d (nowy)**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 105 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

14d) dodaje się artykuł w brzmieniu:

Artykuł 105b

Zmiany standardowe

1. Państwa członkowskie właściwe dla obszaru geograficznego objętego nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym zatwierdzają zmiany standardowe i podają je do wiadomości publicznej.

Wniosek o zatwierdzenie zmiany standardowej w specyfikacji produktu składa się do organów państwa członkowskiego właściwego dla obszaru geograficznego objętego nazwą lub oznaczeniem. Wnioskodawcy spełniają warunki określone w art. 95. Jeżeli wniosek o zatwierdzenie standardowej

zmiany w specyfikacji produktu nie pochodzi od wnioskodawcy, który złożył wniosek o objęcie ochroną nazwy lub nazw, do których odnosi się specyfikacja produktu, państwo członkowskie umożliwia danemu wnioskodawcy przedstawienie uwag na temat wniosku, jeżeli wnioskodawca ten nadal istnieje.

We wniosku o zatwierdzenie zmiany standardowej przedstawia się opis zmian standardowych, streszczenie powodów, dla których wnioskuje się o zmianę, oraz wykazuje się, że proponowane zmiany są zmianami standardowymi zgodnie z art. 105.

2. Jeżeli państwo członkowskie uzna, że wymogi zostały spełnione, może zatwierdzić i podać do wiadomości publicznej zmianę standardową. Decyzja o zatwierdzeniu zmiany obejmuje w stosownych przypadkach zmieniony i skonsolidowany jednolity dokument oraz zmienioną i skonsolidowaną specyfikację produktu.

Zmiana standardowa ma zastosowanie w państwie członkowskim po jej podaniu do wiadomości publicznej. Państwo członkowskie przekazuje Komisji informację o zmianie standardowej nie później niż w ciągu jednego miesiąca od dnia, w którym podano do wiadomości publicznej krajową decyzję o jej zatwierdzeniu.

3. Decyzje o zatwierdzeniu zmian standardowych dotyczących produktów sektora wina pochodzących z państw trzecich są podejmowane zgodnie z systemem obowiązującym w danym państwie trzecim i przekazywane Komisji – bezpośrednio lub za pośrednictwem organów tego państwa trzeciego – przez indywidualnego producenta lub grupę producentów mających uzasadniony interes najpóźniej w ciągu jednego miesiąca od daty podania ich do wiadomości publicznej.

4. Jeżeli obszar geograficzny obejmuje więcej niż jedno państwo członkowskie,

dane państwa członkowskie stosują procedurę zmiany standardowej oddzielnie dla części obszaru, która znajduje się na ich terytorium. Zmiana standardowa ma zastosowanie po wejściu w życie ostatniej krajowej decyzji o jej zatwierdzeniu. Państwo członkowskie, które jako ostatnie zatwierdziło zmianę standardową, przesyła Komisji informacje o tym fakcie najpóźniej w ciągu jednego miesiąca od daty podania do wiadomości publicznej decyzji o zatwierdzeniu tej zmiany standardowej.

Jeżeli co najmniej jedno z zainteresowanych państw członkowskich nie przyjmie krajowej decyzji o zatwierdzeniu, o której mowa w akapicie pierwszym, każde z zainteresowanych państw członkowskich może złożyć wniosek w ramach procedury dotyczącej zmiany na poziomie Unii. Taką zasadę stosuje się również mutatis mutandis w przypadku, gdy co najmniej jedno z zainteresowanych państw jest państwem trzecim.

Poprawka 93
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 14 e (nowy)
Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 105 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

14e) dodaje się artykuł w brzmieniu:

Artykuł 105c

Zmiany tymczasowe

1. Państwo członkowskie właściwe dla obszaru geograficznego objętego nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym zatwierdza zmiany tymczasowe i podaje je do wiadomości

publicznej. Informacje o zmianach przekazuje się Komisji wraz z uzasadnieniem wprowadzenia zmian tymczasowych nie później niż w ciągu jednego miesiąca od dnia, w którym podano do wiadomości publicznej krajową decyzję o ich zatwierdzeniu. Zmiana tymczasowa ma zastosowanie w państwie członkowskim po jej podaniu do wiadomości publicznej.

2. W przypadku gdy obszar geograficzny obejmuje więcej niż jedno państwo członkowskie, w zainteresowanych państwach członkowskich procedura zmiany tymczasowej ma zastosowanie oddzielnie do części obszaru, która znajduje się na ich terytorium. Zmiany tymczasowe mają zastosowanie dopiero po wejściu w życie ostatniej krajowej decyzji o zatwierdzeniu. Państwo członkowskie, które jako ostatnie zatwierdza zmianę tymczasową, przekazuje Komisji informację o tej zmianie nie później niż w ciągu jednego miesiąca od dnia, w którym podano do wiadomości publicznej decyzję tego państwa o zatwierdzeniu zmiany. Zasadę tę stosuje się mutatis mutandis również w przypadku, gdy co najmniej jedno z zainteresowanych państw jest państwem trzecim.

3. Informacje o zmianach tymczasowych dotyczących produktów sektora wina pochodzących z państw trzecich przekazuje Komisji bezpośrednio albo za pośrednictwem organów tego państwa trzeciego pojedynczy producent lub grupa producentów mająca uzasadniony interes, nie później niż w ciągu jednego miesiąca od daty ich zatwierdzenia wraz z powodami uzasadniającymi zmiany tymczasowe.

4. Komisja podaje takie zmiany do wiadomości publicznej w ciągu trzech miesięcy od dnia, w którym otrzymała informacje od państwa członkowskiego, państwa trzeciego lub pojedynczego producenta lub grupy producentów z państwa trzeciego. Zmiana tymczasowa

ma zastosowanie na terytorium Unii po podaniu jej do wiadomości publicznej przez Komisję.

Poprawka 94

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 15

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 106

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

15) art. 106 otrzymuje brzmienie:

skreśla się

„Artykuł 106

Unieważnienie

Z własnej inicjatywy lub na należycie uzasadniony wniosek państwa członkowskiego, państwa trzeciego lub osoby fizycznej lub prawnej, która ma w tym uzasadniony interes, Komisja może przyjmować akty wykonawcze unieważniające ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, w co najmniej jednym z następujących przypadków:

- a) jeśli nie jest już zachowana zgodność z odpowiednią specyfikacją produktu;***
- b) jeśli w ciągu siedmiu kolejnych lat nie wprowadzono do obrotu produktu opatrzonego daną nazwą pochodzenia lub danym oznaczeniem geograficznym;***
- c) jeśli wnioskodawca spełniający wymogi określone w art. 95 oświadcza, że nie zamierza dalej utrzymywać ochrony nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego.***

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie

*z procedurą sprawdzającą, o której mowa
w art. 229 ust. 2. ”*

Poprawka 95

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 15 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 106

Tekst obowiązujący

Artykuł 106

Unieważnienie

Z własnej inicjatywy lub na należycie uzasadniony wniosek państwa członkowskiego, państwa trzeciego lub osoby fizycznej lub prawnej, która ma w tym uzasadniony interes, Komisja może przyjmować akty wykonawcze unieważniające ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego, ***jeśli zgodność z odpowiednią specyfikacją produktu już nie jest zachowana. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.***

Poprawka

15a) art. 106 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 106

Unieważnienie

1. Z własnej inicjatywy lub na należycie uzasadniony wniosek państwa członkowskiego, państwa trzeciego lub osoby fizycznej lub prawnej, która ma w tym uzasadniony interes, Komisja może przyjmować akty wykonawcze unieważniające ochronę nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego w co najmniej jednym z następujących przypadków:

a) jeśli nie jest już zagwarantowana zgodność z odpowiednią specyfikacją produktu;

b) jeśli w ciągu siedmiu kolejnych lat nie wprowadzono do obrotu produktu opatrzonych daną nazwą pochodzenia lub danym oznaczeniem geograficznym;

c) jeśli wnioskodawca spełniający wymogi określone w art. 95 oświadcza, że nie zamierza dalej utrzymywać ochrony nazwy pochodzenia lub oznaczenia

geograficznego.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

1a. W przypadku gdy Komisja uzna, że zgłoszenie w sprawie unieważnienia nie jest dopuszczalne, informuje państwo członkowskie, organy państwa trzeciego lub osobę fizyczną lub prawną, które złożyły wniosek, o przyczynach uznania zgłoszenia za niedopuszczalne.

1b. Uzasadnione oświadczenia o sprzeczności w odniesieniu do unieważnienia są dopuszczalne wyłącznie wówczas, gdy wykazują zależność handlową zainteresowanej osoby od zarejestrowanej nazwy”.

Poprawka 96

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 15 b (nowy)**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 106 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

15b) dodaje się artykuł w brzmieniu:

Artykuł 106a

Tymczasowe etykietowanie i prezentacja

Po przekazaniu Komisji wniosku o objęcie ochroną nazwy pochodzenia lub oznaczenia geograficznego producenci mogą wskazywać te nazwy lub oznaczenia przy etykietowaniu i prezentacji produktów oraz stosować krajowe logo i oznaczenia zgodnie z prawem Unii, w szczególności z rozporządzeniem (UE) nr 1169/2011.

Symbole unijne wskazujące chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne, oznaczenia unijne „chroniona nazwa pochodzenia” lub „chronione oznaczenie geograficzne” i skróty unijne „ChNP” lub „ChOG” można umieszczać na etykietach dopiero po opublikowaniu decyzji o objęciu ochroną danej nazwy pochodzenia lub danego oznaczenia geograficznego.

W przypadku odrzucenia wniosku wszelkie produkty sektora wina opatrzone etykietą zgodnie z akapitem pierwszym można wprowadzać do obrotu do wyczerpania zapasów.

Poprawka 97

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 15 c (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 107 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

15c) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 107a

Stosowanie specyfikacji produktu do obszarów produkujących okowitę z wina gronowego

Państwa członkowskie mogą stosować specyfikację produktu w rozumieniu art. 94 ust. 2 do obszarów produkujących wina odpowiednie do produkcji okowity z wina gronowego z oznaczeniem geograficznym zarejestrowanym zgodnie z załącznikiem III do rozporządzenia (WE) nr 110/2008”.

Poprawka 98
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 17

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 116a – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Na terenie Unii, właściwy organ, o którym mowa w ust. 2, lub co najmniej jeden z organów delegowanych w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (UE) 2017/625 działających jako jednostki certyfikujące produkty na podstawie kryteriów określonych w tytule II rozdział III tego rozporządzenia, przeprowadza doroczną weryfikację zgodności ze specyfikacją produktu w trakcie produkcji oraz w trakcie rozlewu wina lub po nim.

Poprawka

3. Na terenie Unii właściwy organ, o którym mowa w ust. 2, lub co najmniej jeden z organów delegowanych w rozumieniu art. 3 pkt 5 rozporządzenia (UE) 2017/625 działających jako jednostki certyfikujące produkty na podstawie kryteriów określonych w tytule II rozdział III tego rozporządzenia przeprowadza doroczną weryfikację zgodności ze specyfikacją produktu w trakcie produkcji oraz w trakcie rozlewu wina lub po nim, **w tym w państwie członkowskim, w którym odbywa się produkcja wina.**

Poprawka 99
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 17

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 116a – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Kontrole, o których mowa w ust. 3, to kontrole administracyjne oraz kontrole na miejscu. Kontrole te mogą ograniczać się do kontroli administracyjnych tylko wtedy, gdy są bezpieczne i pozwalają na zapewnienie pełnej zgodności z wymogami i warunkami określonymi w specyfikacji produktu.

Poprawka 100

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 17

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 116a – ustęp 3 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3b. W celu weryfikacji zgodności ze specyfikacją produktu właściwe organy lub organy kontrolne, o których mowa w ust. 3, mogą kontrolować przedsiębiorców mających siedzibę w innym państwie członkowskim w sytuacji, gdy uczestniczą oni w rozlewie produktu objętego chronioną nazwą pochodzenia zarejestrowaną na terytorium tego państwa. Biorąc pod uwagę zaufanie, którym organy kontrolne, o których mowa w ust. 3, mogą obdarzać przedsiębiorców i ich produkty na podstawie wyników wcześniejszych kontroli, organy te mogą ukierunkowywać podejmowane działania na główne punkty podlegające kontroli w odniesieniu do specyfikacji produktu, które zostały uprzednio określone i o których przedsiębiorcy ci zostali wcześniej powiadomieni.

Poprawka 101

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 18

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 119 – ustępy 1 i 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

18) w art. 119 wprowadza się następujące zmiany:

skreśla się

a) w ust. 1 zdanie wprowadzające otrzymuje brzmienie:

„Etykietowanie i prezentacja produktów, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1-11, 13, 15, 16, 18 i 19, wprowadzanych do obrotu w Unii lub przeznaczonych na wywóz, obejmuje następujące obowiązkowe dane szczególne:”;

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Państwa członkowskie wprowadzają środki w celu zapewnienia, aby produkty, o których mowa w ust. 1, nieopatrzone etykietami zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia nie były wprowadzane do obrotu lub zostały wycofane z obrotu, jeśli już zostały do niego wprowadzone.”;

Poprawka 102

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 18 a (nowy)**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 119

Tekst obowiązujący

Poprawka

Artykuł 119

Obowiązkowe dane szczególne

1. Etykietowanie i prezentacja produktów, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1-11, 13, 15 i 16, wprowadzanych do obrotu w Unii lub przeznaczonych na

18a) art. 119 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 119

Obowiązkowe dane szczególne

1. Etykietowanie i prezentacja produktów, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1-11, 13, 15, 16, **18 i 19**, wprowadzanych do obrotu w Unii lub

wywóz, obejmuje następujące obowiązkowe dane szczegółowe:

a) oznaczenie kategorii produktu sektora wina zgodnie z załącznikiem VII część II;

b) dla win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym:

(i) termin »chroniona nazwa pochodzenia« lub »chronione oznaczenie geograficzne«;
oraz

(ii) chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne;

c) rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu,

d) wskazanie miejsca wytworzenia;

e) wskazanie podmiotu dokonującego butelkowania lub, w przypadku wina musującego, wina musującego gazowanego, gatunkowego wina musującego lub gatunkowego aromatyzowanego wina musującego – nazwy producenta lub dostawcy;

f) wskazanie importera w przypadku win importowanych; **oraz**

g) w przypadku wina musującego, wina musującego gazowanego, gatunkowego wina musującego lub gatunkowego aromatyzowanego wina musującego – wskazanie zawartości cukru.

2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 lit. a) odesłanie do kategorii produktu sektora wina może zostać pominięte w przypadku win, których etykiety zawierają chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne.

3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 lit. b) odesłanie do terminów »chroniona nazwa pochodzenia« lub »chronione oznaczenie geograficzne«

przeznaczonych na wywóz, obejmuje następujące obowiązkowe dane szczegółowe:

a) oznaczenie kategorii produktu sektora wina zgodnie z załącznikiem VII część II;

b) dla win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym:

(i) termin »chroniona nazwa pochodzenia« lub »chronione oznaczenie geograficzne«

oraz (ii) chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne;

c) rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu,

d) wskazanie miejsca wytworzenia;

e) wskazanie podmiotu dokonującego butelkowania lub, w przypadku wina musującego, wina musującego gazowanego, gatunkowego wina musującego lub gatunkowego aromatyzowanego wina musującego – nazwy producenta lub dostawcy;

f) wskazanie importera w przypadku win importowanych;

g) w przypadku wina musującego, wina musującego gazowanego, gatunkowego wina musującego lub gatunkowego aromatyzowanego wina musującego – wskazanie zawartości cukru;

ga) informacje o wartości odżywczej, których treść może ograniczać się wyłącznie do podania wartości energetycznej oraz

gb) wykaz składników.

2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 lit. a) odesłanie do kategorii produktu sektora wina może zostać pominięte w przypadku win, których etykiety zawierają chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne.

3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 lit. b) odesłanie do terminów »chroniona nazwa pochodzenia« lub »chronione oznaczenie geograficzne«

może zostać pominięte w następujących przypadkach:

- a) gdy na etykiecie, zgodnie ze specyfikacją produktu, o której mowa w art. 94 ust. 2, umieszczono określenie tradycyjne, zgodnie z art. 112 lit. a);
- b) w szczególnych i należycie uzasadnionych przypadkach, które określi Komisja, w drodze aktów delegowanych przyjętych zgodnie z art. 227, aby zapewnić zgodność z aktualnymi praktykami związanymi z etykietowaniem.

może zostać pominięte w następujących przypadkach:

- a) gdy na etykiecie, zgodnie ze specyfikacją produktu, o której mowa w art. 94 ust. 2, umieszczono określenie tradycyjne, zgodnie z art. 112 lit. a);
- b) w szczególnych i należycie uzasadnionych przypadkach, które określi Komisja, w drodze aktów delegowanych przyjętych zgodnie z art. 227, aby zapewnić zgodność z aktualnymi praktykami związanymi z etykietowaniem.

3a. Aby zapewnić jednolite stosowanie ust. 1 lit. ga), wartość energetyczną:

a) wyraża się liczbowo i słownie lub za pomocą symboli, zwłaszcza symbolu (E) oznaczającego energię;

b) oblicza się z zastosowaniem współczynników przeliczeniowych podanych w załączniku XIV do rozporządzenia (UE) nr 1169/2011;

c) wyraża się w postaci wartości średnich w kcal uzyskanych na podstawie:

(i) dokonanej przez producenta analizy wina lub

(ii) obliczenia na podstawie ogólnie przyjętych i uznanych danych w oparciu o średnie wartości dla typowych i charakterystycznych win;

d) wyraża się w przeliczeniu na 100 ml. Ponadto może być ona wyrażona w przeliczeniu na jednostkową ilość żywności, łatwo rozpoznawalną przez konsumenta, pod warunkiem że użyta jednostka jest określona ilościowo na etykiecie oraz że podana jest liczba jednostek zawarta w opakowaniu.

3b. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit.

gb) wykaz składników może zostać podany również w sposób inny niż na etykiecie umieszczonej na butelce lub jakimkolwiek innym pojemniku, o ile na etykiecie umieszczone zostanie wyraźne i bezpośrednie odesłanie. Wykaz ten nie może być umieszczany razem z innymi informacjami służącymi celom

handlowym lub marketingowym.

3c. Państwa członkowskie wprowadzają środki w celu zapewnienia, że produkty, o których mowa w ust. 1, które nie są opatrzone etykietami zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, nie będą wprowadzane do obrotu lub zostaną wycofane z obrotu, jeśli już zostały do niego wprowadzone.

3d. Podmioty gospodarcze, które dobrowolnie chcą przekazywać konsumentom informacje na temat kaloryczności produktów sektora wina od roku gospodarczego rozpoczynającego się przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, stosują art. 119 w całości”.

Poprawka 103

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 19 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 120 – ustęp 1 – litera f a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

19a) dodaje się literę w brzmieniu:

fa) terminy dotyczące ochrony zasobów genetycznych winorośli;

Poprawka 104

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 20

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 122 – ustęp 1 – litery b, c i d

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

20) w art. 122 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

skreśla się

a) uchyla się lit. b) ppkt (ii);

b) w lit. c) dodaje się ppkt (iii) w brzmieniu:

„(iii) terminów odnoszących się do gospodarstwa rolnego oraz warunków ich użycia; ”

c) lit. d) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) warunków stosowania niektórych kształtów butelek i zamknięć oraz wykazu niektórych szczególnych kształtów butelek;”;

Poprawka 105

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 20 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 122

Tekst obowiązujący

Poprawka

Artykuł 122

Przekazanie uprawnień

1. W celu uwzględnienia specyfiki sektora wina, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych zawierających przepisy i ograniczenia dotyczące:

a) prezentacji i stosowania na etykietach innych danych szczegółowych niż określone w niniejszej sekcji;

20a) art. 122 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 122

Przekazanie uprawnień

1. W celu uwzględnienia specyfiki sektora wina, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych zawierających przepisy i ograniczenia dotyczące:

a) prezentacji i stosowania na etykietach innych danych szczegółowych niż określone w niniejszej sekcji;

b) obowiązkowych danych szczegółowych dotyczących:

(i) terminów wykorzystywanych do sformułowania obowiązkowych danych szczegółowych oraz warunków ich użycia;

(ii) terminów odnoszących się do gospodarstwa rolnego oraz warunków ich użycia;

(iii) przepisów dopuszczających ustanowienie przez państwa członkowskie będące producentami przepisów uzupełniających dotyczących obowiązkowych danych szczegółowych;

(iv) przepisów dopuszczających dalsze odstępstwa w uzupełnieniu tych, o których mowa w art. 119 ust. 2, w odniesieniu do pomijania odesłania do kategorii produktu sektora wina; **oraz**

v) przepisów dotyczących stosowania języków;

c) fakultatywnych danych szczegółowych dotyczących:

(i) terminów wykorzystywanych do sformułowania fakultatywnych danych szczegółowych oraz warunków ich użycia;

(ii) przepisów dopuszczających ustanowienie przez państwa członkowskie będące producentami przepisów uzupełniających dotyczących fakultatywnych danych szczegółowych;

d) prezentacji w odniesieniu do:

(i) warunków stosowania niektórych kształtów butelek oraz wykazu niektórych szczególnych kształtów butelek;

(ii) warunków stosowania butelek i zamknięć typu „wino musujące”;

(iii) przepisów dopuszczających ustanowienie przez państwa członkowskie

b) obowiązkowych danych szczegółowych dotyczących:

(i) terminów wykorzystywanych do sformułowania obowiązkowych danych szczegółowych oraz warunków ich użycia;

(iii) przepisów dopuszczających ustanowienie przez państwa członkowskie będące producentami przepisów uzupełniających dotyczących obowiązkowych danych szczegółowych;

(iv) przepisów dopuszczających dalsze odstępstwa w uzupełnieniu tych, o których mowa w art. 119 ust. 2, w odniesieniu do pomijania odesłania do kategorii produktu sektora wina;

v) przepisów dotyczących stosowania języków **oraz**

(va) przepisów dotyczących art. 119 ust. 1 lit. gb);

c) fakultatywnych danych szczegółowych dotyczących:

(i) terminów wykorzystywanych do sformułowania fakultatywnych danych szczegółowych oraz warunków ich użycia;

(ii) przepisów dopuszczających ustanowienie przez państwa członkowskie będące producentami przepisów uzupełniających dotyczących fakultatywnych danych szczegółowych;

(iia) terminów odnoszących się do gospodarstwa rolnego oraz warunków ich użycia;

d) prezentacji w odniesieniu do:

(i) warunków stosowania niektórych kształtów butelek **i zamknąć** oraz wykazu niektórych szczególnych kształtów butelek;

(ii) warunków stosowania butelek i zamknięć typu „wino musujące”;

(iii) przepisów dopuszczających ustanowienie przez państwa członkowskie

będące producentami przepisów uzupełniających dotyczących prezentacji;

(iv) przepisów dotyczących stosowania języków.

2. W celu zapewnienia ochrony uzasadnionych interesów podmiotów gospodarczych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających przepisy dotyczące tymczasowego etykietowania i prezentacji win opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym, w przypadku gdy ta nazwa pochodzenia lub to oznaczenie geograficzne spełnia niezbędne wymogi.

3. W celu zapewnienia, aby podmioty gospodarcze nie ponosiły szkody, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających przepisy przejściowe dotyczące wina, które wprowadzono do obrotu i opatrzone etykietą zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie przed dniem 1 sierpnia 2009 r.

4. W celu uwzględnienia specyfiki handlu między Unią a niektórymi państwami trzecimi, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających odstępstwa od niniejszej sekcji w odniesieniu do produktów będących przedmiotem wywozu, o ile wymaga tego prawo danego państwa trzeciego.

będące producentami przepisów uzupełniających dotyczących prezentacji;

(iv) przepisów dotyczących stosowania języków.

Komisja przyjmuje akty delegowane, o których mowa w lit. b) ppkt (va), nie później niż 18 miesięcy po ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia (zmieniającego)].

2. W celu zapewnienia ochrony uzasadnionych interesów podmiotów gospodarczych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających przepisy dotyczące tymczasowego etykietowania i prezentacji win opatrzonych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym, w przypadku gdy ta nazwa pochodzenia lub to oznaczenie geograficzne spełnia niezbędne wymogi.

3. W celu zapewnienia, aby podmioty gospodarcze nie ponosiły szkody, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających przepisy przejściowe dotyczące wina, które wprowadzono do obrotu i opatrzone etykietą zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie przed dniem 1 sierpnia 2009 r.

4. W celu uwzględnienia specyfiki handlu między Unią a niektórymi państwami trzecimi, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających odstępstwa od niniejszej sekcji w odniesieniu do produktów będących przedmiotem wywozu, o ile wymaga tego prawo danego państwa trzeciego”.

Poprawka 106

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 21 – litera b a (nowa)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 125 – nagłówek

Tekst obowiązujący

Porozumienia w sektorze **cukru**

Poprawka

ba) tytuł art. 125 otrzymuje brzmienie:
„Porozumienia w sektorze **buraków cukrowych i trzciny cukrowej**”

Poprawka 107

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 21 – litera b b (nowa)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 126 – nagłówek

Tekst obowiązujący

Sprawozdawczość cenowa na rynku cukru

Poprawka

bb) tytuł art. 126 otrzymuje brzmienie:
„Sprawozdawczość cenowa na **rynkach**”

Poprawka 108

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 21 – litera b c (nowa)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 126 – ustęp 1

Tekst obowiązujący

Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające system informowania o cenach na rynku cukru, w tym ustalenia dotyczące publikacji na temat poziomów cen na tym rynku. Te akty wykonawcze

Poprawka

bc) art. 126 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające system informowania o cenach **zarówno na rynku buraków cukrowych i trzciny cukrowej, jak i** na rynku cukru **i etanolu**, w tym ustalenia

przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2. System, o którym mowa w akapicie pierwszym, opiera się na informacjach dostarczonych przez przedsiębiorstwa produkujące **biały cukier** lub przez inne podmioty gospodarcze zajmujące się handlem cukrem. Informacje te uznaje się za poufne.

dotyczące publikacji na temat poziomów cen na tym rynku. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2. System, o którym mowa w akapicie pierwszym, opiera się na informacjach dostarczonych przez przedsiębiorstwa produkujące **cukier lub etanol** lub przez inne podmioty gospodarcze zajmujące się handlem cukrem **lub etanolem**. Informacje te uznaje się za poufne”.

Poprawka 269

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 148

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

22a) art. 148 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 148

Stosunki umowne w sektorze mleka i przetworów mlecznych

1. W przypadku gdy państwo członkowskie postanowi, że każda dostawa mleka surowego przez rolnika do przetwórcy mleka surowego na jego terytorium musi być przedmiotem pisemnej umowy między stronami, lub postanowi, że pierwsi skupujący muszą złożyć pisemną ofertę zawarcia umowy na dostawę mleka surowego przez rolników, taka umowa lub oferta umowy musi spełniać warunki określone w ust. 2.

W przypadku gdy państwo członkowskie postanowi, że dostawy mleka surowego przez rolnika do przetwórcy mleka surowego muszą być przedmiotem pisemnej umowy między stronami, musi ono również postanowić, który etap lub które etapy dostawy są objęte taką umową, jeżeli dostawa mleka surowego odbywa się za pośrednictwem jednego lub większej

liczby nabywców.

Do celów niniejszego artykułu „nabywca” oznacza przedsiębiorstwo, które przewozi surowe mleko od rolnika lub innego nabywcy do przetwórcy mleka surowego lub innego nabywcy, a w każdym takim przypadku ma miejsce przeniesienie prawa własności do mleka surowego.

1a. W przypadku gdy państwa członkowskie nie korzystają z możliwości przewidzianych w ust. 1 producent, organizacja producentów lub zrzeszenie organizacji producentów mogą wymagać, aby każda dostawa mleka surowego do przetwórcy mleka surowego była przedmiotem pisemnej umowy między stronami lub pisemnej oferty umowy od pierwszych podmiotów skupujących, na warunkach określonych w ust. 4 akapit pierwszy.

Jeśli pierwszym nabywcą jest mikroprzedsiębiorstwo bądź małe lub średnie przedsiębiorstwo w rozumieniu zalecenia 2003/361/WE, umowa lub oferta umowy nie są obowiązkowe, z zastrzeżeniem możliwości korzystania przez strony ze standardowej umowy sporządzonej przez organizację międzybranżową.

2. Umowa lub oferta umowy, o których mowa w ust. 1 i 1a:

a) jest sporządzana przed dostawą;

b) jest sporządzana w formie pisemnej oraz

c) zawiera w szczególności następujące elementy:

(i) cenę do zapłaty za dostawę, która:

– jest niezmienna i określona w umowie lub

– jest obliczana poprzez połączenie różnych czynników określonych w umowie, które obejmują odnośne i łatwo zrozumiałe wskaźniki i wskaźniki gospodarcze oraz metodę obliczenia ostatecznej ceny, w oparciu o odnośne wskaźniki kosztów produkcji i kosztów

rynkowych, które są łatwo dostępne i zrozumiałe oraz odzwierciedlają zmiany warunków na rynku, dostarczoną ilość oraz jakość lub skład dostarczonego mleka surowego.

W tym celu państwa członkowskie, które postanowiły zastosować ust. 1, mogą określić wskaźniki zgodnie z obiektywnymi kryteriami i na podstawie aktualnych badań produkcji i łańcucha żywnościowego, aby można je było określić w dowolnym momencie;

(ii) ilość mleka surowego, którą można dostarczyć lub która musi zostać dostarczona, wraz z terminem dostawy, przy czym nie można wprowadzić zapisów o karach z powodu niewywiązania się ze zobowiązań w skali miesięcznej;

(iii) okres obowiązywania umowy, który może być ograniczony lub nieograniczony, z klauzulami dotyczącymi rozwiązania umowy;

(iv) szczegóły dotyczące terminów i procedur płatności;

(v) ustalenia dotyczące odbioru lub dostawy mleka surowego oraz

(vi) przepisy mające zastosowanie w przypadku zaistnienia siły wyższej.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 1a umowa lub oferta umowy nie są wymagane w przypadku, gdy mleko surowe jest dostarczane do spółdzielni przez jej członka, jeżeli statut tej spółdzielni lub zasady i decyzje w nim przewidziane lub z niego wynikające zawierają przepisy o skutkach podobnych do przepisów zawartych w ust. 2 lit. a), b) i c).

4. Wszystkie elementy umów na dostawę mleka surowego zawieranych przez rolników, nabywców lub przetwórców mleka surowego, w tym elementy określone w ust. 2 lit. c), są dowolnie negocjowane przez strony.

Niezależnie od akapitu pierwszego, zastosowanie ma jedna z poniższych liter

lub większa ich liczba:

a) w przypadku gdy zgodnie z ust. 1 państwo członkowskie postanowi wprowadzić obowiązek zawierania pisemnej umowy o dostawę mleka surowego, może ono wprowadzić:

(i) obowiązek uzgodnienia przez strony stosunku danej dostarczonej ilości do ceny do zapłaty za tę dostawę;

(ii) minimalny okres obowiązywania, który ma zastosowanie wyłącznie do umów pisemnych między rolnikiem a pierwszym nabywcą mleka surowego; taki minimalny okres obowiązywania umowy wynosi co najmniej sześć miesięcy i nie może zakłócać właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego;

b) w przypadku gdy państwo członkowskie postanowi, że pierwszy nabywca mleka surowego musi złożyć rolnikowi pisemną ofertę umowy zgodnie z ust. 1, może postanowić, że oferta musi obejmować minimalny okres obowiązywania umowy określony w tym celu w prawie krajowym; taki minimalny czas obowiązywania wynosi co najmniej sześć miesięcy i nie może zakłócać właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Akapit drugi obowiązuje z zastrzeżeniem prawa rolnika do odmowy stosowania takiego minimalnego okresu obowiązywania, pod warunkiem że złoży taką odmowę na piśmie. W takim przypadku strony mają swobodę negocjacji wszystkich elementów umowy, w tym elementów, o których mowa w ust. 2 lit. c).

5. Państwa członkowskie korzystające z możliwości, o których mowa w niniejszym artykule, powiadamiają Komisję o sposobie ich stosowania.

6. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające środki niezbędne do jednolitego stosowania ust. 2 lit. a) i b) oraz ust. 3 oraz środki dotyczące powiadomień, jakie państwa członkowskie mają składać zgodnie z niniejszym

artykułem. Akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.”.

Poprawka 110

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 b (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 149

Tekst obowiązujący

Artykuł 149

Negocjacje umowne w sektorze mleka i przetworów mlecznych

1. Organizacja producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych, która została uznana na mocy art. 161 ust. 1, może w imieniu swoich członków będących rolnikami – w odniesieniu do części lub całości ich wspólnej produkcji – negocjować umowy o dostawę przez rolnika mleka surowego do przetwórcy mleka surowego lub do nabywcy w rozumieniu art. 148 ust. 1 akapit trzeci.
2. Negocjacje mogą być prowadzone przez organizację producentów:
 - a) bez względu na to, czy ma miejsce przeniesienie prawa własności do mleka surowego przez rolników na organizację producentów;
 - b) bez względu na to, czy negocjowana cena jest taka sama w odniesieniu do wspólnej produkcji niektórych lub wszystkich rolników należących do organizacji;
 - c) pod warunkiem że w odniesieniu do

Poprawka

22b) art. 149 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 149

Negocjacje umowne w sektorze mleka i przetworów mlecznych

1. Organizacja producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych, która została uznana na mocy art. 161 ust. 1, może w imieniu swoich członków będących rolnikami – w odniesieniu do części lub całości ich wspólnej produkcji – negocjować umowy o dostawę przez rolnika mleka surowego do przetwórcy mleka surowego lub do nabywcy w rozumieniu art. 148 ust. 1 akapit trzeci.
2. Negocjacje mogą być prowadzone przez organizację producentów:
 - a) bez względu na to, czy ma miejsce przeniesienie prawa własności do mleka surowego przez rolników na organizację producentów;
 - b) bez względu na to, czy negocjowana cena jest taka sama w odniesieniu do wspólnej produkcji niektórych lub wszystkich rolników należących do organizacji;
 - c) pod warunkiem że w odniesieniu do

danej organizacji producentów spełnione są wszystkie z poniższych warunków:

(i) ilość mleka surowego objęta takimi negocjacjami nie przekracza **3,5 %** całkowitej produkcji unijnej,

(ii) ilość mleka surowego objęta takimi negocjacjami produkowana w danym państwie członkowskim nie przekracza 33 % całkowitej produkcji krajowej tego państwa członkowskiego; oraz

(iii) ilość mleka surowego objęta takimi negocjacjami dostarczana w danym państwie członkowskim nie przekracza 33 % całkowitej produkcji krajowej tego państwa członkowskiego;

d) pod warunkiem że zainteresowani rolnicy nie są członkami jakiegokolwiek innej organizacji producentów, która również negocjuje takie umowy w ich imieniu; jednakże państwa członkowskie mogą odstąpić od tego warunku w należycie uzasadnionych przypadkach, gdy rolnicy posiadają dwie różne jednostki produkcyjne znajdujące się na różnych obszarach geograficznych;

e) pod warunkiem że mleko surowe nie podlega obowiązkowi dostaw wynikającemu z członkostwa rolnika w spółdzielni zgodnie z warunkami określonymi w statucie spółdzielni lub przepisach i decyzjach w nim zawartych lub z niego wynikających; oraz

f) pod warunkiem że organizacja producentów powiadomi właściwe organy państwa członkowskiego lub państw członkowskich, w których działa, o ilości mleka surowego objętej takimi negocjacjami.

3. Niezależnie od warunków określonych w ust. 2 lit. c) ppkt (ii) oraz (iii), organizacja producentów może prowadzić negocjacje zgodnie z ust. 1, pod warunkiem że w przypadku tej organizacji producentów ilość mleka surowego objęta negocjacjami, która jest produkowana lub dostarczana w państwie członkowskim o całkowitej rocznej produkcji mleka

danej organizacji producentów spełnione są wszystkie z poniższych warunków:

(i) ilość mleka surowego objęta takimi negocjacjami nie przekracza **4,5 %** całkowitej produkcji unijnej,

(ii) ilość mleka surowego objęta takimi negocjacjami produkowana w danym państwie członkowskim nie przekracza 33 % całkowitej produkcji krajowej tego państwa członkowskiego; oraz

(iii) ilość mleka surowego objęta takimi negocjacjami dostarczana w danym państwie członkowskim nie przekracza 33 % całkowitej produkcji krajowej tego państwa członkowskiego;

d) pod warunkiem że zainteresowani rolnicy nie są członkami jakiegokolwiek innej organizacji producentów, która również negocjuje takie umowy w ich imieniu; jednakże państwa członkowskie mogą odstąpić od tego warunku w należycie uzasadnionych przypadkach, gdy rolnicy posiadają dwie różne jednostki produkcyjne znajdujące się na różnych obszarach geograficznych;

e) pod warunkiem że mleko surowe nie podlega obowiązkowi dostaw wynikającemu z członkostwa rolnika w spółdzielni zgodnie z warunkami określonymi w statucie spółdzielni lub przepisach i decyzjach w nim zawartych lub z niego wynikających oraz

f) pod warunkiem że organizacja producentów powiadomi właściwe organy państwa członkowskiego lub państw członkowskich, w których działa, o ilości mleka surowego objętej takimi negocjacjami.

3. Niezależnie od warunków określonych w ust. 2 lit. c) ppkt (ii) oraz (iii), organizacja producentów może prowadzić negocjacje zgodnie z ust. 1, pod warunkiem że w przypadku tej organizacji producentów ilość mleka surowego objęta negocjacjami, która jest produkowana lub dostarczana w państwie członkowskim o całkowitej rocznej produkcji mleka

surowego poniżej 500 000 ton, nie przekracza 45 % całkowitej produkcji krajowej tego państwa członkowskiego.

4. Do celów niniejszego artykułu odniesienia do organizacji producentów obejmują zrzeszenia takich organizacji producentów.

5. Do celów stosowania ust. 2 lit. c) i ust. 3 Komisja publikuje – w sposób, który uzna za stosowny – wielkość produkcji mleka surowego w Unii i państwach członkowskich przy wykorzystaniu najbardziej aktualnych dostępnych informacji.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 lit. c) i ust. 3, w przypadku gdy nie zostały przekroczone określone w nim progi, organ ds. konkurencji, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, może w indywidualnym przypadku podjąć decyzję o ponownym rozpoczęciu danych negocjacji przez daną organizację producentów albo niedopuszczeniu do ich prowadzenia, jeżeli uzna on, że jest to niezbędne, aby zapobiec wykluczeniu konkurencji lub aby uniknąć na podległym mu obszarze poważnych szkód po stronie przetwórców mleka surowego będących MŚP.

W odniesieniu do negocjacji obejmujących produkcję więcej niż jednego państwa członkowskiego decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym, podejmuje Komisja bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3. W pozostałych przypadkach decyzję taką podejmuje krajowy organ ds. konkurencji państwa członkowskiego, którego dotyczy negocjacje.

Decyzji, o których mowa w niniejszym ustępie, nie stosuje się wcześniej niż w dniu poinformowania o nich zainteresowanych podmiotów.

7. Do celów niniejszego artykułu:

a) »krajowy organ ds. konkurencji« oznacza organ, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003²²;

surowego poniżej 500 000 ton, nie przekracza 45 % całkowitej produkcji krajowej tego państwa członkowskiego.

4. Do celów niniejszego artykułu odniesienia do organizacji producentów obejmują zrzeszenia takich organizacji producentów.

5. Do celów stosowania ust. 2 lit. c) i ust. 3 Komisja publikuje – w sposób, który uzna za stosowny – wielkość produkcji mleka surowego w Unii i państwach członkowskich przy wykorzystaniu najbardziej aktualnych dostępnych informacji.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 lit. c) i ust. 3, w przypadku gdy nie zostały przekroczone określone w nim progi, organ ds. konkurencji, o którym mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, może w indywidualnym przypadku podjąć decyzję o ponownym rozpoczęciu danych negocjacji przez daną organizację producentów albo niedopuszczeniu do ich prowadzenia, jeżeli uzna on, że jest to niezbędne, aby zapobiec wykluczeniu konkurencji lub aby uniknąć na podległym mu obszarze poważnych szkód po stronie przetwórców mleka surowego będących MŚP.

W odniesieniu do negocjacji obejmujących produkcję więcej niż jednego państwa członkowskiego decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym, podejmuje Komisja bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3. W pozostałych przypadkach decyzję taką podejmuje krajowy organ ds. konkurencji państwa członkowskiego, którego dotyczy negocjacje.

Decyzji, o których mowa w niniejszym ustępie, nie stosuje się wcześniej niż w dniu poinformowania o nich zainteresowanych podmiotów.

7. Do celów niniejszego artykułu:

a) »krajowy organ ds. konkurencji« oznacza organ, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003²²;

b) »MŚP« oznacza mikroprzedsiębiorstwo oraz małe lub średnie przedsiębiorstwo w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE.

8. Państwa członkowskie, w których odbywają się negocjacje zgodnie z niniejszym artykułem, powiadamiają Komisję o zastosowaniu ust. 2 lit. f) i ust. 6.

²² Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 101 i 102 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1).

b) »MŚP« oznacza mikroprzedsiębiorstwo oraz małe lub średnie przedsiębiorstwo w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE.

8. Państwa członkowskie, w których odbywają się negocjacje zgodnie z niniejszym artykułem, powiadamiają Komisję o zastosowaniu ust. 2 lit. f) i ust. 6.

²² Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 101 i 102 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1)”.

Poprawka 111

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 c (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 150

Tekst obowiązujący

Artykuł 150

Regulacja podaży sera o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym

1. Na wniosek organizacji producentów uznanej na mocy art. 152 ust. 3, organizacji międzybranżowej uznanej na mocy art. 157 ust. 3 lub grupy podmiotów, o której mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, państwa członkowskie mogą ustanowić, na czas określony, wiążące przepisy regulujące podaż sera objętego chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym

Poprawka

22c) art. 150 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 150

Regulacja podaży sera o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym

1. Na wniosek organizacji producentów uznanej na mocy art. 152 ust. **1 lub art. 161 ust. 1**, organizacji międzybranżowej uznanej na mocy art. 157 ust. **1** lub grupy podmiotów, o której mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, państwa członkowskie mogą ustanowić, na czas określony, wiążące przepisy regulujące podaż sera objętego chronioną nazwą pochodzenia lub

na mocy art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, **lub ich produktu objętego krajowym systemem jakości.**

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są uzależnione od uprzedniego zawarcia porozumienia między stronami na obszarze geograficznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012. Takie porozumienie jest zawierane przez co najmniej dwie trzecie producentów mleka lub ich przedstawicieli produkujących co najmniej dwie trzecie mleka surowego wykorzystywanego do produkcji sera, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz, w stosownych przypadkach, przez co najmniej dwie trzecie producentów tego sera, których wielkość produkcji odpowiada co najmniej dwóm trzecim produkcji tego sera na obszarze geograficznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.

3. Do celów ust. 1, w odniesieniu do sera objętego chronionym oznaczeniem geograficznym, obszar geograficzny pochodzenia mleka surowego wymieniony w specyfikacji produktu danego sera pokrywa się z obszarem geograficznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, dotyczącym tego sera.

4. Przepisy, o których mowa w ust. 1:

- a) dotyczą jedynie zarządzania dostawami danego produktu i mają na celu dostosowanie podaży danego sera do popytu;
- b) dotyczą tylko danego produktu;
- c) mogą być wiążące przez nie dłużej niż **trzy lata**, a ich obowiązywanie może zostać przedłużone po tym okresie w następstwie złożenia nowego wniosku, o którym mowa w ust. 1;
- d) nie mogą powodować uszczerbku dla handlu produktami innymi niż te, których dotyczą te przepisy;

chronionym oznaczeniem geograficznym na mocy art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są uzależnione od uprzedniego zawarcia porozumienia między stronami na obszarze geograficznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012. Takie porozumienie jest zawierane przez co najmniej dwie trzecie producentów mleka lub ich przedstawicieli produkujących co najmniej dwie trzecie mleka surowego wykorzystywanego do produkcji sera, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, oraz, w stosownych przypadkach, przez co najmniej dwie trzecie producentów tego sera **lub ich przedstawicieli**, których wielkość produkcji odpowiada co najmniej dwóm trzecim produkcji tego sera na obszarze geograficznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 **lit. c)** rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.

3. Do celów ust. 1, w odniesieniu do sera objętego chronionym oznaczeniem geograficznym, obszar geograficzny pochodzenia mleka surowego wymieniony w specyfikacji produktu danego sera pokrywa się z obszarem geograficznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, dotyczącym tego sera.

4. Przepisy, o których mowa w ust. 1:

- a) dotyczą jedynie zarządzania dostawami danego produktu i mają na celu dostosowanie podaży danego sera do popytu;
- b) dotyczą tylko danego produktu;
- c) mogą być wiążące przez nie dłużej niż **pięć lat**, a ich obowiązywanie może zostać przedłużone po tym okresie w następstwie złożenia nowego wniosku, o którym mowa w ust. 1;
- d) nie mogą powodować uszczerbku dla handlu produktami innymi niż te, których dotyczą te przepisy;

e) nie odnoszą się do jakichkolwiek transakcji przeprowadzonych po pierwszym wprowadzeniu danego sera do obrotu;

f) nie mogą umożliwiać ustalania cen, w tym również w przypadku gdy ceny są ustalane w charakterze wytycznych lub zalecenia;

g) nie mogą uniemożliwiać dostępu do znacznej ilości danego produktu, która normalnie byłaby dostępna;

h) nie mogą prowadzić do dyskryminacji, tworzyć barier dla nowych uczestników rynku ani wywierać negatywnego wpływu na drobnych producentów;

i) przyczyniają się do podtrzymania jakości lub rozwoju danego produktu;

j) pozostają bez uszczerbku dla art. 149.

5. Przepisy, o których mowa w ust. 1, są publikowane w organie promulgacyjnym danego państwa członkowskiego.

6. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole w celu zadbania spełnienia warunków określonych w ust. 4, a w przypadku stwierdzenia przez właściwe władze, że warunki te nie są spełniane, uchylają przepisy, o których mowa w ust. 1.

7. Państwa członkowskie powiadamiają niezwłocznie Komisję o przepisach, o których mowa w ust. 1, które przyjęły. Komisja informuje pozostałe państwa członkowskie o każdym powiadomieniu o takich przepisach.

8. Komisja może w dowolnym czasie przyjmować akty wykonawcze nakładające na państwo członkowskie obowiązek uchylenia przepisów określonych przez to państwo członkowskie zgodnie z ust. 1 w przypadku stwierdzenia przez Komisję, że przepisy te nie są zgodne z warunkami określonymi w ust. 4, uniemożliwiają lub zakłócają konkurencję na znacznym obszarze rynku wewnętrznego lub zagrażają wolnemu handlowi lub

e) nie odnoszą się do jakichkolwiek transakcji przeprowadzonych po pierwszym wprowadzeniu danego sera do obrotu;

f) nie mogą umożliwiać ustalania cen, w tym również w przypadku gdy ceny są ustalane w charakterze wytycznych lub zalecenia;

g) nie mogą uniemożliwiać dostępu do znacznej ilości danego produktu, która normalnie byłaby dostępna;

h) nie mogą prowadzić do dyskryminacji, tworzyć barier dla nowych uczestników rynku ani wywierać negatywnego wpływu na drobnych producentów;

i) przyczyniają się do podtrzymania jakości lub rozwoju danego produktu;

j) pozostają bez uszczerbku dla art. 149.

5. Przepisy, o których mowa w ust. 1, są publikowane w organie promulgacyjnym danego państwa członkowskiego.

6. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole w celu zadbania spełnienia warunków określonych w ust. 4, a w przypadku stwierdzenia przez właściwe władze, że warunki te nie są spełniane, uchylają przepisy, o których mowa w ust. 1.

7. Państwa członkowskie powiadamiają niezwłocznie Komisję o przepisach, o których mowa w ust. 1, które przyjęły. Komisja informuje pozostałe państwa członkowskie o każdym powiadomieniu o takich przepisach.

8. Komisja może w dowolnym czasie przyjmować akty wykonawcze nakładające na państwo członkowskie obowiązek uchylenia przepisów określonych przez to państwo członkowskie zgodnie z ust. 1 w przypadku stwierdzenia przez Komisję, że przepisy te nie są zgodne z warunkami określonymi w ust. 4, uniemożliwiają lub zakłócają konkurencję na znacznym obszarze rynku wewnętrznego lub zagrażają wolnemu handlowi lub

osiągnięciu celów art. 39 TFUE. Akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3 niniejszego rozporządzenia.

osiągnięciu celów art. 39 TFUE. Akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3 niniejszego rozporządzenia”.

Poprawka 112

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 d (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 151

Tekst obowiązujący

Artykuł 151

Obowiązkowe deklaracje w sektorze mleka i przetworów mlecznych

Od dnia 1 kwietnia 2015 r. pierwsze podmioty skupujące mleko surowe deklarują właściwemu organowi krajowemu ilość mleka surowego, którą im dostarczono każdego miesiąca.

Do celów niniejszego artykułu i art. 148 »pierwszy podmiot skupujący« oznacza przedsiębiorstwo lub grupę, która skupuje mleko od producentów, w celu:

a) odbioru, pakowania, przechowywania, chłodzenia lub przetwarzania, w tym także

Poprawka

22d) art. 151 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 151

Obowiązkowe deklaracje w sektorze mleka i przetworów mlecznych

Od dnia 1 kwietnia 2015 r. pierwsze podmioty skupujące mleko surowe deklarują właściwemu organowi krajowemu ilość mleka surowego, którą im dostarczono każdego miesiąca, **oraz średnią zapłaconą cenę. Rozróżnia się produkty rolne pochodzące z rolnictwa ekologicznego i produkty niepochodzące z rolnictwa ekologicznego. Jeżeli pierwszy nabywca jest spółdzielnią, średnią cenę podaje się na koniec roku gospodarczego określonego w art. 6 lit. c) ppkt (v).**

Informacje na temat średniej ceny uznaje się za poufne, a właściwy organ dba o to, aby średnie ceny stosowane przez poszczególne podmioty gospodarcze lub ich nazwy nie były publikowane.

Do celów niniejszego artykułu i art. 148 »pierwszy podmiot skupujący« oznacza przedsiębiorstwo lub grupę, która skupuje mleko od producentów, w celu:

a) odbioru, pakowania, przechowywania, chłodzenia lub przetwarzania, w tym także

na podstawie umowy;

b) sprzedania go co najmniej jednemu przedsiębiorstwu poddającemu mleko lub przetwory mleczne obróbce lub przetwarzaniu.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilości mleka surowego, o *której* mowa w akapicie pierwszym.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające przepisy dotyczące treści, formatu i terminów takich deklaracji oraz środków dotyczących powiadomień, które mają być dokonywane przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

na podstawie umowy;

b) sprzedania go co najmniej jednemu przedsiębiorstwu poddającemu mleko lub przetwory mleczne obróbce lub przetwarzaniu.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilości mleka surowego *i średniej cenie*, o *których* mowa w akapicie pierwszym.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające przepisy dotyczące treści, formatu i terminów takich deklaracji oraz środków dotyczących powiadomień, które mają być dokonywane przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2”.

Poprawka 113

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 e (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 152

Tekst obowiązujący

Artykuł 152

Organizacje producentów

1. Państwa członkowskie mogą na wniosek uznawać organizacje producentów, które:

a) są tworzone i kontrolowane zgodnie z art. 153 ust. 2 lit. c) przez producentów z określonego sektora wymienionego w art. 1 ust. 2;

b) powstały z inicjatywy producentów i prowadzą jeden z następujących rodzajów działalności lub większą ich liczbę:

(i) wspólne przetwarzanie;

Poprawka

22e) art. 152 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 152

Organizacje producentów

1. Państwa członkowskie mogą na wniosek uznawać organizacje producentów, które:

a) są tworzone i kontrolowane zgodnie z art. 153 ust. 2 lit. c) przez producentów z określonego sektora wymienionego w art. 1 ust. 2;

b) powstały z inicjatywy producentów i prowadzą jeden z następujących rodzajów działalności lub większą ich liczbę:

(i) wspólne przetwarzanie;

(ii) wspólna dystrybucja, w tym również wspólne platformy sprzedaży lub wspólny transport;

(iii) wspólne pakowanie, etykietowanie lub promocja;

(iv) wspólna organizacja kontroli jakości;

v) wspólne wykorzystywanie urządzeń lub miejsc składowania;

(vi) wspólne zarządzanie odpadami pochodzącymi bezpośrednio z produkcji;

(vii) wspólne pozyskiwanie środków produkcji;

(viii) wszelkie inne rodzaje wspólnej działalności usługowej prowadzone z myślą o realizacji jednego z celów wymienionych w lit. c) niniejszego ustępu;

c) dążą do określonego celu, który może obejmować co najmniej jeden spośród następujących celów:

(i) zapewnienie planowania i dostosowywania produkcji do popytu, w szczególności w odniesieniu do jakości i ilości;

(ii) koncentracja dostaw i umieszczanie na rynku produktów wytwarzanych przez ich członków, w tym sprzedaż bezpośrednia;

(iii) optymalizacja kosztów produkcji i zysków z inwestycji służących utrzymywaniu standardów dotyczących ochrony środowiska i dobrostanu zwierząt oraz stabilizowanie cen producentów;

(iv) prowadzenie badań i opracowywanie inicjatyw dotyczących zrównoważonych metod produkcji, innowacyjnych praktyk, konkurencyjności gospodarczej i rozwoju sytuacji rynkowej;

(v) promowanie i udzielanie pomocy technicznej w zakresie stosowania przyjaznych dla środowiska metod uprawy i technik produkcji oraz odpowiedzialnych praktyk i technik w odniesieniu do dobrostanu zwierząt;

(vi) promowanie i udzielanie pomocy technicznej w zakresie stosowania standardów produkcji, poprawa jakości

(ii) wspólna dystrybucja, w tym również wspólne platformy sprzedaży lub wspólny transport;

(iii) wspólne pakowanie, etykietowanie lub promocja;

(iv) wspólna organizacja kontroli jakości;

v) wspólne wykorzystywanie urządzeń lub miejsc składowania;

(vi) wspólne zarządzanie odpadami pochodzącymi bezpośrednio z produkcji;

(vii) wspólne pozyskiwanie środków produkcji;

(viii) wszelkie inne rodzaje wspólnej działalności usługowej prowadzone z myślą o realizacji jednego z celów wymienionych w lit. c) niniejszego ustępu;

c) dążą do określonego celu, który może obejmować co najmniej jeden spośród następujących celów:

(i) zapewnienie planowania i dostosowywania produkcji do popytu, w szczególności w odniesieniu do jakości i ilości;

(ii) koncentracja dostaw i umieszczanie na rynku produktów wytwarzanych przez ich członków, w tym sprzedaż bezpośrednia;

(iii) optymalizacja kosztów produkcji i zysków z inwestycji służących utrzymywaniu standardów dotyczących ochrony środowiska i dobrostanu zwierząt oraz stabilizowanie cen producentów;

(iv) prowadzenie badań i opracowywanie inicjatyw dotyczących zrównoważonych metod produkcji, innowacyjnych praktyk, konkurencyjności gospodarczej i rozwoju sytuacji rynkowej;

(v) promowanie i udzielanie pomocy technicznej w zakresie stosowania przyjaznych dla środowiska metod uprawy i technik produkcji oraz odpowiedzialnych praktyk i technik w odniesieniu do dobrostanu zwierząt;

(vi) promowanie i udzielanie pomocy technicznej w zakresie stosowania standardów produkcji, poprawa jakości

produktów i rozwijanie produktów o chronionej nazwie pochodzenia, chronionym oznaczeniu geograficznym lub objętych krajowym znakiem jakości;

(vii) zarządzanie produktami ubocznymi i odpadami, zwłaszcza w celu ochrony jakości wody, gleby i krajobrazu oraz zachowania lub zachęcania do zachowania bioróżnorodności;

(viii) przyczynianie się do zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych oraz do łagodzenia zmiany klimatu;

(ix) opracowywanie inicjatyw w dziedzinie promocji i wprowadzania do obrotu;

(x) zarządzanie funduszami wspólnego inwestowania, *o których mowa w części poświęconej programom operacyjnym w sektorze owoców i warzyw, o których mowa w art. 33 ust. 3 lit. d) niniejszego rozporządzenia oraz w art. 36 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013;*

(xi) udzielanie niezbędnej pomocy technicznej w celu korzystania z rynków terminowych i systemów ubezpieczeń.

1a. Na zasadzie odstępstwa od art. 101 ust. 1 TFUE organizacja producentów uznana na mocy ust. 1 niniejszego artykułu może planować produkcję produktów rolnych, optymalizować koszty ich produkcji, wprowadzać je do obrotu oraz negocjować umowy dotyczące ich dostaw w imieniu swoich członków w odniesieniu do całości lub części ich łącznej produkcji.

Rodzaje działalności, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą być prowadzone:

a) pod warunkiem że jeden lub większa liczba rodzajów działalności, o których mowa w ust. 1 lit. b) ppkt (i)–(vii), jest rzeczywiście prowadzony, a tym samym przyczynia się do realizacji celów określonych w art. 39 TFUE;

b) pod warunkiem że organizacja

produktów i rozwijanie produktów o chronionej nazwie pochodzenia, chronionym oznaczeniu geograficznym lub objętych krajowym znakiem jakości;

(vii) zarządzanie produktami ubocznymi, *przepływami pozostałości* i odpadami *oraz ich waloryzacja*, zwłaszcza w celu ochrony jakości wody, gleby i krajobrazu oraz zachowania lub zachęcania do zachowania bioróżnorodności *i wzmocnienia obiegu zamkniętego*;

(viii) przyczynianie się do zrównoważonego wykorzystania zasobów naturalnych oraz do łagodzenia zmiany klimatu;

(ix) opracowywanie inicjatyw w dziedzinie promocji i wprowadzania do obrotu;

(x) zarządzanie funduszami wspólnego inwestowania;

(xi) udzielanie niezbędnej pomocy technicznej w celu korzystania z rynków terminowych i systemów ubezpieczeń.

1a. Na zasadzie odstępstwa od art. 101 ust. 1 TFUE organizacja producentów uznana na mocy ust. 1 niniejszego artykułu może planować produkcję produktów rolnych, optymalizować koszty ich produkcji, wprowadzać je do obrotu oraz negocjować umowy dotyczące ich dostaw w imieniu swoich członków w odniesieniu do całości lub części ich łącznej produkcji.

Rodzaje działalności, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą być prowadzone:

a) pod warunkiem że jeden lub większa liczba rodzajów działalności, o których mowa w ust. 1 lit. b) ppkt (i)–(vii), jest rzeczywiście prowadzony, a tym samym przyczynia się do realizacji celów określonych w art. 39 TFUE;

b) pod warunkiem że organizacja

producentów koncentruje podaż i wprowadza do obrotu produkty swoich członków, bez względu na to, czy ma miejsce przeniesienie prawa własności do produktów rolnych przez producentów na organizację producentów;

c) bez względu na to, czy negocjowana cena jest taka sama w odniesieniu do zbiorczej produkcji niektórych lub wszystkich jej członków;

d) pod warunkiem że dani producenci nie są członkami jakiegokolwiek innej organizacji producentów w odniesieniu do produktów objętych działalnością, o której mowa w akapicie pierwszym;

e) pod warunkiem że dany produkt rolny nie podlega obowiązkowi dostaw wynikającemu z członkostwa rolnika w spółdzielni, która sama nie jest członkiem danych organizacji producentów, zgodnie z warunkami określonymi w statucie spółdzielni lub zasadami i decyzjami w nim przewidzianymi lub z niego wynikającymi.

Jednakże państwa członkowskie mogą wprowadzić odstępstwo od warunku określonego w akapicie drugim lit. d) w należycie uzasadnionych przypadkach, gdy będący producentami członkowie posiadają dwie różne jednostki produkcyjne znajdujące się na różnych obszarach geograficznych;

1b. Do celów niniejszego artykułu odniesienia do organizacji producentów obejmują także zrzeszenia organizacji producentów uznane na mocy art. 156 ust. 1, jeśli takie zrzeszenia spełniają wymogi określone w ust. 1 niniejszego artykułu.

1c. Krajowy organ ochrony konkurencji, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, może w indywidualnych przypadkach zdecydować, że w przyszłości jeden z rodzajów działalności, o których mowa w ust. 1a akapit pierwszy, lub większa ich liczba, powinny zostać zmienione, zakończone lub nie powinny być wcale prowadzone, jeżeli uzna on, że

producentów koncentruje podaż i wprowadza do obrotu produkty swoich członków, bez względu na to, czy ma miejsce przeniesienie prawa własności do produktów rolnych przez producentów na organizację producentów;

c) bez względu na to, czy negocjowana cena jest taka sama w odniesieniu do zbiorczej produkcji niektórych lub wszystkich jej członków;

d) pod warunkiem że dani producenci nie są członkami jakiegokolwiek innej organizacji producentów w odniesieniu do produktów objętych działalnością, o której mowa w akapicie pierwszym;

e) pod warunkiem że dany produkt rolny nie podlega obowiązkowi dostaw wynikającemu z członkostwa rolnika w spółdzielni, która sama nie jest członkiem danych organizacji producentów, zgodnie z warunkami określonymi w statucie spółdzielni lub zasadami i decyzjami w nim przewidzianymi lub z niego wynikającymi.

Jednakże państwa członkowskie mogą wprowadzić odstępstwo od warunku określonego w akapicie drugim lit. d) w należycie uzasadnionych przypadkach, gdy będący producentami członkowie posiadają dwie różne jednostki produkcyjne znajdujące się na różnych obszarach geograficznych;

1b. Do celów niniejszego artykułu odniesienia do organizacji producentów obejmują także zrzeszenia organizacji producentów uznane na mocy art. 156 ust. 1, jeśli takie zrzeszenia spełniają wymogi określone w ust. 1 niniejszego artykułu.

1c. Krajowy organ ochrony konkurencji, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, może w indywidualnych przypadkach zdecydować, że w przyszłości jeden z rodzajów działalności, o których mowa w ust. 1a akapit pierwszy, lub większa ich liczba, powinny zostać zmienione, zakończone lub nie powinny być wcale prowadzone, jeżeli uzna on, że

jest to niezbędne, aby zapobiec wykluczeniu konkurencji, lub jeżeli uzna, że zagraża to realizacji celów określonych w art. 39 TFUE.

W odniesieniu do negocjacji obejmujących więcej niż jedno państwo członkowskie, decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, podejmuje Komisja bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

W przypadku gdy krajowy organ ochrony konkurencji podejmuje działania na mocy akapitu pierwszego niniejszego ustępu, informuje Komisję na piśmie przed rozpoczęciem pierwszego formalnego działania w ramach dochodzenia, lub niezwłocznie po jego rozpoczęciu, oraz powiadamia Komisję o decyzjach niezwłocznie po ich przyjęciu.

Decyzji, o których mowa w niniejszym ustępie, nie stosuje się wcześniej niż w dniu poinformowania o nich zainteresowanych podmiotów.

2. Organizacja producentów uznana na mocy ust. 1 może nadal być uznawana, jeżeli zajmuje się wprowadzaniem do obrotu produktów objętych kodem CN ex2208 innych niż te, o których mowa w załączniku I do Traktatów, pod warunkiem że udział takich produktów nie przekracza 49 % całkowitej wartości produkcji wprowadzanej do obrotu przez tę organizację producentów oraz pod warunkiem że takie produkty nie korzystają z pomocy unijnej. W odniesieniu do organizacji producentów z sektora owoców i warzyw produkty te nie są wliczane do obliczania wartości produkcji wprowadzanej do obrotu do celów art. 34 ust. 2.

jest to niezbędne, aby zapobiec wykluczeniu konkurencji, lub jeżeli uzna, że zagraża to realizacji celów określonych w art. 39 TFUE.

W odniesieniu do negocjacji obejmujących więcej niż jedno państwo członkowskie, decyzję, o której mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, podejmuje Komisja bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

W przypadku gdy krajowy organ ochrony konkurencji podejmuje działania na mocy akapitu pierwszego niniejszego ustępu, informuje Komisję na piśmie przed rozpoczęciem pierwszego formalnego działania w ramach dochodzenia, lub niezwłocznie po jego rozpoczęciu, oraz powiadamia Komisję o decyzjach niezwłocznie po ich przyjęciu.

Decyzji, o których mowa w niniejszym ustępie, nie stosuje się wcześniej niż w dniu poinformowania o nich zainteresowanych podmiotów.

2. Organizacja producentów uznana na mocy ust. 1 może nadal być uznawana, jeżeli zajmuje się wprowadzaniem do obrotu produktów objętych kodem CN ex 2208 innych niż te, o których mowa w załączniku I do Traktatów, pod warunkiem że udział takich produktów nie przekracza 49 % całkowitej wartości produkcji wprowadzanej do obrotu przez tę organizację producentów oraz pod warunkiem że takie produkty nie korzystają z pomocy unijnej. W odniesieniu do organizacji producentów z sektora owoców i warzyw produkty te nie są wliczane do obliczania wartości produkcji wprowadzanej do obrotu do celów art. 34 ust. 2”.

Poprawka 238

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 f (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 153

Artykuł 153

Uznawanie organizacji producentów

1. W statucie organizacji producentów wymaga się od producentów będących jej członkami w szczególności:

a) stosowania przepisów przyjętych przez organizację producentów dotyczących sprawozdawczości produkcyjnej, produkcji, wprowadzania do obrotu i ochrony środowiska;

b) przynależności, z tytułu wytwarzania określonego produktu w danym gospodarstwie, do tylko jednej organizacji producentów; ***jednakże państwa członkowskie mogą wprowadzić odstępstwo od tego warunku w należycie uzasadnionych przypadkach, gdy producenci będący członkami posiadają dwie różne jednostki produkcyjne znajdujące się na różnych obszarach geograficznych;***

c) dostarczania informacji wymaganych przez organizację producentów do celów statystycznych.

22f) art. 153 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 153

Uznawanie organizacji producentów

1. W statucie organizacji producentów wymaga się od producentów będących jej członkami w szczególności:

a) stosowania przepisów przyjętych przez organizację producentów dotyczących sprawozdawczości produkcyjnej, produkcji, wprowadzania do obrotu i ochrony środowiska;

b) przynależności, z tytułu wytwarzania określonego produktu w danym gospodarstwie, do tylko jednej organizacji producentów;

c) dostarczania informacji wymaganych przez organizację producentów do celów statystycznych.

Państwa członkowskie mogą jednak odstąpić od stosowania akapitu pierwszego lit. b) w należycie uzasadnionych przypadkach:

(i) jeżeli producenci będący członkami posiadają dwie różne jednostki produkcyjne znajdujące się na różnych obszarach geograficznych, lub

(ii) jeżeli organizacja producentów uznana na mocy art. 152, do której producenci już należą, podjęła demokratyczną decyzję, zgodnie z ust. 2 lit. c), o umożliwieniu producentom będącym członkami członkostwa w drugiej uznanej organizacji producentów na następujących warunkach:

2. W statucie organizacji producentów przewiduje się ponadto:

- a) procedury określania, przyjmowania i zmiany przepisów, o których mowa w ust. 1 lit. a);
- b) zobowiązanie członków do wpłacania składek potrzebnych do finansowania organizacji producentów;
- c) przepisy umożliwiające producentom będącym członkami demokratyczną kontrolę ich organizacji i jej decyzji;
- d) kary za naruszenie obowiązków określonych w statucie, w szczególności za nieuiszczenie składek lub naruszenie zasad ustalonych przez organizację producentów;
- e) zasady przyjmowania nowych członków, w szczególności minimalny okres członkostwa, który nie może wynosić mniej niż rok;
- f) zasady prowadzenia rachunkowości i opracowywania budżetu niezbędne dla funkcjonowania organizacji.

– *producenci będący członkami posiadają dany produkt przeznaczony do różnych zastosowań, a podstawowa organizacja producentów, do której producenci już należą, nie oferuje rynków zbytu dla drugiego zastosowania danego produktu zamierzonego przez producentów; lub*

– *w przeszłości producenci będący członkami organizacji producentów zobowiązali się do dostarczenia części swoich produktów, w drodze umów lub członkostwa w spółdzielniach, do kilku innych nabywców, i przynajmniej jeden z tych nabywców staje się uznaną organizacją producentów.*

2. W statucie organizacji producentów przewiduje się ponadto:

- a) procedury określania, przyjmowania i zmiany przepisów, o których mowa w ust. 1 lit. a);
- b) zobowiązanie członków do wpłacania składek potrzebnych do finansowania organizacji producentów;
- c) przepisy umożliwiające producentom będącym członkami demokratyczną kontrolę ich organizacji i jej decyzji, **a także sprawozdań finansowych i budżetów;**
- d) kary za naruszenie obowiązków określonych w statucie, w szczególności za nieuiszczenie składek lub naruszenie zasad ustalonych przez organizację producentów;
- e) zasady przyjmowania nowych członków, w szczególności minimalny okres członkostwa, który nie może wynosić mniej niż rok;
- f) zasady prowadzenia rachunkowości i opracowywania budżetu niezbędne dla funkcjonowania organizacji.

2a. Statut organizacji producentów może również stanowić – w przypadku gdy organizacja producentów jest odpowiedzialna za sprzedaż niektórych lub wszystkich produktów swoich producentów będących członkami oraz w

3. Ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do organizacji producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych.

przypadku braku przeniesienia własności produktów przez producentów będących członkami na organizację producentów – że producenci będący członkami mogą nawiązywać kontakty z nabywcami, z wyjątkiem w kwestiach związanych z ceną lub wielkością sprzedaży tych produktów.

3. Ust. 1, 2 i 2a nie mają zastosowania do organizacji producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych.

Poprawka 115

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 g (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 154

Tekst obowiązujący

Artykuł 154

Uznawanie organizacji producentów

1. Aby mogła być uznana przez państwo członkowskie, organizacja producentów, która występuje o takie uznanie musi być podmiotem prawnym lub wyraźnie określoną częścią podmiotu prawnego, które:

a) spełniają wymogi określone w art. 152 ust. 1 lit. a), b) i c);

b) mają minimalną liczbę członków lub wytwarzają minimalną ilość lub wartość – określaną przez dane państwo członkowskie – zbywalnej produkcji w sektorze, w którym *działa*;

c) przedstawiają wystarczający dowód na

Poprawka

22g) art. 154 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 154

Uznawanie organizacji producentów

1. Aby mogła być uznana przez państwo członkowskie, organizacja producentów, która występuje o takie uznanie, musi być podmiotem prawnym lub wyraźnie określoną częścią podmiotu prawnego, które:

a) spełniają wymogi określone w art. 152 ust. 1 lit. a), b) i c);

b) mają minimalną liczbę członków lub wytwarzają minimalną ilość lub wartość – określaną przez dane państwo członkowskie – zbywalnej produkcji w sektorze, w którym *działają*. **Przepisy te nie uniemożliwiają uznania organizacji producentów, które zajmują się produkcją marginalną;**

c) przedstawiają wystarczający dowód na

to, że są w stanie właściwie wykonywać swoją działalność zarówno pod względem ram czasowych, jak i efektywności, udostępniania członkom pomocy w formie zasobów ludzkich, materialnych i technicznych oraz, w stosownych przypadkach, koncentracji dostaw;

d) ich statut jest zgodny z lit. a), b) i c) niniejszego ustępu.

1a. Państwa członkowskie mogą, na wniosek, podjąć więcej niż jedną decyzję w sprawie uznania w przypadku organizacji producentów działającej w kilku sektorach, o których mowa w art. 1 ust. 2, pod warunkiem że dana organizacja producentów spełnia warunki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w odniesieniu do każdego sektora, dla którego występuje ona o uznanie.

2. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że organizacje producentów, które zostały uznane przed dniem 1 stycznia 2018 r. i które spełniają warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu, uznaje się za uznane organizacje producentów zgodnie z art. 152.

3. W przypadku gdy organizacje producentów zostały uznane przed dniem 1 stycznia 2018 r., ale nie spełniają warunków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie wycofują uznanie nie później niż w dniu 31 grudnia 2020 r.

4. Państwa członkowskie:

a) podejmują decyzję dotyczącą uznania organizacji producentów w terminie czterech miesięcy od złożenia przez organizację producentów wniosku oraz wszystkich stosownych dokumentów potwierdzających; wniosek ten składa się w państwie członkowskim, w którym organizacja ma siedzibę;

b) przeprowadzają w ustalonych przez siebie odstępach czasu kontrole, aby sprawdzić, czy uznane organizacje producentów stosują się do przepisów niniejszego rozdziału;

to, że są w stanie właściwie wykonywać swoją działalność zarówno pod względem ram czasowych, jak i efektywności, udostępniania członkom pomocy w formie zasobów ludzkich, materialnych i technicznych oraz, w stosownych przypadkach, koncentracji dostaw;

d) ich statut jest zgodny z lit. a), b) i c) niniejszego ustępu.

1a. Państwa członkowskie mogą, na wniosek, podjąć więcej niż jedną decyzję w sprawie uznania w przypadku organizacji producentów działającej w kilku sektorach, o których mowa w art. 1 ust. 2, pod warunkiem że dana organizacja producentów spełnia warunki, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w odniesieniu do każdego sektora, dla którego występuje ona o uznanie.

2. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że organizacje producentów, które zostały uznane przed dniem 1 stycznia 2018 r. i które spełniają warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu, uznaje się za uznane organizacje producentów zgodnie z art. 152.

3. W przypadku gdy organizacje producentów zostały uznane przed dniem 1 stycznia 2018 r., ale nie spełniają warunków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, państwa członkowskie wycofują uznanie nie później niż w dniu 31 grudnia 2020 r.

4. Państwa członkowskie:

a) podejmują decyzję dotyczącą uznania organizacji producentów w terminie czterech miesięcy od złożenia przez organizację producentów wniosku oraz wszystkich stosownych dokumentów potwierdzających; wniosek ten składa się w państwie członkowskim, w którym organizacja ma siedzibę;

b) przeprowadzają w ustalonych przez siebie odstępach czasu kontrole, aby sprawdzić, czy uznane organizacje producentów stosują się do przepisów niniejszego rozdziału;

c) w przypadku niestosowania się do przepisów niniejszego rozdziału lub nieprawidłowości w stosowaniu środków przewidzianych w niniejszym rozdziale nakładają na te organizacje i zrzeszenia mające zastosowanie kary, które określają, a w razie konieczności decydują czy uznanie powinno zostać cofnięte;

d) informują Komisję do dnia 31 marca każdego roku o każdej decyzji o uznaniu, odmowie lub cofnięciu uznania podjętej w poprzednim roku kalendarzowym.

c) w przypadku niestosowania się do przepisów niniejszego rozdziału lub nieprawidłowości w stosowaniu środków przewidzianych w niniejszym rozdziale nakładają na te organizacje i zrzeszenia mające zastosowanie kary, które określają, a w razie konieczności decydują czy uznanie powinno zostać cofnięte;

d) informują Komisję do dnia 31 marca każdego roku o każdej decyzji o uznaniu, odmowie lub cofnięciu uznania podjętej w poprzednim roku kalendarzowym. ”

Poprawka 116

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 h (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 156

Tekst obowiązujący

Artykuł 156

Zrzeszenia organizacji producentów

1. Państwa członkowskie mogą, na wniosek, uznawać zrzeszenia organizacji producentów w konkretnym sektorze wymienionym w art. 1 ust. 2, które powstały z inicjatywy uznanych organizacji producentów. Z zastrzeżeniem przepisów przyjętych na podstawie art. 173 zrzeszenia organizacji producentów mogą realizować którekolwiek z działań lub pełnić którekolwiek z funkcji przypisanych organizacjom producentów.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą, na wniosek, uznać zrzeszenie uznanych organizacji producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych, jeśli zainteresowane państwo członkowskie

Poprawka

22h) art. 156 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 156

Zrzeszenia organizacji producentów

1. Państwa członkowskie mogą, na wniosek, uznawać zrzeszenia organizacji producentów w konkretnym sektorze wymienionym w art. 1 ust. 2, które powstały z inicjatywy uznanych organizacji producentów **lub zrzeszeń organizacji producentów**. Z zastrzeżeniem przepisów przyjętych na podstawie art. 173 zrzeszenia organizacji producentów mogą realizować którekolwiek z działań lub pełnić którekolwiek z funkcji przypisanych organizacjom producentów.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą, na wniosek, uznać zrzeszenie uznanych organizacji producentów w sektorze mleka i przetworów mlecznych, jeśli zainteresowane państwo członkowskie

uważa, że zrzeszenie to jest zdolne skutecznie prowadzić którekolwiek z działań uznanych organizacji producentów i że spełnia ono warunki określone w art. 161 ust. 1.

uważa, że zrzeszenie to jest zdolne skutecznie prowadzić którekolwiek z działań uznanych organizacji producentów i że spełnia ono warunki określone w art. 161 ust. 1 ”.

Poprawka 239

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 i (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 157

Tekst obowiązujący

Artykuł 157

Organizacje międzybranżowe

1. Państwa członkowskie mogą, na wniosek, uznawać organizacje międzybranżowe z konkretnych sektorów wymienionych w art. 1 ust. 2, które:

- a) składają się z przedstawicieli obszarów działalności gospodarczej związanej z produkcją oraz z co najmniej jednym z następujących etapów łańcucha dostaw: przetwórstwem lub handlem, w tym dystrybucją, produktami jednego lub większej liczby sektorów;
- b) powstały z inicjatywy wszystkich lub niektórych tworzących je organizacji lub zrzeszeń;
- c) dążą do określonego celu uwzględniającego interesy **ich** członków oraz konsumentów, który może obejmować w szczególności jeden z następujących celów:
 - (i) poprawa znajomości oraz przejrzystości produkcji i rynku, **w tym poprzez publikację zagregowanych danych statystycznych na temat kosztów produkcji, cen, włączając w to w stosownych przypadkach wskaźniki cen, wielkości i czasu trwania zawartych**

Poprawka

22i) art. 157 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 157

Organizacje międzybranżowe

1. Państwa członkowskie mogą, na wniosek, uznawać organizacje międzybranżowe z konkretnych sektorów wymienionych w art. 1 ust. 2, które:

- a) składają się z przedstawicieli obszarów działalności gospodarczej związanej z produkcją oraz z co najmniej jednym z następujących etapów łańcucha dostaw: przetwórstwem lub handlem, w tym dystrybucją, produktami jednego lub większej liczby sektorów;
- b) powstały z inicjatywy wszystkich lub niektórych tworzących je organizacji lub zrzeszeń;
- c) dążą do określonego celu uwzględniającego interesy **wszystkich swoich** członków oraz konsumentów, który może obejmować w szczególności jeden z następujących celów:
 - (i) poprawa znajomości oraz przejrzystości produkcji i rynku **przez:**

wcześniej umów oraz poprzez dostarczanie analiz potencjalnego przyszłego rozwoju sytuacji na rynku na poziomie regionalnym, krajowym lub międzynarodowym;

- (ii) przewidywanie potencjału produkcyjnego oraz rejestrowanie cen rynkowych pochodzących ze źródeł publicznych;
- (iii) pomoc w lepszej koordynacji sposobu, w jaki produkty są wprowadzane do obrotu, w szczególności poprzez badania rynku i analizy rynkowe;
- (iv) poszukiwanie potencjalnych rynków eksportowych;
- (v) bez uszczerbku dla w art. 148 i 168 sporządzanie znormalizowanych formularzy umów zgodnych z przepisami Unii dotyczącymi sprzedaży produktów rolnych podmiotom skupującym lub dostawy produktów przetworzonych do dystrybutorów i sprzedawców detalicznych, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia sprawiedliwych warunków konkurencji i uniknięcia zakłóceń rynku;

– *publikację i/lub udostępnianie zagregowanych danych statystycznych na temat kosztów produkcji, cen, włączając w to w stosownych przypadkach wskaźniki cen, wielkości i czas trwania zawartych wcześniej umów, a także dane o marżach nakładanych na różnych etapach łańcucha dostaw;*

– *dostarczanie analiz potencjalnego przyszłego rozwoju sytuacji na rynku na poziomie regionalnym, krajowym lub międzynarodowym;*

- (ii) przewidywanie potencjału produkcyjnego oraz rejestrowanie cen rynkowych pochodzących ze źródeł publicznych;
- (iii) pomoc w lepszej koordynacji sposobu, w jaki produkty są wprowadzane do obrotu, w szczególności poprzez badania rynku i analizy rynkowe;
- (iv) poszukiwanie potencjalnych rynków eksportowych;
- (v) bez uszczerbku dla w art. 148 i 168 sporządzanie znormalizowanych formularzy umów zgodnych z przepisami Unii dotyczącymi sprzedaży produktów rolnych podmiotom skupującym lub dostawy produktów przetworzonych do dystrybutorów i sprzedawców detalicznych, z uwzględnieniem potrzeby zapewnienia sprawiedliwych warunków konkurencji i uniknięcia zakłóceń rynku. ***Znormalizowane formularze umów, o których mowa powyżej, mogą obejmować co najmniej dwa przedsiębiorstwa działające na różnym poziomie łańcucha produkcji, przetwarzania lub dystrybucji oraz zawierają odpowiednie i łatwo zrozumiałe wskaźniki i indeksy gospodarcze oraz metody obliczania końcowej ceny, oparte na odpowiednich kosztach produkcji i ich zmianach oraz do nich się odnoszące, a także uwzględnia się***

- (vi) pełniejsze wykorzystanie potencjału produktów, w tym na poziomie rynków zbytu, oraz opracowywanie inicjatyw mających zwiększyć konkurencyjność i innowacyjność gospodarczą;
- (vii) dostarczanie informacji i prowadzenie badań niezbędnych do wprowadzania innowacji, racjonalizacji i usprawnienia produkcji oraz dostosowania jej – a w stosownym przypadku także przetwarzania i wprowadzania do obrotu – pod kątem produktów bardziej odpowiadających wymaganiom rynku oraz gustom i oczekiwaniom konsumentów, w szczególności w odniesieniu do jakości produktu, w tym specyfiki produktów o chronionej nazwie pochodzenia lub o chronionym oznaczeniu geograficznym, i ochrony środowiska;
- (viii) poszukiwanie sposobów ograniczenia stosowania środków ochrony zdrowia zwierząt lub środków ochrony roślin, poprawa zarządzania innymi środkami produkcji, zapewnienie jakości produktów oraz ochrony gleby i wody, promowania bezpieczeństwa żywności, zwłaszcza dzięki identyfikowalności produktów, oraz poprawa zdrowia i dobrostanu zwierząt;
- (ix) rozwijanie metod i instrumentów służących podniesieniu jakości produktów na wszystkich etapach produkcji oraz, w stosownych przypadkach, przetwarzania i wprowadzania do obrotu;
- (x) prowadzenie wszelkich działań mających na celu utrzymanie, ochronę i promowanie rolnictwa ekologicznego oraz nazw pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych;
- (xi) promowanie i prowadzenie badań

w nich kategorie produktów i różne możliwości rynkowe w tym zakresie, wskaźniki wyceny produktów, ceny produktów rolnych lub spożywczych obserwowane na rynkach i wahania tych cen oraz kryteria dotyczące składu, jakości, identyfikowalności i treści specyfikacji produktu;

- (vi) pełniejsze wykorzystanie potencjału produktów, w tym na poziomie rynków zbytu, oraz opracowywanie inicjatyw mających zwiększyć konkurencyjność i innowacyjność gospodarczą;
- (vii) dostarczanie informacji i prowadzenie badań niezbędnych do wprowadzania innowacji, racjonalizacji i usprawnienia produkcji oraz dostosowania jej – a w stosownym przypadku także przetwarzania i wprowadzania do obrotu – pod kątem produktów bardziej odpowiadających wymaganiom rynku oraz gustom i oczekiwaniom konsumentów, w szczególności w odniesieniu do jakości produktu, w tym specyfiki produktów o chronionej nazwie pochodzenia lub o chronionym oznaczeniu geograficznym, i ochrony środowiska, **działania na rzecz klimatu, zdrowia i dobrostanu zwierząt**;
- (viii) poszukiwanie sposobów ograniczenia stosowania środków ochrony zdrowia zwierząt lub środków ochrony roślin, poprawa zarządzania innymi środkami produkcji, zapewnienie jakości produktów oraz ochrony gleby i wody, promowania bezpieczeństwa żywności, zwłaszcza dzięki identyfikowalności produktów, oraz poprawa zdrowia i dobrostanu zwierząt;
- (ix) rozwijanie metod i instrumentów służących podniesieniu jakości produktów na wszystkich etapach produkcji oraz, w stosownych przypadkach, przetwarzania i wprowadzania do obrotu;
- (x) prowadzenie wszelkich działań mających na celu utrzymanie, ochronę i promowanie rolnictwa ekologicznego oraz nazw pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych;
- (xi) promowanie i prowadzenie badań

nad zintegrowanymi, zrównoważonymi metodami produkcji lub innymi metodami produkcji przyjaznymi dla środowiska;

(xii) zachęcanie do zdrowej i odpowiedzialnej konsumpcji produktów w ramach rynku wewnętrznego informowanie o szkodliwości ryzykownych zachowań związanych z konsumpcją;

(xiii) wspieranie konsumpcji lub przekazywanie informacji dotyczących produktów na rynku wewnętrznym i rynkach zewnętrznych;

(xiv) branie udziału w gospodarowaniu produktami ubocznymi i **odpadami** oraz przyczynianie się do zmniejszania ilości odpadów.

(xv) ustanawianie **klauzul dotyczących podziału** wartości w **rozumieniu art. 172a**, w tym również zysków i strat, określających sposób, w jaki **organizacje** te dzielą między sobą wszelkie wartości związane ze zmianą cen odnośnych produktów na odnośnym rynku lub innych rynkach towarowych;

(xvi) **wdrażanie** działań dotyczących zapobiegania i zarządzania w dziedzinie

nad zintegrowanymi, zrównoważonymi metodami produkcji lub innymi metodami produkcji przyjaznymi dla środowiska;

(xii) zachęcanie do zdrowej i odpowiedzialnej konsumpcji produktów w ramach rynku wewnętrznego informowanie o szkodliwości ryzykownych zachowań związanych z konsumpcją;

(xiii) wspieranie konsumpcji lub przekazywanie informacji dotyczących produktów na rynku wewnętrznym i rynkach zewnętrznych;

(xiv) branie udziału w gospodarowaniu produktami ubocznymi i **opracowywaniu inicjatyw w celu ich waloryzacji** oraz przyczynianie się do zmniejszania ilości odpadów;

(xv) ustanawianie **zasad dystrybucji wartości między podmiotami w łańcuchu wartości**, w **tym klauzul dotyczących podziału wartości**, w tym również zysków i strat, określających sposób, w jaki dzielą między sobą wszelkie wartości związane ze zmianą cen odnośnych produktów na odnośnym rynku lub innych rynkach towarowych. **Zasady te mogą przybrać formę znormalizowanych klauzul dotyczących podziału wartości w rozumieniu art. 172a lub zawierać bądź odnosić się do wskaźników ekonomicznych, takich jak odnośne koszty produkcji i wprowadzania do obrotu oraz ich zmiany, ceny produktów rolnych i spożywczych rejestrowane na danych rynkach i ich zmiany, a także ilości, skład, jakość, identyfikowalność lub przestrzeganie danych produktów, a także uwzględniają koszty produkcji;**

(xva) ustanawianie znormalizowanych **klauzul dotyczących uczciwego wynagrodzenia kosztów poniesionych przez rolników za spełnianie pozaprawnych wymogów dotyczących środowiska, klimatu, zdrowia zwierząt, dobrostanu zwierząt, w tym metod obliczania tych kosztów;**

(xvi) **promowanie i wdrażanie** działań dotyczących zapobiegania, **kontroli** i

zdrowia zwierząt, ochrony roślin i ryzyk środowiskowych.

1a. Państwa członkowskie mogą, na wniosek, podjąć więcej niż jedną decyzję w sprawie uznania w przypadku organizacji międzybranżowej działającej w kilku sektorach, o których mowa w art. 1 ust. 2, pod warunkiem że dana organizacja międzybranżowa spełnia warunki, o których mowa w ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, w ust. 3, w odniesieniu do każdego sektora, dla którego występuje ona o uznanie.

2. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą zadecydować na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, że warunek określony w art. 158 ust. 1 lit. c) jest spełniony poprzez ograniczenie liczby organizacji międzybranżowych na poziomie regionalnym lub krajowym, jeżeli jest to przewidziane w przepisach krajowych obowiązujących przed dniem 1 stycznia 2014 r. oraz w przypadku gdy nie wpływa to negatywnie na właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 w odniesieniu do sektora mleka i przetworów mlecznych państwa członkowskie mogą uznać organizacje międzybranżowe, które:

a) formalnie wystąpiły o uznanie i

zarządzania w dziedzinie zdrowia zwierząt, ochrony roślin i ryzyk środowiskowych w tym poprzez ustanowienie funduszy wspólnego inwestowania i zarządzanie nimi lub poprzez wnoszenie wkładu do takich funduszy, z których wypłaca się rolnikom rekompensaty finansowe z tytułu kosztów i strat gospodarczych wynikających z promowania i wdrażania takich środków;

(xvia) przyczynianie się do większej przejrzystości w stosunkach handlowych między poszczególnymi elementami łańcucha, zwłaszcza za sprawą opracowywania, wdrażania i kontrolowania przestrzegania norm technicznych przez przedsiębiorców danej branży.

1a. Państwa członkowskie mogą, na wniosek, podjąć więcej niż jedną decyzję w sprawie uznania w przypadku organizacji międzybranżowej działającej w kilku sektorach, o których mowa w art. 1 ust. 2, pod warunkiem że dana organizacja międzybranżowa spełnia warunki, o których mowa w ust. 1 oraz, w stosownych przypadkach, w ust. 3, w odniesieniu do każdego sektora, dla którego występuje ona o uznanie.

2. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą zadecydować na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, że warunek określony w art. 158 ust. 1 lit. c) jest spełniony poprzez ograniczenie liczby organizacji międzybranżowych na poziomie regionalnym lub krajowym, jeżeli jest to przewidziane w przepisach krajowych obowiązujących przed dniem 1 stycznia 2014 r. oraz w przypadku gdy nie wpływa to negatywnie na właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

zrzeszają przedstawicieli obszarów działalności gospodarczej związanych z produkcją mleka surowego oraz związanych z przynajmniej jednym z następujących elementów łańcucha dostaw: przetwarzanie produktów sektora mleka i przetworów mlecznych lub handel nimi, w tym ich dystrybucja;

b) zostały utworzone z inicjatywy wszystkich lub niektórych przedstawicieli, o których mowa w lit. a);

c) prowadzą, w jednym regionie Unii lub większej ich liczbie, z uwzględnieniem interesów członków tych organizacji międzybranżowych oraz interesów konsumentów jedno lub większą liczbę następujących działań:

(i) poprawa znajomości oraz przejrzystości produkcji i rynku, w tym poprzez publikację danych statystycznych na temat cen, wielkości i czasu trwania zawartych wcześniej umów na dostawy mleka surowego oraz poprzez dostarczanie analiz potencjalnego przyszłego rozwoju sytuacji na rynku na poziomie regionalnym, krajowym lub międzynarodowym;

(ii) pomoc w lepszej koordynacji sposobu, w jaki produkty sektora mleka i przetworów mlecznych są wprowadzane do obrotu, w szczególności poprzez badania rynku i analizy rynkowe;

(iii) promowanie spożycia mleka i przetworów mlecznych na rynku wewnętrznym i zewnętrznym oraz dostarczanie informacji na ten temat;

(iv) poszukiwanie potencjalnych rynków eksportowych;

(v) sporządzanie standardowych zgodnych z przepisami Unii wzorów umów sprzedaży mleka surowego nabywcom lub dostarczania przetworzonych produktów dystrybutorom i sprzedawcom detalicznym z uwzględnieniem potrzeby osiągnięcia warunków uczciwej konkurencji i unikania zakłóceń na rynku;

(vi) udzielanie informacji i prowadzenie badań niezbędnych do dostosowania produkcji na korzyść produktów lepiej dopasowanych do wymogów rynkowych oraz gustów i oczekiwań klientów, w szczególności w odniesieniu do jakości produktów i ochrony środowiska;

(vii) utrzymywanie i rozwój potencjału produkcyjnego sektora mleczarskiego, między innymi dzięki promowaniu innowacji i wspieraniu programów w zakresie badań stosowanych i rozwoju, aby w pełni wykorzystać cały potencjał mleka i przetworów mlecznych, zwłaszcza z myślą o tworzeniu produktów mających wartość dodaną, które będą atrakcyjniejsze dla konsumentów;

(viii) poszukiwanie sposobów ograniczenia stosowania środków ochrony zdrowia zwierząt, poprawa zarządzania innymi środkami produkcji oraz poprawa bezpieczeństwa żywności i zdrowia zwierząt;

(ix) rozwijanie metod i instrumentów służących podniesieniu jakości produktów na wszystkich etapach produkcji i wprowadzania do obrotu;

(x) wykorzystywanie potencjału i ochrona oraz promowanie rolnictwa ekologicznego, jak również produkcja produktów z nazwami pochodzenia, znakami jakości i oznaczeniami geograficznymi; oraz

(xi) promowanie zintegrowanej produkcji oraz innych metod produkcji korzystnych dla środowiska.

(Ustęp 3 i wszystkie jego akapity zostają skreślone w niniejszej poprawce.)

Poprawka 240

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 j (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 158

Artykuł 158

Uznawanie organizacji międzybranżowych

1. Państwa członkowskie mogą uznawać organizacje międzybranżowe, które wystąpiły o takie uznanie, pod warunkiem że organizacje te:

- a) spełniają wymogi określone w art. 157;
- b) prowadzą działalność w jednym lub większej liczbie regionów na danym terytorium;
- c) mają znaczący udział w działalności gospodarczej, o której mowa w art. 157 ust. 1 lit. a);

d) same nie biorą udziału w produkcji, przetwórstwie lub handlu produktami, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 162.

2. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, że organizacje międzybranżowe, które zostały uznane na mocy prawa krajowego przed dniem 1 stycznia 2014 r. i które spełniają warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu, będą uznawane za organizacje międzybranżowe na mocy art. 157.

3. Organizacje międzybranżowe, które zostały uznane na mocy prawa krajowego przed dniem 1 stycznia 2014 r., lecz które nie spełniają warunków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą nadal kontynuować działalność na mocy prawa krajowego do dnia 1 stycznia 2015 r.

4. Państwa członkowskie mogą uznać organizacje międzybranżowe ze wszystkich sektorów istniejące przed dniem 1 stycznia 2014 r., niezależnie od

22j) art. 158 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 158

Uznawanie organizacji międzybranżowych

1. Państwa członkowskie mogą uznawać organizacje międzybranżowe, które wystąpiły o takie uznanie, pod warunkiem że organizacje te:

- a) spełniają wymogi określone w art. 157;
- b) prowadzą działalność w jednym lub większej liczbie regionów na danym terytorium;
- c) mają znaczący udział w działalności gospodarczej, o której mowa w art. 157 ust. 1 lit. a);

ca) gwarantują zrównoważoną reprezentację etapów łańcucha dostaw, o którym mowa w art. 157 ust. 1 lit. a);

d) same nie biorą udziału w produkcji, przetwórstwie lub handlu produktami, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 162.

2. Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, że organizacje międzybranżowe, które zostały uznane na mocy prawa krajowego przed dniem 1 stycznia 2014 r. i które spełniają warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu, będą uznawane za organizacje międzybranżowe na mocy art. 157.

3. Organizacje międzybranżowe, które zostały uznane na mocy prawa krajowego przed dniem 1 stycznia 2014 r., lecz które nie spełniają warunków określonych w ust. 1 niniejszego artykułu, mogą nadal kontynuować działalność na mocy prawa krajowego do dnia 1 stycznia 2015 r.

4. Państwa członkowskie mogą uznać organizacje międzybranżowe ze wszystkich sektorów istniejące przed dniem 1 stycznia 2014 r., niezależnie od

tego, czy zostały one uznane na ich wniosek, czy ustanowione na mocy prawa, nawet jeżeli nie spełniają warunku określonego w art. 157 ust. 1 lit. b) lub art. 157 ust. 3 lit. b).

5. Przy uznawaniu organizacji międzybranżowej zgodnie z ust. 1 lub ust. 2 państwa członkowskie:

a) w terminie czterech miesięcy od złożenia wniosku wraz ze wszystkimi odpowiednimi dokumentami uzupełniającymi decydują o tym, czy dokonać uznania; wniosek ten składa się w państwie członkowskim, w którym organizacja ma siedzibę;

b) w ustalonych przez siebie odstępach czasu przeprowadzają kontrole, aby sprawdzić, czy uznane organizacje międzybranżowe spełniają warunki dotyczące ich uznania;

c) w przypadku niestosowania się do przepisów niniejszego rozdziału lub nieprawidłowości we wdrażaniu środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu nakładają na te organizacje mające zastosowanie kary, które określają, a w razie konieczności decydują czy uznanie powinno zostać cofnięte;

d) cofają uznanie, jeżeli wymogi i warunki uznania przewidziane w niniejszym artykule nie są już spełnione;

e) informują Komisję do dnia 31 marca każdego roku o każdej decyzji o przyznaniu, odmowie lub cofnięciu uznania podjętej w poprzednim roku kalendarzowym.

tego, czy zostały one uznane na ich wniosek, czy ustanowione na mocy prawa, nawet jeżeli nie spełniają warunku określonego w art. 157 ust. 1 lit. b) lub art. 157 ust. 3 lit. b).

5. Przy uznawaniu organizacji międzybranżowej zgodnie z ust. 1 lub ust. 2 państwa członkowskie:

a) w terminie czterech miesięcy od złożenia wniosku wraz ze wszystkimi odpowiednimi dokumentami uzupełniającymi decydują o tym, czy dokonać uznania; wniosek ten składa się w państwie członkowskim, w którym organizacja ma siedzibę;

b) w ustalonych przez siebie odstępach czasu przeprowadzają kontrole, aby sprawdzić, czy uznane organizacje międzybranżowe spełniają warunki dotyczące ich uznania;

c) w przypadku niestosowania się do przepisów niniejszego rozdziału lub nieprawidłowości we wdrażaniu środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu nakładają na te organizacje mające zastosowanie kary, które określają, a w razie konieczności decydują czy uznanie powinno zostać cofnięte;

d) cofają uznanie, jeżeli wymogi i warunki uznania przewidziane w niniejszym artykule nie są już spełnione;

e) informują Komisję do dnia 31 marca każdego roku o każdej decyzji o przyznaniu, odmowie lub cofnięciu uznania podjętej w poprzednim roku kalendarzowym.“

Poprawka 118

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 k (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 158 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

22k) w rozdziale III sekcja 1 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 158a

Zrzeszenia organizacji międzybranżowych

Państwa członkowskie mogą, na wniosek, uznawać zrzeszenia organizacji międzybranżowych w konkretnym sektorze wymienionym w art. 1 ust. 2, które powstały z inicjatywy uznanych organizacji międzybranżowych.

Z zastrzeżeniem przepisów przyjętych na podstawie art. 173 zrzeszenia organizacji producentów mogą realizować którekolwiek z działań lub pełnić którekolwiek z funkcji przypisanych organizacjom międzybranżowym”.

Poprawka 119

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 l (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 158 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

22l) w rozdziale III sekcja 1 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 158b

Transnarodowe organizacje producentów i ich transnarodowe zrzeszenia oraz transnarodowe organizacje międzybranżowe

1. Do celów niniejszego rozporządzenia odniesienia do organizacji producentów, zrzeszeń organizacji producentów i organizacji

międzybranżowych obejmują również transnarodowe organizacje producentów, transnarodowe zrzeszenia organizacji producentów i transnarodowe organizacje międzybranżowe uznane na mocy niniejszego artykułu.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „transnarodowa organizacja producentów” oznacza każdą organizację producentów, której członkowie posiadają gospodarstwa położone w więcej niż jednym państwie członkowskim;

b) „transnarodowe zrzeszenie organizacji producentów” oznacza każde zrzeszenie organizacji producentów, którego organizacje członkowskie znajdują się w więcej niż jednym państwie członkowskim;

c) „transnarodowa organizacja międzybranżowa” oznacza każdą organizację międzybranżową, której członkowie są zaangażowani w produkcję, przetwórstwo lub wprowadzanie do obrotu produktów objętych działalnością organizacji w więcej niż jednym państwie członkowskim.

3. Decyzję o uznaniu transnarodowych organizacji producentów, transnarodowych zrzeszeń organizacji producentów i transnarodowych organizacji międzybranżowych podejmuje Komisja.

Ogólne zasady uznawania, o których mowa w art. 154, 156 i 158 oraz szczegółowe zasady uznawania w sektorze mleka i przetworów mlecznych, o których mowa w art. 161 i 163, stosuje się odpowiednio.

4. Państwo członkowskie, w którym transnarodowa organizacja producentów lub transnarodowe zrzeszenie organizacji producentów posiada znaczną liczbę członków lub organizacji członkowskich lub w którym mają produkcję zbywalną w znacznej ilości lub o znaczniej wartości,

lub państwo członkowskie, w którym ma siedzibę statutową transnarodowa organizacja międzybranżowa, jak również inne państwa członkowskie, w których mają siedzibę członkowie tej organizacji lub zrzeszenia, przesyłają Komisji niezbędne informacje umożliwiające sprawdzenie, czy warunki uznania zostały spełnione i udzielają jej wszelkiej niezbędnej pomocy administracyjnej.

5. Komisja i państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 4, udostępniają wszelkie niezbędne informacje innemu państwu członkowskiemu, w którym znajdują się członkowie takiej organizacji lub zrzeszenia, na jego żądanie.”

Poprawka 120

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 m (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 160

Tekst obowiązujący

Artykuł 160

Organizacje producentów w sektorze owoców i warzyw

W sektorze owoców i warzyw organizacje producentów dążą do realizacji co najmniej jednego z celów określonych w art. 152 ust. 1 lit. c) pkt (i), (ii) oraz (iii).

Statut organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw wymaga od ich członków będących producentami wprowadzania całej odnośnej produkcji do obrotu poprzez organizację producentów.

Poprawka

22m) art. 160 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 160

Organizacje producentów w sektorze owoców i warzyw

1. W sektorze owoców i warzyw organizacje producentów dążą do realizacji co najmniej jednego z celów określonych w art. 152 ust. 1 lit. c) pkt (i), (ii) oraz (iii).

1a. Statut organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw wymaga od ich członków będących producentami wprowadzania całej odnośnej produkcji do obrotu poprzez organizację producentów.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, jeżeli organizacje producentów zezwalają na to w swoich statutach, członkowie organizacji producentów mogą:

- a) sprzedawać produkty bezpośrednio w gospodarstwach lub poza nimi konsumentom na ich własne potrzeby;*
- b) wprowadzać do obrotu – we własnym zakresie lub za pośrednictwem innej organizacji producentów wyznaczonej przez ich własną organizację producentów – produkty, których ilości lub wartość mają charakter marginalny w porównaniu z wielkością lub wartością produkcji zbywalnej danego produktu ich własnej organizacji;*
- c) wprowadzać do obrotu – we własnym zakresie lub za pośrednictwem innej organizacji producentów wyznaczonej przez ich własną organizację producentów – produkty, które ze względu na ich charakter lub ze względu na ograniczoną wielkość lub wartość produkcji producentów będących członkami zwykle nie są objęte działalnością handlową danej organizacji producentów.*

2. Odsetek produkcji wyrażony jako wielkość lub wartość produkcji zbywalnej każdego członka organizacji producentów, którą producent ten wprowadza do obrotu poza organizacją producentów, nie przekracza odsetka określonego na mocy aktu delegowanego, o którym mowa w art. 173 niniejszego rozporządzenia.

Państwa członkowskie mogą jednak określić niższy odsetek produkcji, jaką członkowie organizacji producentów mogą wprowadzać do obrotu poza organizacją producentów, niż ustanowiony w akcie delegowanym, o którym mowa w akapicie pierwszym, jednak nie niższy niż 10 %.

3. W przypadku produktów objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 834/2007 lub, w przypadku gdy członkowie organizacji producentów wprowadzają do obrotu swoją produkcję za pośrednictwem

Uznaje się, że w sprawach gospodarczych organizacje producentów oraz zrzeszenia organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw działają w imieniu i na rzecz swoich członków w granicach swoich uprawnień.

innej organizacji producentów wyznaczonej przez ich własną organizację producentów, odsetek produkcji, jaką członkowie organizacji producentów mogą wprowadzać do obrotu poza organizacją producentów zgodnie z ust. 1a, nie przekracza odsetka ustanowionego w akcie delegowanym, o którym mowa w art. 173 niniejszego rozporządzenia, wyrażonego jako wielkość lub wartość produkcji zbywalnej każdego członka organizacji producentów.

Państwa członkowskie mogą jednak określić niższy odsetek produkcji, jaką ci członkowie organizacji producentów mogą wprowadzać do obrotu poza organizacją producentów, niż ustanowiony w akcie delegowanym, o którym mowa w akapicie pierwszym, jednak nie niższy niż 10 %.

Uznaje się, że w sprawach gospodarczych organizacje producentów oraz zrzeszenia organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw działają w imieniu i na rzecz swoich członków w granicach swoich uprawnień ”.

Poprawka 121

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 n (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 163

Tekst obowiązujący

Artykuł 163

Uznawanie organizacji międzybranżowych w sektorze mleka i przetworów mlecznych

1. Państwa członkowskie mogą uznawać organizacje międzybranżowe w sektorze mleka i przetworów mlecznych,

Poprawka

22n) art. 163 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 163

Uznawanie organizacji międzybranżowych w sektorze mleka i przetworów mlecznych

1. Państwa członkowskie mogą uznawać organizacje międzybranżowe w sektorze mleka i przetworów mlecznych,

pod warunkiem że organizacje te:

a) spełniają wymogi określone w art. 157 ust. 3;

b) prowadzą działalność w jednym lub większej liczbie regionów na danym terytorium;

c) mają znaczący udział w działalności gospodarczej, o której mowa w art. 157 ust. 3 lit. a);

d) same nie biorą udziału w produkcji, produktów sektora mleka i przetworów mlecznych, ich przetwórstwie lub handlu nimi.

2. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że organizacje międzybranżowe, które zostały uznane na mocy prawa krajowego przed dniem 2 kwietnia 2012 r. i które spełniają warunki określone w ust. 1, są uznawane za organizacje międzybranżowe na mocy art. 157 ust. 3.

3. Korzystając z możliwości uznawania organizacji międzybranżowych zgodnie z ust. 1 lub 2, państwa członkowskie:

a) podejmują decyzję dotyczącą uznania organizacji międzybranżowej w terminie czterech miesięcy od złożenia przez nią wniosku oraz wszystkich stosownych dokumentów potwierdzających; wniosek ten składa się w państwie członkowskim, w którym organizacja ma siedzibę;

b) w ustalonych przez siebie odstępach czasu przeprowadzają kontrole, aby sprawdzić, czy uznane organizacje międzybranżowe spełniają warunki dotyczące ich uznania;

c) w przypadku niestosowania się do przepisów niniejszego rozdziału lub nieprawidłowości we wdrażaniu środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu nakładają na te organizacje mające zastosowanie kary, które określają, a w razie konieczności decydują czy uznanie powinno zostać cofnięte;

d) wycofują uznanie, jeżeli:

pod warunkiem że organizacje te:

a) spełniają wymogi określone w art. 157 ust. 3;

b) prowadzą działalność w jednym lub większej liczbie regionów na danym terytorium;

c) mają znaczący udział w działalności gospodarczej, o której mowa w art. 157 ust. 3 lit. a);

d) same nie biorą udziału w produkcji, produktów sektora mleka i przetworów mlecznych, ich przetwórstwie lub handlu nimi.

2. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że organizacje międzybranżowe, które zostały uznane na mocy prawa krajowego przed dniem 2 kwietnia 2012 r. i które spełniają warunki określone w ust. 1, są uznawane za organizacje międzybranżowe na mocy art. 157 ust. 3.

3. Korzystając z możliwości uznawania organizacji międzybranżowych zgodnie z ust. 1 lub 2, państwa członkowskie:

a) podejmują decyzję dotyczącą uznania organizacji międzybranżowej w terminie czterech miesięcy od złożenia przez nią wniosku oraz wszystkich stosownych dokumentów potwierdzających; wniosek ten składa się w państwie członkowskim, w którym organizacja ma siedzibę;

b) w ustalonych przez siebie odstępach czasu przeprowadzają kontrole, aby sprawdzić, czy uznane organizacje międzybranżowe spełniają warunki dotyczące ich uznania;

c) w przypadku niestosowania się do przepisów niniejszego rozdziału lub nieprawidłowości we wdrażaniu środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu nakładają na te organizacje mające zastosowanie kary, które określają, a w razie konieczności decydują czy uznanie powinno zostać cofnięte;

d) wycofują uznanie, jeżeli ***przestają być spełnione wymogi i warunki uznania***

przewidziane w niniejszym artykule;

(i) przestają być spełnione wymogi i warunki uznania przewidziane w niniejszym artykule;

(ii) organizacja międzybranżowa uczestniczy w jednym z porozumień, jednej z decyzji i uzgodnionych praktyk, o których mowa w art. 210 ust. 4; takie cofnięcie uznania pozostaje bez uszczerbku dla wszelkich innych kar, które zostaną nałożone zgodnie z prawem krajowym;

(iii) organizacja międzybranżowa nie spełnia obowiązku powiadomienia, o którym mowa w art. 210 ust. 2 akapit pierwszy lit. a);

e) informują Komisję do dnia 31 marca każdego roku o każdej decyzji o przyznaniu, odmowie lub cofnięciu uznania podjętej w poprzednim roku kalendarzowym.

e) informują Komisję do dnia 31 marca każdego roku o każdej decyzji o przyznaniu, odmowie lub cofnięciu uznania podjętej w poprzednim roku kalendarzowym ”.

Poprawka 241

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 o (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 163 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

22o) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 163a

Uznawanie organizacji międzybranżowych w sektorze wina

1. Państwa członkowskie mogą, na wniosek, uznać organizacje międzybranżowe na szczeblu krajowym lub na szczeblu obszaru produkcji w odniesieniu do produktów sektora wina, pod warunkiem że organizacje te:

a) składają się z przedstawicieli obszarów działalności gospodarczej związanej z produkcją oraz z co najmniej jednym z następujących etapów łańcucha dostaw: przetwórstwem lub handlem, w tym dystrybucją produktów;

b) spełniają wymogi określone w art. 157 lit. b) i c).

W przypadku produktów o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym uznanych na mocy prawa Unii przedstawiciele obszarów działalności gospodarczej, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a), mogą obejmować wnioskodawców, o których mowa w art. 95.

2. *Korzystając z możliwości uznawania organizacji międzybranżowych w sektorze wina zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, stosuje się odpowiednio art. 158.”;*

Poprawka 242

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 p (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 164

Tekst obowiązujący

Artykuł 164

Rozszerzenie przepisów

1. W przypadku gdy uznaną organizację producentów, uznane zrzeszenie organizacji producentów lub uznaną organizację międzybranżową, działające na określonym obszarze gospodarczym lub obszarach gospodarczych państwa członkowskiego, uważa się za

Poprawka

22p) art. 164 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 164

Rozszerzenie przepisów

1. W przypadku gdy uznaną organizację producentów, uznane zrzeszenie organizacji producentów lub uznaną organizację międzybranżową, działające na określonym obszarze gospodarczym lub obszarach gospodarczych państwa członkowskiego, uważa się za

reprezentatywne dla produkcji lub przetwarzania danego produktu lub handlu nim, na wniosek tej organizacji odnośne państwo członkowskie może postanowić, że przez ograniczony okres niektóre porozumienia, decyzje podjęte w ramach tej organizacji lub jej uzgodnione praktyki będą wiążące dla innych podmiotów gospodarczych, osób fizycznych lub grup, które nie należą do tej organizacji lub zrzeszenia, a działają na danym obszarze gospodarczym lub obszarach gospodarczych.

2. Do celów niniejszej sekcji, „obszar gospodarczy” oznacza strefę geograficzną utworzoną z przylegających lub sąsiadujących ze sobą regionów produkcyjnych, w których panują jednolite warunki produkcji i wprowadzania do obrotu.

3. Organizację lub zrzeszenie uważa się za reprezentatywne w przypadku gdy, jeżeli na obszarze gospodarczym lub obszarach gospodarczych, na których działa w danym państwie członkowskim:

a) odpowiada za następującą część produkcji lub przetwarzania danego produktu lub produktów lub handlu nimi:

(i) w przypadku organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw – co najmniej 60 %, lub

(ii) w pozostałych przypadkach – co najmniej dwie trzecie, oraz

b) w przypadku organizacji producentów reprezentuje ponad 50 % odnośnych producentów.

Jednakże w przypadku organizacji międzybranżowych, gdy określenie części produkcji lub przetwarzania danego produktu lub produktów lub handlu nimi stwarza praktyczne trudności, państwo członkowskie może ustanowić przepisy

reprezentatywne dla produkcji lub przetwarzania danego produktu lub handlu nim, na wniosek tej organizacji odnośne państwo członkowskie może postanowić, że przez ograniczony okres niektóre porozumienia, decyzje podjęte w ramach tej organizacji lub jej uzgodnione praktyki będą wiążące dla innych podmiotów gospodarczych, osób fizycznych lub grup, które nie należą do tej organizacji lub zrzeszenia, a działają na danym obszarze gospodarczym lub obszarach gospodarczych.

2. Do celów niniejszej sekcji, „obszar gospodarczy” oznacza strefę geograficzną utworzoną z przylegających lub sąsiadujących ze sobą regionów produkcyjnych, w których panują jednolite warunki produkcji i wprowadzania do obrotu ***lub, w przypadku produktów o chronionej nazwie pochodzenia lub o chronionym oznaczeniu geograficznym uznanym na mocy prawa unijnego, strefę geograficzną określoną w specyfikacji produktu.***

3. Organizację lub zrzeszenie uważa się za reprezentatywne w przypadku gdy, jeżeli na obszarze gospodarczym lub obszarach gospodarczych, na których działa w danym państwie członkowskim:

a) odpowiada za następującą część produkcji lub przetwarzania danego produktu lub produktów lub handlu nimi:

(i) w przypadku organizacji producentów w sektorze owoców i warzyw – co najmniej 60 %, lub

(ii) w pozostałych przypadkach – co najmniej dwie trzecie, oraz

b) w przypadku organizacji producentów reprezentuje ponad 50 % odnośnych producentów.

Jednakże w przypadku organizacji międzybranżowych, gdy określenie części produkcji lub przetwarzania danego produktu lub produktów lub handlu nimi stwarza praktyczne trudności, państwo członkowskie może ustanowić przepisy

krajowe dotyczące określenia konkretnego poziomu reprezentatywności, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a) ppkt (ii).

W przypadku gdy wniosek o rozszerzenie przepisów na inne podmioty gospodarcze obejmuje więcej niż jeden obszar gospodarczy, organizacja lub zrzeszenie muszą wykazać minimalny poziom reprezentatywności, określony w akapicie pierwszym, w odniesieniu do każdej z branż, które skupia w każdym z reprezentowanych obszarów gospodarczych.

4. Przepisy, o rozszerzenie których na inne podmioty gospodarcze można występować, jak przewidziano w ust. 1, dotyczą jednego z następujących celów:

- a) sprawozdawczości produkcyjnej i rynkowej;
- b) surowszych przepisów w zakresie produkcji niż przepisy unijne lub krajowe;
- c) sporządzania znormalizowanych umów zgodnych z przepisami unijnymi;

- d) wprowadzania do obrotu;
- e) ochrony środowiska;
- f) środków promowania i wykorzystywania potencjału produktów;
- g) środków ochrony rolnictwa ekologicznego, jak również nazw

krajowe dotyczące określenia konkretnego poziomu reprezentatywności, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a) ppkt (ii).

W przypadku gdy wniosek o rozszerzenie przepisów na inne podmioty gospodarcze obejmuje więcej niż jeden obszar gospodarczy, organizacja lub zrzeszenie muszą wykazać minimalny poziom reprezentatywności, określony w akapicie pierwszym, w odniesieniu do każdej z branż, które skupia w każdym z reprezentowanych obszarów gospodarczych.

4. Przepisy, o rozszerzenie których na inne podmioty gospodarcze można występować, jak przewidziano w ust. 1, dotyczą jednego z następujących celów:

- a) sprawozdawczości produkcyjnej i rynkowej;
- b) surowszych przepisów w zakresie produkcji niż przepisy unijne lub krajowe;
- c) sporządzania znormalizowanych umów **i klauzul dotyczących podziału wartości i uczciwego wynagrodzenia** zgodnych z przepisami unijnymi;

ca) sporządzania standardowych umów lub klauzul w sektorze wina, które są zgodne z przepisami unijnymi i które mogą obejmować okresy płatności dłuższe niż 60 dni na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 dyrektywy (UE) 2019/633, na zakup wina luzem w ramach pisemnych umów wieloletnich lub umów, które stają się wieloletnie, między producentem lub wyłącznym dostawcą wina a jego bezpośrednim nabywcą, pod warunkiem że obowiązywanie klauzul dotyczących tych terminów przedłużono do 31 października 2021 r.;

- d) wprowadzania do obrotu;
- e) ochrony środowiska;
- f) środków promowania i wykorzystywania potencjału produktów;
- g) środków ochrony rolnictwa ekologicznego, jak również nazw

pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych;

h) badania w celu dodania wartości do produktów, w szczególności poprzez nowe zastosowania, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia publicznego;

i) badań mających na celu poprawę jakości produktów,

j) badań, w szczególności nad metodami uprawy pozwalającymi na zmniejszenie stosowania środków ochrony roślin lub środków ochrony zdrowia zwierząt i zagwarantowanie zachowania stanu gleby oraz zachowania lub poprawy stanu środowiska;

k) określenia *minimalnej jakości i określenia* minimalnych norm w zakresie pakowania i prezentacji;

l) stosowania kwalifikowanego materiału siewnego i monitorowania jakości produktu;

m) *zdrowia* zwierząt i *zdrowia roślin* lub bezpieczeństwa żywności;

n) zarządzania produktami ubocznymi.

Przepisy te nie mogą *powodować* jakiegokolwiek szkody *dla innych podmiotów gospodarczych* w danym państwie członkowskim lub w Unii i nie mogą *powodować* żadnego ze skutków wymienionych art. 210 ust. 4 ani być sprzeczne z obowiązującym prawem Unii lub z obowiązującymi przepisami krajowymi.

pochodzenia, znaków jakości i oznaczeń geograficznych;

h) badania w celu dodania wartości do produktów, w szczególności poprzez nowe zastosowania, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia publicznego;

i) badań mających na celu poprawę jakości produktów,

j) badań, w szczególności nad metodami uprawy pozwalającymi na zmniejszenie stosowania środków ochrony roślin lub środków ochrony zdrowia zwierząt i zagwarantowanie zachowania stanu gleby oraz zachowania lub poprawy stanu środowiska;

k) określenia minimalnych norm w zakresie pakowania i prezentacji;

l) stosowania kwalifikowanego materiału siewnego *do produktów niewchodzących w zakres rozporządzenia (UE) 2018/848* i monitorowania jakości produktu;

m) *zapobiegania zagrożeniom fitosanitarnym, zagrożeniom zdrowia zwierząt, bezpieczeństwa żywności i środowiska oraz zarządzania nimi, w szczególności w drodze stworzenia funduszy wspólnego inwestowania lub wnoszenie wkładu do takich funduszy;*

n) zarządzania produktami ubocznymi *i ich waloryzacji;*

na) opracowania, wdrożenia i kontrolowania norm technicznych umożliwiających precyzyjną ocenę właściwości produktu.

W stosownych przypadkach przepisy te *obowiązują z zastrzeżeniem rozporządzenia (UE) 2018/848*. Nie mogą *przynosić* jakiegokolwiek szkody *innym podmiotom gospodarczym ani uniemożliwiać wejścia na rynek nowym podmiotom* w danym państwie członkowskim lub w Unii i nie mogą *przynosić* żadnego ze skutków wymienionych w art. 210 ust. 4 ani być

sprzeczne z obowiązującym prawem Unii lub z obowiązującymi przepisami krajowymi.

4a. W przypadku gdy Komisja przyjmie akt wykonawczy zgodnie z art. 222 niniejszego rozporządzenia upoważniający do niestosowania art. 101 ust. 1 TFUE do porozumień i decyzji, o których mowa w art. 222 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, zakres tych porozumień i decyzji można rozszerzyć na warunkach określonych w niniejszym artykule.

4b. W przypadku gdy państwo członkowskie rozszerzy przepisy, o których mowa w ust. 1, dana organizacja zapewnia proporcjonalne środki w celu zagwarantowania zgodności z przepisami takich porozumień, które stały się obowiązkowe w wyniku rozszerzenia.

5. O rozszerzeniu przepisów, o którym mowa w ust. 1, informuje się podmioty gospodarcze poprzez ich opublikowanie w pełnym brzmieniu w organie promulgacyjnym danego państwa członkowskiego.

6. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich decyzjach podjętych na mocy niniejszego artykułu.

5. O rozszerzeniu przepisów, o którym mowa w ust. 1, informuje się podmioty gospodarcze poprzez ich opublikowanie w pełnym brzmieniu w organie promulgacyjnym danego państwa członkowskiego.

6. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich decyzjach podjętych na mocy niniejszego artykułu.”.

Poprawka 123

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 q (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 165

Tekst obowiązujący

Artykuł 165

Poprawka

22q) art. 165 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 165

Składki producentów niebędących członkami

W przypadku, gdy przepisy uznanej organizacji producentów, uznanego zrzeszenia organizacji producentów lub uznanej organizacji międzybranżowej zostają rozszerzone na podstawie art. 164 i gdy działalność objęta tymi przepisami leży w ogólnym interesie gospodarczym podmiotów gospodarczych, których działalność dotyczy odnośnych produktów, państwo członkowskie, które uznało daną organizację, może zdecydować, po konsultacjach z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, że poszczególne podmioty gospodarcze lub ich grupy, które nie są członkami tej organizacji, ale uzyskują korzyści z tej działalności, wpłacają organizacji całość lub część składek płaconych przez jej członków, w zakresie w jakim składki takie przeznaczone są na pokrycie kosztów ***ponoszonych bezpośrednio w związku z odnośną działalnością.***

Składki producentów niebędących członkami

W przypadku, gdy przepisy uznanej organizacji producentów, uznanego zrzeszenia organizacji producentów lub uznanej organizacji międzybranżowej zostają rozszerzone na podstawie art. 164 i gdy działalność objęta tymi przepisami leży w ogólnym interesie gospodarczym podmiotów gospodarczych, których działalność dotyczy odnośnych produktów, państwo członkowskie, które uznało daną organizację, może zdecydować, po konsultacjach z odpowiednimi zainteresowanymi stronami, że poszczególne podmioty gospodarcze lub ich grupy, które nie są członkami tej organizacji, ale ***w praktyce*** uzyskują korzyści z tej działalności, wpłacają organizacji całość lub część składek płaconych przez jej członków, w zakresie w jakim składki takie przeznaczone są na pokrycie kosztów ***związanych z prowadzeniem jednej lub kilku działalności, o których mowa w art. 164 ust. 4. Szczegółowe budżety związane z prowadzeniem tej działalności są udostępniane w przejrzysty sposób, tak aby mogły je zbadać wszystkie podmioty gospodarcze lub grupy wnoszące składki, niezależnie od tego, czy są członkami danej organizacji*** ”.

Poprawka 124

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 r (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 166 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

22r) Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 166a

Regulacja podaży produktów rolnych o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym innych niż ser, wino i szynka

1. Z zastrzeżeniem art. 150, 167 i 172 na wniosek organizacji producentów uznanej na mocy art. 152 ust. 1, organizacji międzybranżowej uznanej na mocy art. 157 ust. 1 lub grupy podmiotów, o której mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, państwa członkowskie mogą ustanowić, na czas określony, wiążące przepisy regulujące podaż produktów rolnych objętych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym na mocy art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, z wyjątkiem sera, wina i szynki.

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, są uzależnione od uprzedniego zawarcia porozumienia między stronami na obszarze geograficznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.

Porozumienie to jest zawierane:

a) przez co najmniej dwie trzecie producentów danego produktu lub surowca wykorzystywanego do jego wytworzenia, lub ich przedstawicieli, na obszarze geograficznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 oraz

b) w stosownych przypadkach przez co najmniej dwie trzecie przetwórców danego produktu rolnego, których wielkość produkcji stanowi co najmniej dwie trzecie produkcji tego produktu, lub ich przedstawicieli, na obszarze geograficznym określonym w tym punkcie.

W należycie uzasadnionych przypadkach, gdy poziomy reprezentatywności, o których mowa w lit. a) lub b), nie mogą zostać osiągnięte na obszarze geograficznym, o którym mowa w art. 7

ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, lub gdy określenie tych poziomów stwarza problemy praktyczne, państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy krajowe w celu określenia odpowiednich poziomów reprezentatywności i zasad dotyczących konsultacji w celu zawarcia uprzedniego porozumienia między stronami.

3. Przepisy, o których mowa w ust. 1:

- a) dotyczą jedynie regulacji podaży danego produktu i mają na celu dostosowanie podaży danego produktu do popytu;*
- b) dotyczą tylko danego produktu;*
- c) mogą być wiążące przez nie dłużej niż trzy lata, a ich obowiązywanie może zostać przedłużone po tym okresie w następstwie złożenia nowego wniosku, o którym mowa w ust. 1;*
- d) nie mogą powodować uszczerbku dla handlu produktami innymi niż te, których dotyczą te przepisy;*
- e) nie odnoszą się do jakichkolwiek transakcji przeprowadzonych po pierwszym wprowadzeniu danego produktu do obrotu;*
- f) nie dopuszczają do ustalania cen, również w przypadku gdy ceny są ustalane w charakterze wytycznych lub zalecenia;*
- g) nie uniemożliwiają dostępu do znacznej ilości danego produktu, która normalnie byłaby dostępna;*
- h) nie prowadzą do dyskryminacji, nie tworzą barier dla nowych uczestników rynku ani nie wywierają negatywnego wpływu na drobnych producentów;*
- (i) przyczyniają się do podtrzymania jakości (w tym pod względem zdrowotnym) lub do rozwoju danego produktu.*

4. Przepisy, o których mowa w ust. 1, są publikowane w organie promulgacyjnym danego państwa członkowskiego.

5. Państwa członkowskie

przeprowadzają kontrole w celu zapewnienia, aby spełnione były warunki określone w ust. 3, a w przypadku stwierdzenia przez właściwe organy krajowe, że warunki te nie są spełniane, uchylają przepisy, o których mowa w ust. 1.

6. Państwa członkowskie powiadamiają niezwłocznie Komisję o przyjęciu przepisów, o których mowa w ust. 1. Komisja informuje pozostałe państwa członkowskie o każdym powiadomieniu o takich przepisach.

7. Komisja może w dowolnym czasie przyjąć akty wykonawcze nakładające na państwo członkowskie obowiązek uchylecia przepisów określonych przez to państwo członkowskie zgodnie z ust. 1 w przypadku stwierdzenia przez Komisję, że przepisy te nie są zgodne z warunkami określonymi w ust. 3, uniemożliwiają lub zakłócają konkurencję na znacznym obszarze rynku wewnętrznego lub zagrażają wolnemu handlowi lub osiągnięciu celów art. 39 TFUE. Akty wykonawcze przyjmuje się bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3 niniejszego rozporządzenia”.

Poprawka 243
Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 s (nowy)
Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 167

Tekst obowiązujący

Artykuł 167

Zasady wprowadzania do obrotu w celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania

Poprawka

22s) artykuł 167 otrzymuje brzmienie:
„Artykuł 167

Zasady wprowadzania do obrotu w celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania

wspólnego rynku win

1. W celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania wspólnego rynku win, w tym winogron, moszczu i win, na bazie których są wyprodukowane, produkujące państwa członkowskie mogą określić zasady wprowadzania do obrotu, których celem będzie regulowanie podaży, w szczególności poprzez decyzje podejmowane przez organizacje międzybranżowe uznane na mocy art. 157 i 158.

Zasady takie muszą być proporcjonalne do wyznaczonych celów i nie mogą:

- a) odnosić się do jakiejkolwiek transakcji po pierwszym wprowadzeniu do obrotu danego produktu;
- b) pozwalać na ustalanie cen, w tym jeśli ceny są ustalane jako wskazówka lub zalecenie;
- c) uniemożliwiać dostępu do znacznej części roczników win, które normalnie byłyby dostępne;
- d) pozwalać na odmowę wydania krajowych i unijnych zaświadczeń wymaganych do wprowadzania win do obrotu i ich sprzedaży, w przypadku gdy takie wprowadzenie do obrotu jest zgodne z tymi zasadami.

2. O przepisach, o których mowa w ust. 1, należy informować podmioty gospodarcze poprzez opublikowanie w pełnym brzmieniu w organie promulgacyjnym danego państwa członkowskiego.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich decyzjach podjętych na mocy niniejszego artykułu.

wspólnego rynku win

1. W celu poprawy i stabilizacji funkcjonowania wspólnego rynku win, w tym winogron, moszczu i win, na bazie których są wyprodukowane, produkujące państwa członkowskie mogą określić zasady wprowadzania do obrotu, których celem będzie regulowanie podaży, w szczególności poprzez decyzje podejmowane przez organizacje międzybranżowe uznane na mocy art. 163a i 158.

Zasady takie muszą być proporcjonalne do wyznaczonych celów i nie mogą:

- a) odnosić się do jakiejkolwiek transakcji po pierwszym wprowadzeniu do obrotu danego produktu;
- b) pozwalać na ustalanie cen, w tym jeśli ceny są ustalane jako wskazówka lub zalecenie;
- c) uniemożliwiać dostępu do znacznej części roczników win, które normalnie byłyby dostępne;
- d) pozwalać na odmowę wydania krajowych i unijnych zaświadczeń wymaganych do wprowadzania win do obrotu i ich sprzedaży, w przypadku gdy takie wprowadzenie do obrotu jest zgodne z tymi zasadami.

2. O przepisach, o których mowa w ust. 1, należy informować podmioty gospodarcze poprzez opublikowanie w pełnym brzmieniu w organie promulgacyjnym danego państwa członkowskiego.

3. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich decyzjach podjętych na mocy niniejszego artykułu.”

Poprawka 125

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 t (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

**22t) w tytule II rozdział III sekcja 4
dodaje się artykuł w brzmieniu:**

„Artykuł 167a

***Zasady wprowadzania do obrotu w celu
poprawy i stabilizacji funkcjonowania
wspólnego rynku oliwy z oliwek***

***1. Aby poprawić i ustabilizować
funkcjonowanie wspólnego rynku w
sektorze oliwy z oliwek, państwa
członkowskie będące producentami mogą
ustanowić normy dotyczące wprowadzania
do obrotu, których celem będzie
regulowania podaży.***

***Zasady takie muszą być proporcjonalne
do wyznaczonych celów i nie mogą:***

***a) odnosić się do jakiejkolwiek transakcji
po pierwszym wprowadzeniu do obrotu
danego produktu;***

***b) pozwalać na ustalanie cen, w tym jeśli
ceny są ustalane jako wskazówka lub
zalecenie;***

***c) uniemożliwiać dostępu do znacznej
części zbiorów, które normalnie byłyby
dostępne.***

***2. O przepisach, o których mowa w ust.
1, należy informować podmioty
gospodarcze poprzez opublikowanie ich w
pełnym brzmieniu w organie
promulgacyjnym danego państwa
członkowskiego.***

***3. Państwa członkowskie
powiadamiają Komisję o wszelkich
decyzjach podjętych na mocy niniejszego
artykułu.”***

Poprawka 126

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 u (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 168

Tekst obowiązujący

Artykuł 168

Stosunki umowne

1. Bez uszczerbku dla art. 148 dotyczącego sektora mleka i przetworów mlecznych oraz art. 125 dotyczącego sektora cukru, jeśli państwo członkowskie postanowi, w odniesieniu do produktów rolnych należących do sektora, o którym mowa w art. 1 ust. 2, innego niż sektory mleka i przetworów mlecznych oraz cukru:

a) że każda dostawa na jego terytorium tych produktów przez producenta do przetwórcy lub dystrybutora musi być przedmiotem pisemnej umowy między stronami; lub

b) że pierwsi nabywcy muszą złożyć pisemną ofertę zawarcia umowy dostawy na jego terytorium tych produktów rolnych przez producentów; taka umowa lub oferta umowy musi spełniać warunki określone w ust. 4 i ust. 6 niniejszego artykułu.

1a. W przypadku gdy państwa członkowskie nie korzystają z możliwości przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu, producent, organizacja producentów lub zrzeszenie organizacji producentów, w odniesieniu do produktów rolnych w sektorze, o którym mowa w art. 1 ust. 2, innym niż sektor mleka i przetworów mlecznych oraz sektor cukru, mogą wymagać, aby każda dostawa ich produktów do przetwórcy lub dystrybutora była przedmiotem pisemnej umowy między stronami lub pisemnej oferty umowy od pierwszych podmiotów skupujących, na warunkach określonych w

Poprawka

22u) art. 168 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 168

Stosunki umowne

1. Bez uszczerbku dla art. 148 dotyczącego sektora mleka i przetworów mlecznych oraz art. 125 dotyczącego sektora cukru, jeśli państwo członkowskie postanowi, w odniesieniu do produktów rolnych należących do sektora, o którym mowa w art. 1 ust. 2, innego niż sektory mleka i przetworów mlecznych oraz cukru:

a) że każda dostawa na jego terytorium tych produktów przez producenta do przetwórcy lub dystrybutora musi być przedmiotem pisemnej umowy między stronami; lub

b) że pierwsi nabywcy muszą złożyć pisemną ofertę zawarcia umowy dostawy na jego terytorium tych produktów rolnych przez producentów; taka umowa lub oferta umowy musi spełniać warunki określone w ust. 4 i ust. 6 niniejszego artykułu.

1a. W przypadku gdy państwa członkowskie nie korzystają z możliwości przewidzianych w ust. 1 niniejszego artykułu, producent, organizacja producentów lub zrzeszenie organizacji producentów, w odniesieniu do produktów rolnych w sektorze, o którym mowa w art. 1 ust. 2, innym niż sektor mleka i przetworów mlecznych oraz sektor cukru, mogą wymagać, aby każda dostawa ich produktów do przetwórcy lub dystrybutora była przedmiotem pisemnej umowy między stronami lub pisemnej oferty umowy od pierwszych podmiotów skupujących, na warunkach określonych w

ust. 4 i w ust. 6 akapit pierwszy niniejszego artykułu.

Jeśli pierwszym podmiotem skupującym jest mikroprzedsiębiorstwo bądź małe lub średnie przedsiębiorstwo w rozumieniu zalecenia 2003/361/WE, umowa lub oferta umowy nie są obowiązkowe, bez uszczerbku dla możliwości korzystania przez strony ze standardowej umowy sporządzonej przez organizację międzybranżową.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie postanowi, że dostawy produktów objętych niniejszym artykułem przez producenta do przetwórcy muszą być przedmiotem pisemnej umowy między stronami, musi ono również postanowić, który etap lub które etapy dostawy są objęte taką umową, jeżeli dostawa odnośnych produktów jest dokonywana przez jednego lub większą liczbę pośredników.

Państwa członkowskie zapewniają, aby przepisy, które przyjmują na mocy niniejszego artykułu nie zakłócały właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

3. W przypadku określonym w ust. 2, państwo członkowskie może ustanowić mechanizm mediacji dla przypadków, w których brak jest obopólnej zgody na zawarcie takiej umowy, zapewniając w ten sposób sprawiedliwość w zakresie tych stosunków umownych.

4. Umowa lub oferta umowy, o których mowa w ust. 1 i 1a:

a) jest sporządzana przed dostawą;

b) jest sporządzona w formie pisemnej; oraz

c) zawiera w szczególności następujące elementy:

(i) cenę do zapłaty za dostawę, która:– jest niezmienna i określona w umowie; **lub**– jest obliczana poprzez połączenie różnych czynników określonych w umowie, które mogą obejmować wskaźniki **rynku**

ust. 4 i w ust. 6 akapit pierwszy niniejszego artykułu.

Jeśli pierwszym podmiotem skupującym jest mikroprzedsiębiorstwo bądź małe lub średnie przedsiębiorstwo w rozumieniu zalecenia 2003/361/WE, umowa lub oferta umowy nie są obowiązkowe, bez uszczerbku dla możliwości korzystania przez strony ze standardowej umowy sporządzonej przez organizację międzybranżową.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie postanowi, że dostawy produktów objętych niniejszym artykułem przez producenta do przetwórcy muszą być przedmiotem pisemnej umowy między stronami, musi ono również postanowić, który etap lub które etapy dostawy są objęte taką umową, jeżeli dostawa odnośnych produktów jest dokonywana przez jednego lub większą liczbę pośredników.

Państwa członkowskie zapewniają, aby przepisy, które przyjmują na mocy niniejszego artykułu nie zakłócały właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

3. W przypadku określonym w ust. 2, państwo członkowskie może ustanowić mechanizm mediacji dla przypadków, w których brak jest obopólnej zgody na zawarcie takiej umowy, zapewniając w ten sposób sprawiedliwość w zakresie tych stosunków umownych.

4. Umowa lub oferta umowy, o których mowa w ust. 1 i 1a:

a) jest sporządzana przed dostawą;

b) jest sporządzona w formie pisemnej; oraz

c) zawiera w szczególności następujące elementy:

(i) cenę do zapłaty za dostawę, która jest niezmienna i określona w umowie **lub** jest obliczana poprzez połączenie różnych czynników określonych w umowie, które mogą obejmować **łatwo dostępne i**

odzwierciedlające zmiany warunków na rynku, dostarczoną ilość oraz jakość lub skład dostarczonych produktów rolnych;”;

(ii) ilość i jakość odnośnych produktów, które można **dostarczyć** lub **które muszą zostać dostarczone**, wraz z terminem takich dostaw;

(iii) okres obowiązywania umowy, który może być ograniczony lub nieograniczony, z klauzulami dotyczącymi rozwiązania umowy;

(iv) szczegóły dotyczące terminów i procedur płatności;

v) ustalenia dotyczące odbioru lub dostawy produktów rolnych; oraz (vi) przepisy mające zastosowanie w przypadku zaistnienia siły wyższej.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 1a, umowa lub oferta umowy nie są wymagane w przypadku, gdy odnośne produkty są dostarczane do spółdzielni przez jednego z jej członków, jeżeli statut tej spółdzielni lub zasady i decyzje w nim przewidziane lub z niego wynikające zawierają przepisy o skutkach podobnych do przepisów określonych w ust. 4 lit. a), b) i c).

6. Wszystkie elementy umów na dostawę produktów rolnych zawieranych przez producentów, odbiorców, przetwórców lub dystrybutorów, w tym elementy określone w ust. 4 lit. c), są swobodnie negocjowane między stronami. Niezależnie od akapitu pierwszego, zastosowanie ma jedna z poniższych liter lub obydwie te litery:

a) w przypadku gdy państwo członkowskie

zrozumiałe obiektywne wskaźniki **kosztów produkcji i kosztów rynkowych** odzwierciedlające zmiany warunków na rynku, dostarczoną ilość oraz jakość lub skład dostarczonych produktów rolnych. **W tym celu państwa członkowskie, które postanowiły zastosować ust. 1, mogą określić wskaźniki zgodnie z obiektywnymi kryteriami i na podstawie aktualnych badań dotyczących produkcji i łańcucha żywnościowego, aby ich określenie było możliwe w dowolnym momencie.**

(ii) ilość i jakość odnośnych produktów, które można lub **trzeba dostarczyć**, wraz z terminem takich dostaw;

(iii) okres obowiązywania umowy, który może być ograniczony lub nieograniczony, z klauzulami dotyczącymi rozwiązania umowy;

(iv) szczegóły dotyczące terminów i procedur płatności;

v) ustalenia dotyczące odbioru lub dostawy produktów rolnych; oraz (vi) przepisy mające zastosowanie w przypadku zaistnienia siły wyższej.

5. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 1a, umowa lub oferta umowy nie są wymagane w przypadku, gdy odnośne produkty są dostarczane do spółdzielni przez jednego z jej członków, jeżeli statut tej spółdzielni lub zasady i decyzje w nim przewidziane lub z niego wynikające zawierają przepisy o skutkach podobnych do przepisów określonych w ust. 4 lit. a), b) i c).

6. Wszystkie elementy umów na dostawę produktów rolnych zawieranych przez producentów, odbiorców, przetwórców lub dystrybutorów, w tym elementy określone w ust. 4 lit. c), są swobodnie negocjowane między stronami. Niezależnie od akapitu pierwszego, zastosowanie ma jedna z poniższych liter lub obydwie te litery:

a) w przypadku gdy państwo członkowskie

postanowi wprowadzić obowiązek zawierania pisemnej umowy na dostawę produktów rolnych zgodnie z ust. 1, może ono określić minimalny okres obowiązywania, który ma zastosowanie wyłącznie do umów pisemnych między producentem i pierwszym nabywcą produktów rolnych. Taki minimalny okres obowiązywania umowy wynosi co najmniej sześć miesięcy i nie może zakłócać właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego;

b) w przypadku gdy państwo członkowskie postanowi, że pierwszy nabywca produktów rolnych musi złożyć pisemną ofertę umowy producentowi zgodnie z ust. 1, może postanowić, że oferta musi obejmować minimalny okres obowiązywania umowy określony w tym celu przez prawo krajowe. Taki minimalny czas obowiązywania wynosi co najmniej sześć miesięcy i nie zakłóca właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Akapit drugi pozostaje bez uszczerbku dla prawa producenta do sprzeciwienia się stosowaniu takiego minimalnego okresu obowiązywania, pod warunkiem iż złoży taki sprzeciw na piśmie. W takim przypadku strony mają swobodę negocjacji wszystkich elementów umowy, w tym elementów, o których mowa w ust. 4 lit. c).

7. Państwa członkowskie korzystające z możliwości, o których mowa w niniejszym artykule, zapewniają, aby przyjęte przepisy nie zakłócały właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o sposobie stosowania wszelkich środków wprowadzonych na mocy niniejszego artykułu.

8. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające środki niezbędne do jednolitego stosowania ust. 4 lit. a) i b) oraz ust. 5 niniejszego artykułu oraz środki dotyczące powiadomień, **jakie** mają być dokonywane przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem.

Te akty wykonawcze przyjmuje się

postanowi wprowadzić obowiązek zawierania pisemnej umowy na dostawę produktów rolnych zgodnie z ust. 1, może ono określić minimalny okres obowiązywania, który ma zastosowanie wyłącznie do umów pisemnych między producentem i pierwszym nabywcą produktów rolnych. Taki minimalny okres obowiązywania umowy wynosi co najmniej sześć miesięcy i nie może zakłócać właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego;

b) w przypadku gdy państwo członkowskie postanowi, że pierwszy nabywca produktów rolnych musi złożyć pisemną ofertę umowy producentowi zgodnie z ust. 1, może postanowić, że oferta musi obejmować minimalny okres obowiązywania umowy określony w tym celu przez prawo krajowe. Taki minimalny czas obowiązywania wynosi co najmniej sześć miesięcy i nie zakłóca właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego.

Akapit drugi pozostaje bez uszczerbku dla prawa producenta do sprzeciwienia się stosowaniu takiego minimalnego okresu obowiązywania, pod warunkiem iż złoży taki sprzeciw na piśmie. W takim przypadku strony mają swobodę negocjacji wszystkich elementów umowy, w tym elementów, o których mowa w ust. 4 lit. c).

7. Państwa członkowskie korzystające z możliwości, o których mowa w niniejszym artykule, zapewniają, aby przyjęte przepisy nie zakłócały właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o sposobie stosowania wszelkich środków wprowadzonych na mocy niniejszego artykułu.

8. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające środki niezbędne do jednolitego stosowania ust. 4 lit. a) i b) oraz ust. 5 niniejszego artykułu oraz środki dotyczące powiadomień, **które** mają być dokonywane przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem.

Te akty wykonawcze przyjmuje się

zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2 ”.

Poprawka 127

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 v (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 172 – ustęp 2

Tekst obowiązujący

2. Przepisy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są uzależnione od uprzedniego zawarcia porozumienia między stronami na obszarze geograficznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012. Takie porozumienie zostaje zawarte – po przeprowadzeniu konsultacji z producentami świń na danym obszarze geograficznym – przez co najmniej dwie trzecie producentów takiej szynki produkujących razem co najmniej dwie trzecie całkowitej produkcji takiej szynki na obszarze geograficznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, oraz, jeśli dane państwo członkowskie uzna to za stosowne, co najmniej dwie trzecie producentów świń na obszarze geograficznym, o którym mowa w **art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012**.

Poprawka 244

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 w (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Poprawka

22v) w art. 172 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepisy, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, są uzależnione od uprzedniego zawarcia porozumienia między stronami na obszarze geograficznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012. Takie porozumienie zostaje zawarte – po przeprowadzeniu konsultacji z producentami świń na danym obszarze geograficznym – przez co najmniej dwie trzecie producentów takiej szynki **lub ich przedstawicieli** produkujących razem co najmniej dwie trzecie całkowitej produkcji takiej szynki na obszarze geograficznym, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, oraz, jeśli dane państwo członkowskie uzna to za stosowne, co najmniej dwie trzecie producentów świń na obszarze geograficznym, o którym mowa w **lit. c)**”.

Artykuł 172 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

22w) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 172a

Rozkład wartości produktu w przypadku organizacji międzybranżowych

Z zastrzeżeniem wszelkich konkretnych klauzul dotyczących podziału wartości w sektorze cukru rolnicy, w tym również zrzeszenia rolników, oraz ich pierwszy podmiot skupujący, a także jeden lub większa liczba podmiotów działających na różnych poziomach łańcucha produkcji, przetwarzania lub dystrybucji, mogą uzgodnić klauzule dotyczące podziału wartości, w tym również zysków i strat rynkowych, określające sposób, w jaki podmioty te dzielą między sobą wszelkie wartości związane ze zmianą cen odnośnych produktów na odnośnym rynku lub innych rynkach towarowych.”.

Poprawka 245

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 x (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 172 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

22x) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 172b

Rozkład wartości produktów o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym

W przypadku produktów o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym

oznaczeniu geograficznym uznanych na mocy prawa unijnego organizacje międzybranżowe uznane na mocy art. 157 mogą przyjąć przepisy dotyczące rozkładu wartości pomiędzy podmiotami gospodarczymi na różnych etapach produkcji oraz, w stosownych przypadkach, przetwarzania i wprowadzania do obrotu, w związku z czym mogą, na zasadzie odstępstwa od art. 101 ust. 1 TFUE, wystąpić z wnioskiem o rozszerzenie w oparciu o art. 164 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Takie rozszerzone porozumienia, decyzje lub uzgodnione praktyki są proporcjonalne do wyznaczonych celów i nie mogą:

- a) obejmować ustalania cen produktów końcowych sprzedawanych konsumentom;*
- b) nie eliminują konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów;*
- c) w znaczący sposób naruszają równowagę między poszczególnymi etapami łańcucha wartości danego sektora.”.*

Poprawka 130

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 y (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 173 – ustęp 1 – litera b

Tekst obowiązujący

Poprawka

b) przepisów wewnętrznych tych organizacji i zrzeszeń, statutów organizacji

22y) art. 173 ust. 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:

b) przepisów wewnętrznych tych organizacji i zrzeszeń, statutów organizacji

innych niż organizacje producentów, szczególnych warunków mających zastosowanie do statutow organizacji producentów w niektórych sektorach, w tym odstępstw od obowiązku wprowadzania do obrotu całej produkcji poprzez organizację producentów, o której mowa w art. 160 akapit **drugi**, struktury, okresu członkostwa, wielkości, odpowiedzialności i działalności tych organizacji i zrzeszeń, skutków wynikających z uznania, cofnięcia uznania i łączenia się;

innych niż organizacje producentów, szczególnych warunków mających zastosowanie do statutow organizacji producentów w niektórych sektorach, w tym odstępstw od obowiązku wprowadzania do obrotu całej produkcji poprzez organizację producentów, o której mowa w art. 160 **ust. 1a** akapit **drugi, przez określenie wartości procentowych, o których mowa w ust. 2 i 3, oraz kategorii produktów z ust. 1a, do których te wartości procentowe mają zastosowanie**, struktury, okresu członkostwa, wielkości, odpowiedzialności i działalności tych organizacji i zrzeszeń, skutków wynikających z uznania, cofnięcia uznania i łączenia się”.

Poprawka 131

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 z (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 176 – ustęp 3

Tekst obowiązujący

3. Pozwolenia są ważne w całej Unii.

Poprawka

22z) art. 176 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

3. Pozwolenia są ważne w całej Unii.
Wszystkie informacje dotyczące wnioskodawców zgromadzone przez państwa członkowskie podczas wydawania zezwoleń przekazywane są co miesiąc Komisji.

Poprawka 133

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 a a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 182 – ustęp 1 – akapit 1 – litera b a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

*22aa)w art. 182 ust. 1 akapit pierwszy
dodaje się literę w brzmieniu:*

*ba) wielkość przywozu w danym roku z
zastosowaniem stawek preferencyjnych
uzgodnionych między UE a państwami
trzecimi w ramach umów o wolnym
handlu przekracza pewien poziom
(„wielkość ekspozycji handlowej”).*

Poprawka 134

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 a b (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 182 – ustęp 1 – akapit 1 – litera b b (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

*22ab)w art. 182 ust. 1 akapit pierwszy
dodaje się literę w brzmieniu:*

*bb) nieprzestrzeganie przez państwa
trzecie unijnych norm fitosanitarnych
oraz norm dotyczących dobrostanu
zwierząt.*

Poprawka 135

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 a c (nowy)

Tekst obowiązujący

Wielkość progowa określana jest na podstawie możliwości dostępu do rynku, **wyrażonych** jako **procentowy udział w danym sektorze spożycia krajowego** w trzech poprzednich **latach**.

Poprawka

22ac) art. 182 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Wielkość progowa określana jest na podstawie możliwości dostępu do rynku, **zdefiniowanych** jako **wielkość przywozu określana jako procentowy udział konsumpcji krajowej w ciągu** trzech poprzednich **lat. Jest ona regularnie aktualizowana, aby uwzględnić zmiany wielkości rynku unijnego. Cena progowa jest regularnie aktualizowana, aby uwzględnić zmiany na rynkach światowych i koszty produkcji”.**

Poprawka 136

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 a d (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 182 – ustęp 1 – akapit 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

22ad)w art. 182 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Wielkość ekspozycji handlowej określana jest na podstawie wielkości przywozu z zastosowaniem stawki preferencyjnej wyrażonego jako procentowy udział w całkowitym poziomie trwałej ekspozycji handlowej dla danych sektorów”.

Poprawka 137

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 a e (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 184 – ustęp 2

Tekst obowiązujący

2. Administrowanie kontyngentami taryfowymi odbywa się w sposób pozwalający uniknąć dyskryminowania któregośkolwiek z zainteresowanych podmiotów gospodarczych, przy użyciu jednej z poniższych metod, ich połączenia lub innej stosownej metody:

- a) metoda oparta na kolejności chronologicznej składania wniosków (według zasady »kto pierwszy, ten lepszy«);
- b) metody proporcjonalnego podziału wnioskowanych ilości po złożeniu wniosków (»metoda równoczesnego badania«);
- c) metody opartej na uwzględnianiu tradycyjnego modelu handlu (»metoda tradycyjna lub nowych importerów«);

Poprawka

22ae) w art. 184 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

“2. Administrowanie kontyngentami taryfowymi odbywa się w sposób pozwalający uniknąć dyskryminowania któregośkolwiek z zainteresowanych podmiotów gospodarczych, przy użyciu jednej z poniższych metod, ich połączenia lub innej stosownej metody:

- a) metoda oparta na kolejności chronologicznej składania wniosków (według zasady »kto pierwszy, ten lepszy«);
- b) metody proporcjonalnego podziału wnioskowanych ilości po złożeniu wniosków (»metoda równoczesnego badania«);
- c) metody opartej na uwzględnianiu tradycyjnego modelu handlu (»metoda tradycyjna lub nowych importerów«);
- d) metody umożliwiającej dystrybucję do różnych podmiotów, w tym przez uwzględnienie odpowiednich norm socjalnych i środowiskowych, takich jak podstawowe konwencje MOP, i wielostronnych umów środowiskowych, których Unia jest stroną”.***

Poprawka 138

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 22 a f (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

22af) w rozdziale III dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 188a

Przywóz produktów rolnych i rolno-spożywczych z państw trzecich

Produkty rolne i rolno-spożywcze mogą być przywożone z państw trzecich pod warunkiem, że spełniają normy produkcji i obowiązki zgodne z przyjętymi normami i obowiązkami, w szczególności w dziedzinie ochrony środowiska i zdrowia, w odniesieniu do tych samych produktów zebranych w Unii lub wytworzonych z takich produktów. Komisja może przyjąć akty wykonawcze określające zasady zgodności mające zastosowanie do podmiotów gospodarczych w odniesieniu do przywozu z uwzględnieniem umów o wzajemności z państwami trzecimi. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2”.

Poprawka 139

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 23

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 189

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

23) uchyła się art. 189;

skreśla się

Poprawka 140

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 26 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 206

Tekst obowiązujący

Artykuł 206

Wytyczne Komisji dotyczące stosowania zasad konkurencji do rolnictwa

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej oraz zgodnie z art. 42 TFUE, art. 101–106 TFUE oraz ich przepisy wykonawcze, z zastrzeżeniem art. 207–210 niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie do wszystkich porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 101 ust. 1 i art. 102 TFUE, jakie odnoszą się do produkcji produktów rolnych lub handlu nimi.

W celu zapewnienia funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz **jednolitego** stosowania unijnych **zasad** konkurencji, Komisja i organy państw członkowskich ds. konkurencji **stosują w ścisłej współpracy unijne zasady** konkurencji.

Ponadto Komisja, w stosownych przypadkach, publikuje wytyczne mające stanowić wsparcie dla krajowych organów ds. konkurencji, a także dla przedsiębiorstw.

Poprawka

26a) art. 206 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 206

Wytyczne Komisji dotyczące stosowania zasad konkurencji do rolnictwa

O ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej oraz zgodnie z art. 42 TFUE, art. 101–106 TFUE oraz ich przepisy wykonawcze, z zastrzeżeniem art. 207–210 niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie do wszystkich porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 101 ust. 1 i art. 102 TFUE, jakie odnoszą się do produkcji produktów rolnych lub handlu nimi.

W celu zapewnienia funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz **jednolitej wykładni i** stosowania unijnych **reguł** konkurencji, Komisja i organy państw członkowskich ds. konkurencji **ściśle ze sobą współpracują i w miarę możliwości koordynują swoje działania przy stosowaniu unijnych reguł** konkurencji.

Ponadto Komisja, w stosownych przypadkach, publikuje wytyczne mające stanowić wsparcie dla krajowych organów ds. konkurencji, a także dla przedsiębiorstw ”.

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

26b) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 206a

Odsprzedaż ze stratą

- 1. Produkty rolne z sektora wymienionego w art. 1 ust. 2 nie są odsprzedawane ze stratą.**
- 2. W uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą zezwolić na zwolnienia z ust. 1 w przypadkach, gdy odsprzedaż produktów rolnych ze strata ma na celu uniknięcie marnotrawienia żywności.**

Aby zapewnić równe warunki działania, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 227; akty te uzupełniałyby to rozporządzenie i zostałyby w nich określone kryteria zwolnień dotyczących odpadów żywności, o których mowa w ust. 1.

3. Na potrzeby niniejszego artykułu:

- a) „odsprzedaż ze stratą” oznacza sprzedaż produktów rolnych poniżej ceny zakupu netto, która jest rozumiana jako cena zakupu zgodnie z fakturą, powiększona o koszty transportu i podatki nałożone na transakcję oraz pomniejszona o proporcjonalną część wszystkich korzyści finansowych przyznanych nabywcy przez dostawcę;**
- b) „odpady żywności” oznaczają wszelką żywność zdefiniowaną w art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002,**

która stała się odpadami.”;

Poprawka 141

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 26 c (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 207

Tekst obowiązujący

Artykuł 207

Rynek właściwy

Definiowanie rynku właściwego jest narzędziem mającym na celu zidentyfikowanie oraz określenie ograniczeń konkurencji między przedsiębiorstwami w oparciu o dwa kumulujące się elementy:

a) właściwy rynek produktowy: do celów niniejszego rozdziału „**rynek produktowy**” oznacza rynek składający się z wszystkich produktów uważanych za wymienne lub zastępowalne przez konsumenta ze względu na właściwości produktów, ich ceny i ich zamierzone stosowanie;

b) właściwy rynek geograficzny: do celów niniejszego rozdziału »rynek geograficzny« oznacza rynek obejmujący obszar, na którym dane przedsiębiorstwa uczestniczą w podaży właściwych produktów, na którym warunki konkurencji są wystarczająco jednorodne oraz który może zostać odróżniony od sąsiadujących obszarów w szczególności ze względu na to, że warunki konkurencji na tym obszarze są wyraźnie odmienne.

Poprawka

2cb) art. 207 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 207

Rynek właściwy

Definiowanie rynku właściwego jest narzędziem mającym na celu zidentyfikowanie oraz określenie ograniczeń konkurencji między przedsiębiorstwami w oparciu o dwa kumulujące się elementy:

a) właściwy rynek produktowy: do celów niniejszego rozdziału „**rynek produktowy**” oznacza rynek składający się z wszystkich produktów uważanych za wymienne lub zastępowalne przez **klienta i** konsumenta ze względu na właściwości produktów, ich ceny i ich zamierzone stosowanie;

b) właściwy rynek geograficzny: do celów niniejszego rozdziału »rynek geograficzny« oznacza rynek obejmujący obszar, na którym dane przedsiębiorstwa uczestniczą w podaży właściwych produktów, na którym warunki konkurencji są wystarczająco jednorodne oraz który może zostać odróżniony od sąsiadujących obszarów w szczególności ze względu na to, że warunki konkurencji na tym obszarze są wyraźnie odmienne. ”

Poprawka 142

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 26 d (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 208

Tekst obowiązujący

Artykuł 208

Pozycja dominująca

Do celów niniejszego rozdziału „pozycja dominująca” oznacza dysponowanie przez przedsiębiorstwo siłą ekonomiczną, która umożliwia mu zapobieganie utrzymaniu skutecznej konkurencji na rynku właściwym poprzez zapewnienie mu możliwości zachowywania się w sposób w znacznej mierze niezależny od swoich konkurentów, klientów i wreszcie konsumentów.

Poprawka

26d) art. 208 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 208

Pozycja dominująca

Do celów niniejszego rozdziału „pozycja dominująca” oznacza dysponowanie przez przedsiębiorstwo siłą ekonomiczną, która umożliwia mu zapobieganie utrzymaniu skutecznej konkurencji na rynku właściwym poprzez zapewnienie mu możliwości zachowywania się w sposób w znacznej mierze niezależny od swoich konkurentów, **dostawców**, klientów i wreszcie konsumentów. ”

Poprawka 143

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 26 e (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 210

Tekst obowiązujący

Artykuł 210

Porozumienia i uzgodnione praktyki

Poprawka

26e) art. 210 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 210

Porozumienia i uzgodnione praktyki

uznanych organizacji międzybranżowych

1. Art. 101 ust. 1 TFUE nie stosuje się do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk organizacji międzybranżowych uznanych na podstawie art. 157 niniejszego rozporządzenia, ***mających na celu realizację działań*** wymienionych w art. 157 ust. 1 lit. c) ***oraz, w odniesieniu do sektora mleka i produktów mlecznych, w art. 157 ust. 3 lit. c) niniejszego rozporządzenia*** oraz – w odniesieniu do sektorów oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz tytoniu – w art. 162 niniejszego rozporządzenia.

2. *Ust. 1 stosuje się pod warunkiem, że:*

a) porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki, o których mowa w tym ustępie, zostały zgłoszone Komisji; oraz

b) w okresie dwóch miesięcy od uzyskania wszystkich wymaganych szczegółowych

uznanych organizacji międzybranżowych

1. Art. 101 ust. 1 TFUE nie stosuje się do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk organizacji międzybranżowych uznanych na podstawie art. 157 niniejszego rozporządzenia, ***niezbędnych do osiągnięcia celów*** wymienionych w art. 157 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia oraz – w odniesieniu do sektorów oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz tytoniu – w art. 162 niniejszego rozporządzenia.

Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki spełniające warunki, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, mają zastosowanie bez wymogu uprzedniej decyzji w tym względzie. Organizacje międzybranżowe uznane na mocy art. 157 mogą jednak zwrócić się do Komisji o wydanie opinii w sprawie zgodności takich porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk z celami określonymi w art. 39 TFUE. Komisja niezwłocznie rozpatruje wnioski o wydanie opinii i przesyła wnioskodawcy opinię w ciągu czterech miesięcy od otrzymania kompletnego wniosku. Komisja może, z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego, zmienić treść opinii, w szczególności jeśli wnioskodawca przekazał nieprawidłowe informacje lub wykorzystał opinię w sposób niewłaściwy.

2. *Art. 101 ust. 1 TFUE nie stosuje się do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk organizacji międzybranżowych uznanych na podstawie art. 157, które dotyczą działań odrębnych od celów wymienionych w art. 157 ust. 1 lit. c) oraz – w odniesieniu do sektorów oliwy z oliwek i oliwek stołowych oraz tytoniu – w art. 162, pod warunkiem że:*

a) porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki, o których mowa w tym ustępie, zostały zgłoszone Komisji; oraz

b) w okresie dwóch miesięcy od uzyskania wszystkich wymaganych szczegółowych

danych Komisja nie uznała tych porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk za niezgodne z przepisami unijnymi.

W przypadku gdy Komisja uzna, że porozumienia, decyzje lub uzgodnione praktyki, o których mowa w ust. 1, są niezgodne z przepisami unijnymi, ogłasza swoje ustalenia bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

3. Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki, o których mowa w ust. 1, **nie mogą wejść** w życie **przed upływem** dwumiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. b).

4. Za niezgodne z przepisami unijnymi uznaje się porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki, jeżeli:

a) mogą one prowadzić do podziału rynków wewnątrz Unii w jakiegokolwiek formie;

b) mogą one wpływać na prawidłowe funkcjonowanie organizacji rynku;

c) mogą one powodować zakłócenia konkurencji, które nie są istotne dla osiągnięcia celów WPR, realizowanych poprzez działania organizacji międzybranżowej;

d) wymagają one **ustalenia cen lub ustalenia kwot**;

e) mogą one prowadzić do dyskryminacji lub wyeliminowania konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów.

5. Jeżeli po upływie dwumiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. b), **Komisja stwierdzi, że warunki stosowania ust. 1 nie zostały spełnione**, podejmuje ona bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3, decyzję o zastosowaniu art. 101 ust. 1 TFUE do odnośnego porozumienia, decyzji lub uzgodnionej praktyki.

danych Komisja nie uznała tych porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk za niezgodne z przepisami unijnymi.

W przypadku gdy Komisja uzna, że porozumienia, decyzje lub uzgodnione praktyki, o których mowa w ust. 2, są niezgodne z przepisami unijnymi, ogłasza swoje ustalenia bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3.

3. Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki, o których mowa w ust. 2, **wchodzą** w życie **po upływie** dwumiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. b).

4. Za niezgodne z przepisami unijnymi uznaje się porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki, jeżeli:

a) mogą one prowadzić do podziału rynków wewnątrz Unii w jakiegokolwiek formie;

b) mogą one wpływać na prawidłowe funkcjonowanie organizacji rynku;

c) mogą one powodować zakłócenia konkurencji, które nie są istotne dla osiągnięcia celów WPR, realizowanych poprzez działania organizacji międzybranżowej;

d) wymagają one **zobowiązania do stosowania określonej ceny lub ilości**;

e) mogą one prowadzić do dyskryminacji lub wyeliminowania konkurencji w odniesieniu do znacznej części danych produktów.

5. Jeżeli **Komisja stwierdzi, że warunki stosowania ust. 1 lub**, po upływie dwumiesięcznego okresu, o którym mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. b), **warunki, o których mowa w ust. 2, nie są już spełniane**, podejmuje ona bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3, decyzję o zastosowaniu **w przyszłości** art. 101 ust. 1 TFUE do odnośnego porozumienia, **odnośnej** decyzji lub uzgodnionej praktyki.

Decyzji Komisji nie stosuje się przed datą powiadomienia o niej zainteresowanej organizacji międzybranżowej, chyba że organizacja ta podała nieprawidłowe informacje lub nadużyła zwolnienia przewidzianego w ust. 1.

6. W przypadku umów wieloletnich powiadomienie dotyczące pierwszego roku obowiązuje w odniesieniu do następnych lat umowy. Jednak w takim przypadku Komisja może w dowolnym momencie przyjąć z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego ustalenie o braku zgodności.

7. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające środki niezbędne do zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

Decyzji Komisji nie stosuje się przed datą powiadomienia o niej zainteresowanej organizacji międzybranżowej, chyba że organizacja ta podała nieprawidłowe informacje lub nadużyła zwolnienia przewidzianego w ust. 1 **lub ust. 2.**

6. W przypadku umów wieloletnich powiadomienie dotyczące pierwszego roku obowiązuje w odniesieniu do następnych lat umowy. Jednak w takim przypadku Komisja może w dowolnym momencie przyjąć z własnej inicjatywy lub na wniosek państwa członkowskiego ustalenie o braku zgodności.

7. Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające środki niezbędne do zapewnienia jednolitego stosowania niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2 ”.

Poprawka 144

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 26 f (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 210 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

26f) Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 210a

**Inicjatywy wertykalne w zakresie
zrównoważonego rozwoju**

**1. Art. 101 ust. 1 TFUE nie ma
zastosowania do wertykalnych
porozumień, decyzji i uzgodnionych
praktyk dotyczących produktów, o których
mowa w art. 1 ust. 2, mających na celu
stosowanie norm środowiskowych,
dotyczących zdrowia zwierząt lub
dobrostanu zwierząt wyższych niż**

obowiązkowe na mocy prawa Unii lub prawa krajowego, pod warunkiem że korzyści dla interesu publicznego, jakie niosą za sobą, przeważają nad niedogodnościami dla konsumentów oraz pod warunkiem że nakładają one jedynie ograniczenia niezbędne do osiągnięcia ich celu.

2. Art. 101 ust. 1 TFUE nie ma zastosowania do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk, o których mowa w ust. 1, pod warunkiem że:

a) porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki, o których mowa w tym ustępie, zostały zgłoszone Komisji oraz

b) w terminie dwóch miesięcy od uzyskania wszystkich wymaganych szczegółowych danych Komisja nie uznała tych porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk za niezgodne z przepisami unijnymi.

W przypadku gdy Komisja uzna, że porozumienia, decyzje lub uzgodnione praktyki, o których mowa w ust. 1, są niezgodne z przepisami unijnymi, ogłasza swoje ustalenia bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub 3”.

Poprawka 145

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 26 g (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 214a

Tekst obowiązujący

Poprawka

Artykuł 214a

26g) art. 214a otrzymuje brzmienie:

Artykuł 214a

Płatności krajowe dla niektórych sektorów w Finlandii

Z zastrzeżeniem upoważnienia przez Komisję, w okresie **2014–2020** Finlandia może nadal przyznawać pomoc krajową, którą przyznała producentom w **2013 r. na podstawie art. 141 Aktu przystąpienia z 1994 r.**, pod warunkiem że:

a) kwota wsparcia dochodu będzie degresywna w całym okresie **oraz że w 2020 r. nie będzie przekraczała 30 % kwoty przyznanej w 2013 r.**; oraz

b) przed każdym skorzystaniem z tej możliwości zostały w pełni wykorzystane systemy wsparcia w ramach WPR dla danych sektorów.

Komisja przyjmuje takie upoważnienie bez zastosowania procedury, o której mowa w art. **29 ust. 2 lub 3** niniejszego rozporządzenia.

Płatności krajowe dla niektórych sektorów w Finlandii

Z zastrzeżeniem upoważnienia przez Komisję w okresie **2021–2027** Finlandia może nadal przyznawać pomoc krajową, którą przyznała producentom w **2020 r.**, pod warunkiem że:

a) **całkowita** kwota wsparcia dochodu będzie degresywna w całym okresie oraz

b) przed każdym skorzystaniem z tej możliwości zostały w pełni wykorzystane systemy wsparcia w ramach WPR dla danych sektorów.

Komisja przyjmuje takie upoważnienie bez zastosowania procedury, o której mowa w art. **229** niniejszego rozporządzenia ”.

Poprawka 146

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 26 h (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Część IV – rozdział II a (nowy) – artykuł 218 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

26h) w części IV dodaje się rozdział i artykuł w brzmieniu:

„Rozdział IIa

Przejrzystość rynków produktów rolnych

Artykuł 218a

Unijne obserwatorium rynku produktów rolnych

1. W celu poprawy przejrzystości

łańcucha dostaw produktów rolno-spożywczych, objaśniania wyborów podmiotów gospodarczych i wszystkich władz publicznych oraz aby ułatwić określanie i rejestrowanie zmian na rynku, Komisja ustanawia Europejskie obserwatorium rynku produktów rolnych (zwane dalej „Obserwatorium”).

2. Obserwatorium obejmuje co najmniej sektory rolnictwa określone w art. 1 ust. 1, dotyczące:

- a) zbóż;**
- b) cukru, buraków cukrowych i trzciny cukrowej;**
- c) oliwy z oliwek;**
- d) owoców i warzyw;**
- e) wina;**
- f) mleka i przetworów mlecznych;**
- g) wołowiny i cielęciny;**
- h) mięsa wieprzowego;**
- i) mięsa baraniego i koziego;**
- j) mięsa drobiowego.**

3. Obserwatorium gromadzi dane statystyczne i informacje niezbędne do sporządzania analiz i badań dotyczących:

- a) produkcji i zaopatrzenia;**
- b) mechanizmów kształtowania cen i – w miarę możliwości – marż zysku w całym łańcuchu dostaw produktów rolno-spożywczych w Unii i państwach członkowskich;**
- c) trendów zmian cen i – w miarę możliwości – marż zysku na wszystkich poziomach łańcuchu dostaw żywności w Unii i państwach członkowskich oraz we wszystkich sektorach rolnych i rolno-spożywczych;**
- d) prognoz zmian rynkowych w perspektywie krótko- i średniookresowej;**
- e) zmian w przywozie i wywozie produktów rolnych, w szczególności wypełniania kontyngentów taryfowych na przywóz produktów rolnych na terytorium**

Unii.

Każdego roku Obserwatorium sporządza sprawozdanie zawierające informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, oraz przekazuje je Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

4. Państwa członkowskie gromadzą informacje, o których mowa w ust. 3, od przedsiębiorstw przetwarzających produkty rolne lub innych podmiotów gospodarczych zajmujących się handlem produktami rolnymi i przekazują je do Obserwatorium.

Informacje te uznawane są za poufne, a Obserwatorium dba o to, aby konkretne ceny stosowane przez poszczególne podmioty gospodarcze lub ich nazwy nie były publikowane.

Komisja może przyjąć akty wykonawcze ustanawiające system powiadamiania i sprawozdawczości do celów stosowania niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2”.

Poprawka 147

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 26 i (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 218 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

26i) Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 218b

Mechanizm wczesnego ostrzegania o zakłóceniach na rynku i progi alarmowe

1. Obserwatorium ustanawia mechanizm wczesnego ostrzegania i progi alarmowe oraz powiadamia Parlament Europejski i Radę w przypadku przekroczenia danego progu alarmowego o ryzyku zakłóceń na rynku spowodowanych w szczególności znaczącym wzrostem lub spadkiem cen na rynku wewnętrznym lub zewnętrznym lub innymi zdarzeniami i okolicznościami mającymi podobne skutki.

Progi alarmowe ustanawia się:

a) gdy średnia ważona cena rynkowa jest niższa niż [XX %] średniej ceny dla [X] kolejnych tygodni, po usunięciu najwyższej i najniższej ceny referencyjnej, dla cen tygodniowych lub [X] kolejnych miesięcy dla cen miesięcznych;

b) gdy średnia ważona cena rynkowa jest wyższa niż [XX %] średniej ceny dla [X] kolejnych tygodni, po usunięciu najwyższej i najniższej ceny referencyjnej, dla cen tygodniowych lub [X] kolejnych miesięcy dla cen miesięcznych.

W terminie do 30 dni od daty powiadomienia przez Obserwatorium Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sytuację rynkową danego produktu, przyczyny zakłóceń na rynku oraz, w stosownych przypadkach, możliwe środki, które należy przyjąć, w szczególności środki przewidziane w części II tytuł I rozdział 1 niniejszego rozporządzenia lub w art. 219, 219a, 220, 221 i 222, lub uzasadnienie nieprzyjęcia takich środków”.

Poprawka 148

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 26 j (nowy)**

Artykuł 219

Tekst obowiązujący

Artykuł 219

Środki przeciwdziałania zakłóceniom na rynku

1. Aby sprawnie i skutecznie reagować na zagrożenie wystąpieniem zakłóceń na rynku spowodowanych znaczącym wzrostem lub spadkiem cen na rynku wewnętrznym lub rynkach zewnętrznych lub innymi zdarzeniami i okolicznościami powodującymi poważne zakłócenia na rynku lub grożącymi wystąpieniem takich zakłóceń, w przypadku gdy taka sytuacja lub jej skutki dla rynku prawdopodobnie będą trwać nadal lub się pogarszać, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w celu **podjęcia** niezbędnych środków służących przeciwdziałaniu takiej sytuacji na rynku, nie naruszając jednocześnie zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE **oraz pod warunkiem że pozostałe środki dostępne na mocy niniejszego rozporządzenia okażą się niewystarczające**.

Jeżeli w przypadku zagrożenia wystąpieniem zakłóceń na rynku, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, będzie tego wymagać należycie uzasadniona szczególnie pilna potrzeba, do aktów delegowanych przyjętych na podstawie tego akapitu ma zastosowanie procedura określona w art. 228.

Ta szczególnie pilna potrzeba może obejmować potrzebę podjęcia natychmiastowego działania w celu przeciwdziałania lub zapobieżenia zakłóceniom na rynku, w przypadku gdy zagrożenie wystąpieniem zakłóceń na

Poprawka

26j) art. 219 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 219

Środki przeciwdziałania zakłóceniom na rynku **i zarządzania nimi**

1. Aby sprawnie i skutecznie reagować na zagrożenie wystąpieniem zakłóceń na rynku spowodowanych znaczącym wzrostem lub spadkiem cen na rynku wewnętrznym lub rynkach zewnętrznych lub innymi zdarzeniami i okolicznościami powodującymi poważne zakłócenia na rynku lub grożącymi wystąpieniem takich zakłóceń, w przypadku gdy taka sytuacja lub jej skutki dla rynku prawdopodobnie będą trwać nadal lub się pogarszać, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w celu **przyjęcia** niezbędnych środków służących przeciwdziałaniu takiej sytuacji na rynku, nie naruszając jednocześnie zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE.

Jeżeli w przypadku zagrożenia wystąpieniem zakłóceń na rynku, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, będzie tego wymagać należycie uzasadniona szczególnie pilna potrzeba, do aktów delegowanych przyjętych na podstawie tego akapitu ma zastosowanie procedura określona w art. 228.

Ta szczególnie pilna potrzeba może obejmować potrzebę podjęcia natychmiastowego działania w celu przeciwdziałania lub zapobieżenia zakłóceniom na rynku, w przypadku gdy zagrożenie wystąpieniem zakłóceń na

rynku pojawi się tak gwałtownie lub nieoczekiwanie, że natychmiastowe działanie niezbędne jest do sprawnego i skutecznego zaradzenia tej sytuacji, lub jeżeli działanie takie zapobiegłoby wystąpieniu zakłócenia, jego utrzymywaniu się lub przekształceniu się w dotkliwsze lub przedłużające się zakłócenie, lub też w przypadku gdy opóźnianie natychmiastowego działania zagroziłoby spowodowaniem lub pogłębieniem zakłócenia lub doprowadziłoby do poszerzenia zakresu środków niezbędnych później do zaradzenia takiemu zagrożeniu lub zakłóceniu lub też byłoby ze szkodą dla produkcji lub dla warunków rynkowych.

Środki te mogą, w niezbędnym zakresie i na czas niezbędny do przeciwdziałania zakłóceniom na rynku lub zagrożeniu takimi zakłóceniami, rozszerzyć lub zmienić zakres, okres stosowania lub inne aspekty innych środków określonych na podstawie niniejszego rozporządzenia, **lub przewidzieć refundacje wywozowe, lub w całości lub części** zawiesić należności celne przywozowe, w tym w razie konieczności w odniesieniu do **określonych** ilości lub okresów.

2. Środków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się do produktów wymienionych w załączniku I część XXIV sekcja 2.

Komisja może jednak w drodze aktów delegowanych przyjętych w trybie pilnym, o którym mowa w art. 228, zdecydować, że środki, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie do jednego lub większej liczby produktów wymienionych w załączniku I część XXIV sekcja 2.

3. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające przepisy

rynku pojawi się tak gwałtownie lub nieoczekiwanie, że natychmiastowe działanie niezbędne jest do sprawnego i skutecznego zaradzenia tej sytuacji, lub jeżeli działanie takie zapobiegłoby wystąpieniu zakłócenia, jego utrzymywaniu się lub przekształceniu się w dotkliwsze lub przedłużające się zakłócenie, lub też w przypadku gdy opóźnianie natychmiastowego działania zagroziłoby spowodowaniem lub pogłębieniem zakłócenia lub doprowadziłoby do poszerzenia zakresu środków niezbędnych później do zaradzenia takiemu zagrożeniu lub zakłóceniu lub też byłoby ze szkodą dla produkcji lub dla warunków rynkowych.

Środki te mogą, w niezbędnym zakresie i na czas niezbędny do przeciwdziałania zakłóceniom na rynku lub zagrożeniu takimi zakłóceniami, rozszerzyć lub zmienić zakres, okres stosowania lub inne aspekty innych środków określonych na podstawie niniejszego rozporządzenia **i innych środków przewidzianych w rozdziale III art. 39–63 rozporządzenia w sprawie planów strategicznych, wzmocnić kontrole przywozu, zawiesić lub dostosować** należności celne przywozowe **w całości lub w części**, w tym w razie konieczności w odniesieniu do **niektórych** ilości lub okresów. **Mogą one również dotyczyć dostosowania systemu wprowadzania owoców i warzyw w drodze otwartych konsultacji z państwami trzecimi dokonującymi wywozu do Unii.**

2. Środków, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się do produktów wymienionych w załączniku I część XXIV sekcja 2.

Komisja może jednak w drodze aktów delegowanych przyjętych w trybie pilnym, o którym mowa w art. 228, zdecydować, że środki, o których mowa w ust. 1, mają zastosowanie do jednego lub większej liczby produktów wymienionych w załączniku I część XXIV sekcja 2.

3. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające przepisy

proceduralne i kryteria techniczne niezbędne do stosowania środków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

proceduralne i kryteria techniczne niezbędne do stosowania środków, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2 ”.

Poprawka 149

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 26 k (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 219 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

26k) Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 219a

**Program ograniczania wielkości
produkcji**

1. W przypadku poważnych zakłóceń równowagi rynkowej i jeżeli pozwalają na to techniki produkcyjne, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 227 uzupełniających niniejsze rozporządzenie, w celu przyznania pomocy producentom działającym w sektorze, o którym mowa w art. 1 ust. 2, którzy przez określony czas ograniczają swoje dostawy w porównaniu z tym samym okresem roku poprzedniego.

Aby zapewnić skuteczne i odpowiednie wdrażanie tego programu, w aktach delegowanych określa się:

a) maksymalną wartość lub wielkość dostaw, które mają zostać ograniczone na szczeblu UE w ramach programu ograniczania;

b) czas trwania okresu ograniczenia oraz, w razie potrzeby, jego przedłużenie;

c) kwotę pomocy zgodnie ze zmniejszoną objętością lub ilością oraz ustalenia

dotyczące finansowania;

d) kryteria kwalifikacji wnioskodawców do uzyskania pomocy oraz kryteria dopuszczalności wniosków o pomoc;

e) szczegółowe warunki wdrażania tego programu.

2. Pomoc jest udzielana na podstawie wniosku składanego przez producentów w państwie członkowskim, w którym producenci ci mają siedzibę, z wykorzystaniem metody określonej przez dane państwo członkowskie.

Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję, że wnioski o pomoc z tytułu ograniczenia produkcji mają być składane w imieniu producentów przez uznane organizacje lub spółdzielnie ustanowione zgodnie z prawem krajowym lub przez indywidualnych producentów. W takim przypadku państwa członkowskie zapewnią, aby pomoc została w całości przekazana producentom, którzy skutecznie ograniczyli dostawy”.

Poprawka 150

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 26 l (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 219 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

26l) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 219b

Środki stabilizacji produkcji w okresach poważnych zakłóceń na rynku

1. Jeżeli Komisja przyjęła akty delegowane zgodnie z art. 219a, a istnieje

prawdopodobieństwo, że poważne zakłócenia na rynku utrzymają się lub pogłębią, Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 227 uzupełniających niniejsze rozporządzenie w celu uzupełnienia środków przyjętych na mocy art. 219a przez nałożenie opłaty na wszystkich producentów w sektorze, o którym mowa w art. 1 ust. 2, którzy zwiększają swoje dostawy w porównaniu z tym samym okresem roku poprzedniego:

a) w tym samym okresie zdefiniowanym w art. 219a, w przypadku potrzeby; uzasadnionej potrzeby;

b) w nowym okresie ograniczenia, jeśli uczestnictwo producentów zgodnie z art. 219a nie było wystarczające do przywrócenia równowagi na rynku.

2. Uruchamiając środki, o których mowa w ust. 1, Komisja uwzględnia zmiany kosztów produkcji, w szczególności kosztów środków produkcji.

3. Aby zapewnić skuteczne i odpowiednie wdrażanie tego programu, Komisja jest uprawniona do przyjęcia, zgodnie z art. 227, aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie określających:

a) wielkość i warunki w odniesieniu do opłaty nakładanej na producentów, którzy zwiększają wielkość lub ilość produkcji w okresie ograniczenia;

b) szczególne warunki wdrażania uzupełniające ten program programem ograniczania wielkości produkcji, o którym mowa w art. 219a.

4. Środkom tym w razie potrzeby mogą towarzyszyć środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności w art. 222.

Artykuł 220

Tekst obowiązujący

Artykuł 220

Środki dotyczące chorób zwierząt i utrata zaufania konsumentów spowodowana zagrożeniami **dla** zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub zdrowia roślin

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze przyjmujące nadzwyczajne środki wsparcia rynku dotkniętego trudnościami w celu uwzględnienia:

a) ograniczeń **dla** handlu wewnątrz Unii i z państwami trzecimi, które to ograniczenia mogą wynikać ze stosowania środków zwalczania rozprzestrzeniania się chorób zwierząt; oraz

b) poważnych zakłóceń na rynku bezpośrednio związanych z utratą zaufania konsumentów spowodowaną zagrożeniami dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub zdrowia roślin oraz ryzykiem chorób.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2;

2. Środki przewidziane w ust. 1 mają zastosowanie do **któregokolwiek spośród następujących sektorów**:

- a) **wołowiny i cielęciny;**
- b) **mleka i przetworów mlecznych;**
- c) **wieprzowiny;**
- d) **baraniny i koziny;**
- e) **jaja;**

Poprawka

26m) art. 220 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 220

Środki dotyczące chorób zwierząt i **roślin oraz szkodników atakujących rośliny, a także** utrata zaufania konsumentów spowodowana zagrożeniami zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub zdrowia roślin

1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze przyjmujące nadzwyczajne środki wsparcia rynku dotkniętego trudnościami w celu uwzględnienia:

a) ograniczeń handlu wewnątrz Unii i **handlu** z państwami trzecimi, które to ograniczenia mogą wynikać ze stosowania środków zwalczania rozprzestrzeniania się chorób zwierząt **lub rozprzestrzeniania się chorób roślin i atakujących je szkodników** oraz

b) poważnych zakłóceń na rynku bezpośrednio związanych z utratą zaufania konsumentów spowodowaną zagrożeniami dla zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt lub zdrowia roślin oraz ryzykiem chorób.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2;

2. Środki przewidziane w ust. 1 mają zastosowanie do **wszystkich pozostałych produktów rolnych, za wyjątkiem tych wymienionych w załączniku I część XXIV sekcja 2.**

f) mięsa drobiowego.

Środki przewidziane w ust. 1 akapit pierwszy lit. b), związane z utratą zaufania konsumentów spowodowaną zagrożeniami dla zdrowia publicznego lub zdrowia roślin, mają zastosowanie również do wszelkich innych produktów rolnych z wyjątkiem wymienionych w załączniku I część XXIV sekcja 2.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w trybie pilnym, o którym mowa w art. 228, rozszerzających wykaz produktów **zawarty w pierwszych dwóch akapitach niniejszego ustępu.**

3. Środki przewidziane w ust. 1 podejmowane są na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego.

4. Środki przewidziane w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) mogą być podejmowane tylko, jeżeli zainteresowane państwo członkowskie szybko zastosowało środki zdrowotne i **weterynaryjne** w celu wyeliminowania choroby, oraz jedynie w zakresie i przedziale czasowym niezbędnym do wsparcia odnośnego rynku.

5. Unia zapewnia częściowe finansowanie środków przewidzianych w ust. 1 odpowiadające 50 % wydatków poniesionych przez państwa członkowskie.

Jednakże w odniesieniu do sektorów wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny oraz baraniny i koziny Unia zapewnia częściowe finansowanie odpowiadające 60 % takich wydatków, jeżeli wydatki te poniesiono w związku ze zwalczaniem pryszczy.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy producenci mają swój udział w wydatkach ponoszonych przez państwa członkowskie, nie powodowało to zakłóceń konkurencji między producentami w różnych państwach członkowskich.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych w trybie pilnym, o którym mowa w art. 228, rozszerzających wykaz produktów, **o którym mowa w pierwszym akapicie.**

3. Środki przewidziane w ust. 1 podejmowane są na wniosek zainteresowanego państwa członkowskiego.

4. Środki przewidziane w ust. 1 akapit pierwszy lit. a) mogą być podejmowane tylko, jeżeli zainteresowane państwo członkowskie szybko zastosowało środki zdrowotne, **weterynaryjne i fitosanitarne** w celu wyeliminowania choroby **oraz aby monitorować, kontrolować i eliminować rozprzestrzenianie się szkodników**, oraz jedynie w zakresie i przedziale czasowym niezbędnym do wsparcia odnośnego rynku.

5. Unia zapewnia częściowe finansowanie środków przewidzianych w ust. 1 odpowiadające 50 % wydatków poniesionych przez państwa członkowskie.

Jednakże w odniesieniu do sektorów wołowiny i cielęciny, mleka i przetworów mlecznych, wieprzowiny oraz baraniny i koziny Unia zapewnia częściowe finansowanie odpowiadające 60 % takich wydatków, jeżeli wydatki te poniesiono w związku ze zwalczaniem pryszczy.

6. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku gdy producenci mają swój udział w wydatkach ponoszonych przez państwa członkowskie, nie powodowało to zakłóceń konkurencji między producentami w różnych państwach członkowskich.”.

Poprawka 151

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 26 n (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Część V – rozdział I – sekcja 4 – tytuł

Tekst obowiązujący

Porozumienia i decyzje *w okresach występowania poważnych zakłóceń* na rynkach

Poprawka

26n) w sekcji 4 tytuł otrzymuje brzmienie:

Porozumienia i decyzje *na rzecz zapobiegania zakłóceniom na rynku i przeciwdziałania poważnym zakłóceniom równowagi* na rynkach

Poprawka 152

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 26 o (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 222

Tekst obowiązujący

Artykuł 222

Stosowanie art. 101 ust. 1 TFUE

1. *W okresach występowania poważnych zakłóceń* równowagi na **rynkach** Komisja może przyjmować akty wykonawcze stanowiące, że art. 101 ust. 1 TFUE nie powinien mieć zastosowania do porozumień i decyzji rolników, zrzeszeń

Poprawka

26o) art. 222 otrzymuje brzmienie:

Artykuł 222

Stosowanie art. 101 ust. 1 TFUE

1. *Aby zapobiec zakłóceniom na rynku i przeciwdziałać poważnym zakłóceniom* równowagi na **rynkach**, zgodnie z art. 219 Komisja może przyjmować akty wykonawcze stanowiące, że art. 101 ust. 1 TFUE nie powinien mieć zastosowania

rolników, lub związków takich zrzeszeń, lub uznanych organizacji producentów, zrzeszeń uznanych organizacji producentów i uznanych organizacji międzybranżowych, działających w którymkolwiek z sektorów, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że takie porozumienia i decyzje nie zakłócają właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego, mają na celu wyłącznie ustabilizowanie danego sektora oraz można je zaliczyć do jednej lub większej liczby następujących kategorii:

- a) wycofanie z rynku lub bezpłatna dystrybucja produktów;
- b) przekształcanie i przetwarzanie;
- c) przechowywanie przez podmioty prywatne;
- d) wspólne środki promocji;
- e) porozumienia dotyczące wymogów jakościowych;
- f) wspólne zakupy środków produkcji niezbędnych do zwalczania rozprzestrzeniania się w Unii plag i chorób zwierząt i roślin lub środków produkcji niezbędnych do przeciwdziałania skutkom katastrof naturalnych w Unii;
- g) tymczasowe planowanie produkcji z uwzględnieniem szczególnego charakteru cyklu produkcyjnego.

Komisja określa w aktach wykonawczych materialny i geograficzny zakres tego odstępstwa oraz, z zastrzeżeniem ust. 3, okres stosowania tego odstępstwa. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

do porozumień i decyzji rolników, zrzeszeń rolników lub związków takich zrzeszeń, lub uznanych organizacji producentów, zrzeszeń uznanych organizacji producentów i uznanych organizacji międzybranżowych, działających w którymkolwiek z sektorów, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że takie porozumienia i decyzje nie zakłócają właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego, mają na celu wyłącznie ustabilizowanie danego sektora oraz można je zaliczyć do jednej lub większej liczby następujących kategorii:

- a) wycofanie z rynku lub bezpłatna dystrybucja produktów;
- b) przekształcanie i przetwarzanie;
- c) przechowywanie przez podmioty prywatne;
- d) wspólne środki promocji;
- e) porozumienia dotyczące wymogów jakościowych;
- f) wspólne zakupy środków produkcji niezbędnych do zwalczania rozprzestrzeniania się w Unii plag i chorób zwierząt i roślin lub środków produkcji niezbędnych do przeciwdziałania skutkom katastrof naturalnych w Unii;
- g) tymczasowe planowanie produkcji z uwzględnieniem szczególnego charakteru cyklu produkcyjnego.

Komisja określa w aktach wykonawczych materialny i geograficzny zakres tego odstępstwa oraz, z zastrzeżeniem ust. 3, okres stosowania tego odstępstwa. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

1a. Porozumienia i decyzje przyjęte zgodnie z ust. 1 przez uznane organizacje producentów lub uznane stowarzyszenia organizacji producentów, bądź uznane organizacje międzybranżowe mogą zostać rozszerzone zgodnie z art. 164 i na warunkach określonych przez państwo

3. Porozumienia i decyzje, o których mowa w ust. 1, obowiązują jedynie przez okres nieprzekraczający sześć miesięcy.

Jednakże Komisja może przyjąć akty wykonawcze zezwalające na takie porozumienia i decyzje na dalszy okres nieprzekraczający sześciu miesięcy. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

członkowskie. Rozszerzenie przepisów nie może przekroczyć ram czasowych, o których mowa w ust. 3.

3. Porozumienia i decyzje, o których mowa w ust. 1, obowiązują jedynie przez okres nieprzekraczający sześć miesięcy.

Jednakże Komisja może przyjąć akty wykonawcze zezwalające na takie porozumienia i decyzje na dalszy okres nieprzekraczający sześciu miesięcy. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2 ”.

Poprawka 248

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 26 p (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 222 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

26p) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 222a

Monitorowanie zakłóceń na rynku i plany zarządzania nimi

1. W celu osiągnięcia celów WPR określonych w art. 39 TFUE, w szczególności celu szczegółowego, jakim jest stabilizacja rynku, o której jest mowa w art. 1a lit. b) niniejszego rozporządzenia, Komisja opracowuje plany monitorowania zakłóceń na rynku i zarządzania nimi, w których to planach zostanie zdefiniowana jej strategia interwencji dla każdego produktu rolnego, o którym mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia.

2. Komisja opiera strategię interwencji na pracach unijnego obserwatorium produktów rolnych, o którym mowa w art.

218a, a także na mechanizmie wczesnego ostrzegania przewidzianym w art. 218b.

3. W przypadku zakłóceń na rynku Komisja skutecznie i terminowo wprowadza środki nadzwyczajne, o których mowa w rozdziale I część V, w stosownych przypadkach w uzupełnieniu do środków interwencji rynkowej, o których mowa w części II tytuł I, z myślą o szybkim przywróceniu równowagi na danym rynku, a jednocześnie aby zapewnić najodpowiedniejszą reakcję dla każdego sektora, w którym wystąpiły zakłócenia.

4. Komisja opracowuje ramy wykonania, które umożliwią sprawozdawczość, monitorowanie oraz ocenę monitorowania zakłóceń rynku, oraz plany zarządzania w trakcie ich wdrażania.

5. Do 30 listopada każdego roku Komisja publikuje sprawozdanie roczne z realizacji planów monitorowania zakłóceń na rynku i zarządzania nimi, a także ulepszeń swej strategii interwencji.

Co roku Komisja przedstawia sprawozdanie roczne Parlamentowi Europejskiemu i Radzie; celem sprawozdania jest ocena skuteczności planu pod względem jego wpływu, wydajności, skuteczności i spójności narzędzi przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, a także ocena wykorzystania przez Komisję jej uprawnień oraz budżetu w odniesieniu do monitorowania zakłóceń na rynku, zapobiegania im i zarządzania nimi.”.

Poprawka 249

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 26 q (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013.

Tekst obowiązujący

Artykuł 223

Wymogi w zakresie przekazywania informacji

1. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia, monitorowania, analiz i zarządzania rynkiem produktów rolnych, zapewnienia przejrzystości rynku, prawidłowego funkcjonowania środków WPR, kontroli, monitorowania, ewaluacji i audytu środków WPR, oraz spełniania wymogów określonych w umowach międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE, w tym wymogów w zakresie przekazywania informacji w ramach tych umów, Komisja może – zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 2 – przyjąć niezbędne środki w zakresie przekazywania informacji przez przedsiębiorstwa, państwa członkowskie i państwa trzecie. Komisja uwzględnia przy tym potrzeby w zakresie danych oraz synergie między potencjalnymi źródłami danych.

Informacje te mogą być przekazywane lub udostępniane organizacjom międzynarodowym, właściwym organom państw trzecich i mogą być upubliczniane, z zastrzeżeniem wymogu ochrony danych osobowych oraz uzasadnionego interesu przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnicy handlowej, w tym informacji o cenach.

Poprawka

(26g) Art. 223 otrzymuje brzmienie:

Artykuł 223

Wymogi w zakresie przekazywania informacji

1. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia, monitorowania, analiz i zarządzania rynkiem produktów rolnych, zapewnienia przejrzystości rynku, prawidłowego funkcjonowania środków WPR, kontroli, monitorowania, ewaluacji i audytu środków WPR, oraz spełniania wymogów określonych w umowach międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE, w tym wymogów w zakresie przekazywania informacji w ramach tych umów, Komisja może – zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 2 – przyjąć niezbędne środki w zakresie przekazywania informacji przez przedsiębiorstwa, państwa członkowskie i państwa trzecie. Komisja uwzględnia przy tym potrzeby w zakresie danych oraz synergie między potencjalnymi źródłami danych.

„Informacje te mogą być przekazywane lub udostępniane organizacjom międzynarodowym, **europejskim i krajowym organom rynków finansowych**, właściwym organom państw trzecich i mogą być upubliczniane, z zastrzeżeniem wymogu ochrony danych osobowych oraz uzasadnionego interesu przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnicy handlowej, w tym informacji o cenach. ”

W celu zapewnienia większej przejrzystości na rynkach produktów rolnych, a w szczególności na rynkach pochodnych surowców rolnych, Komisja – za pośrednictwem wspólnej organizacji rynków – współpracuje z krajowymi organami rynków finansowych, które są odpowiedzialne, zgodnie z

rozporządzeniem (UE) nr 596/2014 (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) i dyrektywą 2014/57/UE (dyrektywa w sprawie nadużyć na rynku), za nadzór nad pochodnymi instrumentami finansowymi dotyczącymi surowców rolnych i ich kontrolę, aby mogły one właściwie wypełniać swoje zadania.

2. W celu zapewnienia integralności systemów przekazywania informacji oraz autentyczności i czytelności przekazywanych dokumentów i związanych z nimi danych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających:

- a) charakter i rodzaj informacji, które mają być przekazywane;
- b) kategorie danych, które mają być przetwarzane, maksymalne okresy ich przechowywania i cel ich przetwarzania, w szczególności w przypadku publikacji takich danych i ich przekazania państwom trzecim;
- c) prawa dostępu do informacji lub udostępnianych systemów informacyjnych; d) warunki publikowania informacji;
- d) warunki publikowania informacji;

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do stosowania niniejszego artykułu, w tym:

- a) metod przekazywania informacji;
- b) przepisy dotyczące informacji, które mają być przekazywane;

2. W celu zapewnienia integralności systemów przekazywania informacji oraz autentyczności i czytelności przekazywanych dokumentów i związanych z nimi danych, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych określających:

- a) charakter i rodzaj informacji, które mają być przekazywane;
- b) kategorie danych, które mają być przetwarzane, maksymalne okresy ich przechowywania i cel ich przetwarzania, w szczególności w przypadku publikacji takich danych i ich przekazania państwom trzecim;
- c) prawa dostępu do informacji lub udostępnianych systemów informacyjnych; d) warunki publikowania informacji;
- d) warunki publikowania informacji;

2a. Aby zapewnić odpowiedni poziom przejrzystości na rynku przy jednoczesnym poszanowaniu tajemnicy handlowej, Komisja może przyjąć, zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 2, środki nakładające na szczególnie mało przejrzystych uczestników rynku obowiązek przeprowadzania transakcji za pośrednictwem elektronicznej platformy handlowej.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające środki niezbędne do stosowania niniejszego artykułu, w tym:

- a) metod przekazywania informacji;
- b) przepisy dotyczące informacji, które mają być przekazywane;

c) uzgodnienia w zakresie zarządzania informacjami, które mają być przekazywane, oraz dotyczące treści, formy, harmonogramu, częstotliwości i terminów powiadamiania;

d) uzgodnienia w zakresie przekazywania lub udostępniania informacji i dokumentów państwom członkowskim, organizacjom międzynarodowym, właściwym organom państw trzecich lub obywatelom, z zastrzeżeniem wymogu ochrony danych osobowych oraz uzasadnionego interesu przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnicy handlowej.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.

c) uzgodnienia w zakresie zarządzania informacjami, które mają być przekazywane, oraz dotyczące treści, formy, harmonogramu, częstotliwości i terminów powiadamiania;

d) uzgodnienia w zakresie przekazywania lub udostępniania informacji i dokumentów państwom członkowskim, organizacjom międzynarodowym, właściwym organom państw trzecich lub obywatelom, z zastrzeżeniem wymogu ochrony danych osobowych oraz uzasadnionego interesu przedsiębiorstw w zakresie ochrony tajemnicy handlowej.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2.”

Poprawka 155

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 27

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 225 – litery a–d

Tekst proponowany przez Komisję

(27) uchyla się art. 225 lit. a)–d);

Poprawka

skreśla się

Poprawka 156

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 27 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Artykuł 225

Artykuł 225

Obowiązek sprawozdawczy Komisji

Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie:

a) co trzy lata, a po raz pierwszy do dnia 21 grudnia 2016 r. – w sprawie wprowadzenia w życie środków dotyczących sektora pszczelarskiego ustanowionych w art. 55, 56 i 57, w tym rozwoju systemów identyfikacji uli;

b) do dnia 30 czerwca 2014 r., a także do dnia 31 grudnia 2018 r. – w sprawie rozwoju sytuacji rynkowej w sektorze mleka i przetworów mlecznych, a w szczególności funkcjonowania art. 148–151, art. 152 ust. 3 oraz art. 157 ust. 3, zawierające w szczególności ocenę ich skutków dla producentów i produkcji mleka w regionach o niekorzystnej sytuacji w związku z ogólnym celem utrzymania produkcji w takich regionach oraz obejmujące ewentualne zachęty dla rolników do zawierania umów o wspólnej produkcji, wraz z wszelkimi odpowiednimi wnioskami ustawodawczymi;

c) do dnia 31 grudnia 2014 r. - w sprawie możliwości rozszerzenia zakresu programów szkolnych tak, aby włączyć do nich oliwę z oliwek i oliwki stołowe;

d) do dnia 31 grudnia 2017 r. - w sprawie stosowania zasad konkurencji do sektora rolnego we wszystkich państwach członkowskich, a w szczególności stosowania art. 209 i 210 oraz art. 169, 170 i 171 w odnośnych sektorach.

27a) art. 225 otrzymuje brzmienie:

Artykuł 225

Obowiązek sprawozdawczy Komisji

„Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie:

b) co cztery lata i po raz pierwszy do dnia 30 czerwca 2022 r. – w sprawie rozwoju sytuacji rynkowej w sektorze mleka i przetworów mlecznych, a w szczególności funkcjonowania art. 148–151, art. 161 oraz art. 157, zawierające w szczególności ocenę ich skutków dla producentów i produkcji mleka w regionach o niekorzystnej sytuacji w związku z ogólnym celem utrzymania produkcji w takich regionach oraz obejmujące ewentualne zachęty dla rolników do zawierania umów o wspólnej produkcji, wraz z wszelkimi odpowiednimi wnioskami ustawodawczymi;

d) do dnia 31 grudnia 2021 r., a następnie co trzy lata, – w sprawie stosowania regul konkurencji do sektora rolnego we wszystkich państwach członkowskich, a w szczególności stosowania art. 209 i 210 oraz art. 152;

da) do dnia 30 czerwca 2021 r. – w sprawie strategii Komisji na rzecz skutecznego wykorzystania przepisów określonych w rozporządzeniu w celu zapobiegania kryzysom na wewnętrznych rynkach rolnych i zarządzania nimi, które to kryzysy mogłyby wystąpić po

wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa z UE;

db) do dnia 31 grudnia 2021 r. – w sprawie obserwatoriów rynku ustanowionych zgodnie z art. 218a i odpowiedzi Komisji na ich powiadomienia oraz stosowania narzędzi zarządzania kryzysami, w szczególności zgodnie z art. 219, 219a, 219b, 220, 221 i 222.

dc) do dnia 31 grudnia 2021 r. – w sprawie możliwości związanych z nowymi technologiami informacyjno-komunikacyjnymi w zakresie unowocześnienia kontaktów Komisji z organami i przedsiębiorstwami krajowymi w celu przede wszystkim zapewnienia większej przejrzystości na rynkach;

e) do dnia 31 lipca 2023 r. – w sprawie stosowania kryteriów przydziału, o których mowa w art. 23a ust. 2;

f) do dnia 31 lipca 2023 r. – w sprawie skutków przeniesień, o których mowa w art. 23a ust. 4, dla skuteczności programu dla szkół w zakresie dystrybucji owoców i warzyw w szkole oraz mleka w szkole.

e) do dnia 31 lipca 2023 r. – w sprawie stosowania kryteriów przydziału, o których mowa w art. 23a ust. 2;

f) do dnia 31 lipca 2023 r. – w sprawie skutków przeniesień, o których mowa w art. 23a ust. 4, dla skuteczności programu dla szkół w zakresie dystrybucji owoców i warzyw w szkole oraz mleka w szkole ”.

Poprawka 157

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 28 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Załącznik I – część IX – tabela 1 – wiersz 9 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

28a) w załączniku I część IX w tabeli po wierszu „ex 07 09” dodaje się nowy wiersz w brzmieniu:

„0709 60 99

Inne papryki (papryka chili – papryka wegetariańska)”

Poprawka 250

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 28 b (nowy)

Rozporządzenie (UE) 1308/2013.

ZAŁĄCZNIK I – CZĘŚĆ XXXIII a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

(28b) w załączniku I dodaje się część w brzmieniu:

„Część XXIIIa

Produkty genetyki zwierzęcej

*01012100 – Konie hodowlane
czystorasowe*

*010221 – Bydło domowe hodowlane
czystorasowe*

*01022110 – Bydło domowe hodowlane
czystorasowe (jałówki)*

*01022190 – Bydło domowe hodowlane
czystorasowe (inne niż wymienione w
01012110 lub 01012130)*

*01023100 – Bawoły hodowlane
czystorasowe*

*01029020 – Żywe bydło hodowlane
czystorasowe inne niż wymienione w
010221 lub 01023100*

*01031000 – Żywe świny hodowlane
czystorasowe*

*01041010 – Żywe owce hodowlane
czystorasowe*

*01051111 – Ptactwo z gatunku Gallus
domesticus: pisklęta płci żeńskiej
pochodzące z hodowli w drugim i trzecim*

pokoleniu, nioski

01051119 – Ptactwo z gatunku Gallus domesticus: pisklęta płci żeńskiej pochodzące z hodowli w drugim i trzecim pokoleniu, inne niż wymienione w 01051111

010641 - żywe królowe pszczoły miodnej czystorasowej z gatunku Apis mellifera

04071100 – Zapłodnione jaja drobiu z gatunku Gallus domesticus przeznaczone do inkubacji

040719 – Zapłodnione jaja przeznaczone do inkubacji, inne niż wymienione w 04071100

04071911 – Zapłodnione jaja indyków lub gęsi, przeznaczone do inkubacji

04071919 – Zapłodnione jaja przeznaczone do inkubacji, inne niż jaja drobiu z gatunku Gallus domesticus i inne niż jaja indyków i gęsi

04071990 – Zapłodnione jaja przeznaczone do inkubacji, inne niż jaja drobiu

05111000 – Nasienie bydlęce

05119985 – Produkty pochodzenia zwierzęcego niewymienione ani nieuwzględnione gdzie indziej, inne niż wymienione w 05111000 (zwłaszcza nasienie ssaków innych niż byk, jajeczka i embriony ssaków)”

Poprawka 159

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 29 a (nowy)**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Załącznik II – część IX

Część IX

Definicje dotyczące sektora
pszczelarskiego

1. „miód” rozumiany jest jako „miód” w rozumieniu dyrektywy Rady 2001/110/WE, w tym również, jeśli chodzi o główne rodzaje miodu;
2. „produkty pszczele” oznaczają miód, воск pszczeli, mleczko pszczele, propolis lub pyłek.

“Część IX

Definicje dotyczące sektora
pszczelarskiego

29a) załącznik II część IX otrzymuje brzmienie:

- „1. „miód” rozumiany jest jako „miód” w rozumieniu dyrektywy Rady 2001/110/WE, w tym również, jeśli chodzi o główne rodzaje miodu;
2. „produkty pszczele” oznaczają miód, воск pszczeli, mleczko pszczele, propolis lub pyłek.

„2a) »wosk pszczeli« oznacza substancję składającą się wyłącznie z wydzieliny gruczołów woskowych pszczół robotnic z gatunku *Apis mellifera* i wykorzystywaną do wytwarzania plastrów miodu;

2b) »mleczko pszczele« oznacza mieszanę wydzielin gruczołów gardzielowych i żuchwowych pszczół robotnic, niezawierającą żadnych dodatków. Substancja ta stanowi pożywienie dla królowej w stadium larwalnym i dorosłym. Jest to produkt świeży, czysty, naturalny i nieprzetworzony. Jest to surowe i naturalne pożywienie, nieprzetworzone (z wyjątkiem filtracji) i wolne od dodatków. Kolor, smak i skład chemiczny mleczka pszczelego zależą od wchłaniania i przetwarzania przez pszczoły karmione następującymi dwoma rodzajami pożywienia w okresie produkcji mleczka pszczelego:

typ 1: mleczko pochodzące od pszczół karmionych wyłącznie miodem, nektarem i pyłkiem;

typ 2: mleczko pszczele pochodzące od pszczół karmionych miodem, nektarem i pyłkiem kwiatowym oraz innymi pokarmami (białka, węglowodany);

2c) »propolis« oznacza żywicę

*pochodzenia wyłącznie naturalnego i roślinnego zbieraną przez pszczoły robotnice z gatunku *Apis mellifera* z określonych gatunków roślin, do której dodają one własną wydzielinę (głównie wosk i wydzieliny ślinianek). Żywica ta jest wykorzystywana przede wszystkim jako substancja ochronna w ulu;*

*2d) »obnóże« oznacza zgromadzone grudki pyłku zebrane przez pszczoły robotnice gatunku *Apis mellifera* przytwierdzone do tylnych odnóży za pomocą miodu lub nektaru i wydzieliny pszczół. Jest to źródło białka dla kolonii oraz naturalny produkt bez dodatków, zbierany u wlotu do ula;*

2e) »pierzga« oznacza grudki pyłku składane przez pszczoły do komórek pszczelich, które przeszły określoną przemianę naturalną prowadzącą do powstania enzymów i mikroorganizmów komensalicznych. Jest ona wykorzystywana przez pszczoły karmicielki do karmienia czerwia. Nie może zawierać żadnych dodatków z wyjątkiem wosku z komórek pszczelich;

2f) »jad pszczeli« oznacza wydzielinę gruczołu jadowego pszczół wykorzystywaną przez pszczoły do obrony w razie ataku na ul ».

Poprawka 160

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 30 – litera b**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Załącznik III – część B – sekcja 1

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

b) uchyla się część B sekcja I;

skreśla się

Poprawka 161

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 31 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Załącznik VII – część I – tytuł

Tekst obowiązujący

Mięso z bydła w wieku poniżej 12
miesięcy

Poprawka

**31a) w załączniku VII część I tytuł
otrzymuje brzmienie:**

„Mięso z bydła **i owiec** w wieku poniżej 12
miesięcy”

Poprawka 162

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 31 b (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Załącznik VII – część I – sekcja II

Tekst obowiązujący

II. Klasyfikacja bydła w wieku poniżej 12
miesięcy dokonywana w rzeźni

W czasie uboju bydło w wieku poniżej 12
miesięcy jest klasyfikowane przez
pracowników rzeźni, pod kontrolą
właściwego organu, do jednej z dwu
następujących kategorii:

A) Kategoria V: bydło w wieku poniżej
ośmiu miesięcy

Poprawka

**31b) w załączniku VII część I sekcja II
otrzymuje brzmienie:**

„**II.** Klasyfikacja bydła **i owiec** w wieku
poniżej 12 miesięcy dokonywana w rzeźni

W czasie uboju bydło w wieku poniżej 12
miesięcy jest klasyfikowane przez
pracowników rzeźni, pod kontrolą
właściwego organu, do jednej z dwu
następujących kategorii:

A) Kategoria V: bydło w wieku poniżej
ośmiu miesięcy

Litera identyfikacyjna kategorii: V;

B) Kategoria Z: bydło w wieku powyżej 8 i poniżej 12 miesięcy

Litera identyfikacyjna kategorii: Z.

Klasyfikacji tej dokonuje się na podstawie informacji zawartych w paszporcie towarzyszącym bydłu lub, w przypadku braku takiego paszportu, na podstawie danych zawartych w skomputeryzowanej bazie danych, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady³².

³² Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1).

Litera identyfikacyjna kategorii: V;

B) Kategoria Z: bydło w wieku powyżej 8 i poniżej 12 miesięcy

Litera identyfikacyjna kategorii: Z.

W czasie uboju wszystkie owce w wieku poniżej 12 miesięcy są klasyfikowane przez pracowników rzeźni, pod kontrolą właściwego organu, do następującej kategorii: Kategoria A: tusze owiec poniżej 12 miesięcy.

Litera identyfikacyjna kategorii: A.

Klasyfikacji tej dokonuje się na podstawie informacji zawartych w paszporcie towarzyszącym bydłu ***i owcom*** lub, w przypadku braku takiego paszportu, na podstawie danych zawartych w skomputeryzowanej bazie danych, o której mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady³².

Warunki, o których mowa w niniejszym punkcie, nie mają zastosowania do mięsa z bydła objętego nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym podlegającymi ochronie zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1151/2012 i zarejestrowanymi do dnia 29 czerwca 2007 r.

³² Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1).
”

Poprawka 163

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 31 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

**31c) w załączniku VII część I sekcja III
dodaje się ustęp w brzmieniu:**

**„1a). Mięso z owiec w wieku poniżej 12
miesięcy jest wprowadzane do obrotu w
państwach członkowskich pod
następującymi opisami handlowymi
ustalonymi dla poszczególnych państw
członkowskich:**

Państwo wprowadzenia do obrotu;

**Opis handlowy, jaki należy stosować:
jagnięcina”;**

Poprawka 164

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 31 d (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Załącznik VII – część I – sekcja III – punkt 3

Tekst obowiązujący

Poprawka

3. Opisów handlowych wymienionych w wykazie dla kategorii V zawartym w tabeli zamieszczonej w pkt 1 lit. A oraz wszelkich nowych nazw handlowych wywodzących się od nich używa się jedynie wtedy, gdy spełnione są wszystkie wymogi zawarte w niniejszym załączniku.

**31d) w załączniku VII część I sekcja III
pkt 3 otrzymuje brzmienie:**

**„3. Opisów handlowych wymienionych w wykazie dla kategorii V w odniesieniu do
bydła i dla kategorii A w odniesieniu do
owiec zawartym w tabeli zamieszczonej w
pkt 1 lit. A oraz wszelkich nowych nazw
handlowych wywodzących się od nich
używa się jedynie wtedy, gdy spełnione są
wszystkie wymogi zawarte w niniejszym
załączniku.**

W szczególności nie używa się określeń „veau”, „telecí”, „Kalb”, „μσχάρι”, „ternera”, „kalv”, „veal”, „vitello”, „vitella”, „kalf”, „vitela” i „teletina” w opisach handlowych w odniesieniu do mięsa z bydła w wieku powyżej 12 miesięcy ani też nie wymienia się ich na etykietach.

W szczególności nie używa się określeń „veau”, „telecí”, „Kalb”, „μσχάρι”, „ternera”, „kalv”, „veal”, „vitello”, „vitella”, „kalf”, „vitela” i „teletina” w opisach handlowych w odniesieniu do mięsa z bydła w wieku powyżej 12 miesięcy ani też nie wymienia się ich na etykietach.

Podobnie określenia „jagnięcina” nie używa się w opisie handlowym w odniesieniu do mięsa z owiec w wieku powyżej 12 miesięcy ani też nie wymienia się go na etykietach.

Poprawka 278

Artykuł 1 - akapit 1 - punkt 33 a (nowy)Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Załącznik VII – część II – punkt 3 – litera a

Tekst obowiązujący

Poprawka

33a) w załączniku VII część II pkt 3 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) posiada rzeczywistą zawartość alkoholu nie mniejszą niż 15 % obj. i nie większą niż 22 % obj.; Wyjątkowo, a także w przypadku win o długim okresie leżakowania limity te mogą się różnić w przypadku niektórych win likierowych objętych nazwą pochodzenia lub oznaczeniem geograficznym w wykazie ustanowionym przez Komisję w drodze aktów delegowanych przyjętych zgodnie z art. 75 ust. 2, pod warunkiem że:

– wina poddane procesowi leżakowania odpowiadają definicji win likierowych; oraz

– rzeczywista zawartość alkoholu w dojrzałym winie jest nie mniejsza niż 14 %

obj.;"

Poprawka 166

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 32

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Załącznik VII – część II – punkt 18 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

18) *Wyrażenie*
»odalkoholizowany« może być używane
razem z nazwą produktów sektora wina,
o których mowa pkt 1 oraz pkt 4–9,
w przypadku gdy produkt:

Poprawka

18) *„Odalkoholizowane wino” lub*
»odalkoholizowany (wraz z nazwą
kategorii produktu sektora wina użytego
do jego produkcji)» oznacza produkt,
który:

Poprawka 167

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 32

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Załącznik VII – część II – punkt 18 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) został poddany procesowi
dealkoholizacji zgodnie z *procesami*
określonymi w załączniku VIII część I
sekcja E; oraz

Poprawka

b) został poddany procesowi
dealkoholizacji zgodnie z *warunkami*
określonymi w załączniku VIII część I
sekcja E; oraz

Poprawka 168

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 32

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Załącznik VII – część II – punkt 19 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

(19) *Wyrażenie »częściowo odalkoholizowany« może być używane razem z nazwą produktów sektora wina, o których mowa pkt 1 oraz pkt 4–9, w przypadku gdy produkt:*

Poprawka

(19) *„Wino częściowo odalkoholizowane” lub „częściowo odalkoholizowany (wraz z nazwą kategorii produktu sektora wina użytego do jego produkcji)” oznacza produkt, który:*

Poprawka 169

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 32

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Załącznik VII – część II – punkt 19 – litera b

Tekst proponowany przez Komisję

b) został poddany procesowi dealkoholizacji zgodnie z **procesami** określonymi w załączniku VIII część I sekcja E; oraz

Poprawka

b) został poddany procesowi dealkoholizacji zgodnie z **warunkami** określonymi w załączniku VIII część I sekcja E; oraz

Poprawka 170

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 32

Tekst proponowany przez Komisję

c) posiada całkowitą objętościową zawartość alkoholu nie większą niż 0,5 % a na skutek procesów określonych w załączniku VIII część I sekcja E jego całkowita objętościowa zawartość alkoholu została obniżona o ponad 20 % w porównaniu do jego początkowej całkowitej zawartości alkoholu.”;

Poprawka

c) posiada całkowitą objętościową zawartość alkoholu ***mnijszą niż 8,5 % objętości i*** nie większą niż 0,5 %, a na skutek procesów określonych w załączniku VIII część I sekcja E jego całkowita objętościowa zawartość alkoholu została obniżona o ponad 20 % w porównaniu do jego początkowej całkowitej zawartości alkoholu.

Poprawka 171

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 32 a (nowy)**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Załącznik VII – część III – punkt 5

Tekst obowiązujący

5. Nazwy, o których mowa w pkt 1, 2 i 3, nie mogą być stosowane do produktów innych niż te, o których mowa w tych punktach.

Poprawka

32a) w załączniku VII część III punkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Nazwy, o których mowa w pkt 1, 2 i 3, nie mogą być stosowane do produktów innych niż te, o których mowa w tych punktach.

Nazwy te są także chronione przed:

a) wszelkim bezpośrednim lub pośrednim handlowym zastosowaniem nazwy:

(i) dla produktów porównywalnych lub prezentowanych jako substytuty, które nie są zgodne z odpowiednią definicją;

(ii) w zakresie, w jakim takie zastosowanie wykorzystuje reputację związaną z nazwą;

b) wszelkiego rodzaju niewłaściwym stosowaniem, imitacją bądź przywołaniem, nawet jeśli skład lub prawdziwy charakter produktu lub usługi jest podany lub towarzyszą mu określenia takie jak: »styl«, »typ«, »metoda«, »rodzaj«, »imitacja«, »smak«, »zamiennik«, »jak« i tym podobne;

c) wszelkimi innymi wskazaniem lub praktykami handlowymi mogącymi wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego charakteru lub składu produktu..

Przepis ten nie ma jednak zastosowania do nazw produktów, których dokładny charakter jest oczywisty ze względu na tradycyjne stosowanie, lub kiedy nazwy te są wyraźnie stosowane w celu opisanie charakterystycznej cechy produktu.

Przepis ten nie ma jednak zastosowania do nazw produktów, których dokładny charakter jest oczywisty ze względu na tradycyjne stosowanie, lub kiedy nazwy te są wyraźnie stosowane w celu opisanie charakterystycznej cechy produktu ”.

Poprawka 172

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 32 b (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Załącznik VII – dodatek I – ustęp 1 – punkt 2 – litera g

Tekst obowiązujący

g) w Rumunii: *obszar* Podișul Transilvaniei;

Poprawka

32b) w załączniku VII dodatek I akapit pierwszy pkt 2 lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) w Rumunii: *region uprawy winorośli* Podișul Transilvaniei;”

Poprawka 173

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 32 c (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Załącznik VII – dodatek I – ustęp 1 – punkt 4 – litera f

Tekst obowiązujący

f) w Rumunii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach:

Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului oraz Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasale Dunării, **region południowy, w tym** regiony piaszczyste i inne sprzyjające **regiony**;

Poprawka

32c) w załączniku VII dodatek I akapit pierwszy pkt 4 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) w Rumunii: obszary uprawy winorośli położone w następujących regionach:

Dealurile Buzăului, **Munteniei i Olteniei**, Dealu Mare, Severinului oraz Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasale Dunării, regiony piaszczyste i inne sprzyjające **grunty na południu kraju** ”.

Poprawka 174

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 33 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Załącznik X – punkt XI – ustęp 1

Tekst obowiązujący

1. W porozumieniach branżowych, o których mowa w części II sekcja A pkt 6 załącznika II, przewiduje się klauzule arbitrażowe.

Poprawka

33a) w załączniku X punkt XI pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W porozumieniach branżowych, o których mowa w części II sekcja A pkt 6 załącznika II, przewiduje się *mechanizmy pojednawcze lub mediacyjne* i klauzule arbitrażowe. ”

Poprawka 175

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – ustęp 1 – punkt 33 b (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Załącznik X – punkt XI – punkt 4 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

33b) w załączniku X punkt XI dodaje się punkt w brzmieniu:

„4a. Przedsiębiorstwo cukrownicze i zainteresowani sprzedawcy buraków mogą uzgodnić klauzule podziału wartości, w tym zysków i strat odnotowanych na rynku, w celu określenia sposobu rozdzielania między nich wszelkich zmian odpowiednich cen na rynku cukru lub innych rynkach towarowych”.

Poprawka 176

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 33 c (nowy)**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Załącznik XI

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

33c) uchyla się załącznik XI;

Poprawka 177

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 33 d (nowy)**

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Załącznik XII

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

33d) uchyla się załącznik XII;

Poprawka 178

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 1 – akapit 1 – punkt 33 e (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013

Załącznik XIII

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

33e) uchyla się załącznik XIII;

Poprawka 179

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt -1 (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012

Artykuł 1 – ustęp 2 – litera b

Tekst obowiązujący

Poprawka

b) właściwościami stanowiącymi wartość dodaną wynikającymi z metod produkcji rolnej lub przetwarzania wykorzystywanych przy ich wytwarzaniu albo wynikającymi z miejsca ich produkcji lub wprowadzenia do obrotu.

-1) art. 1 ust. 2 lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) właściwościami stanowiącymi wartość dodaną wynikającymi z metod produkcji rolnej lub przetwarzania wykorzystywanych przy ich wytwarzaniu albo wynikającymi z miejsca ich produkcji lub wprowadzenia do obrotu **lub, w**

stosownych przypadkach, ich wkładu w zrównoważony rozwój”.

Poprawka 251

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 2

Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012.

Artykuł 5

Tekst proponowany przez Komisję

Artykuł 5

Wymogi dotyczące nazwy pochodzenia i oznaczeń geograficznych

1. Do celów niniejszego rozporządzenia „nazwa pochodzenia” to nazwa, którą określa się produkt:

a) pochodzący z określonego miejsca, regionu lub, w wyjątkowych przypadkach, kraju,

b) którego jakość lub cechy charakterystyczne są w istotnej lub wyłącznej mierze zasługą szczególnego środowiska geograficznego, na które składają się czynniki naturalne i ludzkie;
oraz

c) którego wszystkie etapy produkcji odbywają się na określonym obszarze geograficznym.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia „oznaczenie geograficzne” to nazwa, którą określa się produkt:

a) pochodzący z określonego miejsca, regionu lub kraju;

b) którego określona jakość, renoma lub inna cecha charakterystyczna w głównej mierze wynika z tego pochodzenia geograficznego; oraz

c) którego przynajmniej jeden etap

Poprawka

(2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Wymogi dotyczące nazwy pochodzenia i oznaczeń geograficznych

1. Do celów niniejszego rozporządzenia „nazwa pochodzenia” to nazwa, którą określa się produkt:

a) pochodzący z określonego miejsca, regionu lub, w wyjątkowych przypadkach, kraju, **lub nazwa tradycyjnie używana w określonym miejscu;**

b) którego jakość lub cechy charakterystyczne są w istotnej lub wyłącznej mierze zasługą szczególnego środowiska geograficznego, na które składają się czynniki naturalne i **czynniki** ludzkie;

c) którego wszystkie etapy produkcji odbywają się na określonym obszarze geograficznym.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia „oznaczenie geograficzne” to nazwa, którą określa się produkt:

a) pochodzący z określonego miejsca, regionu lub kraju, **lub nazwa tradycyjnie używana w określonym miejscu;**

b) którego określona jakość, renoma lub inna cecha charakterystyczna w głównej mierze wynika z tego pochodzenia geograficznego; oraz

c) którego przynajmniej jeden etap

produkcji odbywa się na tym określonym obszarze geograficznym.

3. Niezależnie od ust. 1 niektóre nazwy traktuje się jako nazwy pochodzenia, nawet jeżeli surowce do odnośnych produktów pochodzą z obszaru geograficznego większego lub różniącego się od określanego obszaru geograficznego, pod warunkiem że:

- a) został określony obszar wytwarzania tych surowców;
- b) istnieją specjalne warunki wytwarzania tych surowców;
- c) istnieje system kontroli zapewniający przestrzeganie warunków, o których mowa w lit. b); oraz
- d) dana nazwa pochodzenia była uznawana za nazwę pochodzenia w kraju, z którego się wywodzi, przed dniem 1 maja 2004 r.

Na potrzeby niniejszego ustępu za surowce uznaje się wyłącznie żywe zwierzęta, mięso i mleko.

4. Aby uwzględnić specyficzny charakter wytwarzania produktów pochodzenia zwierzęcego, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 56, dotyczących ograniczeń i odstępstw w odniesieniu do pochodzenia paszy w przypadku nazwy pochodzenia.

Ponadto, aby uwzględnić specyficzny charakter niektórych produktów lub obszarów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 56, dotyczących ograniczeń i odstępstw w związku z ubojem zwierząt lub pochodzeniem surowców.

Te ograniczenia i odstępstwa powinny uwzględniać, w oparciu o obiektywne kryteria, jakość lub praktykę i uznaną wiedzę praktyczną lub czynniki naturalne.

produkcji odbywa się na tym określonym obszarze geograficznym.

3. Niezależnie od ust. 1 niektóre nazwy traktuje się jako nazwy pochodzenia, nawet jeżeli surowce do odnośnych produktów pochodzą z obszaru geograficznego większego lub różniącego się od określanego obszaru geograficznego, pod warunkiem że:

- a) został określony obszar wytwarzania tych surowców;
- b) istnieją specjalne warunki wytwarzania tych surowców;
- c) istnieje system kontroli zapewniający przestrzeganie warunków, o których mowa w lit. b); oraz
- d) dana nazwa pochodzenia była uznawana za nazwę pochodzenia w kraju, z którego się wywodzi, przed dniem 1 maja 2004 r.

Na potrzeby niniejszego ustępu za surowce uznaje się wyłącznie żywe zwierzęta, mięso i mleko.

4. Aby uwzględnić specyficzny charakter wytwarzania produktów pochodzenia zwierzęcego, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 56, dotyczących ograniczeń i odstępstw w odniesieniu do pochodzenia paszy w przypadku nazwy pochodzenia.

Ponadto, aby uwzględnić specyficzny charakter niektórych produktów lub obszarów, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 56, dotyczących ograniczeń i odstępstw w związku z ubojem zwierząt lub pochodzeniem surowców.

Te ograniczenia i odstępstwa powinny uwzględniać, w oparciu o obiektywne kryteria, jakość lub praktykę i uznaną wiedzę praktyczną lub czynniki naturalne.”

Poprawka 182

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – ustęp 1 – punkt 2 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012

Artykuł 6 – ustęp 2

Tekst obowiązujący

2. Nazwa nie może zostać zarejestrowana jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, jeżeli koliduje ona z nazwą odmiany roślin lub rasy zwierząt, przez co istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd konsumentów co do prawdziwego pochodzenia produktu.

Poprawka

2a) art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Nazwa nie może zostać zarejestrowana jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, jeżeli koliduje ona z nazwą odmiany roślin lub rasy zwierząt, przez co istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd konsumentów co do prawdziwego pochodzenia produktu **oraz pomylenia produktów noszących zarejestrowaną nazwę z daną odmianą lub rasą.**

W szczególności uwzględnia się następujące elementy:

a) faktyczne wykorzystanie nazwy odmiany rośliny lub rasy zwierząt w nazwie handlowej;

b) homonimia, która wynikałaby z zarejestrowania;

c) rozszerzenie stosowania odmiany roślin lub rasy zwierząt poza obszar jej pochodzenia.

Poprawka 252

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 3

Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012.

Artykuł 7

Artykuł 7

Specyfikacja produktu

1. Chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) nazwę, która ma zostać objęta ochroną jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, w formie stosowanej w handlu lub w języku potocznym, wyłącznie w językach, które są lub dawniej były używane do opisu tego konkretnego produktu na określonym obszarze geograficznym;
- b) opis produktu, obejmujący – w stosownych przypadkach – surowce, a także główne fizyczne, chemiczne, mikrobiologiczne lub organoleptyczne cechy produktu;
- c) definicję obszaru geograficznego określonego na podstawie związku, o którym mowa w lit. f) ppkt (i) lub (ii) niniejszego ustępu oraz – w stosownych przypadkach – szczegółowe informacje świadczące o spełnieniu wymogów art. 5 ust. 3;
- d) **dowody potwierdzające**, że produkt pochodzi z określonego obszaru geograficznego, o którym mowa w art. 5 ust. 1 **lub** 2;
- e) opis metod pozyskiwania produktu oraz – w stosownych przypadkach – **autentycznych** i niezmiennych lokalnych metod, a także informacje dotyczące pakowania, jeżeli grupa składająca wniosek zdecyduje o ich uwzględnieniu i przedstawi wystarczające i odnoszące się wyłącznie do danego produktu uzasadnienie, dlaczego zapewnienie jakości, pochodzenia lub kontroli wymaga, aby pakowanie odbywało się na określonym obszarze geograficznym, z

(3) art. 7 otrzymuje brzmienie:**„Artykuł 7**

Specyfikacja produktu

1. Chroniona nazwa pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) nazwę, która ma zostać objęta ochroną jako nazwa pochodzenia lub oznaczenie geograficzne, w formie stosowanej w handlu lub w języku potocznym, wyłącznie w językach, które są lub dawniej były używane do opisu tego konkretnego produktu na określonym obszarze geograficznym;
- b) opis produktu, obejmujący – w stosownych przypadkach – surowce, a także główne fizyczne, chemiczne, mikrobiologiczne lub organoleptyczne cechy produktu;
- c) definicję obszaru geograficznego określonego na podstawie związku, o którym mowa w lit. f) ppkt (i) lub (ii) niniejszego ustępu oraz – w stosownych przypadkach – szczegółowe informacje świadczące o spełnieniu wymogów art. 5 ust. 3;
- d) **elementy identyfikowalności umożliwiające stwierdzenie**, że produkt pochodzi z określonego obszaru geograficznego, o którym mowa w art. 5 ust. 1 **i** 2;
- e) opis metod pozyskiwania produktu oraz, w stosownych przypadkach, **jego wkładu w zrównoważony rozwój, autentycznych** i niezmiennych lokalnych metod, a także informacje dotyczące pakowania, jeżeli grupa składająca wniosek zdecyduje o ich uwzględnieniu i przedstawi wystarczające i odnoszące się wyłącznie do danego produktu uzasadnienie, dlaczego zapewnienie jakości, pochodzenia lub kontroli wymaga, aby pakowanie odbywało się na

uwzględnieniem przepisów unijnych, w szczególności dotyczących swobodnego przepływu towarów i swobodnego świadczenia usług;

f) szczegółowe informacje określające następujące kwestie:

(i) **związek** między jakością lub cechami charakterystycznymi produktu a środowiskiem geograficznym, o którym mowa w art. 5 ust. 1; lub

(ii) **zależnie od przypadku**, związek między określoną jakością, renomą lub inną cechą charakterystyczną produktu a pochodzeniem geograficznym, o którym mowa w art. 5 ust. 2;

g) nazwy i adresy organów lub, o ile są dostępne, nazwy i adresy jednostek dokonujących kontroli zgodności z wymogami specyfikacji produktu na mocy art. 37 oraz ich szczegółowe zadania;

h) wszelkie szczegółowe zasady dotyczące etykietowania danego produktu.

2. W celu zagwarantowania, że informacje zawarte w specyfikacjach produktów są istotne i konkretne, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych ustanawiających przepisy ograniczające informacje zawarte w specyfikacji, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku gdy takie ograniczenie jest konieczne do uniknięcia przesadnie dużych objętościowo wniosków o rejestrację.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające zasady dotyczące formy specyfikacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

określonym obszarze geograficznym, z uwzględnieniem przepisów unijnych, w szczególności dotyczących swobodnego przepływu towarów i swobodnego świadczenia usług;

f) szczegółowe informacje określające następujące kwestie:

(i) **w odniesieniu do chronionej nazwy pochodzenia – związek** między jakością lub cechami charakterystycznymi produktu a środowiskiem geograficznym, o którym mowa w art. 5 ust. 1; lub

(ii) **w odniesieniu do chronionego oznaczenia geograficznego** – związek między określoną jakością, renomą lub inną cechą charakterystyczną produktu a pochodzeniem geograficznym, o którym mowa w art. 5 ust. 2;

g) nazwy i adresy organów lub, o ile są dostępne, nazwy i adresy jednostek dokonujących kontroli zgodności z wymogami specyfikacji produktu na mocy art. 37 oraz ich szczegółowe zadania;

h) wszelkie szczegółowe zasady dotyczące etykietowania danego produktu.

2. W celu zagwarantowania, że informacje zawarte w specyfikacjach produktów są istotne i konkretne, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 56 aktów delegowanych ustanawiających przepisy ograniczające informacje zawarte w specyfikacji, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadku gdy takie ograniczenie jest konieczne do uniknięcia przesadnie dużych objętościowo wniosków o rejestrację.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające zasady dotyczące formy specyfikacji. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.”

Poprawka 185

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 4 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012

Artykuł 11 – akapit 2

Tekst obowiązujący

2. Do rejestru można wpisywać oznaczenia geograficzne odnoszące się do produktów państw trzecich chronionych w Unii na mocy porozumień międzynarodowych, w których Unia uczestniczy jako umawiająca się strona. Nazwy te wpisywane są do rejestru jako chronione oznaczenia geograficzne, chyba że w wymienionych porozumieniach zostały one wyraźnie oznaczone jako chronione nazwy pochodzenia w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

Poprawka

4a) art. 11 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do rejestru można wpisywać oznaczenia geograficzne odnoszące się do produktów państw trzecich chronionych w Unii na mocy porozumień międzynarodowych, w których Unia uczestniczy jako umawiająca się strona, **jeśli porozumienie tak stanowi**. Nazwy te wpisywane są do rejestru jako chronione oznaczenia geograficzne, chyba że w wymienionych porozumieniach zostały one wyraźnie oznaczone jako chronione nazwy pochodzenia w rozumieniu niniejszego rozporządzenia ”.

Poprawka 186

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 4 b (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012

Artykuł 12

Tekst obowiązujący

Artykuł 12

Nazwy, symbole i oznaczenia

1. Chronione nazwy pochodzenia oraz chronione oznaczenia geograficzne mogą być wykorzystywane przez dowolny podmiot wprowadzający na rynek produkt zgodny z odpowiednią specyfikacją.

Poprawka

4b) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Nazwy, symbole i oznaczenia

1. Chronione nazwy pochodzenia oraz chronione oznaczenia geograficzne mogą być wykorzystywane przez dowolny podmiot wprowadzający na rynek produkt zgodny z odpowiednią specyfikacją.

2. Ustanawia się symbole unijne służące popularyzacji chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych.
3. W przypadku produktów pochodzących z Unii, które wprowadzane są na rynek pod chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym zarejestrowanym zgodnie z procedurami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu, na etykietach znajdują się związane z nimi symbole unijne. Ponadto zarejestrowana nazwa produktu powinna znajdować się w tym samym polu widzenia. Na etykietach można umieścić określenia „chroniona nazwa pochodzenia” lub „chronione oznaczenie geograficzne” lub odpowiednie skróty: „ChNP” lub „ChOG”.
4. Ponadto na etykietach można umieścić również: przedstawienia graficzne obszaru geograficznego pochodzenia, o którym mowa w art. 5, oraz tekst, elementy graficzne lub symbole odnoszące się do państwa członkowskiego lub regionu, w którym znajduje się obszar geograficzny pochodzenia.
5. Nie naruszając przepisów dyrektywy 2000/13/WE, na etykietach można umieszczać znaki wspólne wskazujące pochodzenie geograficzne, o których mowa w art. 15 dyrektywy 2008/95/WE, wraz z określeniem „chroniona nazwa pochodzenia” lub „chronione oznaczenie geograficzne”.
6. W przypadku produktów pochodzących z państw trzecich wprowadzanych na rynek pod nazwą wpisaną do rejestru, na etykietach można umieścić oznaczenia, o których mowa w ust. 3, lub powiązane z nimi symbole

2. Ustanawia się symbole unijne służące popularyzacji chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych.
3. W przypadku produktów pochodzących z Unii, które wprowadzane są na rynek pod chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym zarejestrowanym zgodnie z procedurami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu, na etykietach, **w materiałach reklamowych i dokumentach dotyczących danego produktu** znajdują się związane z nimi symbole unijne. Ponadto zarejestrowana nazwa produktu powinna znajdować się w tym samym polu widzenia **i w eksponowanym miejscu w taki sposób, aby była łatwo widoczna, czytelna i, w stosownych przypadkach, nieusuwalna. Nie może być ukryta, zasłonięta lub przzerwana przez żaden inny element słowny lub obrazkowy lub jakiegokolwiek inny dokument pośredni.** Na etykietach można umieścić określenia „chroniona nazwa pochodzenia” lub „chronione oznaczenie geograficzne” lub odpowiednie skróty: „ChNP” lub „ChOG”.
4. Ponadto na etykietach można umieścić również: przedstawienia graficzne obszaru geograficznego pochodzenia, o którym mowa w art. 5, oraz tekst, elementy graficzne lub symbole odnoszące się do państwa członkowskiego lub regionu, w którym znajduje się obszar geograficzny pochodzenia.
5. Nie naruszając przepisów dyrektywy 2000/13/WE, na etykietach można umieszczać znaki wspólne wskazujące pochodzenie geograficzne, o których mowa w art. 15 dyrektywy 2008/95/WE, wraz z określeniem „chroniona nazwa pochodzenia” lub „chronione oznaczenie geograficzne”.
6. W przypadku produktów pochodzących z państw trzecich wprowadzanych na rynek pod nazwą wpisaną do rejestru, na etykietach można umieścić oznaczenia, o których mowa w ust. 3, lub powiązane z nimi symbole

unijne.

7. Aby zapewnić konsumentom dostęp do właściwych informacji, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 56 ustanawiających symbole unijne.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające parametry techniczne symboli i oznaczeń unijnych oraz zasady ich umieszczania na produktach wprowadzanych na rynek, jako chronione nazwy pochodzenia lub chronione oznaczenia geograficzne, włącznie z zasadami dotyczącymi właściwych wersji językowych, które należy stosować. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

unijne. *W przypadku produktów pochodzących z państw trzecich chronionych mocą porozumienia międzynarodowego, którego Unia jest stroną, a które nie są wprowadzane na rynek pod nazwą wpisaną do rejestru, na etykietach nie można umieścić oznaczeń, o których mowa w ust. 3, ani powiązanych z nimi symboli unijnych.*

7. Aby zapewnić konsumentom dostęp do właściwych informacji, Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 56 ustanawiających symbole unijne.

Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające parametry techniczne symboli i oznaczeń unijnych oraz zasady ich umieszczania na produktach wprowadzanych na rynek, jako chronione nazwy pochodzenia lub chronione oznaczenia geograficzne, włącznie z zasadami dotyczącymi właściwych wersji językowych, które należy stosować. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2 ”.

Poprawka 253

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 5

Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012.

Artykuł 13

Tekst obowiązujący

Artykuł 13

Ochrona

Poprawka

(5) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 13

Ochrona

1. Zarejestrowane nazwy są chronione przed:

- a) wszelkim bezpośrednim lub pośrednim wykorzystywaniem w celach komercyjnych nazwy zarejestrowanej w odniesieniu do produktów nieobjętych rejestracją, jeśli produkty te są porównywalne do produktów zarejestrowanych pod tą nazwą lub jeśli jej stosowanie stanowi wykorzystywanie renomy chronionej nazwy, w tym również w sytuacji, gdy produkty te są wykorzystywane jako składnik;
- b) wszelkiego rodzaju niewłaściwym stosowaniem, imitacją lub przywołaniem, nawet jeśli podano prawdziwe pochodzenie produktów lub usług lub jeśli chroniona nazwa została przetłumaczona lub towarzyszą jej określenia takie jak: „styl”, „typ”, „metoda”, „zgodnie z recepturą stosowaną”, „imitacja” i tym podobne, w tym jeśli produkty te są wykorzystywane jako składnik;
- c) wszelkimi innymi fałszywymi lub mylącymi wskazaniem odnoszącymi się do pochodzenia, charakteru lub podstawowych właściwości produktu, które są podane na opakowaniu wewnętrznym lub zewnętrznym, w materiale reklamowym lub dokumentach odnoszących się do danego produktu oraz opakowaniem produktu w pojemnik mogący przekazać fałszywe wrażenie co do jego pochodzenia;
- d) wszelkimi innymi praktykami mogącymi wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu.

Jeżeli w chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym zawarta jest nazwa produktu uznawana za

1. Zarejestrowane nazwy są chronione przed:

- a) wszelkim bezpośrednim lub pośrednim wykorzystywaniem w celach komercyjnych nazwy zarejestrowanej w odniesieniu do produktów nieobjętych rejestracją, jeśli produkty te są porównywalne do produktów zarejestrowanych pod tą nazwą lub jeśli jej stosowanie stanowi wykorzystywanie, **osłabianie lub umniejszanie** renomy chronionej nazwy, w tym również w sytuacji, gdy produkty te są wykorzystywane jako składnik;
- b) wszelkiego rodzaju niewłaściwym stosowaniem, imitacją lub przywołaniem, nawet jeśli podano prawdziwe pochodzenie produktów lub usług lub jeśli chroniona nazwa została przetłumaczona lub towarzyszą jej określenia takie jak: „styl”, „typ”, „metoda”, „zgodnie z recepturą stosowaną”, „imitacja” i tym podobne, w tym jeśli produkty te są wykorzystywane jako składnik;
- c) wszelkimi innymi fałszywymi lub mylącymi wskazaniem odnoszącymi się do pochodzenia, charakteru lub podstawowych właściwości produktu, które są podane na opakowaniu wewnętrznym lub zewnętrznym, w materiale reklamowym lub dokumentach odnoszących się do danego produktu oraz opakowaniem produktu w pojemnik mogący przekazać fałszywe wrażenie co do jego pochodzenia;
- d) wszelkimi innymi praktykami mogącymi wprowadzić konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia produktu;

da) wszelkimi rejestracjami rozpowszechnianymi w złej wierze dotyczącymi nazwy winnicy, która jest podobna, w części lub w całości, do nazwy chronionej lub która może wprowadzać w błąd.

Jeżeli w chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym zawarta jest nazwa produktu uznawana za

nazwę rodzajową, korzystania z tej nazwy rodzajowej nie uznaje się za sprzeczne z akapitem pierwszym lit. a) lub b).

2. Chronione nazwy pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne nie stają się nazwami rodzajowymi.

3. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie kroki administracyjne i sądowe, aby zapobiegać niezgodnemu z prawem stosowaniu chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych, o którym mowa w ust. 1, lub powstrzymywać je w odniesieniu do produktów, które są produkowane lub wprowadzane do obrotu w tym państwie członkowskim.

W tym celu państwa członkowskie wyznaczają organy odpowiedzialne za podejmowanie tych kroków zgodnie z procedurami określonymi przez każde poszczególne państwo członkowskie.

Organy te muszą dawać odpowiednie gwarancje obiektywności i bezstronności i dysponować wykwalifikowanym personelem oraz zasobami koniecznymi do wykonywania swych funkcji.

nazwę rodzajową, korzystania z tej nazwy rodzajowej nie uznaje się za sprzeczne z akapitem pierwszym lit. a) lub b).

2. Chronione nazwy pochodzenia i chronione oznaczenia geograficzne nie stają się nazwami rodzajowymi.

3. Państwa członkowskie podejmują odpowiednie kroki administracyjne i sądowe, aby zapobiegać niezgodnemu z prawem stosowaniu chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych, o którym mowa w ust. 1, lub powstrzymywać je w odniesieniu do produktów, które są produkowane lub wprowadzane do obrotu w tym państwie członkowskim.

3a. Ochrona, o której mowa w ust. 1, ma także zastosowanie do towarów przewożonych tranzytem w rozumieniu art. 3 pkt 44 rozporządzenia (UE) 2017/625, wprowadzanych na obszar celny Unii bez dopuszczenia ich do swobodnego obrotu na obszarze celnym Unii oraz do towarów sprzedawanych za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość.

W tym celu państwa członkowskie wyznaczają organy odpowiedzialne za podejmowanie tych kroków zgodnie z procedurami określonymi przez każde poszczególne państwo członkowskie.

Organy te muszą dawać odpowiednie gwarancje obiektywności i bezstronności i dysponować wykwalifikowanym personelem oraz zasobami koniecznymi do wykonywania swych funkcji.”

Poprawka 189

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 6

Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012

Artykuł 15 – ustępy 1 i 2

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

6) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

skreśla się

a) w ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

Te akty wykonawcze przyjmuje się bez stosowania procedury sprawdzającej, o której mowa w art. 57 ust. 2. ”

b) zdanie wprowadzające w ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Bez uszczerbku dla przepisów art. 14, Komisja może przyjmować akty wykonawcze przedłużające okres przejściowy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w należycie uzasadnionych przypadkach, jeżeli wykazano, że:”;

Poprawka 190

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 6 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012

Artykuł 15

Tekst obowiązujący

Poprawka

Artykuł 15

Okresy przejściowe dla stosowania chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych

1. Bez uszczerbku dla art. 14, Komisja może przyjmować akty wykonawcze przyznające okres przejściowy do pięciu lat, by w przypadku produktów

6a) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

Okresy przejściowe dla stosowania chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych

1. Bez uszczerbku dla art. 14, Komisja może przyjmować akty wykonawcze przyznające okres przejściowy do pięciu lat, by w przypadku produktów

pochodzących z państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, których nazwa składa się z nazwy będącej w sprzeczności z art. 13 ust. 1 lub zawiera taką nazwę, umożliwić dalsze stosowanie oznaczenia, z którym zostały wprowadzone do obrotu, pod warunkiem że w dopuszczalnym oświadczeniu o sprzeciwie na mocy art. 49 ust. 3 lub art. 51 wykazano, że:

a) rejestracja tej nazwy zagroziłaby istnieniu całkowicie lub częściowo identycznej nazwy; lub

b) produkty te znajdują się na rynku w sposób zgodny z prawem pod tą nazwą na danym terytorium od co najmniej pięciu lat poprzedzających datę publikacji przewidzianej w art. 50 ust. 2 lit. a). ***Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.***

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 14, Komisja może przyjmować akty wykonawcze przedłużające do 15 lat okres przejściowy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w należycie uzasadnionych przypadkach, jeżeli wykazano, że:

a) oznaczenie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, było używane zgodnie z prawem w sposób konsekwentny i sprawiedliwy przez okres co najmniej 25 lat, zanim wniosek o rejestrację został przedłożony Komisji;

b) korzystanie z oznaczenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu nigdy nie było podyktowane chęcią odniesienia korzyści z renomy zarejestrowanej nazwy oraz wykazano, że nie doszło do wprowadzenia konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia danego produktu ani nie było takiego zagrożenia.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

3. Przy stosowaniu nazwy, o której mowa w ust. 1 i 2, na etykiecie umieszcza się wyraźne i widoczne oznaczenie kraju

pochodzących z państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, których nazwa składa się z nazwy będącej w sprzeczności z art. 13 ust. 1 lub zawiera taką nazwę, umożliwić dalsze stosowanie oznaczenia, z którym zostały wprowadzone do obrotu, pod warunkiem że w dopuszczalnym oświadczeniu o sprzeciwie na mocy art. 49 ust. 3 lub art. 51 wykazano, że:

a) rejestracja tej nazwy zagroziłaby istnieniu całkowicie lub częściowo identycznej nazwy; lub

b) produkty te znajdują się na rynku w sposób zgodny z prawem pod tą nazwą na danym terytorium od co najmniej pięciu lat poprzedzających datę publikacji przewidzianej w art. 50 ust. 2 lit. a).

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 14, Komisja może przyjmować akty wykonawcze przedłużające do 15 lat okres przejściowy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w należycie uzasadnionych przypadkach, jeżeli wykazano, że:

a) oznaczenie, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, było używane zgodnie z prawem w sposób konsekwentny i sprawiedliwy przez okres co najmniej 25 lat, zanim wniosek o rejestrację został przedłożony Komisji;

b) korzystanie z oznaczenia, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu nigdy nie było podyktowane chęcią odniesienia korzyści z renomy zarejestrowanej nazwy oraz wykazano, że nie doszło do wprowadzenia konsumentów w błąd co do prawdziwego pochodzenia danego produktu ani nie było takiego zagrożenia.

Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

3. Przy stosowaniu nazwy, o której mowa w ust. 1 i 2, na etykiecie umieszcza się wyraźne i widoczne oznaczenie kraju

pochodzenia.

4. Aby pokonać okresowe trudności w osiągnięciu długoterminowego celu, jakim jest zapewnienie przestrzegania specyfikacji przez wszystkich producentów na danym obszarze, państwo członkowskie może przyznać okres przejściowy do 10 lat ze skutkiem od dnia złożenia w Komisji wniosku, pod warunkiem że dane podmioty wprowadzają przedmiotowy produkt na rynek w sposób zgodny z prawem, stosując przedmiotowe nazwy nieprzerwanie przez okres co najmniej pięciu lat poprzedzających **złożenie wniosku w organach tych państw członkowskich, oraz że podniosły tę kwestię podczas krajowej procedury** sprzeciwu, o której mowa w art. 49 ust. 3.

Akapit pierwszy stosuje się odpowiednio do chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego odnoszących się do obszaru geograficznego położonego w państwie trzecim, z wyjątkiem procedury sprzeciwu.

Takie okresy przejściowe są wymieniane w dokumentacji wniosku, o której mowa w art. 8 ust. 2.

pochodzenia.

4. Aby pokonać okresowe trudności w osiągnięciu długoterminowego celu, jakim jest zapewnienie przestrzegania specyfikacji przez wszystkich producentów na danym obszarze, państwo członkowskie może przyznać okres przejściowy do 10 lat ze skutkiem od dnia złożenia w Komisji wniosku, pod warunkiem że dane podmioty wprowadzają przedmiotowy produkt na rynek w sposób zgodny z prawem, stosując przedmiotowe nazwy nieprzerwanie przez okres co najmniej pięciu lat poprzedzających **uruchomienie krajowej procedury** sprzeciwu, o której mowa w art. 49 ust. 3, **oraz że podniosły tę kwestię podczas tej procedury**.

Akapit pierwszy stosuje się odpowiednio do chronionej nazwy pochodzenia lub chronionego oznaczenia geograficznego odnoszących się do obszaru geograficznego położonego w państwie trzecim, z wyjątkiem procedury sprzeciwu.

Takie okresy przejściowe są wymieniane w dokumentacji wniosku, o której mowa w art. 8 ust. 2 ”.

Poprawka 191

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 7 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012

Artykuł 18 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7a) *skreśla się art. 18 ust. 3.*

Poprawka 192

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 8 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012

Artykuł 23 – ustęp 3

Tekst obowiązujący

3. W przypadku produktów pochodzących z Unii, które są wprowadzane na rynek, jako gwarantowane tradycyjne specjalności zarejestrowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, na etykietach – nie naruszając przepisów ust. 4 – umieszcza się symbol, o którym mowa w ust. 2. **Nazwa danego** produktu powinna **ponadto** znajdować się w tym samym polu widzenia. Na etykiecie można również umieścić oznaczenie „gwarantowana tradycyjna specjalność” lub odpowiadający mu skrót „GTS”.

Poprawka

8a) art. 23 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku produktów pochodzących z Unii, które są wprowadzane na rynek, jako gwarantowane tradycyjne specjalności zarejestrowane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, na etykietach, **w materiałach reklamowych i dokumentach dotyczących danego produktu** – nie naruszając przepisów ust. 4 – umieszcza się symbol, o którym mowa w ust. 2. **Ponadto nazwa** produktu powinna znajdować się w tym samym polu widzenia **i w eksponowanym miejscu w taki sposób, aby była łatwo widoczna, czytelna i, w stosownych przypadkach, nieusuwalna. Nie może być ukryta, zasłonięta lub przzerwana przez żaden inny element słowny lub obrazkowy lub jakiegokolwiek inny dokument pośredni.** Na etykiecie można również umieścić oznaczenie „gwarantowana tradycyjna specjalność” lub odpowiadający mu skrót „GTS”.

Poprawka 193

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 9

Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012

Artykuł 24a – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

Te akty wykonawcze przyjmuje się ***bez stosowania procedury sprawdzającej***, o której mowa w art. 57 ust. 2.

Poprawka

Te akty wykonawcze przyjmuje się ***zgodnie z procedurą sprawdzającą***, o której mowa w art. 57 ust. 2.

Poprawka 194

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 9 a (nowy)**

Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012

Artykuł 33 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

9a) Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 33a

Dodatkowe przepisy dotyczące stosowania fakultatywnego określenia jakościowego »produkt górski«

Państwa członkowskie mogą zezwolić na wprowadzenie na rynek produktu z wykorzystaniem fakultatywnego określenia jakościowego »produkt górski«, jeżeli zasady jego produkcji nie naruszają wymogów dotyczących produkcji i etykietowania produktu górskiego w danym kraju, jeżeli takie wymogi istnieją”.

Poprawka 195

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 10**

Tekst proponowany przez Komisję

8. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję, jeżeli przed sądem krajowym lub innym organem krajowym rozpoczęto postępowanie w sprawie wniosku, który przesłano Komisji zgodnie z ust. 4.

Poprawka

8. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję, jeżeli przed sądem krajowym lub innym organem krajowym rozpoczęto postępowanie ***dotyczące ostatecznej decyzji właściwego organu krajowego*** w sprawie wniosku, który przesłano Komisji zgodnie z ust.4.

Poprawka 196

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 10**

Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012

Tekst proponowany przez Komisję

9. W stosownych przypadkach Komisja może przyjąć akty wykonawcze celem zawieszenia procedury badania wniosku o rejestrację, o której mowa w art. 50, do momentu gdy sąd krajowy lub inny organ krajowy podejmie decyzję dotyczącą wniosku o rejestrację, w odniesieniu do którego państwo członkowskie, w ramach procedury krajowej zgodnie z ust. 4, wydało pozytywną decyzję.

Te akty wykonawcze przyjmuje się bez stosowania procedury sprawdzającej, o której mowa w art. 57 ust. 2.

Poprawka

skreśla się

Poprawka 197

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 11

Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012

Artykuł 50 – ustęp 1 - akapit pierwszy

Tekst proponowany przez Komisję

1. Komisja bada wnioski o rejestrację, które jej przekazano zgodnie z art. 49 ust. 4 i 5. Sprawdza ona, czy ***nie ma*** we wnioskach ***oczywistych błędów, uwzględniając przy tym wynik badania i procedury*** sprzeciwu przeprowadzonych przez zainteresowane państwo członkowskie.

Poprawka

1. Komisja bada wnioski o rejestrację, które jej przekazano zgodnie z art. 49 ust. 4 i 5. Sprawdza ona, czy we wnioskach ***otrzymanych po badaniu i procedurze*** sprzeciwu przeprowadzonych przez zainteresowane państwo członkowskie ***nie ma oczywistych błędów***.

Poprawka 198

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 14

Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012

Artykuł 53 – ustępy 2 i 3

Tekst proponowany przez Komisję

[...]

Poprawka

skreśla się

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 14 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012

Artykuł 53

Tekst obowiązujący

Artykuł 53

Zmiany w specyfikacji produktu

1. Grupa mająca uzasadniony interes może złożyć wniosek o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu.

Wnioski zawierają opis i uzasadnienie zmian, o które się występuje.

2. *Jeżeli wśród zmian wprowadzanych do specyfikacji występuje choć jedna zmiana, która nie jest nieznaczna, wniosek o zmianę podlega procedurze określonej w art. 49–52.*

Poprawka

14a) art. 53 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 53

Zmiany w specyfikacji produktu

1. Grupa mająca uzasadniony interes może złożyć wniosek o zatwierdzenie zmiany w specyfikacji produktu.

Wnioski zawierają opis i uzasadnienie zmian, o które się występuje.

2. *Zmiany w specyfikacji produktu klasyfikuje się w dwóch kategoriach ze względu na ich znaczenie: zmiany na poziomie Unii, wymagające przeprowadzenia procedury sprzeciwu na szczeblu Unii, oraz zmiany standardowe wprowadzane na szczeblu państwa członkowskiego lub państwa trzeciego.*

Zmianę uznaje się za zmianę na poziomie Unii, gdy:

- a) obejmuje ona zmianę w chronionej nazwie pochodzenia, chronionym oznaczeniu geograficznym lub gwarantowanej tradycyjnej specjalności;*
- b) grozi ona zniekształceniem związków, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. b) w odniesieniu do chronionych nazw pochodzenia i w art. 5 ust. 2 w odniesieniu do chronionych oznaczeń geograficznych;*
- c) wprowadza zmiany w metodzie produkcji lub w wykorzystaniu surowców i składników, które odchodzą od tradycyjnych praktyk i zastosowań w przypadku gwarantowanych*

tradycyjnych specjalności;

d) wiąże się z nowymi ograniczeniami przy wprowadzaniu produktu do obrotu.

Wszelkie inne zmiany w specyfikacji produktu uznaje się za zmiany standardowe. Tymczasową zmianę, która oznacza tymczasową zmianę specyfikacji produktu wynikającą z nałożenia obowiązkowych środków sanitarnych lub fitosanitarnych przez organy publiczne lub tymczasową zmianę konieczną z uwagi na klęskę żywiołową lub niekorzystne warunki pogodowe formalnie uznane przez właściwe organy, również uznaje się za zmianę standardową.

Zmiany na poziomie Unii zatwierdza Komisja. Procedura zatwierdzenia opiera się odpowiednio na procedurze określonej w art. 49–52.

Zmiany standardowe zatwierdzane są przez państwo członkowskie, na którego terytorium znajduje się obszar geograficzny, z którego pochodzi przedmiotowy produkt, i są przekazywane Komisji. Państwa trzecie zatwierdzają zmiany standardowe zgodnie z prawem mającym zastosowanie w zainteresowanym państwie trzecim i przekazują je Komisji.

Jeżeli jednak proponowane zmiany są nieznaczne, Komisja zatwierdza lub odrzuca wniosek. W przypadku zatwierdzenia zmian pociągających za sobą zmianę elementów, o których mowa w art. 50 ust. 2, Komisja publikuje te elementy w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Aby zmianę można było uznać za nieznaczną w przypadku systemu jakości opisanego w tytule II nie może ona:

a) odnosić się do istotnych cech danego produktu;

b) zmieniać związku, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. f) ppkt (i) lub (ii);

c) obejmować zmiany nazwy lub jakiegokolwiek części nazwy danego produktu;

d) dotyczyć wyznaczonego obszaru geograficznego; lub

e) oznaczać dodatkowych ograniczeń w handlu danym produktem lub używanymi do jego wytworzenia surowcami.

Aby zmianę można było uznać za nieznaczną w przypadku systemu jakości

opisanego w tytule III nie może ona:

a) odnosić się do istotnych cech danego produktu;

b) wprowadzać zasadniczych zmian w metodzie wytwarzania; lub

c) obejmować zmiany nazwy lub jakiegokolwiek części nazwy danego produktu.

Podczas badania wniosku należy skupić się na proponowanej zmianie.

3. Aby usprawnić administracyjny proces *obsługi wniosku o zmianę, w tym w przypadkach gdy zmiana nie wymaga zmiany w żadnym dokumencie i gdy dotyczy tymczasowej zmiany w specyfikacji wynikającej z nałożenia obowiązkowych środków sanitarnych lub fitosanitarnych przez organy publiczne*, Komisja jest uprawniona do *przyjmowania* zgodnie z art. 56 aktów delegowanych uzupełniających *zasady obsługi* wniosku o zmianę.

Podczas badania wniosku należy skupić się na proponowanej zmianie.

2a. Art. 15 niniejszego rozporządzenia stosuje się również do wniosków o zmianę na poziomie Unii i zmiany standardowe w specyfikacji.

3. Aby usprawnić administracyjny proces *wprowadzania zmian na poziomie Unii i zmian standardowych w specyfikacji produktu, również w przypadkach, w których zmiana nie wiąże się ze zmianą jednolitego dokumentu*, Komisja jest uprawniona do *przyjęcia* zgodnie z art. 56 aktów delegowanych uzupełniających *przepisy dotyczące procedury składania* wniosku o zmianę.

3a. Komisja przyjmuje wytyczne ustanawiające wspólne kryteria i metody stosowania i realizacji procedury administracyjnej związanej z wprowadzaniem zmian w specyfikacji produktu, zarówno w odniesieniu do zmian na poziomie Unii, jak i zmian standardowych, aby zagwarantować spójność stosowania zmian standardowych na szczeblu krajowym. W terminie do ... [trzy lata od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia (zmieniającego)] Komisja dokonuje pierwszej oceny skuteczności procedury administracyjnej wprowadzania zmian w specyfikacji produktu, zarówno w przypadku zmian na poziomie Unii, jak i zmian standardowych, aby ocenić skutki i spójność stosowania reformy na szczeblu krajowym. Po ocenie Komisja przedstawi swoje główne wnioski w sprawozdaniu

Komisja może **przyjmować** akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące procedur, **formy** i **przedstawienia** wniosku o **zmianę**. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2.

przekazywanym Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Komisja może **przyjąć** akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe przepisy dotyczące procedur, **formularza** i **sposobu składania** wniosku o **zmianę oraz zgłaszania Komisji zmian standardowych**. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 57 ust. 2 ”.

Poprawka 200

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 2 – akapit 1 – punkt 15

Rozporządzenie (UE) nr 1151/2012

Załącznik I – część I – tiret 22 a (nowe)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

– **wosk pszczeli.**

Poprawka 201

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 3 – punkt 3 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 251/2014

Artykuł 3

Tekst obowiązujący

Poprawka

Artykuł 3

3a) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Definicja i klasyfikacja aromatyzowanych produktów sektora wina

1. Aromatyzowane produkty sektora wina są produktami otrzymywanymi z produktów sektora wina, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013, do których dodano aromaty. Produkty te dzielą się na następujące kategorie:

- a) wina aromatyzowane;
- b) aromatyzowane napoje na bazie wina;
- c) aromatyzowane koktajle na bazie wina.

2. Wino aromatyzowane oznacza napój:

- a) otrzymywany z jednego lub kilku produktów z winogron określonych w części IV pkt 5 załącznika II oraz w części II pkt 1 i 3–9 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, z wyjątkiem wina „Retsina”;
- b) w którym produkty sektora wina, o których mowa w lit. a), stanowią co najmniej 75 % całkowitej objętości;
- c) do którego mógł zostać dodany alkohol;
- d) do którego mogły zostać dodane barwniki;
- e) do którego mógł zostać dodany moszcz winogronowy, częściowo sfermentowany moszcz winogronowy lub oba te produkty;
- f) który mógł zostać dosłodzony;
- g) który ma rzeczywistą zawartość alkoholu według objętości nie mniejszą niż 14,5 % obj. i nie większą niż 22 % obj. oraz całkowitą zawartość alkoholu według objętości nie mniejszą niż 17,5 % obj.

3. Aromatyzowany napój na bazie wina oznacza napój:

- a) otrzymywany z jednego lub kilku produktów z winogron określonych w części II pkt 1, 2 i 4–9 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, z wyjątkiem win wytwarzanych z dodaniem alkoholu oraz wina „Retsina”;

Definicja i klasyfikacja aromatyzowanych produktów sektora wina

1. Aromatyzowane produkty sektora wina są produktami otrzymywanymi z produktów sektora wina, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013, do których dodano aromaty. Produkty te dzielą się na następujące kategorie:

- a) wina aromatyzowane;
- b) aromatyzowane napoje na bazie wina;
- c) aromatyzowane koktajle na bazie wina;

ca) odalkoholizowane aromatyzowane produkty sektora wina.

2. Wino aromatyzowane oznacza napój:

- a) otrzymywany z jednego lub kilku produktów z winogron określonych w części IV pkt 5 załącznika II oraz w części II pkt 1 i 3–9 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, z wyjątkiem wina „Retsina”;
- b) w którym produkty sektora wina, o których mowa w lit. a), stanowią co najmniej 75 % całkowitej objętości;
- c) do którego mógł zostać dodany alkohol;
- d) do którego mogły zostać dodane barwniki;
- e) do którego mógł zostać dodany moszcz winogronowy, częściowo sfermentowany moszcz winogronowy lub oba te produkty;
- f) który mógł zostać dosłodzony;
- g) który ma rzeczywistą zawartość alkoholu według objętości nie mniejszą niż 14,5 % obj. i nie większą niż 22 % obj. oraz całkowitą zawartość alkoholu według objętości nie mniejszą niż 17,5 % obj.

3. Aromatyzowany napój na bazie wina oznacza napój:

- a) otrzymywany z jednego lub kilku produktów z winogron określonych w części II pkt 1, 2 i 4–9 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, z wyjątkiem win wytwarzanych z dodaniem alkoholu oraz wina „Retsina”;

- b) w którym produkty sektora wina, o których mowa w lit. a), stanowią co najmniej 50 % całkowitej objętości;
- c) do którego nie dodano żadnego alkoholu, chyba że załącznik II stanowi inaczej;
- d) do którego mogły zostać dodane barwniki;
- e) do którego mógł zostać dodany moszcz winogronowy, częściowo sfermentowany moszcz winogronowy lub oba te produkty;
- f) który mógł zostać dosłodzony;
- g) o rzeczywistej zawartości alkoholu według objętości nie mniejszej niż 4,5 % obj. i mniejszej niż 14,5 % obj.

4. Aromatyzowany koktajl na bazie wina oznacza napój:

a) otrzymywanym z jednego lub kilku produktów z winogron określonych w części II pkt 1, 2 i 4–11 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, z wyjątkiem win wytwarzanych z dodaniem alkoholu oraz wina „Retsina”;

b) w którym produkty sektora wina, o których mowa w lit. a), stanowią co najmniej 50 % całkowitej objętości;

c) do którego nie dodano żadnego alkoholu;

d) do którego mogły zostać dodane barwniki;

e) który mógł zostać dosłodzony;

f) o rzeczywistej zawartości alkoholu według objętości powyżej 1,2 % obj. i mniejszej niż 10 % obj.

b) w którym produkty sektora wina, o których mowa w lit. a), stanowią co najmniej 50 % całkowitej objętości;

c) do którego nie dodano żadnego alkoholu, chyba że załącznik II stanowi inaczej;

d) do którego mogły zostać dodane barwniki;

e) do którego mógł zostać dodany moszcz winogronowy, częściowo sfermentowany moszcz winogronowy lub oba te produkty;

f) który mógł zostać dosłodzony;

g) o rzeczywistej zawartości alkoholu według objętości nie mniejszej niż 4,5 % obj. i mniejszej niż 14,5 % obj.

4. Aromatyzowany koktajl na bazie wina oznacza napój:

a) otrzymywanym z jednego lub kilku produktów z winogron określonych w części II pkt 1, 2 i 4–11 załącznika VII do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, z wyjątkiem win wytwarzanych z dodaniem alkoholu oraz wina „Retsina”;

b) w którym produkty sektora wina, o których mowa w lit. a), stanowią co najmniej 50 % całkowitej objętości;

c) do którego nie dodano żadnego alkoholu;

d) do którego mogły zostać dodane barwniki;

e) który mógł zostać dosłodzony;

f) o rzeczywistej zawartości alkoholu według objętości powyżej 1,2 % obj. i mniejszej niż 10 % obj.

4a. Do celów niniejszego rozporządzenia „odalkoholizowany aromatyzowany produkt sektora wina” oznacza napój:

a) otrzymywany na zasadach określonych w ust. 2, 3 lub 4;

b) poddany procesowi dealkoholizacji zgodnie z warunkami określonymi w załączniku VIII część I sekcja E do

rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;

c) który ma rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu poniżej 0,5 %.

4b. Praktyki enologiczne określone w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 606/2009, zmienionym rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/1961 z dnia 2 sierpnia 2017 r., mają zastosowanie do aromatyzowanych produktów sektora wina ”.

Poprawka 202

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 3 – punkt 4

Rozporządzenie (UE) nr 251/2014

Artykuł 5 – ustęp 4

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4) art. 5 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

skreśla się

„4. Nazwy handlowe mogą być uzupełnione lub zastąpione oznaczeniem geograficznym aromatyzowanego produktu sektora wina chronionym na mocy rozporządzenia (UE) nr 1151/2012.”;

Poprawka 203

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 3 – punkt 4 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 251/2014

Artykuł 5

Artykuł 5

Nazwy handlowe

1. Nazwy handlowe określone w załączniku II stosuje się do każdego aromatyzowanego produktu sektora wina wprowadzonego do obrotu w Unii, pod warunkiem że spełnia on ustalone w tym załączniku wymogi dotyczące odpowiedniej nazwy handlowej. Nazwy handlowe mogą być uzupełniane poprzez nazwy zwyczajowe, zgodnie z definicją w art. 2 ust. 2 lit. o) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.
2. Jeżeli aromatyzowane produkty sektora wina spełniają wymogi ustalone dla więcej niż jednej nazwy handlowej, stosowanie tylko jednej z tych nazw handlowych jest dozwolone, chyba że załącznik II stanowi inaczej.
3. Napoju alkoholowego niespełniającego wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu nie można opisywać, prezentować ani etykietować przy użyciu wyrazów lub wyrażeń, takich jak: „podobny”, „typu”, „w stylu”, „wytworzony”, „o smaku”, ani żadnych terminów podobnych do nazw handlowych.
4. Nazwy handlowe mogą być uzupełnione lub zastąpione oznaczeniem geograficznym chronionym na mocy **niniejszego rozporządzenia**.
5. Bez uszczerbku dla przepisów art. 26 nazwy handlowe nie mogą być uzupełniane chronionymi nazwami pochodzenia ani chronionymi oznaczeniami geograficznymi dozwolonymi dla produktów sektora wina.

4a) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5

Nazwy handlowe

1. Nazwy handlowe określone w załączniku II stosuje się do każdego aromatyzowanego produktu sektora wina wprowadzonego do obrotu w Unii, pod warunkiem że spełnia on ustalone w tym załączniku wymogi dotyczące odpowiedniej nazwy handlowej. Nazwy handlowe mogą być uzupełniane poprzez nazwy zwyczajowe, zgodnie z definicją w art. 2 ust. 2 lit. o) rozporządzenia (UE) nr 1169/2011.
 2. Jeżeli aromatyzowane produkty sektora wina spełniają wymogi ustalone dla więcej niż jednej nazwy handlowej, stosowanie tylko jednej z tych nazw handlowych jest dozwolone, chyba że załącznik II stanowi inaczej.
 3. Napoju alkoholowego niespełniającego wymogów określonych w niniejszym rozporządzeniu nie można opisywać, prezentować ani etykietować przy użyciu wyrazów lub wyrażeń, takich jak: „podobny”, „typu”, „w stylu”, „wytworzony”, „o smaku”, ani żadnych terminów podobnych do nazw handlowych.
 4. Nazwy handlowe mogą być uzupełnione lub zastąpione oznaczeniem geograficznym **aromatyzowanego produktu sektora wina** chronionym na mocy **rozporządzenia (UE) nr 1151/2012**.
 5. Bez uszczerbku dla przepisów art. 26 nazwy handlowe nie mogą być uzupełniane chronionymi nazwami pochodzenia ani chronionymi oznaczeniami geograficznymi dozwolonymi dla produktów sektora wina.
- 5a. Jeżeli aromatyzowane produkty sektora wina mają być wywożone do państw trzecich, państwa członkowskie mogą zezwolić na nazwy handlowe inne**

niż te określone w załączniku II, jeżeli takie nazwy handlowe są wymagane przez ustawodawstwo danego państwa trzeciego. Te nazwy handlowe mogą występować w językach innych niż języki urzędowe Unii.

5b. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 33 w celu uzupełnienia załącznika II do niniejszego rozporządzenia, aby uwzględnić postęp techniczny, rozwój nauki i rynku, zdrowie konsumentów lub potrzeby konsumentów w zakresie informacji.

Poprawka 204

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 3 – punkt 4 b (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 251/2014

Artykuł 6 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4b) w art. 6 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a) Rocznik może pojawić się na etykietach produktów pod warunkiem, że produkt sektora wina stanowi co najmniej 75 % całkowitej objętości oraz że co najmniej 85 % winogron użytych do wytworzenia tych produktów zostało zebranych w danym roku”.

Poprawka 205

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 3 – punkt 4 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4c) Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 7a

Informacja o wartości odżywczej

1. Deklaracja wartości odżywczej aromatyzowanych produktów sektora wina, która może być ograniczona wyłącznie do wartości energetycznej, jest podawana na etykiecie.

2. Wartość energetyczną

a) wyraża się liczbowo i słownie lub za pomocą symboli, w szczególności symbolu (E) oznaczającego energię;

b) oblicza się z zastosowaniem współczynników przeliczeniowych podanych w załączniku XIV do rozporządzenia (UE) nr 1169/2011;

c) wyraża się w postaci wartości średnich w kcal uzyskanych na podstawie:

(i) dokonanej przez producenta analizy aromatyzowanego produktu sektora wina lub

(ii) obliczeniu na podstawie ogólnie dostępnych i zaakceptowanych danych.

d) wyraża się w przeliczeniu na 100 ml. Ponadto może być ona wyrażona w przeliczeniu na jednostkową ilość żywności, łatwo rozpoznawalną przez konsumenta, pod warunkiem że użyta jednostka jest określona ilościowo na etykiecie oraz że podana jest liczba jednostek zawarta w opakowaniu ”.

Poprawka 206

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 3 – punkt 4 d (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 251/2014

Artykuł 7 b (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

4d) Dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 7b

Wykaz składników

1. Wykaz składników aromatyzowanych produktów sektora wina podaje się na etykiecie lub w inny sposób niż na etykiecie umieszczonej na butelce lub jakimkolwiek innym pojemniku, o ile na etykiecie umieszczone zostanie wyraźne i bezpośrednie odesłanie. Wykaz ten nie może być umieszczany razem z innymi informacjami służącymi celom handlowym lub marketingowym.

2. Zgodnie z art. 33 Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych dotyczących dalszego szczegółowego określania zasad dotyczących podawania wykazu składników aromatyzowanych produktów sektora wina. Komisja przyjmuje akty delegowane nie później niż 18 miesięcy po ... [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Poprawka 207

Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 3 – punkt 7 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 251/2014

Załącznik I – ustęp 1 – część a – podpunkt iiii (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

7a) w załączniku I część A akapit pierwszy dodaje się literę w brzmieniu:
„(iia) napoje spirytusowe (nie więcej niż 1 % całkowitej objętości).”

Poprawka 208

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 3 – punkt 7 b (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 251/2014

Załącznik I – ustęp 2 – litera f

Tekst obowiązujący

f) wszelkie inne naturalne substancje **węglowodanowe** mające podobny skutek co wyżej wymienione produkty.

Poprawka

7b) w załączniku I ust. 2 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) wszelkie inne naturalne substancje mające podobny skutek co wyżej wymienione produkty”,

Poprawka 209

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 3 – punkt 7 c (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 251/2014

Załącznik II – część A – ustęp 3 – tiret 1

Tekst obowiązujący

Poprawka

7c) w załączniku II część A ust. 3 tiret pierwsze otrzymuje brzmienie:

– do którego *dodano* alkohol, oraz

„– do którego *można dodać* alkohol, oraz”

Poprawka 210

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 3 – punkt 7 d (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 251/2014

Załącznik II – część B – ustęp 8 – tiret 1

Tekst obowiązujący

– który jest otrzymywany wyłącznie z
czerwonego lub białego wina,

Poprawka

**7d) w załączniku II, część B ust. 8 tiret
pierwsze otrzymuje brzmienie:**

„ – który jest otrzymywany wyłącznie z
czerwonego *i*/lub białego wina”,

Poprawka 211

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 3 – punkt 7 e (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 251/2014

Załącznik II – część C a (nowa)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

**7e) w załączniku II dodaje się
następującą część:**

Sekcja Ca.

**„ODALKOHOLIZOWANE
AROMATYZOWANE PRODUKTY
SEKTORA WINA**

**1) Odalkoholizowany aromatyzowany
produkt sektora wina lub
odalkoholizowany (wraz z nazwą kategorii
produktu winiarskiego użytego do jego**

produkcji)

Produkty zgodne z definicją zawartą w art. 3 ust. 4a”.

Poprawka 212

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 4 – akapit -1 (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 228/2013

Artykuł 22 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Dodaje się artykuł w brzmieniu:

Artykuł 22a

Porozumienia branżowe

1. W drodze odstępstwa od art. 164 i 165 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w przypadku gdy organizacja międzybranżowa uznana na mocy art. 157 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 działa w regionie najbardziej oddalonym i uważana jest za reprezentatywną dla produkcji, handlu lub przetwarzania danego produktu lub produktów, dane państwo członkowskie może, na wniosek tej organizacji, wprowadzić obowiązek zawierania porozumień, podejmowania decyzji lub stosowania uzgodnionych praktyk przyjętych w ramach tej organizacji na okres jednego roku, z możliwością przedłużenia, w odniesieniu do innych podmiotów gospodarczych, bez względu na to, czy są to osoby fizyczne, czy też nie, działających w danym regionie najbardziej oddalonym i niebędących członkami tej organizacji.

2. W przypadku gdy przepisy uznanej organizacji międzybranżowej zostają rozszerzone na mocy ust. 1 i gdy działalność objęta tymi przepisami leży w ogólnym interesie gospodarczym

podmiotów gospodarczych, których działalność jest związana z produktami przeznaczonymi wyłącznie na rynek lokalny w tym samym najbardziej oddalonym regionie, państwo członkowskie może podjąć decyzję, po konsultacji z zainteresowanymi stronami, że poszczególne podmioty gospodarcze lub grupy podmiotów gospodarczych niebędące członkami organizacji działające na danym rynku są zobowiązane do wpłat na rzecz organizacji całości lub części wkładów finansowych wpłacanych przez członków, o ile są one przeznaczone na pokrycie kosztów bezpośrednio związanych z prowadzeniem danej działalności.

3. Państwo członkowskie informuje Komisję o wszelkich porozumieniach przedłużonych na mocy niniejszego artykułu.

Poprawka 213

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 4 – akapit 1

Rozporządzenie (UE) nr 228/2013

Artykuł 30 – ustęp 2 – wprowadzenie

Tekst proponowany przez Komisję

2. W każdym roku budżetowym Unia finansuje środki przewidziane w rozdziałach III i IV do **maksymalnej** kwoty rocznej **równej**:

Poprawka

2. W każdym roku budżetowym Unia finansuje środki przewidziane w rozdziałach III i IV do kwoty rocznej **odpowiadającej**:

Poprawka 214

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – akapit 1

Rozporządzenie (UE) nr 228/2013

Artykuł 30 – ustęp 2 – tiret 1

Tekst proponowany przez Komisję

– dla francuskich departamentów
zamorskich: **267 580 000** EUR

Poprawka

– dla francuskich departamentów
zamorskich: **278 410 000** EUR

Poprawka 215

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – akapit 1

Rozporządzenie (UE) nr 228/2013

Artykuł 30 – ustęp 2 – tiret 2

Tekst proponowany przez Komisję

– dla Azorów i Madery: **102 080 000**
EUR

Poprawka

– dla Azorów i Madery:
106 210 000 EUR

Poprawka 216

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – akapit 1

Rozporządzenie (UE) nr 228/2013

Artykuł 30 – ustęp 2 – tiret 3

Tekst proponowany przez Komisję

– dla Wysp Kanaryjskich: **257 970 000**
EUR

Poprawka

– dla Wysp Kanaryjskich:
268 420 000 EUR

Poprawka 217

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 4 – akapit 1

Rozporządzenie (UE) nr 228/2013

Artykuł 30 – ustęp 3 – tiret 1

Tekst proponowany przez Komisję

– dla francuskich departamentów
zamorskich: **25 900 000** EUR

Poprawka

– dla francuskich departamentów
zamorskich: **26 900 000** EUR

Poprawka 218

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 4 – akapit 1

Rozporządzenie (UE) nr 228/2013

Artykuł 30 – ustęp 3 – tiret 2

Tekst proponowany przez Komisję

– dla Azorów i Madery: **20 400 000**
EUR

Poprawka

– dla Azorów i Madery: **21 200 000**
EUR

Poprawka 219

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – akapit 1

Rozporządzenie (UE) nr 228/2013

Artykuł 30 – ustęp 3 – tiret 3

Tekst proponowany przez Komisję

– dla Wysp Kanaryjskich: 69 900 000
EUR

Poprawka

– dla Wysp Kanaryjskich: **72 700 000**
EUR

Poprawka 220

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 4 – akapit 1 a (nowy)

Rozporządzenie (UE) nr 228/2013

Artykuł 32 – ustęp 4

Tekst obowiązujący

4. *W analizach, badaniach i ocenach prowadzonych w związku z porozumieniami handlowymi i w ramach wspólnej polityki rolnej Komisja umieszcza odrębny rozdział, jeżeli ich przedmiot ma szczególne znaczenie dla regionów najbardziej oddalonych.*

Poprawka

w art. 32 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przed rozpoczęciem jakichkolwiek negocjacji handlowych, które mogą mieć wpływ na rolnictwo w regionach najbardziej oddalonych, Unia przeprowadza badania, analizy i oceny oddziaływania dotyczące ewentualnych skutków takich negocjacji oraz dostosowuje swój mandat negocjacyjny w celu uwzględnienia szczególnych ograniczeń regionów najbardziej oddalonych i uniknięcia jakichkolwiek negatywnych skutków w tych regionach. Komisja przeprowadza oceny oddziaływania, stosując kryteria określone dla tej dziedziny przez ONZ”.

Poprawka 221

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – akapit 1

Rozporządzenie (UE) nr 229/2013

Artykuł 18 – ustęp 2

Tekst proponowany przez Komisję

2. Unia finansuje środki przewidziane w rozdziałach III i IV do wysokości kwoty rocznej równej maksymalnie **[23 000 000 EUR]**.

Poprawka

2. Unia finansuje środki przewidziane w rozdziałach III i IV do wysokości kwoty rocznej równej maksymalnie **23 930 000 EUR**.

Poprawka 222

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 5 – akapit 1

Rozporządzenie (UE) nr 229/2013

Artykuł 18 – ustęp 3

Tekst proponowany przez Komisję

3. Kwota przyznawana na szczególne uzgodnienia w sprawie dostaw, o których mowa w rozdziale III, nie może przekraczać **6 830 000 EUR**.”

Poprawka

3. Kwota przyznawana na szczególne uzgodnienia w sprawie dostaw, o których mowa w rozdziale III, nie może przekraczać **7 110 000 EUR**.

Poprawka 223

Wniosek dotyczący rozporządzenia

Artykuł 6 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

3a. Wina niezgodne ze specyfikacjami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu wprowadzone na rynek lub oznaczone etykietami przed rozpoczęciem stosowania obowiązujących przepisów mogą być wprowadzane do obrotu do wyczerpania zapasów.

Poprawka 224

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 7 – akapit 2 a (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Art. 119 ust. 1 lit. ga) i art. 119 ust. 3a rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, o których mowa w art. 1 ust. 18a niniejszego rozporządzenia, mają zastosowanie od dnia ... [18 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia (zmieniającego)].

Poprawka 225

**Wniosek dotyczący rozporządzenia
Artykuł 7 – akapit 2 b (nowy)**

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Art. 119 ust. 1 lit. gb) i art. 119 ust. 3b rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, o których mowa w art. 1 ust. 18a niniejszego rozporządzenia, stosuje się od początku drugiego pełnego roku gospodarczego po wejściu w życie aktu delegowanego, o

*którym mowa w art. 122 lit. va)
rozporządzenia (UE) nr 1308/201, o
których mowa w art. 1 ust. 20a niniejszego
rozporządzenia, .*

Poprawka 226

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 7 – akapit 2 c (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

*Art. 7a rozporządzenia (UE) nr 251/2014,
o których mowa w art. 3 ust. 4c
niniejszego rozporządzenia, stosuje się od
dnia ... [18 miesięcy od dnia ... [data
wejścia w życie niniejszego
rozporządzenia (zmieniającego)]]].*

Poprawka 227

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 7 – akapit 2 d (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

*Art. 7b rozporządzenia (UE) nr 251/2014,
o których mowa w art. 3 ust. 4d
niniejszego rozporządzenia, stosuje się od
początku drugiego pełnego roku
gospodarczego po wejściu w życie aktu
delegowanego, o którym mowa w tym
artykule.*

Poprawka 228

Wniosek dotyczący rozporządzenia Artykuł 7 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję

Poprawka

Artykuł 7a

***Do dnia 30 czerwca 2021 r. Komisja
przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i
Radzie wniosek ustawodawczy
rozszerzający zasady dotyczące wykazu
składników i deklaracji odżywczej
produktów winiarskich na inne napoje
alkoholowe.***
